

สรุปบทความวิเคราะห์ Infographic

ปี 2553 - 2565

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สรุปบทความวิเคราะห์ Infographic พ.ศ. 2553 - 2565

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง

กลุ่มวิเคราะห์และพัฒนาสารสนเทศด้านสังคม
กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
โทรศัพท์ 0 2141 7508
โทรสาร 0 2143 8130
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : social@nso.go.th

หน่วยงานที่เผยแพร่

กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 2 ถนนแจ้งวัฒนะ
เขตหลักสี่ กทม. 10210
โทรศัพท์ 0 2141 7498
โทรสาร 0 2143 8132

ปีที่จัดทำ

2566

คำนำ

กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำรายงานสรุปบทความวิเคราะห์ Infographic พ.ศ. 2553 – 2565 ขึ้นเป็นฉบับแรก โดยรวบรวมบทความที่กองสถิติพยากรณ์ได้จัดทำและนำเสนอระหว่างปีงบประมาณ 2553 – 2565 เผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ ทั้งทางหนังสือพิมพ์และเว็บไซต์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยวัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้เพื่อสะท้อนและเชื่อมโยงสถานการณ์การพัฒนาทางด้านสังคมของประเทศที่ผ่านมานำมาจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ที่สำคัญ เช่น ด้านประชากรและครัวเรือน แรงงาน การศึกษา สุขภาพ สวัสดิการสังคม หญิงชาย รายได้และรายจ่ายครัวเรือน ยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจทิศทางการเปลี่ยนแปลงภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม จากอดีตจนถึงปัจจุบัน สามารถนำไปคาดการณ์หรือติดตามภาวะการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการนำเสนอข้อมูลทางด้านสถิติต่างๆ ในรายงานฉบับนี้ สามารถสนับสนุนให้ผู้อ่านใช้ประโยชน์จากข้อมูลสถิติมากขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันหรือเพื่อประกอบธุรกิจต่อไป

กองสถิติพยากรณ์
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

บทนำ

i

ด้านประชากรและครัวเรือน

ผู้สูงอายุไทยเป็นอย่างไรในยุคดิจิทัล	1
แฟงกลางวันแฟงกลางคืนประชากรที่ถูกมองข้าม	2
ทำไมคนไทยถึงไม่อยากมีลูก	3
โควิด-19 กับการย้ายถิ่นของประชากร	5
เด็กและเยาวชนเป็นอย่างไรในวันนี้	6
มองเด็กและวัยรุ่นไทยในทศวรรษ	7
ห้วงเด็กไทยไม่ได้อยู่กับพ่อแม่	8
Pre-aging พร้อมแค่ไหนก่อนเป็น "สูงวัย"	9
เด็กคือรากฐานของประเทศ	10
ความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุไทย	10
รู้ไหมว่าคนไทยในปี 58 มีเท่าไร	11
ผู้สูงอายุไทยในยุคดิจิทัล	11
มองครอบครัวไทยในมุมของข้อมูล	12
คนสูงวัยคิดอย่างไรกับเรื่องเพศ	15
ใครเป็นใครในกรุงเทพ	16
มองภาพครัวเรือนไทยในรอบ 10 ปี	17
ครอบครัว เวลา จัดการให้ดี	18
ครอบครัว ความสุขของผู้สูงวัย	19
ห้วงใยกันสัณนิต์กับชีวิตที่สูงวัย	21
ครอบครัวภาระผูกพันหรือจำยอม	22
เยาวชน คนกลุ่มเสี่ยง	23
สถานการณ์เด็กไทย ภาพสะท้อนสังคม	24
ครัวเรือนไทย	26
วันผู้สูงอายุ	28

ด้านแรงงาน

2 ปีที่หายไป : ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19	31
ลักษณะการทำงานของเยาวชน	32
วิกฤต Covid-19 กับสถานการณ์แรงงานไทย	33

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

แรงงานนอกระบบ แรงงานนอกสายตา	34
แรงงานสตรี อยู่ที่ไหนก็ทำงานหนัก	35
เช็ก Stock 7 อาชีพเสรี AEC 2558	36
ใจยุคใหม่ใส่ใจเรื่องงาน	37
แรงงานกับวันแรงงานแห่งชาติ	38
พัฒนาแรงงานไทยอย่างไรให้ยั่งยืน	39
ถึงเวลาหรือยังกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ	40
แรงงานไทยพร้อมหรือไม่ ในมิติใหม่อาเซียน	41
ทำงานไม่ตรงกับเรียน : เรียนไม่ตรงกับงาน	42

ด้านการศึกษา

การอ่านในยุคดิจิทัล	43
การศึกษาไทยในรอบ 10 ปี	43
คุณภาพการศึกษา อนาคตประเทศไทย	44
ภาษาไทยในยุคโซเชียล	46
คนไทยกับการศึกษา	47

ด้านสุขภาพ

ปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดโรค NCDs ของประชากรอายุ 30-69 ปี	49
หยุดเอดส์ในเด็ก รู้ทันเชื้อ HIV	50
อยากลดอ้วน เริ่มต้นง่ายๆ แค่ปรับสไตล์การกิน	51
บุหรี่ย่ำรายเงินหายร่างกายป่วย	52
สุขภาพจิตคนไทยวันนี้	52
เพราะอะไรคนไทยเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น	53
รณรงค์วัยรุ่นไทยใช้ถุงยางอนามัยป้องกันภัยจากเพศสัมพันธ์	53
บุหรี่ยิ่งใกล้ยิ่งอันตราย	54
คนไทยชอบเล่นกีฬา/ออกกำลังกายมากน้อยแค่ไหน	56
วาเลนไทน์ คิดให้ไกล รักให้เป็น	57
สุขภาพเด็กไทยใส่ใจกันสักนิด	58
วัยทำงานกับการดูแลสุขภาพ	59

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

วัยโจ๋ "Say No" to Drugs	61
ยาเสพติดภัยร้ายใกล้ตัว	62
บุหรี่ยุบไปทำไมกัน	64
ผู้สูงอายุ สุขภาพจิตดีเมื่อมีงานทำ	65
สุขภาพดีชีวิตมีสุข	67
สุขภาพจิตดีมีได้ด้วยพอเพียง	69
เลิกเสียทีบุหรี่ไม่เท่าอย่างที่คิด	71
หยุดดื่ม หยุดเมา เข้าพรรษา	72
ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของหญิงไทยที่เข้าใจโรคเอดส์	73
ยาเสพติดภัยร้ายทำลายชาติ	75

ด้านสวัสดิการสังคม

ผู้พิการต้องการแบบไหน	77
ความพิการ ปัญหาใหญ่ในอนาคต	78

ด้านหญิงและชาย

ความแข็งแกร่งของหญิงไทยกับบทบาทการเป็นผู้นำครัวเรือนเปราะบาง	81
ภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลงเป็นสัญญาณบ่งบอกอะไรบ้าง	82
ทำไมผู้หญิงไทยยังคงเป็นเหยื่อความรุนแรง	83
คุณภาพชีวิตผู้หญิงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	84
หยุดความรุนแรงต่อสตรี	84
สมดุลงาน สมดุลชีวิต ครอบครัวมีสุข	85
หญิงไทยกับการมีบุตร	85
รักหรืออะไรในยุคโซเชียล	86
สถิติที่น่าสนใจ ในวันสตรีสากล	87
ช่องว่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายในรอบ 10 ปี	88
แม่ คำเล็กเล็กที่มากความหมาย	89

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หญิงยุคใหม่ปัญหาที่ท้าทาย	90
หยุดทำร้ายผู้หญิงกันเถอะ	91
สตรีไทย กลไกสำคัญของประเทศ	93
สุข (ภาพ) ของแม่	96
บทบาทหญิงไทยในยุคโลกาภิวัตน์	98
หญิงมั่นยุคใหม่...ไม่ใส่ใจแต่งงาน	102

ด้านรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

เศรษฐกิจครัวเรือนไทย เป็นอย่างไรในรอบปี 2564	103
หนี้สินครัวเรือน : ผลกระทบระดับประเทศ	104
มองไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ	105
ข้าราชการหนี้พุ่งเจียด 9 แสน	107
คนไทยมีรายได้แตกต่างกันแค่ไหน	108

ด้านยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง

มุมมองคนไทยเกี่ยวกับยาเสพติดวันนี้	109
คอร์รัปชัน โรคภัยที่รบกวนการรักษา	110
แค่เสียงไม่ใช่ทุจริต "ผลิตข้อมูลสถิติ" สำนักงานสถิติแห่งชาติ	112

ด้านอุตสาหกรรม

สถานะสถานประกอบการไทยในยุคอุตสาหกรรม 4.0	113
สามะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม: งานยากที่ท้าทาย	114

ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์

หยุด อุบัติเหตุลดตายปีใหม่หน้า	115
เทศกาลไทยกับภัยอุบัติเหตุ	116

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

โอมวีย์รุ่นไทยจงเจยจงเจย	117
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : พื้นฐานการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ	118
วีย์รุ่น: อินเทอร์เน็ต: เกมออนไลน์	119
เด็กไทยไอที	121
เด็กไทยในโลกไร้พรมแดน	122

ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ผลกระทบจากโควิด-19 ต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย	125
การท่องเที่ยวในประเทศไทยของคนไทย ปี 2558	127
จับตามองท่องเที่ยวไทย	128
ท่องเที่ยวก้าวไกล คนไทยมีงานทำ	129
ท่องเที่ยววันนี้...สำคัญไฉน	130

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

SAVE WATER ทรัพยากรน้ำมีวันหมดใช้ทุกหยดอย่างรู้คุณค่า	131
น้ำ สิ่งสำคัญแต่คนมักมองข้าม	132
น้ำท่วม ผลพวงจากการทำลายสิ่งแวดล้อม	133
โลกนี้ มีน้ำให้ใช้ไม่มาก	134

ด้านอื่นๆ

สถานการณ์เป้าหมายที่ยั่งยืนของประเทศไทย ปี 2565	135
สถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย ปี 2564	138
ประเทศไทยเป็นอย่างไรในรอบปี	141
"สถิติ" เรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนอาจมองข้าม	143
ข้อมูลสถิติเครื่องมือสำคัญของนักวางแผน	144
นวัตกรรมสมัยใหม่ในงานสถิติ	145
สำนักงานสถิติแห่งชาติ 50 ปี แห่งการพัฒนางานสถิติไทย	146
ปีที่ 49 กับบทบาทใหม่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ	147
แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยงานใหญ่ของ สสช.	148

บทนำ

ด้านประชากรและครัวเรือน

ประเทศไทยกำลังกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ที่ประชากรอายุ 60 ปี จะมีสัดส่วนเกินร้อยละ 20 โดยปัจจุบันปี 2565 อยู่ที่ร้อยละ 19.2 ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมาและยังต่อเนื่องในช่วง 5 ปีนี้ และอัตราการเจริญพันธุ์ลดลงอย่างต่อเนื่องมาหลายปี ที่มาจากปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ทั้งค่าครองชีพที่สูงขึ้น ภาวะหนี้สินครัวเรือน รายได้หรือค่าแรงไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพ ความไม่พร้อมของชีวิตและภาระงานที่หนัก ทำให้คนมีบุตรน้อยลงหรือไม่อยากมีบุตร และการครองตัวเป็นโสดกันมากขึ้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรแล้ว ลักษณะของครัวเรือนไทยก็มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเช่นกัน จากที่เป็นครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หรือการอยู่คนเดียวมากขึ้น ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าจำนวนเด็กน้อยลงแต่หลายคนยังคงเผชิญปัญหาหลายด้านทั้งการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ความพร้อมในการเลี้ยงดู การถูกกระทำความรุนแรงทั้งจากในและนอกครอบครัวที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครัวเรือนที่ยากจน ที่พ่อหรือแม่ต้องย้ายไปทำงานต่างพื้นที่ โอกาสการเข้าถึงการศึกษา ปัญหาเหล่านี้ยังคงต้องได้รับการดูแลแก้ไขต่อไป นอกจากนี้ประเทศต้องเผชิญความท้าทายต่อพัฒนาเมื่อวัยแรงงานลดลงและเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ แต่ปัจจุบันมีผู้สูงอายุจำนวนมากยังขาดความมั่นคงทางการเงินที่ยังต้องพึ่งพิงรายได้จากบุตร หรือยังต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง ในกลุ่มผู้สูงอายุที่ต้องอยู่คนเดียวก็มักมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึกเหงาและการไม่มีผู้ดูแลยามเจ็บป่วย ทั้งนี้ไม่เพียงแต่ภาครัฐเองที่ต้องรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงนี้จะส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในสังคมไทย

ด้านแรงงาน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลล้วนส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่และการมีงานทำของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2564 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 57.09 ล้านคน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 38.70 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 67.8 ซึ่งประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 37.75 ล้านคน ผู้ว่างงาน 0.75 ล้านคน และผู้รอฤดูกาล 0.20 ล้านคน อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน หรือผู้ที่ไม่พร้อมจะทำงาน 18.39 ล้านคน โดยผู้มีงานทำเป็นผู้ทำงานในภาคการบริการและการค้ามากที่สุด ร้อยละ 45.9 รองลงมาเป็นผู้ทำงานภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 31.9 และทำงานภาคการผลิต ร้อยละ 22.2 ส่วนใหญ่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง โดยเป็นลูกจ้างเอกชนมากกว่าลูกจ้างรัฐบาล แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือและเป็นแรงงานนอกระบบซึ่งหากมองในเรื่องคุณภาพชีวิตของแรงงาน กลุ่มแรงงานนอกระบบที่เป็นกำลังสำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมักถูกละเลยขาดความคุ้มครองและหลักประกันทางสังคม ทำงานโดยไม่มีสัญญาจ้างหรือไม่มีนายจ้างตามกฎหมาย รวมถึงมีค่าจ้างหรือรายได้ที่ไม่แน่นอน มีความเปราะบางและความเสี่ยงมากกว่ากลุ่มแรงงานอื่น ๆ นอกจากนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ยังส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงาน เห็นได้จากข้อมูลอัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 2.3 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ในไตรมาส 3/2564 มีแรงงานในระบบที่ขอรับประโยชน์ทดแทนการว่างงานกรณีถูกเลิกจ้างเพิ่มสูงสุดมากกว่า 7 เท่าในเดือนกันยายน 2563 และ GDP ลดลงต่ำสุดถึงร้อยละ 12.1 ในไตรมาส 2/2563 ดังนั้น ทุกภาคส่วนควรคำนึงถึงความสำคัญกับการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันและควรหันกลับมาช่วยเหลือแรงงานนอกระบบอย่างจริงจังมากขึ้น อีกทั้งในเรื่องของสวัสดิการและความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งเป็นกำลังหลักของประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อไปในอนาคต

ด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน ซึ่งจากข้อมูลในรอบทศวรรษจะเห็นถึงจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 8.0 ปี ในปี 2553 เป็น 8.9 ปี ในปี 2563 ซึ่งสะท้อนว่าประชาชนเข้าถึงการศึกษามากขึ้น เช่นเดียวกับตัวชี้วัดที่สะท้อนความสามารถในการเรียนรู้ก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยในปี 2559 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีอัตราการอ่านออกเขียนได้ถึง 98.1% นอกจากการมีพื้นฐานการเรียนรู้ที่ดีแล้ว การได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ก็จะส่งผลต่อการยกระดับการศึกษาไทยให้มีศักยภาพมากขึ้น โดยจากข้อมูลประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ในปี 2562 พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่าน 393 คะแนน คณิตศาสตร์ 419 คะแนน และวิทยาศาสตร์ 426 คะแนน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2558 คะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านลดลง 16 คะแนน ส่วนด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนนและ 4 คะแนน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ในปี 2562 นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลายมีอัตราเพิ่มขึ้น ส่วนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราที่ลดลง แต่ยังเป็นที่น่ากังวลเมื่อพบว่าข้อมูลอัตราการออกกลางคันในปีการศึกษา 2561 เพิ่มขึ้นถึง 0.17 (จาก 0.07 ในปีการศึกษา 2560) เนื่องจากการออกกลางคันถือเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการพัฒนาทักษะของเด็ก และจะส่งผลกระทบต่องบประมาณด้านการศึกษาด้วย

จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 การจัดการระบบการศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด โดยนักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมถึงครู อาจารย์ ล้วนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนเป็นระบบออนไลน์ โดยจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พบว่า กิจกรรมการศึกษาเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตหรือเรียนหลักสูตรออนไลน์ของประชาชนในปลายปี 2562 เพิ่มขึ้นจาก 7.4% เป็น 10.7% ในปี 2563 ซึ่งเพิ่มขึ้นในกลุ่มอายุของเด็กวัยเรียน (6-14 ปี และ 15-24 ปี) นอกจากนี้ งบประมาณด้านการศึกษาต้องงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ 2556 (20.6%) ซึ่งในปีงบประมาณ 2564 มีงบประมาณฯ อยู่ที่ 14.7% ซึ่งผลกระทบจากความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษายังคงเป็นสิ่งที่ท้าทายที่ภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาไทย

ด้านสุขภาพ

สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งพฤติกรรมในชีวิตประจำวันจะส่งผลต่อสุขภาพเสมอ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลดีต่อสุขภาพ เช่น การบริโภคอาหาร กิจกรรมทางกาย หรือพฤติกรรมที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แม้กระทั่งพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ โดยเมื่อเวลาผ่านไป ผลลัพธ์ของพฤติกรรมจะแสดงออกมาได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี หรือการเจ็บป่วยจากโรคติดต่อ/โรคไม่ติดต่อ โดยสาธารณสุขให้ความสำคัญกับการเป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-communicable diseases : NCDs) ซึ่งเป็นกลุ่มโรคที่เกิดจากนิสัยหรือพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่สะสมอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาการบริโภคอาหารที่ไม่มีประโยชน์ เช่น อาหารแปรรูปหรืออาหารไขมันสูง ถือเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรค NCDs มากกว่า 80% ในขณะที่การบริโภคอาหารกลุ่มผักผลไม้ และการออกกำลังกายมีแนวโน้มที่ลดลง แต่การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งนอกจากจะส่งผลเสียต่อสุขภาพแล้วยังส่งผลกระทบต่อรายได้อีกด้วย เมื่อพิจารณาฐานข้อมูลจาก UNAIDS พบว่า ในช่วงทศวรรษ ตั้งแต่ปี 2544 จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี (ทุกวัย) มีแนวโน้มลดลง จากประมาณ 7.6 แสนคน เป็นประมาณ 5.2 แสนคน ในปี 2564 สอดคล้องกับข้อมูลโครงการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย (MICS6) ที่พบว่าผู้ที่มีอายุน้อย (15-24 ปี) มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีมากขึ้น ถึงแม้สถานการณ์ในภาพรวมจะมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดี แต่การติดเชื้อเอชไอวีก็ยังคงเป็นปัญหาของประเทศไทยอยู่ โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่ควรตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันตนเองทุกครั้ง นอกจากนี้สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลต่อสุขภาพประชาชน ตั้งแต่ปลายปี 2562 ซึ่งในปัจจุบันประชาชนมีความคุ้นชินและสามารถปรับตัวตามรูปแบบการดำเนินวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงตื่นตัวในการป้องกันและดูแลสุขภาพร่างกายมากขึ้น โดยกระทรวงสาธารณสุขเผยแพร่สถิติสถานการณ์ผู้ป่วย COVID-19 รายวัน พบว่า ประชาชนได้รับวัคซีนอย่างน้อย 2 เข็ม มีจำนวนสะสม 53.49 ล้านคน (76.9% ของประชาชนทั้งหมด) และประชาชนได้รับวัคซีนอย่างน้อย 3 เข็ม จำนวน 32.14 ล้านคน (46.2% ของประชาชนทั้งหมด)

สำหรับสถิติชีพของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า อัตราตายต่อประชากร 1,000 คน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 6.5 ในปี 2554 เป็น 8.4 ในปี 2564 โดยเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบทศวรรษ และเมื่อพิจารณาสาเหตุที่สำคัญของการตาย พบว่า โรคมะเร็งทุกชนิดมีอัตราตายสูงที่สุดถึง 125.5 ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยระหว่างปี 2563-2564 พบว่า ผู้ป่วยใน^{1/} มีอัตราเพิ่มที่เพิ่มขึ้น 4.6% ส่วนผู้ป่วยนอก^{2/} มีอัตราเพิ่มที่ลดลง 16.3% ดังนั้นผลลัพธ์ของการมีภาวะสุขภาพที่ดีและไม่มีโรค มักส่งผลต่อสุขภาพจิตที่ดีด้วย ซึ่งจากการสำรวจสุขภาพจิต (ความสุข) ของคนในประเทศไทย พบว่า ในปี 2563 ประชาชนมีคะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตอยู่ที่ 33.53 คะแนน โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้น 2.09 คะแนน จากการสำรวจ เมื่อปี 2558 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับสุขภาพจิตของคนทั่วไป

หมายเหตุ : 1/ จำนวนผู้ป่วยในตามหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการและครอบครัว รวมทุกการวินิจฉัยโรค จำแนกตามเพศและโรค/กลุ่มโรค 298 โรค ตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ 10 ที่ราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 – 2564 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (หน่วย: รายโรค)

2/ จำนวนผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุป่วย 21 โรค จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข ที่ราชอาณาจักร พ.ศ. 2555 – 2564 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (หน่วย: จำนวนครั้งที่มารับบริการ)

ด้านหญิงและชาย

ในสองสามทศวรรษที่ผ่านมา ถือได้ว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในการพัฒนาสถานภาพและบทบาทของผู้หญิง โดยเฉพาะเรื่องการให้โอกาสผู้หญิงได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การขยายโอกาสทางการศึกษา การเข้าสู่ตลาดแรงงาน การเข้าถึงบริการสาธารณสุขพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม รวมถึงโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ข้อมูลสถิติชี้ว่าผู้หญิงไทยมีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับ สถานภาพของผู้หญิงไทยมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในหลายด้านจะเห็นว่าผู้หญิงอยู่ในระบบการศึกษามากขึ้นมีการศึกษาที่สูงขึ้น โดยจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 7.9 ในปี 2553 เป็น 8.8 ในปี 2563 สำหรับด้านแรงงาน พบว่า ผู้หญิง 2 ใน 3 อยู่ในตลาดแรงงานมีงานทำและค่าจ้างแรงงานที่สูงขึ้น ช่องว่างระหว่างค่าจ้างแรงงานเพศหญิงและชายลดลง รวมถึงผู้หญิงมีอำนาจในการตัดสินใจในระดับครัวเรือนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับในอดีต สำหรับความก้าวหน้าการพัฒนาที่กล่าวมา เกิดจากความพยายามของทุกภาคส่วนในการส่งเสริมผลักดันให้ผู้หญิงมีบทบาทที่ดีขึ้น มีความมั่นคงทางด้านรายได้และการทำงาน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสร้างสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาการจัดให้มีกลไก กำหนดมาตรการและจัดทำกฎหมายหลายฉบับของภาครัฐ เพื่อส่งเสริมสถานภาพผู้หญิงและสร้างความเท่าเทียม เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2548 เป็นต้น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาสตรีที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งมีเป้าประสงค์ที่เน้นการส่งเสริมศักยภาพของผู้หญิง และความเสมอภาคระหว่างเพศ ส่งผลให้การพัฒนาด้านผู้หญิงมีความก้าวหน้าประสบความสำเร็จในหลายด้าน

ความก้าวหน้าสำคัญประการหนึ่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา คือ ผู้หญิงมีแนวโน้มมีบทบาททางการเมือง การบริหาร และการปกครองเพิ่มขึ้น ถือเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารเนื่องจากยอมรับในความรู้ความสามารถของผู้หญิง อย่างไรก็ตามผู้หญิงยังคงติดกับดักการพัฒนาในหลายประเด็นโดยเฉพาะเรื่องของความรุนแรงภายในครอบครัวที่ยังคงมีให้เห็นอยู่ในสังคมไทย ข้อมูลสถิติชี้ว่าผู้หญิงเป็นเหยื่อของความรุนแรงอย่างต่อเนื่องทั้งจากคนในครอบครัวและคนภายนอก นอกจากนี้ สถิติการมีบุตรก่อนวัยอันควร และการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ยังคงเป็นประเด็นที่ท้าทายในสังคม รวมถึงจำนวนที่นับระดับท้องถิ่นมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลก การเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของผู้หญิงเพื่อเพิ่มผลผลิตในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเพิ่มพูนศักยภาพของผู้หญิงในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะนำมาสู่ความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีภาวะทางเศรษฐกิจและรายได้ที่ดีขึ้น ลดปัญหาความยากจน และนำไปสู่การปรับปรุงสวัสดิการต่าง ๆ ของผู้หญิงและครอบครัวของผู้หญิงต่อไป

ด้านรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

เศรษฐกิจของครัวเรือนไทยยังคงเผชิญกับปัญหานี้ภาคครัวเรือนที่สูงขึ้นและเป็นหนี้ที่เกิดจากการอุปโภคบริโภคเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะเมื่อเจอสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 19 ที่ทำให้ครัวเรือนเฉลี่ยมีหนี้สูงขึ้น คนจำนวนมากที่มีรายได้น้อยที่สะท้อนจากผู้ที่ได้สิทธิสวัสดิการแห่งรัฐที่มีจำนวนมากและในช่วงเกือบ 10 ปีที่ผ่านมารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนที่มาจากการทำงานไม่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เป็นรายได้ที่อยู่ในรูปแบบอื่นทั้งที่ไม่เป็นตัวเงินหรือมาจากการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น อีกทั้งกลุ่มครัวเรือนวัยเกษียณนั้นก็ยังคงมีหนี้สิน

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจมาจากสาเหตุของการจัดการ และการพัฒนาไม่สมดุลระหว่างการลงทุนทรัพยากรมนุษย์ กับการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศที่สร้างความเหลื่อมล้ำในหลายมิติระหว่างกลุ่มคนมีรายได้สูงและกลุ่มรายได้น้อย การจัดการของภาครัฐในการแก้ปัญหาดังกล่าวยังไม่เพียงพอในการจัดการรากปัญหาในมิติต่างๆ และส่วนใหญ่เป็นการช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ หรือรูปแบบสวัสดิการที่ช่วยเหลือได้ระดับหนึ่งเท่านั้น

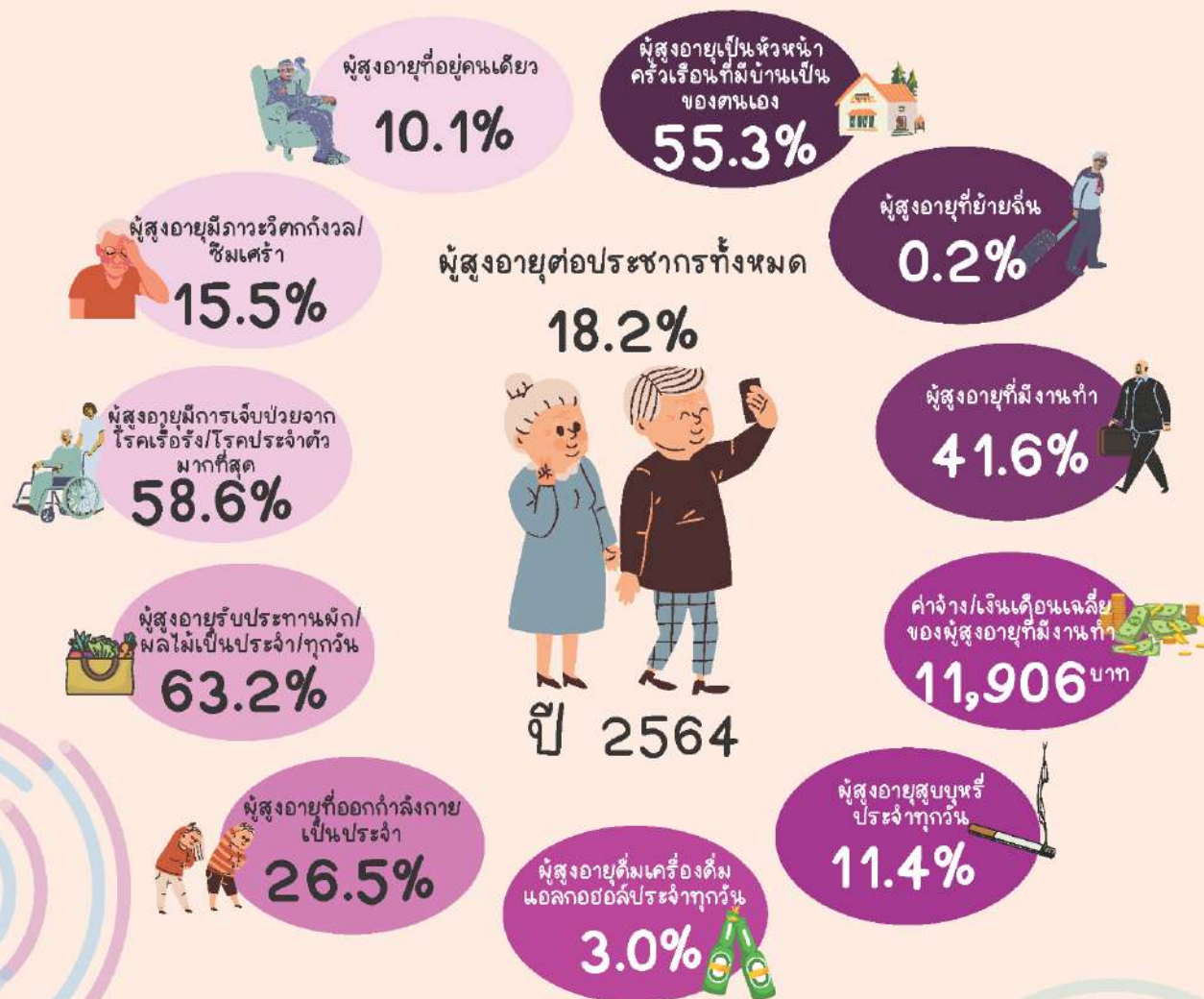
ปัจจุบันโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันมากขึ้น จากอดีตโทรศัพท์มือถือสามารถใช้ประโยชน์เพียงเพื่อโทรเข้าและรับสาย หรือส่งข้อความผ่านมือถือเท่านั้น แต่ปัจจุบันโทรศัพท์มือถือสามารถใช้ประโยชน์และอื่น ๆ ได้มากมาย เช่น การสืบค้นข้อมูล การใช้สื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ รวมทั้งการทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ เป็นต้น โดยข้อมูลจากสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือน พ.ศ. 2550-2564 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ชี้ให้เห็นว่า ประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ที่มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2563 พบว่าวัยรุ่นกลุ่มนี้ ร้อยละ 99.1 มีโทรศัพท์มือถือใช้ และยังเป็นกลุ่มอายุที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุดคือ ร้อยละ 98.4 และส่วนใหญ่มักใช้ฟังก์ชันบนโทรศัพท์มือถือ เช่น เครื่องคิดเลข กล้อง นาฬิกาปลุก เป็นต้น ร้อยละ 87.8 รองลงมาใช้บริการข้อความสั้น (Short Message Service: SMS) ร้อยละ 72.2 ใช้บริการสืบค้น/แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต (Data Internet) เช่น อีเมล เกมออนไลน์ โซเชียลเน็ตเวิร์ก เป็นต้น ร้อยละ 67.0 นอกจากนี้ ผลสำรวจโครงการไทยแลนด์ ดิจิทัลเอาต์ลุค (Thailand Digital Outlook) ประจำปี 2565 พบว่า การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของครัวเรือนไทยมีจำนวน 88% เพิ่มขึ้นจากปี 64 ที่ 85.2% ส่วนจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต 85.0% เพิ่มขึ้นจาก 84.3% ในปีที่ผ่านมา ซึ่งจะเห็นได้ว่าการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย แต่ก็ก่อให้เกิดปัญหาตามมาเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการหลอกลวงจากทางอินเทอร์เน็ต ภัยจากเว็บพนันออนไลน์ รวมไปถึงปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตควรมีความตระหนักรู้ถึงภัยคุกคามต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น และใช้งานอย่างมีสติเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ด้านประชากรและครัวเรือน

ผู้สูงอายุไทยเป็นอย่างไร ในยุคดิจิทัล

“ประเทศไทย จะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ในปี 2566 (คนอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่า 20% ของประชากรทั้งประเทศ)”

ที่มา : รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทยในมิติความต่างเชิงพื้นที่ พ.ศ. 2564 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand

INSTAGRAM
nsoofthailand

TWITTER
nsoofthailand

LINE
NSO OF THAILAND

MOBILE APPLICATION
THAI STAT

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office

แฟงกลางวัน แฟงกลางคืน ประชากรที่ถูกมองข้าม

นิยาม
ประชากรแฟงกลางวัน (Commuter Population) แบ่งออกเป็น
 • ประชากรแฟงกลางวันที่ย้ายมาทำงาน หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ย้ายมาทำงานในจังหวัดที่ตนเองไม่ได้อาศัยอยู่
 • ประชากรแฟงกลางวันที่ย้ายมาเรียนหนังสือ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ย้ายมาเรียนหนังสือในจังหวัดที่ตนเองไม่ได้อาศัยอยู่

ประชากรแฟงกลางคืน (Non-registered Population) หมายถึง ผู้ที่อาศัยอยู่ประจำในจังหวัดหนึ่ง แต่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่อาศัยอยู่ โดยอาจจะไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านจังหวัดอื่น ในต่างประเทศ หรือไม่มีชื่อที่ใดเลย

ปี 2563 มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 25.37 ล้านตัน

ลดลง
จาก ปี 2562 12%

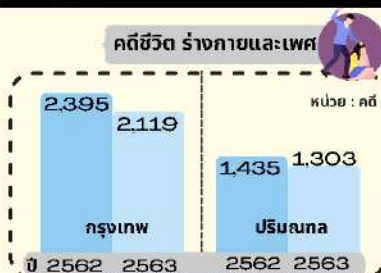
3 จังหวัดที่มีปริมาณขยะมากที่สุด ปี 2563

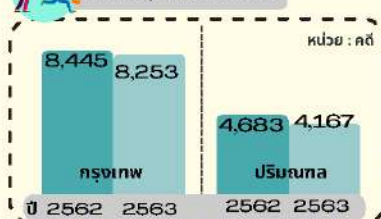
จำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM 2.5 เกินค่ามาตรฐาน

คดีอาชญากรรมที่ได้รับแจ้งใน กทม. และปริมณฑล

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์

การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเมืองมากขึ้น เกิดการย้ายถิ่นของประชากรในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการย้ายถิ่นถาวรหรือชั่วคราว ย้ายจากเขตชนบทสู่เขตเมือง จากจังหวัดเล็กไปจังหวัดใหญ่ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเข้ามาทำงาน เรียนหนังสือ หรืออยู่ประจำ โดยไม่ย้ายทะเบียนบ้าน เรียกประชากรกลุ่มนี้ว่า "ประชากรแฟง"

การวางแผนในระดับพื้นที่ที่ใช้ข้อมูลประชากรที่อยู่ในระบบทะเบียนอาจไม่สะท้อนสภาพปัญหาที่แท้จริง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ และปริมณฑลที่มีประชากรแฟงจำนวนมาก จะพบว่าเกิดปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในลำดับต้นๆ ของประเทศ เช่น ฝุ่นละอองเกินค่ามาตรฐาน ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น จำนวนคดีอาชญากรรมสูงขึ้น เป็นต้น

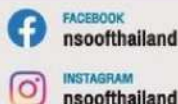
อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นวงกว้าง มีการย้ายกลับภูมิลำเนา เปลี่ยนรูปแบบวิถีชีวิตเป็นรูปแบบ New normal และลดกิจกรรมทางเศรษฐกิจลง ทำให้สถานการณ์ในปี 2563 ดีขึ้นกว่าปี 2562

ดังนั้น การวางแผนและกำหนดนโยบาย ควรคำนึงถึงกลุ่มประชากรแฟงเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและครอบคลุมประชากรตามความเป็นจริงในพื้นที่

ที่มา: 1/ รายงานสรุปผลที่สำคัญประชากรแฟงในประเทศไทย พ.ศ. 2562-2563 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
 2/ รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย 2563 กรมควบคุมมลพิษ
 3/ สถิติคดีอาญา 2562-2563 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand
TWITTER
nsoofthailand
INSTAGRAM
nsoofthailand
LINE
NSO OF THAILAND

MOBILE APPLICATION
THAI STAT
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office

ทำไมคนไทยถึงไม่อยากมีลูก?

การมีแฟน คู่ครอง และมีครอบครัวมีลูกพร้อมหน้าพร้อมตา อาจเป็นจุดหมายปลายทางหรือความฝันของชีวิตคู่ ที่หลายคนต่างพูดถึงกันในอดีต แต่ในยุคสมัยนี้อาจเปลี่ยนไปแล้ว โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่หรือคนเจน Y (อายุ 21-37 ปี) พบว่ามีค่าใช้จ่ายในการใช้ชีวิตคู่ที่เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นการครองตัวเป็นโสด การอยู่ด้วยกันโดยไม่สมรสและไม่มีลูก มีแนวโน้มสูงขึ้น มาหาคำตอบกันว่าทำไมคนไทยถึงไม่อยากมีลูก?

“สถานการณ์เด็กเกิดน้อยสะท้อนได้ชัดเจนว่าคนไทยไม่อยากมีลูก”

“คนไทยมีการแต่งงานที่ช้าลง”

“คนไทยอยากเป็นโสดมากขึ้น”

ร้อยละของครัวเรือน จำแนกตามประเภทครัวเรือน

ประเภทครัวเรือน	2561	2562	2563
อยู่คนเดียว	20.1	22.3	21.4
คนอื่นที่ไม่ใช่ญาติ	0.4	0.4	0.4
คู่สามีภรรยา	19.7	20.6	20.2
สามีภรรยาและลูก	20.5	18.7	18.6
สามีหรือภรรยาและลูก	6.3	6.5	6.1
ปู่ ย่า ตา ยาย และหลานญาติ	6.1	6.0	6.1
ครอบครัวขยาย	26.8	25.5	27.2

“คนไทยไม่ตั้งใจจะมีลูก”

อาจเกิดจากปัญหาทางด้านร่างกายที่ทำให้แท้งลูกหรือความไม่พร้อมในการมีบุตร ซึ่งนำไปสู่สภาวะในการทำแท้งได้

สำหรับปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนไทยไม่ยอมให้มีลูก คือสภาพเศรษฐกิจที่ถดถอย ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ค่าจ้างแรงงานขึ้นต่ำที่ขยับตัวไม่ทัน ในยุคเศรษฐกิจแบบนี้จึงไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กได้อย่างมีคุณภาพ กลายเป็นจุดเปลี่ยนทางความคิดสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ทำให้ตัดสินใจไม่ยอมให้มีลูก เนื่องจากกังวลเรื่องรายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สิน

รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงลูก 1 คน ต้องใช้ค่าใช้จ่ายประมาณ 500,000-2,000,000 บาท/คน

*ขึ้นอยู่กับความพร้อมแต่ละครอบครัว จะเห็นได้ว่าการมีบุตร 1 คน มีค่าใช้จ่ายสูงมาก

"คนเจน Y อยากมุ่งไปในการทำงาน อยากประสบความสำเร็จในชีวิตของตัวเองมากกว่า"

"ปัญหาทางด้านสุขภาพกายสุขภาพจิต ซึ่งส่งผลทำให้ไม่ยอมให้มีลูก"

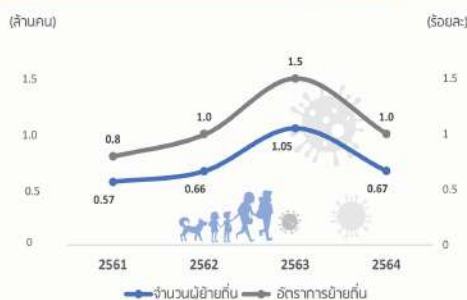
สรุป หากสถานการณ์ที่คนไทยไม่ต้องการมีลูกยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งมีแนวโน้มจะชะลอตัว เพราะจะทำให้คนวัยทำงานลดน้อยลงจนไม่เพียงพอ (โดยเฉพาะประเทศไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ) ส่งผลให้อัตราการเติบโตของ GDP ลดลง ต้องพึ่งพาแรงงานข้ามชาติมากขึ้น ทางออกที่เป็นไปได้ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริม สร้างแรงจูงใจให้คนเจน Y อยากมีลูกมากขึ้น รวมถึงผลักดันนโยบายการสร้างคุณภาพของประชากร เพื่อลดปัญหาเด็กเกิดน้อยด้วยคุณภาพของประเทศต่อไป

ที่มา : 1. กรมทะเบียนการค้า
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4. การสำรวจภาวะสุขภาพจิตและโรคของจิตเวชไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ
5. กระทรวงสาธารณสุข การสำรวจภาวะสุขภาพจิตของประชาชน สำนักงานสถิติแห่งชาติ
6. กรมสุขภาพจิต

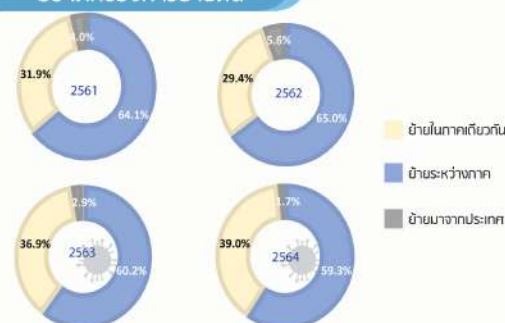
โควิด-19 กับการย้ายถิ่นของประชากร

ปัจจุบัน ปัจจัยการย้ายถิ่นของประชากรมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่เพียงจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมด้วย เช่น การย้ายถิ่นอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การย้ายถิ่นจากเหตุการณ์สงคราม รวมถึงการย้ายถิ่นจากโรคระบาดเป็นต้น ซึ่งเห็นได้ชัดจากการระบาดของโรคโควิด-19 ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ถิ่นในภูมิภาคทั่วโลก สำหรับประเทศไทยเมื่อติดตามสถานการณ์การย้ายถิ่นเปรียบเทียบกับก่อนและหลังโควิดนั้น พบรูปแบบและประเด็นการย้ายถิ่นที่น่าสนใจ นำมาหยิบยกให้ผู้อ่านได้ทราบ ดังนี้

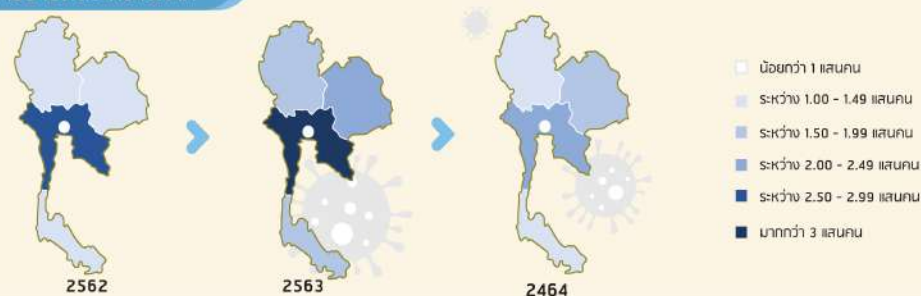
อัตราการย้ายถิ่นและจำนวนผู้ย้ายถิ่น

ประเภทของการย้ายถิ่น

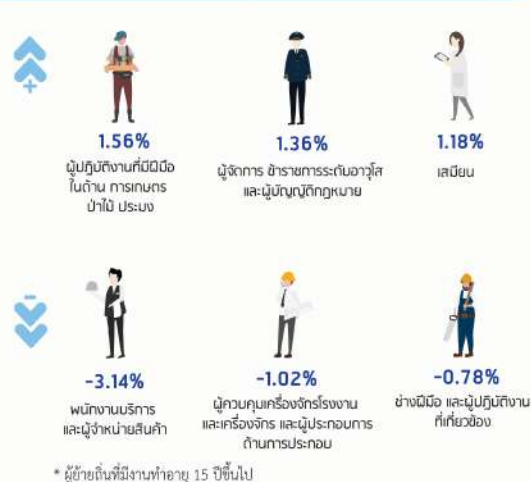
การย้ายถิ่นระหว่างภาค

เหตุผลของการย้ายถิ่น

การเปลี่ยนแปลงอาชีพผู้ย้ายถิ่นก่อนและหลังโควิด (%)

การย้ายถิ่น หมายถึง การย้ายสถานที่อยู่อาศัยจากเขตเทศบาลอื่น หรืออบต.อื่น หรือจากประเทศอื่น ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยครั้งสุดท้ายมายังเขตเทศบาลหรืออบต. ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ปัจจุบันที่ถูกสัมภาษณ์
การย้ายถิ่น พ.ศ. 2564 คือช่วงระหว่าง 1 ตุลาคม 2563 ถึง 30 กันยายน 2564
ที่มา : การสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เด็กและเยาวชน เป็นอย่างไร ในวันนี้

ปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อเด็ก
และเยาวชนมาจาก 3 ส่วนหลัก
คือ ครอบครัว การศึกษา และ
สภาพสิ่งแวดล้อม

การรกแรก
เกิดเสียชีวิต
ลดลง
2.9%
(ปี 2563)

การรก
ลูกเลี้ยง
ดอยนมแม่
เป็นหลักลดลง
40.7%
(ปี 2562)

เด็กปฐมวัย
มีพัฒนาการ
สมวัยมากขึ้น
97.8%
(ปี 2563)

ไม่ได้อาศัย
อยู่พร้อมหน้า
กับพ่อแม่
มีญาติใกล้ชิด
เป็นผู้อยู่ดูแล
เป็นหลัก
23.5%
(ปี 2562)

ผลคะแนนเฉลี่ย
ตามเกณฑ์ PISA
ยังคงต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (500 คะแนน)
• วิชาคณิตศาสตร์ 489 คะแนน
• วิชาวิทยาศาสตร์ 499 คะแนน
• ภาษาอังกฤษ 487 คะแนน
(ปี 2563)

หลุดจากการศึกษา
ก่อนจบภาคบังคับ
ความยากจนส่งผล
ต่อโอกาสทางการศึกษา
52.1%
(ปี 2563)

ปัญหาวัยรุ่น
ซึ่งควรลดลง
10.2%
(ปี 2563)
แต่เป็นโรคติดต่อ
ทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น
จากพฤติกรรมการทางเพศ
ที่ไม่เสี่ยง

มีพฤติกรรม
การสูบบุหรี่ลดลง
12.7%
(ปี 2563)
ส่วนพฤติกรรม
การดื่มสุราลดลง
6.4%
(ปี 2563)

กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด
มีอัตราจำคุกซ้ำ
49.3%
(ปี 2563)

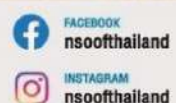

ใช้อินเทอร์เน็ต
มากขึ้น
90.2%
(ปี 2563)
พฤติกรรมการใช้สื่อ
เสี่ยงต่อภัยออนไลน์
เช่น เว็บไซท์ที่เกี่ยวข้องกับ
ความรุนแรง
48.7%
(ปี 2563)

ที่มา : รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน 2564 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

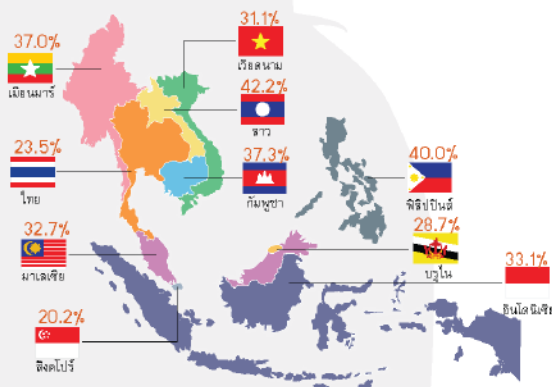
มองเด็กและวัยรุ่นไทยในทศวรรษ

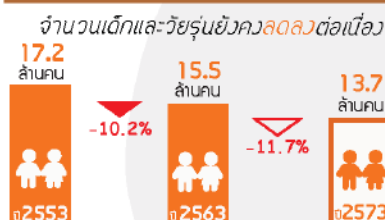
ประชากรเด็กและวัยรุ่นลดลงต่อเนื่องในทศวรรษที่ผ่านมาและแนวโน้มยังคงลดลงตามอัตราการเกิดที่ลดลง ในปี 2563 ประเทศไทยมีประชากรเด็กและวัยรุ่นจำนวน 15.5 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.3 ของประชากร เมื่อเปรียบเทียบกับอาเซียนไทยมีสัดส่วนเด็กและวัยรุ่นต่อประชากรน้อยเป็นอันดับ 2 และมีสัดส่วนผู้สูงอายุมากเป็นอันดับ 2 รองจากสิงคโปร์เช่นกัน

ร้อยละประชากรอายุ 0-19 ปี ในประเทศอาเซียน ปี 2562²

สัดส่วนเด็กและวัยรุ่นน้อยเป็นอันดับ 2 ในอาเซียน

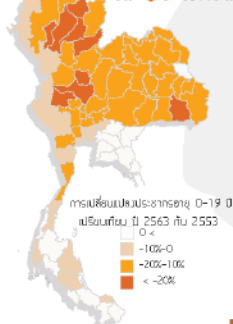

จำนวนประชากรอายุ 0-19 ปี¹

ประชากรสัญชาติไทยและไม่ใช่นักศึกษาไทยแต่อาศัยในประเทศไทย

จำนวนเด็กและวัยรุ่นลดลงใน 61 จังหวัด

สัดส่วนประชากรตามกลุ่มอายุ¹

สัดส่วนเด็กและวัยรุ่นลดลงสวนทางกับผู้สูงอายุ

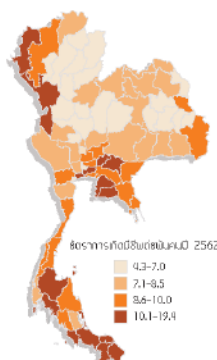
61 จังหวัดมีจำนวนเด็กและวัยรุ่นลดลง จังหวัดแพร่ลดลงมากที่สุด ร้อยละ 25.2

16 จังหวัดมีจำนวนเด็กและวัยรุ่นเพิ่มขึ้นทางภาคตะวันออกและใต้ ซึ่งจังหวัดระนองเพิ่มมากที่สุด ร้อยละ 20.9

ปี 2563 มีสัดส่วนเด็กและวัยรุ่นร้อยละ 23.3 ลดลงจากปี 2553 ที่มีร้อยละ 27.0 และลดลงเหลือร้อยละ 20.4 ในทศวรรษหน้า สวนทางกับสัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

อัตราเกิดมีชัยต่อประชากรเพศคน³

อัตราการเกิด แนวโน้มลดลงต่อเนื่อง

แนวโน้มเด็กเกิดน้อยลง ปี 2562 เด็กเกิดมีชีพ 596,736 คน คิดเป็น 9.1 ต่อประชากรพันคน อัตราการเกิดสูงสุดในภาคใต้ สูงสุดที่จังหวัดยะลามีอัตราการเกิด 19.4 ต่อพันคน และต่ำสุดที่จังหวัดสมุทรสงครามมีอัตราการเกิด 4.3 ต่อพันคน

การที่ประชากรวัยเด็กและวัยรุ่นลดลงอย่างต่อเนื่องจะส่งผลต่อกำลังแรงงานในอนาคตประกอบกับผู้สูงอายุมีมากขึ้นเด็กและวัยรุ่นในวันนี้จึงเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตซึ่งเป็นยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง การพัฒนาเด็กและวัยรุ่นให้มีคุณภาพและศักยภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญ แต่เด็กและวัยรุ่นวันนี้ยังคงเผชิญปัญหาทางสังคม รวมถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมที่ยังคงมีอยู่แม้จะลดลงจากอดีตแล้วก็ตามจึงนับเป็นความท้าทายในการพัฒนาเด็กและวัยรุ่นให้เติบโตในยุคนี้นี้

หมายเหตุ : บทความนี้ศึกษาข้อมูลเด็กและวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 0-19 ปี

ที่มา 1/ รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย 2553-2583 (ฉบับปรับปรุง สิงหาคม 2562) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2/ ASEAN statistical Yearbook 2020 (www.aseanstats.org)

3/ สถิติสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จัดทำโดย : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

www.nso.go.th nsoofthailand
nsoofthailand nsoofthailand

ช่วงเด็กไทย ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่

เด็กควรเติบโตมาในครอบครัวที่อบอุ่นได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากทั้งพ่อและแม่ แต่จากการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย 2562 พบว่า มีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ร้อยละ 46.31 หรือเกือบ 1 ใน 2 ไม่ได้อาศัยอยู่กับทั้งพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิดด้วยหลายสาเหตุ เช่น พ่อแม่เสียชีวิต การย้ายถิ่นไปทำงานโดยให้เด็กอยู่กับปู่ย่าตายาย หรือญาติ นอกจากนี้การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กส่วนหนึ่งถูกทอดทิ้งและส่งผลต่อพฤติกรรม โดยพบว่าเด็กที่ถูกดำเนินคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำนวน 2 ใน 3 มาจากครอบครัวแยกกันอยู่

46.31%

เด็กไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกับพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด

23.53%

ไม่ได้อยู่กับทั้งพ่อและแม่ (ส่วนใหญ่อยู่กับปู่ย่าตายาย)

16.73%

อยู่กับพ่อ

4.74%

อยู่กับแม่

1.32%

ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพ่อแม่

เด็กในครัวเรือนที่ยากจนมาก

59.54%

ไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกับพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด

29.60%
รวยมาก

40.32%
รวย

46.18%
ปานกลาง

54.21%
จน

59.54%
จนมาก

เรียงลำดับตามดัชนีความมั่นคงแล้วจำแนกเป็น 5 กลุ่มเท่าๆ กัน

ดัชนีความมั่นคงเป็นตัวชี้วัดระดับความมั่นคง โดยใช้อัตราส่วนเป็นค่าของสิ่งของ ลักษณะที่อยู่อาศัย น้ำและสุขาภิบาลและอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับความมั่นคงของครัวเรือนเมื่อคำนวณเป็นดัชนีของครัวเรือนแต่ละประเทศ และคำนวณเป็นคะแนนซึ่งจัดอันดับท้ายของตัวอย่างทั้งสิบ สิบอันดับครัวเรือนถูกเรียงตามลำดับคะแนนครัวเรือนที่อาศัย โดยแบบต่ำสุด หมายถึง ยากจนที่สุด ถึงคะแนนสูงสุด หมายถึง ร่ำรวยที่สุด

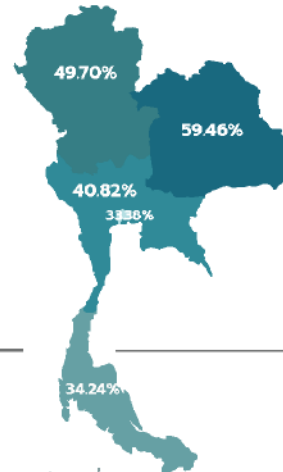
หมายเหตุ : เด็กอายุ 0-17 ปี ทั้งหมด 21,158 คน

ที่มา : รายงานการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย 2562 สำนักงานสถิติแห่งชาติและองค์การยูนิเซฟ

เด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

59.46%

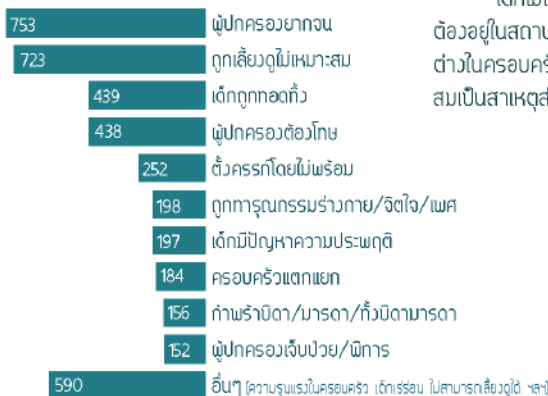
ไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกับพ่อและแม่ผู้ให้กำเนิด

เด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ในสถานรองรับเด็กทั่ว 30 แห่งทั่วประเทศ

ยอดรวมเหลือเดือนกันยายน 2562 เฉพาะเด็กไทย จำนวน 4,082 คน

สาเหตุที่รับเด็กเข้าอุปการะในสถานรองรับเด็ก

ที่มา : กรมกิจการเด็กและเยาวชน

เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ด้วยหลายสาเหตุและส่วนหนึ่ง

ต้องอยู่ในสถานรองรับเด็กเพื่อคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กจากปัญหาต่างในครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก ซึ่งความยากจนและการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมเป็นสาเหตุส่วนใหญ่ที่เด็กต้องเข้ามาอยู่หรือยังควต้องอยู่ในสถานรองรับ

ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดของเด็ก การดูแลเลี้ยงดูของพ่อแม่มีความสำคัญโดยส่งผลต่อนิสัยและจิตใจของเด็ก ปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวโดยเฉพาะความยากจนนั้นย่อมส่งผลต่อเด็กเช่นเดียวกัน อีกทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวซึ่งมีหลากหลายปัญหาส่งผลต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของเด็ก การป้องกันและแก้ไขต้องดำเนินการหลายมิติของปัญหาไปพร้อมกัน ถึงแม้เป็นปัญหาของเด็กแต่ต้องเริ่มดูแล ป้องกันและแก้ไขที่ผู้ใหญ่ให้พร้อมก่อนที่จะเป็นพ่อแม่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อชีวิตเด็กคนหนึ่งเกิดมา

จัดทำโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติ

www.nso.go.th

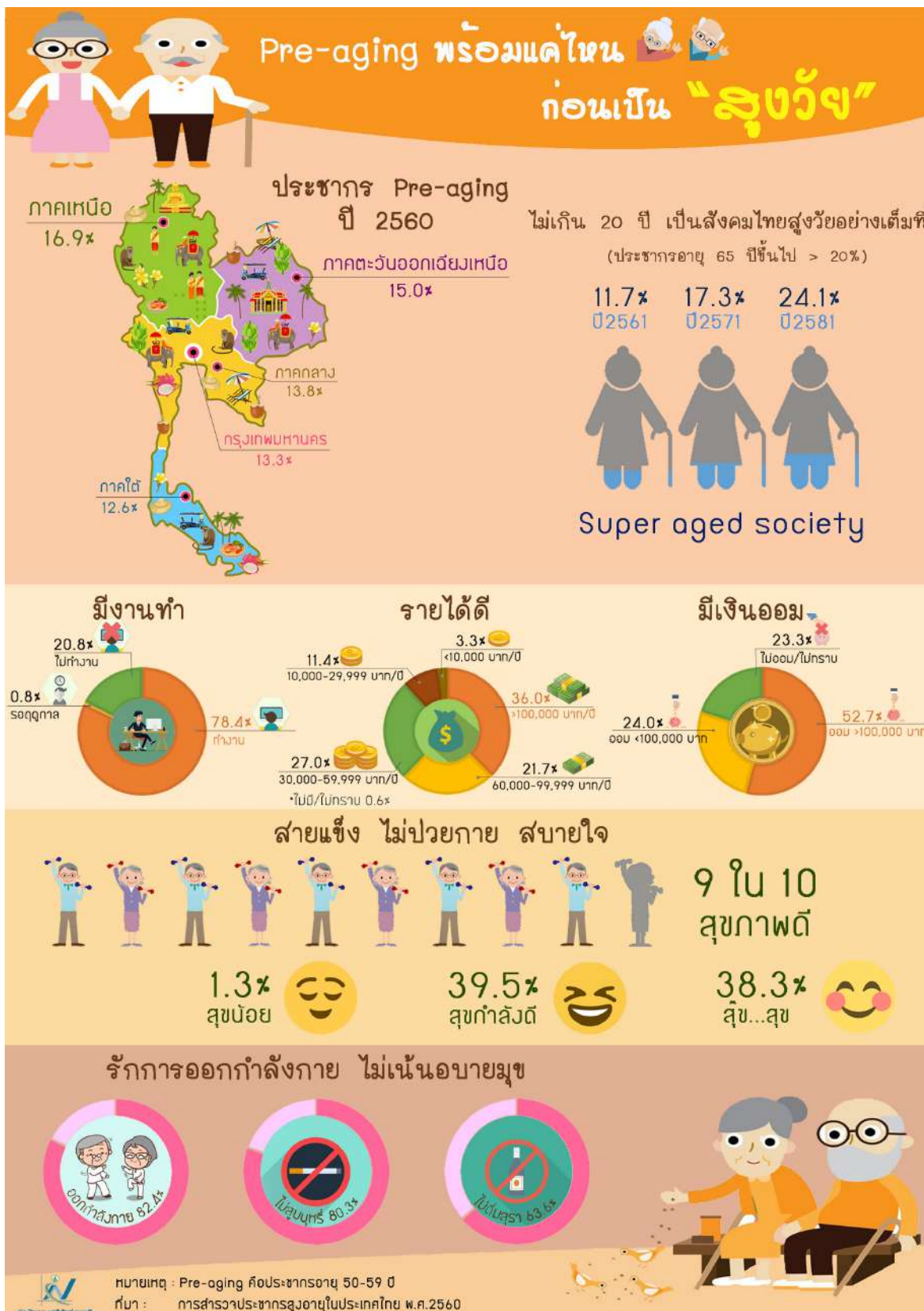
[nsoofthailand](https://www.facebook.com/nsoofthailand)

[nsoofthailand](https://twitter.com/nsoofthailand)

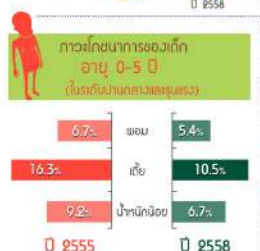
[nsoofthailand](https://www.instagram.com/nsoofthailand)

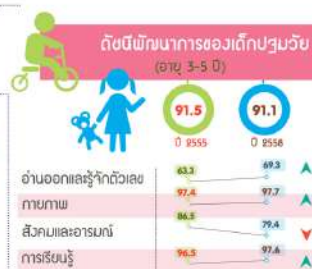
รอบรู้สถิติเด็ก คือรากฐานของประเทศไทย

www.nso.go.th

จากคำกล่าวที่ว่า การลงทุนพัฒนาเด็กในช่วงปฐมวัยเป็นช่วงที่คุ้มค่าที่สุด (Heckman & Masterov 2007) เนื่องจากเป็นช่วงวัยของการพัฒนาสมองในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ดี ดังนั้นนโยบายของรัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความร่วมมือในการดูแลเด็กให้มีความปลอดภัยและได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมนับตั้งแต่แรกเกิด จากข้อมูลสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2558 พบว่า ในช่วงเวลา 3 ปี นับจากปี 2555 อัตราการเลี้ยงดูด้วยนมแม่เพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า ส่วนการมีโภชนาการของเด็กอายุ 0-5 ปี ก็มีสถานการณ์ที่ดีขึ้น คือ เด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ กว้างเขี้ยว และภาวะผอมมีสัดส่วนลดลง

นอกจากนี้พบว่า ปี 2558 เด็กแรกเกิดของประเทศไทยมีน้ำหนักแรกคลอดต่ำกว่าเกณฑ์เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2555 ส่วนเด็กอายุ 12-23 เดือน ที่ได้รับวัคซีนครบมีเพียงร้อยละ 71.6 และเด็กมีโภชนาการของเด็กปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี) ในภาพรวมเมื่อเทียบกับปี 2555 ลดลงเล็กน้อย โดยมีพัฒนาการลดลงทางด้านสรีระและอารมณ์ซึ่งประเด็นดังกล่าวจำเป็นต้องมีการพัฒนาเด็กในทุกช่วงวัยอย่างเหมาะสมทั้งด้านสุขภาพ สรีระ และสิ่งแวดล้อมต่อไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อวางรากฐานบุคลากรของประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืนอย่างแท้จริง

ที่มา: การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย (Multiple Indicator Cluster Survey: MICS)

รอบรู้สถิติ www.nso.go.th

ความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุไทย

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ คือมีผู้สูงอายุมากกว่า 10% ของคนทั้งประเทศ และแนวโน้มกลุ่มผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ฉะนั้นการดูแลผู้สูงอายุเพื่อให้มีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจถือเป็นเรื่องสำคัญ จากผลสำรวจ พบว่า

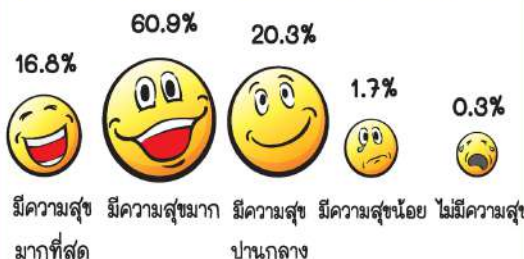
จำนวนผู้สูงอายุ

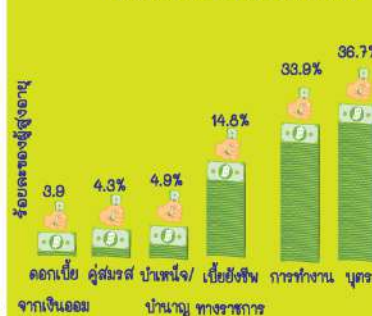
สุขภาพกาย ผู้สูงอายุ 45.7% อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก

สุขภาพจิต ผู้สูงอายุ 77.7% มีระดับความสุขมากถึงมากที่สุด

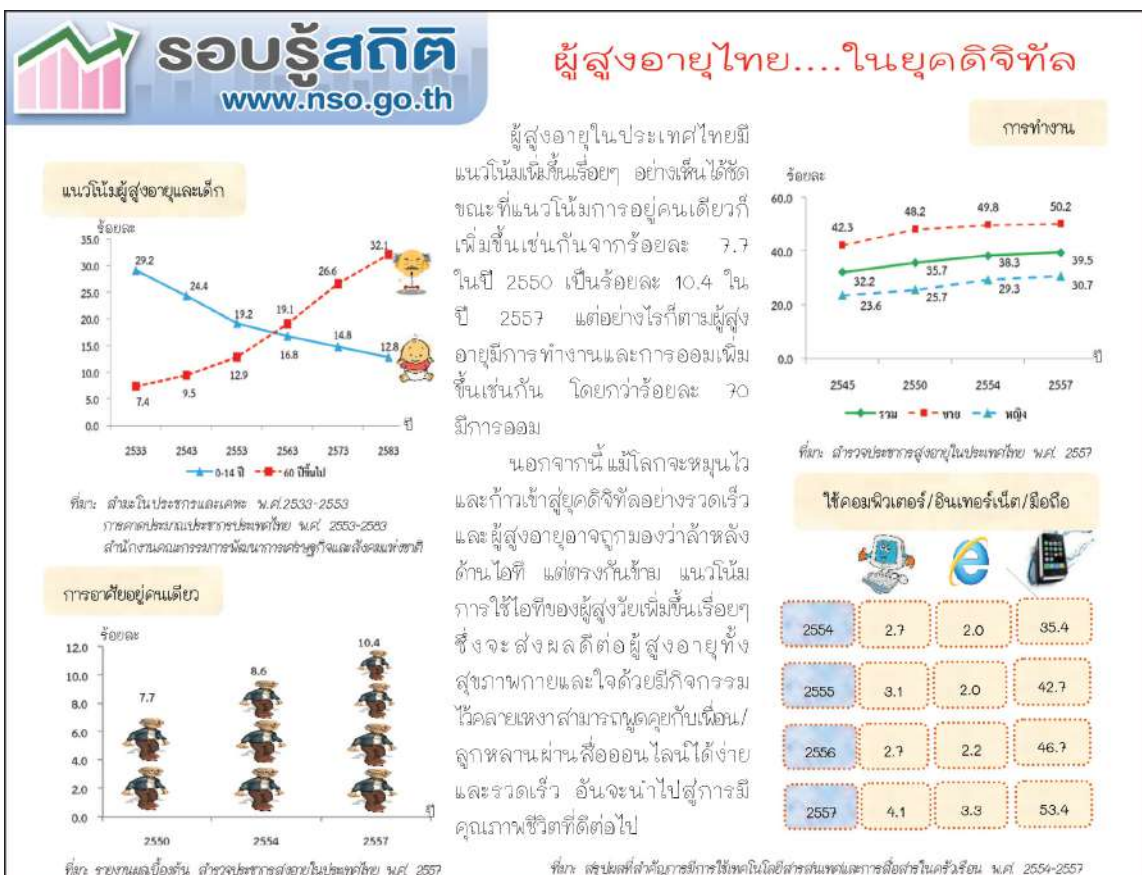
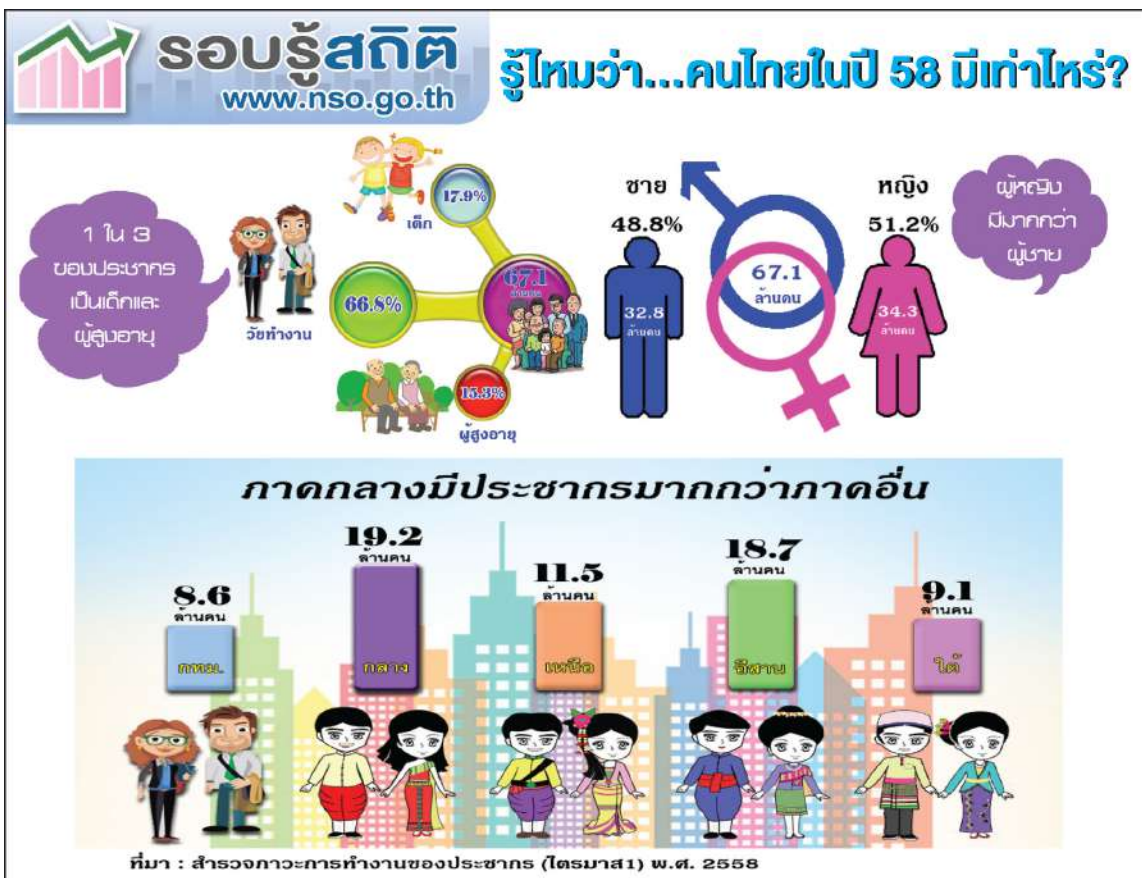

แหล่งที่มาของรายได้หลัก

ปัจจัยหนึ่งที่น่าจะส่งผลกับความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ คือ รายได้ แต่ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ (36.7%) ยังพึ่งพิงรายได้หลักจากบุตร

ที่มา: สำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ.2557, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

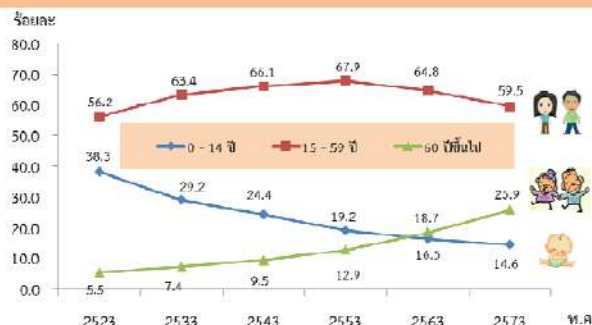

มองครอบครัวไทย...ในมุมของข้อมูล

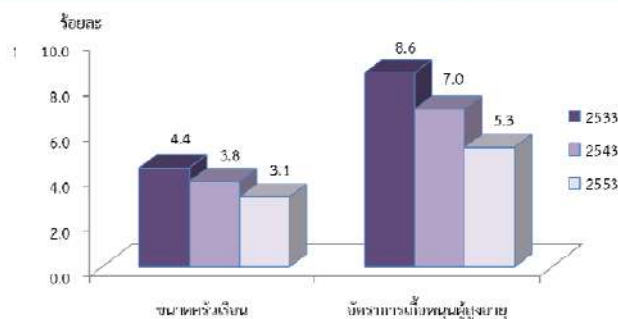
ครอบครัว เป็นหน่วยเล็กๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของสังคม และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แต่จากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อครอบครัวอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่สะท้อนลักษณะของครอบครัวไทย จากการเกิดที่ลดลง ผู้สูงอายุมีอายุยืนยาวขึ้น และวัยแรงงานลดน้อยลงเรื่อยๆ ทำให้เห็นแนวโน้มลักษณะของครอบครัวไทยในอนาคตได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะวัยหนุ่มสาวที่ต้องดูแล/เกื้อหนุนผู้สูงอายุจะลดลงเรื่อยๆ จากเดิมที่มีประมาณ 9 คน รับผิดชอบดูแลผู้สูงอายุ 1 คน ในปี 2533 ลดลงเหลือเพียงประมาณ 5 คน ในปี 2553 และคาดว่าจะเหลือเพียง 2 คน ในปี 2573

ร้อยละของประชากร จำแนกตามกลุ่มอายุ

ที่มา : สำนักระบาดวิทยาและทะเบียน พ.ศ. 2523 2533 2543 และ 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2563, กุมภาพันธ์ 2556
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ขนาดครัวเรือน และอัตราการเกื้อหนุนผู้สูงอายุ

ที่มา : สำนักระบาดวิทยาและทะเบียน พ.ศ. 2533 2543 และ 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คิดเห็นของประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับการตระหนักและเห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ โดยพบว่าประมาณ 1 ใน 10 ของผู้ให้ความคิดเห็นมีความคิดว่าผู้สูงอายุ (80 ปีขึ้นไป) เป็นภาระแก่บุตรหลานหรือครอบครัว และมีความรู้สึกที่ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่นำเอาลักษณะเช่นนี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แนวโน้ม

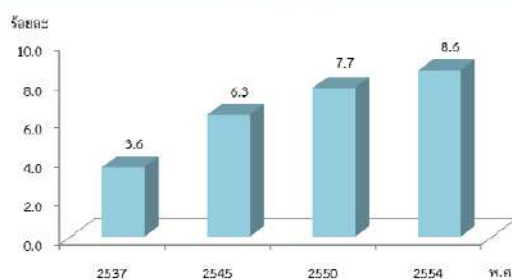

นอกจากนี้

จากเคยมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน ในปี 2533 กลับเล็กลงเหลือ 3 คน ในปี 2553 ทำให้ถูกคิดว่าเป็นอนาคต เมื่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุเต็มรูปแบบแล้ว ใครจะเป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุเนื่องจากสมาชิกในครอบครัวมีจำนวนน้อยลงทุกที และจากข้อมูลยังพบประเด็นความห่วงใยจากการถามความ

ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว

ที่มา : การสำรวจผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2537 2545 2550 และ 2554
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

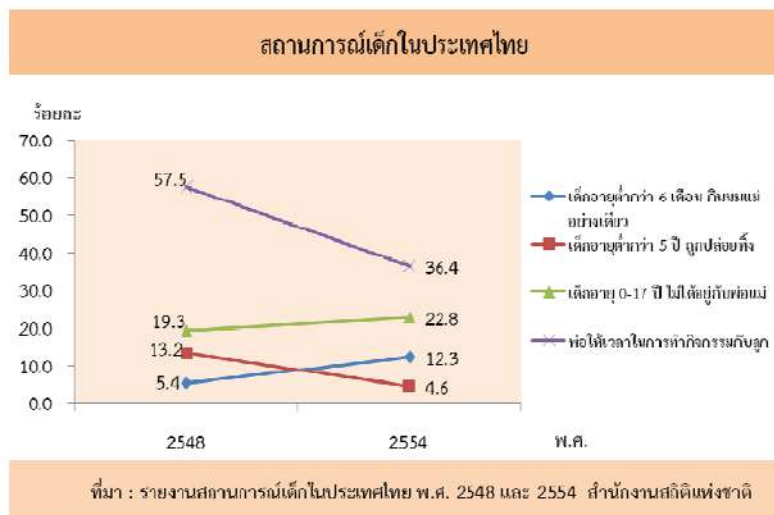
การอยู่คนเดียวของผู้สูงอายุสูงขึ้นกว่าเท่าตัว จากร้อยละ 3.6 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 8.6 ในปี 2554 เนื่องจากไม่ต้องการเป็นการกีดกันลูกหลาน นับเป็นประเด็นที่ควรได้รับความสนใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางแก้ไขหรือวางแผนงานต่างๆ ต่อไป

ด้วยขนาดครอบครัวที่เล็กลง พฤติกรรมการแสดงออกถึงความอบอุ่นความรักและเอาใจใส่ของคนในครอบครัวมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดี โดยเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือนได้กินนมแม่อย่างเดียวยุติสูงขึ้นกว่า 2 เท่า จากร้อยละ 5.4 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 12.3 ในปี 2554 และประมาณ 1 ใน 3 ของเด็กอายุ 1 ปียังคงกินนมแม่อยู่ (ร้อยละ 32.4) แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวยังให้ความสำคัญกับสุขอนามัยของทารก และสะท้อนให้เห็นว่าครอบครัว มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูเด็กอย่างดี นอกจากนี้การละทิ้งเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีไว้โดยไม่ได้รับการดูแลที่ดีพอ ก็มีแนวโน้มลดลงเช่นกัน จากร้อยละ 13.2 ในปี 2548 เหลือเพียงร้อยละ 4.6 ในปี 2554

อย่างไรก็ตามจากข้อมูลยังพบประเด็นน่าห่วงใยที่ควรให้ความสำคัญ ก็คือ กว่าทศวรรษที่ผ่านมาเด็กอายุ 0-17 ปี ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากร้อยละ 19.3 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 22.8 ในปี 2554 การได้รับการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ผู้ปกครองนับว่ามีความสำคัญ เพื่อให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต แต่จากข้อมูลกลับพบว่า พ่อให้

เวลาในการทำกิจกรรมกับลูกลดลงอย่างเห็นได้ชัด จากมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 57.5) ในปี 2548 เหลือเพียง 1 ใน 3 (ร้อยละ 36.4) ในปี 2554 แม้แนวโน้มของสมาชิกในครอบครัวจะทำกิจกรรมร่วมกับเด็กเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 78.6 เป็นร้อยละ 92.7 ก็ตาม การให้เวลากับครอบครัว โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชน นับว่ามีความสำคัญ

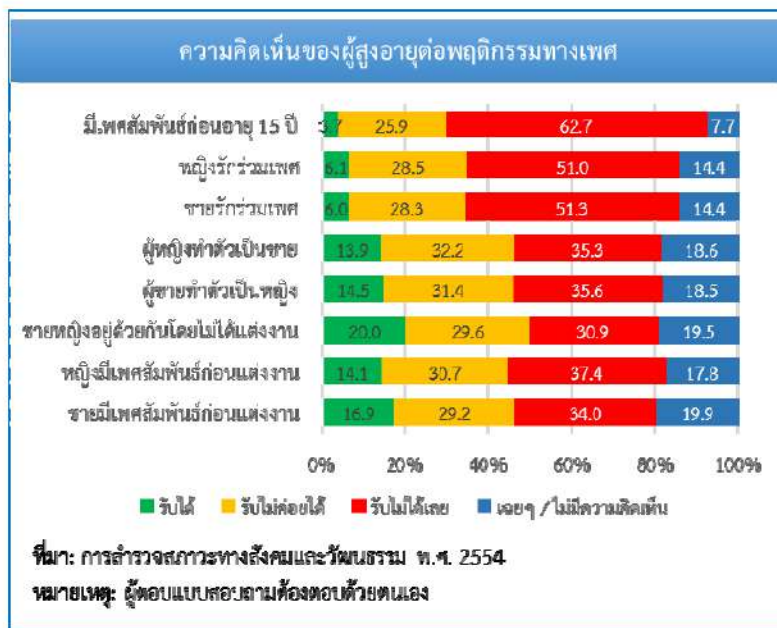
อย่างมากและส่งผลกระทบต่ออนาคตด้วย หากครอบครัวให้เวลาในการอบรมสั่งสอน ก็จะ让孩子เติบโตไปในทางที่ดี แต่ในทางตรงข้าม หากพ่อแม่ทอดทิ้งไม่ให้เวลาแก่ครอบครัว อาจส่งผลกระทบต่อทั้งตัวเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติในที่สุด ผลกระทบจากการที่ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ดีพอ หรือการเรียนรู้อย่างผิดๆ จากสื่อต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบัน อาจทำให้เด็กมีโอกาสดำเริดไปในทางที่ผิดได้ สะท้อนให้เห็นได้จากที่มีหญิงอายุ 15-19 ปีที่เป็นวัยรุ่น แต่กลับสมรสหรืออยู่กินกับชายก่อนวัยอันควรสูงขึ้นจากร้อยละ 14.6 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 16.3 ในปี 2554

เป็นที่ยอมรับกันว่าสังคมยุคดิจิทัลในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อครอบครัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการได้รับสื่อหรือการติดต่อสื่อสารในสังคมออนไลน์ ของเด็กและเยาวชน ที่เป็นวัยอยากรู้อยากเห็น และอยากลอง ทำให้อาจถูกชักนำไปในทางที่ผิดได้ โดยเฉพาะการมีมุมมองหรือทัศนคติที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยค่อนข้างมาก ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคม จากข้อมูลการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนอายุ 13 ปีขึ้นไป พบว่า ยอมรับได้กับพฤติกรรมการใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาะอก นุ่งสั้น เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน จากร้อยละ 19.1 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 26.6 ในปี 2554 และรับได้กับการแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากร้อยละ 6.5 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 8.8 ในปี 2554 นอกจากนี้ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมเชิงลบที่สะท้อนให้เห็นถึงการเล็งดู การอบรมของครอบครัวได้จากพฤติกรรมที่วัยรุ่นอายุ 13-14 ปี เช่น การนอนดึกตื่นสาย การเที่ยวเตร่ และการเล่นการพนัน ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาสังคมในอนาคตได้ และข้อกังวลเกี่ยวกับการเริ่มสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากรที่มีอายุเฉลี่ยน้อยลงเรื่อยๆ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลกระทบอย่างยิ่งกับสุขภาพ และนำไปสู่ค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลในอนาคต ดังนั้น ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ผู้ใหญ่ทั้งหลาย จะตระหนักและเอาใจใส่ในประเด็นเล็กๆ แบบนี้ และหันมาให้ความสำคัญให้มากขึ้นกว่าที่เคย เพื่อให้สมกับคำขวัญที่ว่า “เด็ก (ดี) วันนี้ คือผู้ใหญ่ (ที่ดี) ในวันหน้า” ซึ่งก็คือ อนาคตของประเทศไทย นั่นเอง.....

คนสูงวัย...คิดอย่างไรกับเรื่องเพศ!!!

สังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากการรับวัฒนธรรมตะวันตก ญี่ปุ่น หรือเกาหลี มาใช้ในการดำเนินชีวิต หรือแม้กระทั่งการแต่งกาย โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งการแต่งกาย ทรงผม และค่านิยมต่างๆ อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการแสดงออกทางด้านเพศ ซึ่งอาจทำให้ผู้สูงวัย (อายุ 60 ปีขึ้นไป) ไม่เข้าใจหรือมองพฤติกรรมเหล่านี้เป็นเรื่องไม่เหมาะสม ไม่ควร หรือรับไม่ได้กับพฤติกรรมดังกล่าว

ข้อมูลการสำรวจสถานะทางสังคมและวัฒนธรรมของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ชี้ให้เห็นว่า ผู้สูงวัยส่วนใหญ่รับไม่ได้เลยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี สูงถึงร้อยละ 62.7 อีกกว่า 1 ใน 3 รับไม่ได้กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทั้งหญิงและชาย และเกือบ 1 ใน 3 รับไม่ได้กับการที่ชายหญิงอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน

นอกจากนี้จากข้อมูลยังพบว่า มากกว่าครึ่งของผู้สูงวัยรับไม่ได้เลยกับพฤติกรรมชายรักร่วม

เพศ และหญิงรักร่วมเพศ ในทำนองเดียวกับพฤติกรรมที่ผู้ชายทำตัวเป็นหญิง และผู้หญิงทำตัวเป็นผู้ชาย พบว่ากว่า 1 ใน 3 ของผู้สูงวัยรับไม่ได้เลยกับพฤติกรรมเหล่านี้

แต่ประเด็นที่ห่วงใยเป็นพิเศษไม่ใช่ประเด็นที่ผู้สูงวัยรับไม่ได้กับพฤติกรรมเหล่านี้ แต่เป็นเรื่องการเปลี่ยนแปลงค่านิยมและพฤติกรรมต่างหาก ที่ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญ ก็คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี หากไม่มีการป้องกันอาจนำไปสู่ปัญหาการท้องก่อนวัยอันควร หรือที่เรียกว่า “แม่วัยใส” ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลจาก

การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทยของ สสช. ที่สอบถามหญิงอายุ 15-49 ปี ว่าอยู่กินฉันท์สามีภรรยาเมื่อใด ผลที่ได้พบว่าหญิงอยู่กินกับชายฉันท์สามีภรรยาเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปีมีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 2.7 ในปี 2555 ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ เอกชน รวมถึงภาคประชาชน ต้องหันมาสร้างความเข้าใจ ความตระหนักให้กับเด็กและเยาวชนในการรับเอาคิเลส วัฒนธรรมต่างชาติมาใช้ รวมถึงการหาหนทางให้วัฒนธรรมไทยอันดีงามยังคงอยู่กับไทยไปนานแสนนาน. และหาหนทางให้เด็กรู้จักรักกันวล สงวนตัว หรือถ้ารักสนุก ก็ควรรู้จักวิธีป้องกันตนเอง...กันไว้ดีกว่าแก้...หรือผู้ใหญ่ว่าไง?

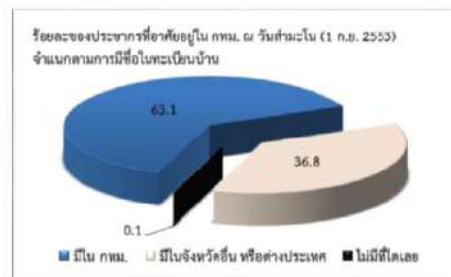

ใครเป็นใคร??? ในกรุงเทพฯ.....

บ่อยครั้งที่เรามักจะได้ยินคำถามจากเวทีวิชาการว่ามีคนอยู่ในประเทศไทยเท่าไรกันแน่?? คำตอบที่ได้รับส่วนใหญ่จะเป็นการคาดเดาว่ามีจำนวนเท่าไรกันแน่? หรือไม่กี่อ้างอิงข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กระทรวงมหาดไทยที่จัดเก็บข้อมูลจำนวนคนตามชื่อในทะเบียนบ้านเท่านั้น ซึ่งอาจไม่ได้อาศัยอยู่จริงตามทะเบียนบ้านก็เป็นได้!!

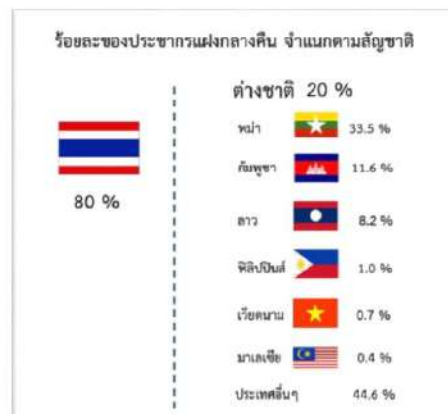

คำตอบหนึ่งของคำถามดังกล่าว สามารถหาได้จากข้อมูลในสำมะโนประชากรและเคหะของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ที่มีวัตถุประสงค์หลักคือ นับจำนวนประชากรตามที่อยู่จริง ณ วันสำมะโน ซึ่งจะช่วยให้ทราบจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริงในพื้นที่นั้นๆ โดยไม่คำนึงถึงการมีชื่อในทะเบียนบ้าน ทั้งนี้ สสช. ได้จัดทำสำมะโนประชากรและเคหะครั้งล่าสุดในปี 2553 ที่นับเป็นครั้งที่ 11 ของประเทศไทย และกำหนดให้วันที่ 1 กันยายน 2553 เป็นวันสำมะโน

กรุงเทพมหานคร นอกจากจะเป็นเมืองหลวงของประเทศแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นศูนย์รวมด้านการศึกษา จึงเป็นแรงดึงดูดให้เกิดการย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และมักจะมีคำถามว่า “มีคนอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มากแค่ไหนกันแน่?” จากผลของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2553 พบว่า มีประชากรอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ณ วันสำมะโนประมาณ 8.3 ล้านคน เป็นชาย 4.0 ล้านคน (ร้อยละ 48.6) และหญิง 4.3 ล้านคน (ร้อยละ 51.4) กว่า 1 ใน 3 (ร้อยละ 36.9) ของคนที่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นผู้ที่ไม่มียชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในกรุงเทพฯ หรือที่เรียกว่า “ประชากรแฝงกลางคืน” และพบว่า 1 ใน 5 (ร้อยละ 20.0) เป็นชาวต่างชาติ

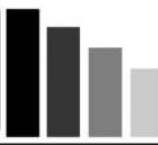
ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา ชาวต่างชาติที่อยู่ในกรุงเทพฯ เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากร้อยละ 0.1 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 8.2 ในปี 2553 โดยในปี 2553 ประชากรแฝงกลางคืนของกรุงเทพฯ ที่เป็นชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่มาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียมากที่สุด (ร้อยละ 78.7) รองลงมา คือ ยุโรป และอเมริกาเหนือ (ร้อยละ 13.0 และร้อยละ 3.4 ตามลำดับ) โดยชาวเอเชียกว่า 1 ใน 3 เป็นชาวพม่า (ร้อยละ 33.5) รองลงมา คือ กัมพูชา (ร้อยละ 11.6) และลาว (ร้อยละ 8.2)

อย่างไรก็ตามแม้ข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะจะไม่สามารถจำแนกได้ว่าประชากรแฝงชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ นั้น เข้าประเทศมาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือลักลอบเข้าประเทศ ถ้าเป็นการลักลอบเข้าประเทศ อาจทำให้ประเทศมีความเสี่ยงเกี่ยวกับภาวะโรคต่างๆ ทั้งที่เป็นโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ หรือโรคอุบัติซ้ำ เช่น โรคมือเท้าปาก โรคไข้หวัดนก เป็นต้น เนื่องจากไม่ได้รับการตรวจคัดกรองโรคอย่างถูกต้อง ดังนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางป้องกัน หรือกำหนดนโยบายให้ชัดเจน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์ดังกล่าว

เปิดบ้านสถิติ

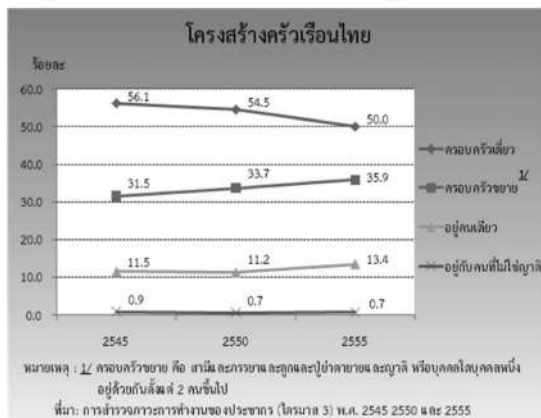

มองภาพครัวเรือนไทยในรอบ 10 ปี

พบกันอีกครั้งกับ “เปิดบ้านสถิติ” ฉบับต้อนรับวันครอบครัว (14 เมษายน) การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อโครงสร้างครัวเรือนของไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งอาจเนื่องจากการตัดสินใจมีบุตรน้อยลงของคู่สมรส การครองโสดที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งหน้าที่การงานที่ต้องเปลี่ยนสถานที่ทำงาน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของครัวเรือนด้วยกันทั้งสิ้น

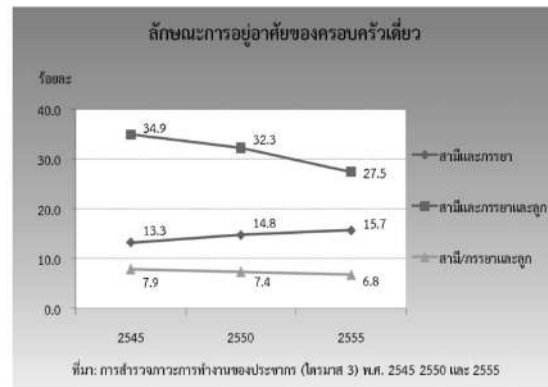

ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา โครงสร้างครัวเรือนไทยเปลี่ยนรูปแบบไปอย่างชัดเจน ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติแสดงให้เห็นว่า แม้ครัวเรือนส่วนใหญ่จะอยู่กันแบบครอบครัวเดี่ยว คือ มีพ่อแม่ลูก แต่มีแนวโน้ม

ลดลงเรื่อยๆ จากร้อยละ 56.1 ในปี 2545 เหลือร้อยละ 50.0 ในปี 2555 ขณะที่ครอบครัวขยายที่มี พ่อ/แม่/ลูก/ปู่/ย่า/ตา/ยายอยู่ด้วยกัน และการอยู่คนเดียวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

หากแบ่งครอบครัวเดี่ยวออกเป็น ครอบครัวที่อยู่เฉพาะสามีและภรรยา เฉพาะสามีและภรรยาและลูก และอยู่เฉพาะสามีหรือภรรยาและลูก จะพบว่า ครอบครัวที่อยู่ครบทั้ง สามีและภรรยาและลูกลดลงอย่างเห็นได้ชัด จาก 1 ใน 3 (ร้อยละ 34.9) ในปี 2545 เหลือเพียง 1 ใน 4 (ร้อยละ 27.5)

ในปี 2555 เช่นเดียวกับครอบครัวที่อยู่เฉพาะสามีหรือภรรยา และลูกก็ลดลงเช่นกัน ส่วนครอบครัวที่อยู่เฉพาะสามีและภรรยากลับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.3 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 15.7 ในปี 2555 สอดคล้องกับข้อมูลของครัวเรือนที่หลานอยู่กับปู่ย่าตายายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29.9 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 33.9 ในปี 2555 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัญหาด้านเศรษฐกิจจึงทำให้คู่สมรสตัดสินใจย้ายถิ่นเพื่อหางานทำโดยให้ลูกอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยาย ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเด็กขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ตามมา

ดังนั้น การส่งเสริมโอกาสเข้าถึงแหล่งงานในภูมิสำเนาของตนเองให้มากขึ้น อาจเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ทำให้สามารถสร้างความรักความผูกพันในครอบครัว นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กในอนาคตต่อไป

เปิดบ้านสถิติ

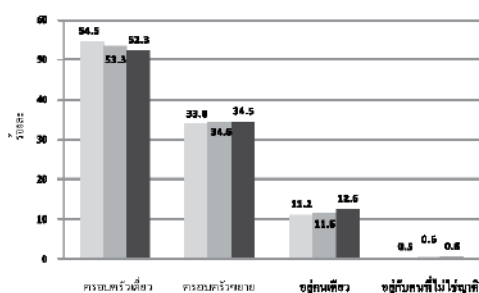
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ครอบครัว...เวลา....จัดการให้ดี

“เวลา” นับเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่งสำหรับทุกคน ยิ่งคนที่รู้คุณค่าของเวลามากเท่าใด ก็ย่อมสามารถเก็บเกี่ยวคุณประโยชน์จากการใช้เวลาให้มีคุณค่าสูงสุดได้มากเท่านั้น

นายวิบูลย์ ทัต สุทันธณภิตดี ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า จากสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ประกอบกับครอบครัวไทยมากกว่าครึ่งเป็นครอบครัวเดี่ยวที่อยู่กับเฉพาะพ่อแม่และลูก มีเพียง 1 ใน 3 เป็นครอบครัวขยายที่นอกจากพ่อแม่ลูกแล้วยังมีปู่ย่าตายายอยู่ด้วย ทำให้คนไทยจำนวนมากมีเวลาให้กับคนในครอบครัวน้อยลง จะเห็นได้จากสถิติการอยู่คนเดียวที่เพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจจากร้อยละ 11.2 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 12.6 ในปี 2553

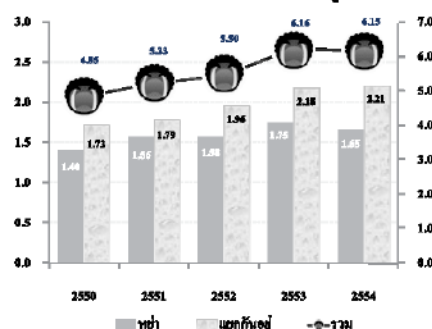
โครงสร้างครัวเรือนไทย

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ยังชี้ให้เห็นว่าในครึ่งทศวรรษที่ผ่านมา คนไทยมีการหย่าและแยกกันอยู่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแยกกันอยู่ที่มีเพิ่มขึ้นมากกว่าการหย่าและเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 1.73 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 2.21 ในปี 2554 อย่างที่ทราบกันดีแล้วว่าความล้มเหลวของการครองคู่ ย่อมส่งผลกระทบต่อเด็ก ดังนั้นแนวโน้มการหย่าและแยกกันอยู่ที่เพิ่มขึ้น เป็นปัจจัยทางลบต่อสังคมโดยรวม

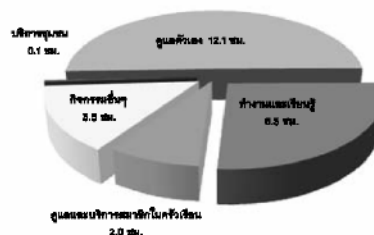
ร้อยละของผู้ที่อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีสถานภาพหย่าและแยกกันอยู่

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับการมีเวลาให้กับครอบครัวถือว่ามีผลสำคัญอย่างมาก แต่พบว่าการทำกิจกรรมหลักๆ ของคนไทยใน 1 วันหมดไปกับการดูแลตัวเองสูงถึง 12.1 ชั่วโมง ใช้ในการทำงานและเรียนรู้ 6.3 ชั่วโมง และทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ 3.5 ชั่วโมง เทียบกับเวลาที่ใช้ในการดูแลและบริการสมาชิกในครัวเรือนมีเพียง 2 ชั่วโมงเท่านั้น

กิจกรรมใน 1 วันของคนไทย

ที่มา : การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สมาชิกของครอบครัวจะมีความสุขได้ ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากการได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตา ใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว เราจึงควรหันมาจัดสรรเวลาเพื่ออยู่กับครอบครัวให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ความสุขในครอบครัวไทยมีเพิ่มขึ้นกว่านี้อีกแน่นอน

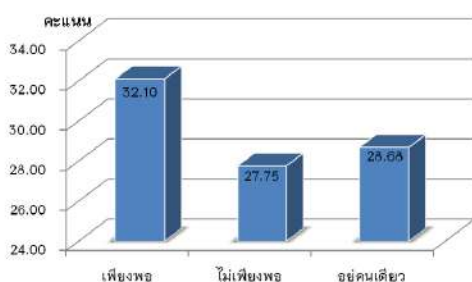
โปรดให้ความร่วมมือกับ “มาตี” ในสามเือนธุรกิจและอุตสาหกรรม 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2555 นี้

ครอบครัว...ความสุขของผู้สูงวัย...

ครอบครัวถือเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญที่สุด หากสมาชิกในครอบครัวได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดีย่อมส่งผลให้ครอบครัวมีความรักความอบอุ่น มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี โดยเฉพาะผู้สูงอายุถือเป็นบุคคลในครอบครัวที่ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัวไม่น้อยกว่าคนอื่น ๆ และไม่ให้อารมณ์เป็นภาระกับลูกหลานภายหลังจากการเกษียณอายุ หรือการสูญเสียคู่สมรส/บุตรหลาน ล้วนส่งผลกระทบต่อจิตใจผู้สูงอายุทั้งสิ้น ดังนั้น **ครอบครัว** จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตบั้นปลายได้อย่างมีความสุข

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุกับการมีเวลาให้กับสมาชิกในครอบครัว

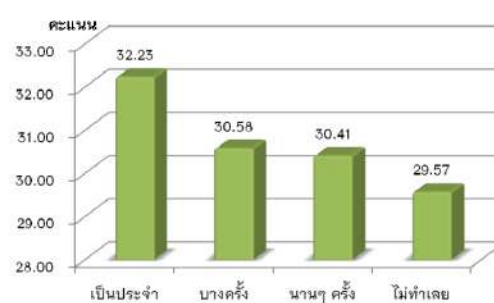

ที่มา: การสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เวลาให้กับไม่เพียงพอมีคะแนนต่ำสุด คือ 27.75 คะแนน ซึ่งอาจอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการมีปัญาสุขภาพจิต¹

สำหรับการรับประทานอาหารร่วมกันกับสมาชิกในครัวเรือนมีผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุอย่างเห็นได้ชัด โดยผู้สูงอายุที่รับประทานอาหารร่วมกับสมาชิกในครัวเรือนเป็นประจำมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 32.23 คะแนน รองลงมาคือ รับประทานอาหารร่วมกันบางครั้ง (30.58 คะแนน) นานๆ ครั้ง

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุกับความถี่ของการรับประทานอาหารร่วมกับสมาชิกในครอบครัว

ที่มา: การสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

¹ หลักเกณฑ์การแปลผลคะแนนสุขภาพจิต

คะแนนรวม 0 – 27 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป หรือเสี่ยงต่อการมีปัญาสุขภาพจิต

คะแนนรวม 28 – 34 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป

คะแนนรวม 35 – 45 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป

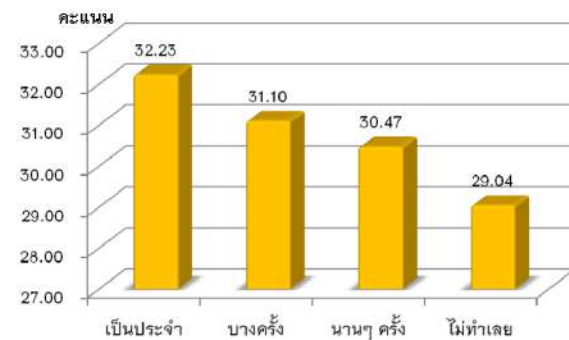
(30.41 คะแนน) และไม่เคยรับประทานอาหารร่วมกันเลย (29.57 คะแนน)

การดูโทรทัศน์พร้อมหน้ากับสมาชิกในครัวเรือนของผู้สูงอายุเป็นประจำ ทำให้ผู้สูงอายุมีคะแนนสุขภาพจิตสูงสุด คือ 32.23 คะแนน รองลงมาคือ บางครั้ง 31.10 คะแนน และนานๆ ครั้ง 30.47 คะแนน ตามลำดับ สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่เคยดูโทรทัศน์พร้อมกับสมาชิกในครัวเรือน พบว่า มีคะแนนสุขภาพจิตต่ำสุด คือ 29.04 คะแนน

การไปเที่ยวพักผ่อนพร้อมกับสมาชิกในครัวเรือนของผู้สูงอายุเป็นประจำทำให้มีคะแนนสุขภาพจิตสูงสุด (33.27 คะแนน) รองลงมาคือ นานๆ ครั้ง (32.38 คะแนน) และบางครั้ง (32.07 คะแนน) สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่เคยไปเที่ยวพักผ่อนกับสมาชิกในครอบครัว พบว่า มีคะแนนสุขภาพจิตต่ำสุด (30.52 คะแนน)

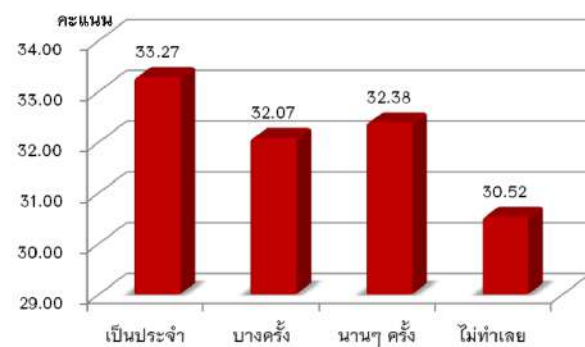
จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าอิทธิพลของครอบครัวมีผลอย่างยิ่งต่อภาวะสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ โดยระดับคะแนนสุขภาพจิตจะลดลงเมื่อความถี่ของการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวลดลง ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวจึงควรหันมาดูแล เอาใจใส่ ตลอดจนหากิจกรรมต่างๆ ทำร่วมกับผู้สูงอายุเพื่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างสมาชิกในครัวเรือน และส่งผลดีกับผู้สูงอายุโดยตรง เพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นหลักชัยของครอบครัวและสังคมต่อไป

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุกับความถี่ในการดูโทรทัศน์ร่วมกับสมาชิกในครอบครัว

ที่มา: การสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุกับความถี่ในการไปเที่ยวพักผ่อนร่วมกับสมาชิกในครอบครัว

ที่มา: การสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เปิดบ้านสถิติ

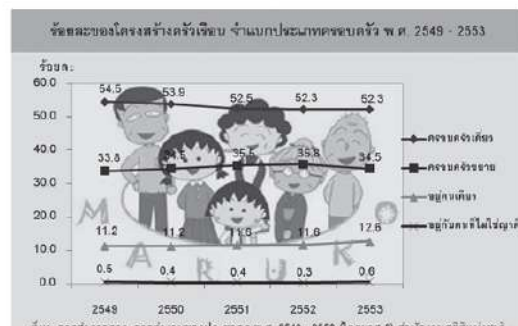
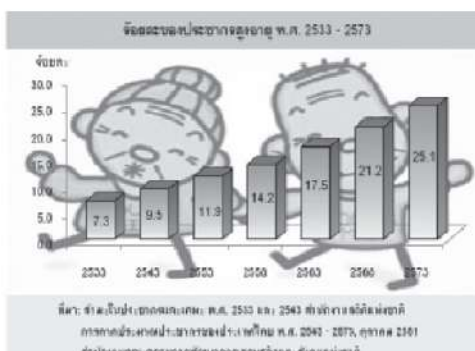

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

ห่วงใยกันสักนิด...กับชีวิตที่สูงวัย.....

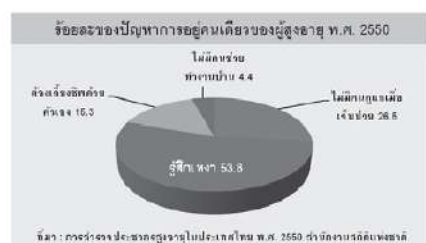
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทย จากการเกิดและการตายที่ลดน้อยลง ส่งผลให้สังคมไทยก้าวเข้าสู่ “สังคมสูงอายุ” (Aging Society) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และนับวันจะยิ่งเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยสัดส่วนผู้สูงอายุจากร้อยละ 7.3 ในปี 2533 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 25.1 ในปี 2573

และจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2549-2553 แม้จะพบว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังคงอยู่กับเป็นครอบครัว แต่ก็ยังพบว่ากว่า 1 ใน 10 อาศัยอยู่คนเดียว นอกจากนี้จากการสำรวจประชากรสูง

การสำรวจเดียวกัน พบว่าผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.8 มักมีปัญหาความรู้สึกละแ่นและว้าวุ่น รองลงมา ร้อยละ 26.5 มีปัญหาไม่มีคนดูแลยามเจ็บป่วย และอีก ร้อยละ 15.3 ประสบปัญหาต้องเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง

การปล่อยให้ผู้สูงอายุอยู่ในบ้านตามลำพัง และอาจไม่ได้รับการดูแลจากลูกหลานหรือญาติพี่น้อง หรือบางคนอาจจะไม่มีญาติ พี่น้องหลงเหลืออยู่เลย ซึ่งกว่าร้อยละ 88 ของผู้สูงอายุทั้งหมด ต้องดูแลตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน นับเป็นปัญหาที่สังคม

หน้าที่ของตนเองอย่างสมบูรณ์ล้มกับเป็นลูกหลานที่ดีตามวิถีวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

อายุในประเทศไทย พบว่า ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่คนเดียว เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.3 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 7.7 ในปี 2550 โดยผู้สูงอายุหญิงจะอยู่คนเดียวมากกว่าผู้สูงอายุชาย

จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เห็นแนวโน้มผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวตามลำพังโดยไม่มีคนดูแลจะมีมากขึ้นในอนาคต ซึ่งจาก

ต้องให้ความตระหนัก ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงปัญหาอื่นๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุไทย อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะสังคมปัจจุบันที่กลายเป็นสังคมเมืองมากขึ้น วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ผู้คนต่างคนต่างอยู่ ทำให้คนส่วนใหญ่จะเลยหรือให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุลดน้อยลง

ถึงเวลาฉุกเฉิน คิด หันมาใช้เวลาเพิ่มขึ้น อย่างน้อยอีกสักนิด เพื่อดูแลพ่อแม่ญาติ ผู้ใหญ่ผู้สูงอายุให้มีความสุขในบ้านปลงาย ชีวิตแล้วท่านจะได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่หนึ่งที่ได้ทำ

มันใจข้อมูลไม่รั่วไหล ร่วมใจให้ข้อมูล “สามะโนรฐกิจและอุตสาหกรรม”

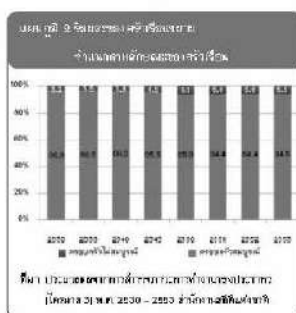
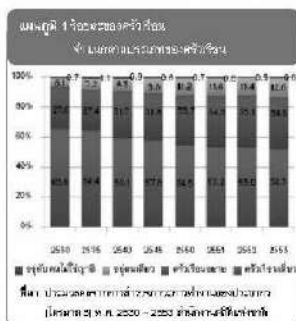
เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

ครอบครัว... ภาระ ผูกพัน หรือจำยอม ???

ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่ง เพราะถือเป็นจุดเริ่มต้นที่จะวางรากฐานอนาคตของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งก็คือเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของประเทศชาติ แต่ปัจจุบันด้วยการเจริญเติบโตของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้พ่อแม่ ซึ่งเป็นคนในวัยทำงานและเป็นผู้มีหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัวต้องออกไปทำงานทำต่างถิ่นมากขึ้น ทำให้ครอบครัวไม่ได้ผูกพัน

หากแบ่งครัวเรือนขยายออกเป็น ครัวเรือนที่มีทั้งพ่อแม่ลูก และปู่ย่าตายาย อาศัยอยู่ด้วยกัน และครัวเรือนที่มีเพียงปู่ ย่า ตา ยาย และหลาน อาศัยอยู่ด้วยกัน หรือที่เรียกว่า “ครอบครัวแห่งกลาง” แม้พบว่าครัวเรือนขยายส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนที่มีทั้งพ่อแม่ลูก และปู่ย่าตายาย อาศัยอยู่ด้วยกัน โดยในปี 2553 มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 94.5 แต่จะเห็นได้ว่าครอบครัวแห่งกลางที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน จากร้อยละ 3.2 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 5.5 ในปี 2553

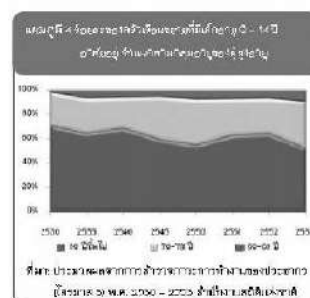
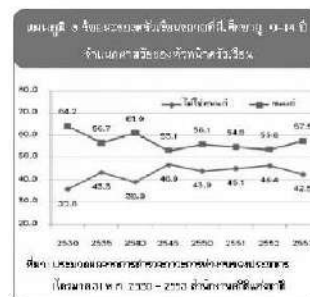
แม้การเลี้ยงดูหลานไม่ใช่เรื่องที่ยากลำบากสำหรับปู่ย่าตายายที่ยังไม่แก่เกินไป และส่วนหนึ่งก็มีหลานในวัยที่โตพอที่จะช่วยเหลือตัวเองได้บ้างแล้ว แต่จากข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่า ส่วนใหญ่ปู่ย่าตายายที่มีหลานอายุ 0-14 ปีอยู่ด้วยมักเป็นผู้สูงอายุ ซึ่งแม้จะมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 64.2 ในปี 2530 เหลือร้อยละ 57.5

ในปี 2553 ก็ตาม แต่ก็ยังแสดงให้เห็นถึงการในการดูแลหลานของผู้สูงอายุ และแม้ว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุตอนต้น (อายุ 60 - 69 ปี) แต่จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่าผู้สูงอายุ 80 ปีขึ้นไป กลับมีภาระที่ต้องเลี้ยงดูหลานเพิ่มมากขึ้นเกือบ

4 เท่า คือ จากร้อยละ 2.5 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 9.6 ในปี 2553 จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันครอบครัวแห่งกลางมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในสังคมไทย และผู้ทำหน้าที่ดูแลเด็กในครอบครัวส่วนใหญ่ก็คือนักเรียน ผู้สูงอายุที่นับวันสุขภาพร่างกายยิ่งเสื่อมถอย จากที่ต้องดูแลตนเองซึ่งลำบากอยู่แล้ว ต้องรับภาระทำงานบ้านหลายอย่าง และบางส่วนยังต้องทำงานหารายได้มาช่วยเสริม เมื่อต้องแบ่งเวลามาเลี้ยงดูหลานที่เป็นเด็กอีก จึงนับเป็นภาระอันหนักอึ้ง ดังนั้น จึงควรที่

อบรมสั่งสอนลูกได้อย่างเต็มที่ อันจะเป็นการช่วยเสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มั่นคงเป็นปึกแผ่น และป้องกันปัญหาต่างๆ ในสังคมที่จะเกิดตามมาได้อีกมาก

เปิดบ้านสถิติ

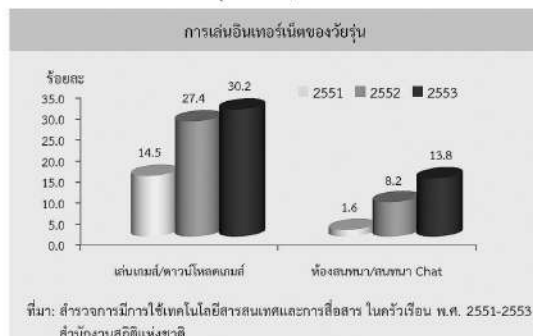
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

เยาวชน...คนกลุ่มเสี่ยง

ทุกๆ ปี เรามีวันเสาร์ที่ 2 ของเดือนมกราคมเป็น “วันเด็กแห่งชาติ” แต่จะมีใครบ้างที่รู้ว่าวันที่ 20 กันยายนของทุกปีเป็น “วันเยาวชนแห่งชาติ” ทั้งๆ ที่กลุ่มวัยนี้จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยในอนาคต

เยาวชนหรือวัยรุ่น คือกลุ่มคนที่อายุ 15-24 ปี ซึ่งถือเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เนื่องด้วยวุฒิภาวะที่ยังน้อยทำให้คนวัยนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่มีโอกาสก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างมาก รวมทั้งอาจถูกล่อลวงได้ง่าย ซึ่งจากการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า วัยรุ่นมักใช้อินเทอร์เน็ตในการเล่นเกมส์/ดาวน์โหลดเกม และการเล่นทวิตเตอร์ (Chat) เพิ่มขึ้นอย่างมาก เฉพาะการ Chat ที่เพิ่มขึ้นเกือบ 10 เท่า จากร้อยละ 1.6 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 13.8 ในปี 2553 ซึ่งนอกจากหมดเวลาไปกับกิจกรรมนี้แล้วยังอาจนำไปสู่การถูกล่อลวง หรือชักชวนกันออกไปซื้อโคจรหรือแหล่งอบายมุขได้ง่ายๆ

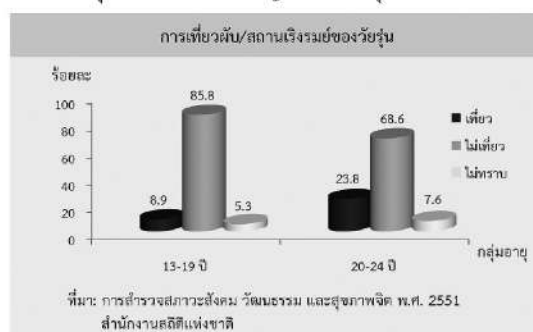

นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวนไม่น้อยที่นิยมเที่ยวผับ/สถานเริงรมย์ (ร้อยละ 8.9) แม้ว่าจะมีกฎหมายห้ามก็ตาม แต่เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายยังไม่จริงจังนัก สถานที่เหล่านี้ถือเป็นแหล่งมั่วสุมสำหรับวัยรุ่นที่หนีไม่พ้นเรื่องดื่มสุรา สูบบุหรี่ หรือมีเพศสัมพันธ์กัน จนนำไปสู่ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม

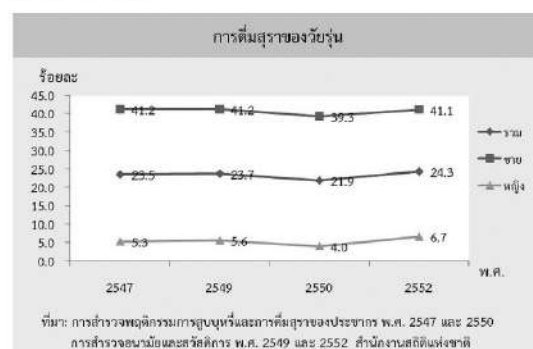

อย่างไรก็ตาม ตัวเลขจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2552 พบว่า อย่างน้อยวัยรุ่นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91.9) ก็ยัง

คุมกำเนิดด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ โดยเกือบ 1 ใน 3 หรือร้อยละ 31.4 ใช้ถุงยางอนามัย แต่ก็ยังน่าเป็นห่วงเพราะยังถือว่ามียาคุมมีน้อย มีโอกาสเกิดปัญหา “แม่วัยรุ่น” ตามมาได้

ปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เชื่อมโยงกับปัญหาอื่นๆ อีกมาก นั่นคือปัญหายาเสพติด ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ชี้ให้เห็นว่า ประมาณร้อยละ 70 ของผู้ที่เข้ารับการบำบัด ได้เริ่มเสพยาเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ 15-24 ปี หรือแม้แต่ข้อมูลการสำรวจเรื่องการดื่มสุรา ก็พบว่าวัยรุ่นไทยมากกว่าร้อยละ 20 ดื่มสุรา แม้วัยรุ่นชายจะดื่มมากกว่าหญิง แต่กลับพบว่าวัยรุ่นหญิงมีแนวโน้มดื่มสุราเพิ่มขึ้นมากกว่าชายอย่างชัดเจน

จากข้อมูลดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่อเรื่องต่างๆ อย่างมาก ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ควรช่วยกันดูแลบุตรหลานที่เป็นเยาวชนกันสักนิด เพราะครอบครัวคือกำแพงชั้นแรกที่จะป้องกันภัยต่างๆ ที่จะเข้ามาถึงตัววัยรุ่น เพราะฉะนั้นเราควรที่จะเอาใจใส่กันและกันให้ดี ตราบใดที่ครอบครัวดูแลกันดีแล้วก็คงไม่มีสิ่งใดเข้ามาทำร้ายหรือทำลายเราได้จริงมั้ย

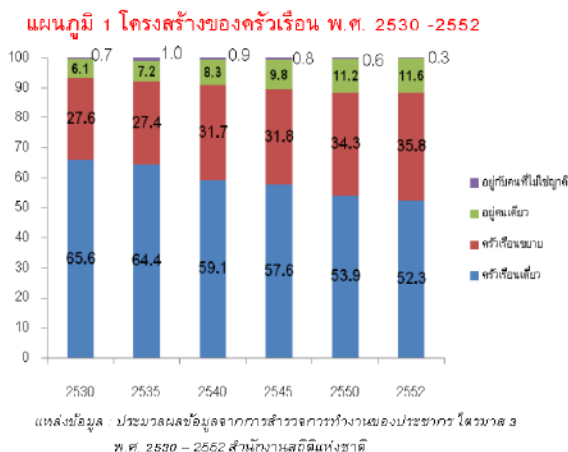
สถานการณ์เด็กไทย.....ภาพสะท้อนสังคม??

จากการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อเด็กทั้งในทางที่เป็นคุณและเป็นโทษ จำเป็นอย่างยิ่งที่พ่อแม่ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดต้องทำหน้าที่อบรม สั่งสอน และให้ความเอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างมาก ตลอดจนต้องทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลง และปรับตัวเองกับสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อสามารถนำพาเด็กๆ ให้เดินไปในทิศทางที่ถูกต้องต่อไป

ครอบครัว ปัจจัยหล่อหลอมเด็กไทย

การอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวมีพ่อ แม่ และลูกอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา เป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กได้รับความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่และแม่อย่างสมบูรณ์ นับว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อเด็กอย่างมากในการหล่อหลอมและสร้างเด็กให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม สามารถดำรงชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม และสร้างให้สังคมน่าอยู่ต่อไปได้

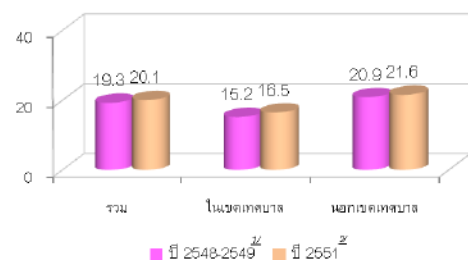
ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนพบว่า ในปี 2551 มีเด็กจำนวน 1 ใน 5 ของเด็กทั้งหมดที่อายุไม่เกิน 17 ปี (หรือร้อยละ 20.1) ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 19.3 ในปี 2548 เป็นเพราะพ่อแม่และแม่แยกทางกัน หรือต้องไปทำงานที่อื่นจึงต้องทิ้งบุตรหลานให้บุคคลอื่นเช่น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติพี่น้องเลี้ยงดูแทน

จากข้อมูลดังกล่าว จึงทำให้เกิดคำถามว่า “ทุกวันนี้ผู้ปกครองได้ให้ความเอาใจใส่เด็ก ๆ มากพอหรือยัง? ซึ่งผลสำรวจการใช้เวลาของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าการใช้เวลาใน 1 วันของคนไทยนั้น ใช้เวลาในการดูแลเด็ก ซึ่งรวมถึงการดูแลด้านร่างกาย การอบรมให้คำแนะนำ การใช้เวลารับส่งเด็กไปยังสถานที่ต่างๆ และการดูแลด้านจิตใจมีเพียง 2.1 ชั่วโมงต่อวันในปี 2544 เท่านั้น แม้จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 2.3 ชั่วโมงต่อวันในปี 2547 แต่ก็ถือว่าเป็นการใช้เวลาสำหรับเด็กที่น้อยมาก

แม้โดยรวมครอบครัวไทยยังดำรงความสัมพันธ์อย่างดีทั้งระบบครอบครัวและระบบเครือญาติ แต่ปัจจัยภายนอกก็มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดพฤติกรรมของเด็กด้วย จากการที่สังคมได้เปลี่ยนเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสาร ผู้คน

แม้โครงสร้างของครัวเรือน ส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีพ่อ แม่ และลูก แต่ปัจจุบันมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ จากร้อยละ 65.6 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 52.3 ในปี 2552 ขณะที่ครัวเรือนขยายที่มีพ่อ แม่ ลูก และญาติพี่น้องอื่นๆอยู่ด้วยนั้น จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 27.6 ในปี 2530 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35.8 ในปี 2552 อย่างไรก็ตาม พบว่าในรอบสองทศวรรษที่ผ่านมา การอยู่คนเดียวนั้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการย้ายออกไปทำงานในเมืองอื่นๆ มากขึ้น จึงทำให้ต้องแยกครัวเรือนออกมา

แผนภูมิ 2 ร้อยละของเด็กอายุ 0 – 17 ปี ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่และแม่ จำแนกตามเขตการปกครอง ปี 2548-2549 และปี 2551

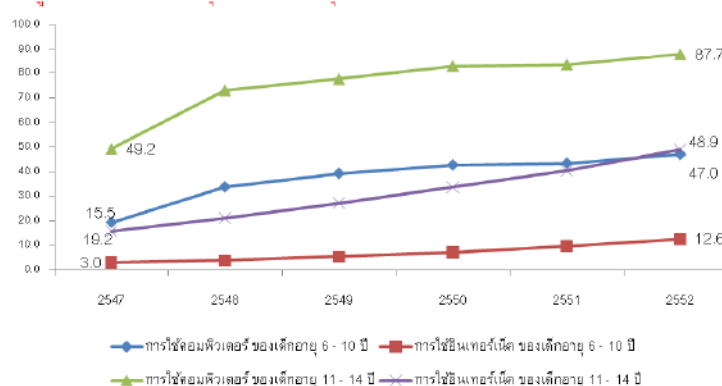
1/สำรวจสถานการณ์เด็กในประเทศไทย พ.ศ. 2548-2549
2/สำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2551

เข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็วทั่วทุกมุมโลกผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้เด็กบริโภคข้อมูลบนสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างเสรีแบบ Anytime Anywhere และ Anything แล้วเช่นนี้เด็กไทยจะเป็นอย่างไรหรือต้องเผชิญอะไรบ้างในโลกไร้พรมแดน

📌 เกมออนไลน์...สร้างสรรค์จินตนาการหรือมอมเมา???

“เด็กติดเกม” หลายคนคงจะคุ้นหู เพราะมีการพูดถึงในวงกว้างเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ไม่เหมาะสม กับเด็ก การติดเกมจนทำให้เสียสุขภาพ และการเรียน แต่ใครจะทราบบ้างว่า หากมองอีกด้านหนึ่งเกมออนไลน์นั้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของเด็กๆ เพราะนอกจากการเล่นเกมที่ได้รับความเพลิดเพลินแล้ว เด็กๆ ยังได้ทักษะในการใช้อินเทอร์เน็ต การติดตามข่าวสาร และการค้นหาข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ด้วยตัวของเด็กๆ เอง

แผนภูมิ 3 ร้อยละของเด็กอายุ 6-10 ปี เด็กอายุ 11-14 ปี ที่ใช้คอมพิวเตอร์ใช้อินเทอร์เน็ต ปี 2547 - 2552

ที่มา: การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2547 - 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โดยจากผลสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าเด็กไทยใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ในการเรียน การศึกษา และค้นหาข้อมูล/ติดตามข่าวสารบนอินเทอร์เน็ต ยกเว้นเด็กอายุ 6-10 ปี เท่านั้นที่ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกม ส่วนแหล่งที่ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้ที่โรงเรียนและบ้าน โดยใช้เวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมง

📌 วัฒนธรรมไทย...เกราะป้องกันภัย???

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคม ตลอดจนการรับวัฒนธรรมแบบไม่ไตร่ตรองก่อน จะเป็นตัวอย่างให้เด็กลอกเลียนแบบ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองและสังคมต้องเตรียมความพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็กในการรับและปรับไปใช้ในทางที่ถูกต้อง แม้ผลจากการสำรวจการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมในปี 2548 จะพบว่าวัยรุ่นไทยยังคงมีพฤติกรรมและจิตสำนึกที่ดี ไม่ทำตัวเป็นภาระหรือปัญหาของสังคม โดยวัยรุ่นอายุ 13 - 24 ปี ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือ (ร้อยละ 85.5) และเล่นกีฬา ร้อยละ 78.4 แต่ก็มียุวรุ่นถึงเกือบครึ่งที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 41.3)

นอกจากนี้ยังพบข้อน่าเป็นห่วง ก็คือ การมีพฤติกรรมนอนดึกตื่นสาย การเที่ยวกลางคืนและเที่ยวเตร่เป็นประจำ แม้จะมีน้อยกว่าร้อยละ 6 แต่ก็นับว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะกับวัย แต่อย่างไรก็ตามในการสำรวจสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม และสุขภาพจิต ปี 2551 พบเรื่องที่น่ายินดีว่า เด็กไทยที่นับถือศาสนาพุทธอายุ 13-14 ปี ประมาณร้อยละ 80 ระบุว่าเคยตักบาตร และสวดมนต์ ร้อยละ 67.4 ระบุว่าเคยถวายสังฆทาน และประมาณร้อยละ 30 ระบุว่าเคยรักษาศีล 5 (ครบทุกข้อ) และทำสมาธิ ซึ่งจากข้อมูลในภาพรวมนี้อาจแสดงให้เห็นได้ว่าอย่างน้อยก็ยังมีเด็กบางส่วนที่ถือได้ว่าเป็น “เด็กไทย....ยังไม่โกลวด์”

จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้จะไม่ใช่วิถีภาพสะท้อนทั้งหมดของเด็กและเยาวชนไทย แต่ก็เป็นการปรากฏการณ์ที่ต้องการสะท้อนให้สังคมได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มมากขึ้น เพราะเด็กคือพลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต เปรียบเสมือนผ้าขาวที่พร้อมจะรับการแต่งแต้มสีจากผู้ใหญ่ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครอบครัว โรงเรียน ครู และสังคมจะต้องเป็นและสร้างแบบอย่างที่ดี เพื่อที่พวกเขาจะได้ “รอบคอบ รู้คิด มีจิตสาธารณะ” เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

“ครัวเรือนไทย”

“ครอบครัว” VS “ครัวเรือน” แม้ทั้งสองคำนี้จะดูคล้ายกันมากแต่ก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งคำว่า “ครอบครัว” อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ทางสายเลือดอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ส่วนคำว่า “ครัวเรือน” นั้นอาจมีเพียงคนเดียวอาศัยอยู่ในบ้านหรืออาจอยู่ร่วมกันหลายคนโดยจะมีความสัมพันธ์กันทางสายเลือดหรือไม่ก็ได้ เช่น เพื่อนกับเพื่อน หรือคนงานอาศัยอยู่ด้วยกัน เป็นต้น

ข้อมูลจากสำมะโนประชากร

และทะเบียน พ.ศ. 2523 - 2543 และข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2553 พบว่า

Link
Pop up2

โครงสร้างของครัวเรือนในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนประเภทครอบครัวเดี่ยว แต่มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ

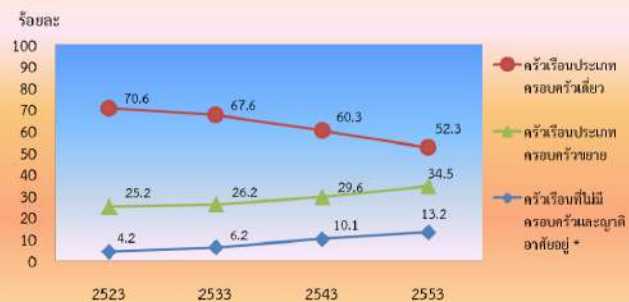
Link
Pop up3

70.6 ในปี 2523 เหลือร้อยละ 60.3 ในปี 2543 และเหลือเพียงร้อยละ 52.3 ในปี 2553 สำหรับครัวเรือนประเภทครอบครัวขยายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก

Link
Pop up1

ร้อยละ 25.2 ในปี 2523 เป็นร้อยละ 29.6 ในปี 2543 และเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 34.5 ในปี 2553 เช่นเดียวกับครัวเรือนที่ไม่มีครอบครัวและญาติอาศัยอยู่นั้นก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากร้อยละ 4.2 ในปี 2523 เป็นร้อยละ 10.1 ในปี 2543 และในปี 2553 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 13.2

ร้อยละของโครงสร้างครัวเรือน จำแนกตามประเภทครอบครัว พ.ศ. 2523 - 2553

หมายเหตุ: * รวมครัวเรือนที่อาศัยอยู่คนเดียว

ที่มา: สำมะโนประชากรและทะเบียน พ.ศ. 2523 - 2543, การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2553 (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ร้อยละของครัวเรือนคนเดียวและขนาดครัวเรือนเฉลี่ย พ.ศ. 2523 - 2553

ที่มา: สำมะโนประชากรและทะเบียน พ.ศ. 2523 - 2543, การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2553 (ไตรมาส 3) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้จากสถานการณ์ในปัจจุบันที่ภาวะเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เกิดปรากฏการณ์การย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาหางานทำในเมืองเพิ่มมากขึ้น (ดูเรื่องการย้ายถิ่น) มีผลทำให้ครัวเรือนมีขนาดเล็กลงอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน คือลดลงจาก 5.2 คนต่อหนึ่งครัวเรือน ในปี 2523 เหลือ 3.8 คนต่อหนึ่งครัวเรือน ในปี 2543 และเหลือเพียง 3.2

link web การย้ายถิ่น

คนต่อหนึ่งครัวเรือนในปี 2553 และจากข้อมูลยังพบว่า การอยู่คนเดียวของคนไทยเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน คือจากร้อยละ 3.5 ในปี 2523 เป็นร้อยละ 9.4 ในปี 2543 และเพิ่มถึงร้อยละ 12.6 ในปี 2553 ซึ่งเพิ่มขึ้นเกือบ 4 เท่า ในระยะเวลาเพียง 30 ปี

ครอบครัวหรือครัวเรือนถือเป็นจุดเริ่มต้นของการอยู่ร่วมกันในสังคม เราจึงควรให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัวหรือครัวเรือน รวมทั้งการดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน ความรัก ความอบอุ่นในครอบครัวจะเป็นแรงใจอย่างสำคัญให้เด็กเหล่านั้นเติบโตเป็นกำลังแรงงานที่เข้มแข็งของประเทศ ก็คงต้องรอดูผลจากสำมะโนประชากรและเคหะปี 2553 นี้ว่ารูปแบบครัวเรือนของไทยจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หรือจะยังคงมีแนวโน้มเหมือนการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหรือไม่คงต้องมาลุ้นกันต่อ.....

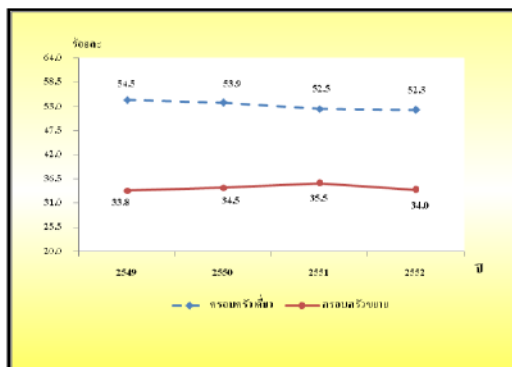

Pop up 1. ครัวเรือนที่ไม่มีครอบครัวและญาติ (Unrelated Individuals) ได้แก่ ครัวเรือนที่ประกอบด้วยบุคคลอาศัยอยู่คนเดียว หรืออาศัยอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นที่ไม่มีความสัมพันธ์อันญาติ
Pop up 2. ครัวเรือนประเภทครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) ได้แก่ ครัวเรือนที่ประกอบด้วยสามีและภรรยา หรือสามีและ/หรือภรรยา บุตรที่ยังไม่สมรส และ/หรือญาติอื่น ๆ ที่ยังไม่สมรสอาศัยอยู่ด้วย
Pop up 3. ครัวเรือนประเภทครอบครัวขยาย (Extended Family) แบ่งได้ 3 ชนิด คือ 3.1 ครัวเรือนประเภทครอบครัวย่อย Vertical (Stem) ได้แก่ ครัวเรือนที่ประกอบด้วยสามีและ/หรือภรรยา บุตรที่ยังไม่สมรสและ/หรือบุตรที่สมรสเพียงคนเดียว ญาติอื่น ๆ ที่ยังไม่สมรส และ/หรือพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หลาน คนใดคนหนึ่งหรือหลายคน อาศัยอยู่ 3.2 ครัวเรือนประเภทครอบครัวรวม Horizontal (Joint) ได้แก่ ครัวเรือนที่ประกอบด้วยสามีและ/หรือภรรยา บุตรที่ยังไม่ได้สมรสและญาติอื่น ๆ ที่สมรสแล้ว อาศัยอยู่ 3.3 ครัวเรือนประเภทครอบครัวผสม Vertical and Horizontal (Stem-Joint) ได้แก่ ครัวเรือนที่ประกอบด้วยครัวเรือนทั้งข้อ 3.1 และ 3.2 อาศัยอยู่ด้วยกัน หรือครัวเรือนที่ประกอบด้วย สามีและ/หรือภรรยา บุตรที่สมรสมากกว่าหนึ่งคน ญาติอื่น ๆ ที่สมรสหรือยังไม่สมรส และ/หรือ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย หลาน คนใดคนหนึ่งหรือหลายคน อาศัยอยู่ด้วยกัน

วันผู้สูงอายุ

วันที่ 13-14 เมษายนของทุกปี นอกจากจะเป็นวันสงกรานต์หรือวันปีใหม่ของไทยแล้ว ยังเป็นวันผู้สูงอายุและวันครอบครัว อีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้นี้ ผู้สูงอายุจะเป็นประชากรที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และจะมีเพิ่มมากกว่าประชากรวัยเด็กในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ และการดูแลเอาใจใส่สุขภาพทำให้คนมีอายุยืนยาวขึ้น ข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากร้อยละ 5.5 ในปี 2523 เป็นร้อยละ 9.5 ในปี 2543 และจากการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุนี้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาของผู้สูงอายุที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น ด้านสุขภาพอนามัย และด้านสวัสดิการ เป็นต้น

แผนภูมิ 2 โครงสร้างครัวเรือน พ.ศ. 2549-2552

ที่มา : สํารวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 พ.ศ. 2549-2552

ตระหนักในคุณค่าของผู้สูงอายุลดน้อยลงตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้สูงอายุมีแนวโน้มที่อยู่คนเดียวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.2 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 7.7 ในปี 2552 ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้สูงอายุประสบปัญหาต่างๆ จากการอยู่คนเดียว เช่น รู้สึกเหงา และ ไม่มีคนดูแลเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น

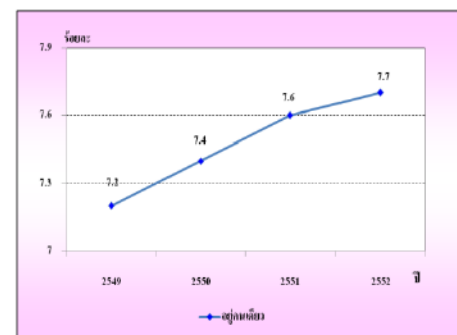
แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้สูงอายุ

ที่มา : สํารวจประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 2533 และ 2543

นอกจากนี้การที่รูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยายมาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากการต้องทำงานหารายได้ หรือจากการแยกครอบครัวออกมา ด้วยเหตุนี้อาจทำให้ความรักความผูกพันในครอบครัวลดน้อยลง ส่งผลทำให้รุ่นลูกหลานได้รับการอบรมสั่งสอนให้

แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว พ.ศ. 2549-2552

ที่มา : สํารวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 พ.ศ. 2549-2552

ด้วยเป็นวัยที่ร่างกายเสื่อมถอยไปตามอายุที่เพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้เมื่อก้าวเข้าสู่วัยสูงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งจากการสำรวจประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2550 พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอาการเจ็บป่วยในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา และโรคที่พบมาก ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ อีกทั้งทั้งประสาทสัมผัสต่างๆจะเริ่มเสื่อมลงไปตามวัยที่เพิ่มขึ้น เช่นการมองเห็นและการได้ยิน เป็นต้น ส่วนภาวะเจ็บป่วยทางจิตใจที่พบมาก ได้แก่ โรคซึมเศร้า วิตกกังวล และความรู้สึกสิ้นหวัง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจภาวะทางสังคม วัฒนธรรมและสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 ที่พบว่าผู้สูงอายุเป็นกลุ่มที่มีสุขภาพจิตโดยเฉลี่ยต่ำสุด (31.44 คะแนน) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอายุอื่นๆ นั้นแสดงว่าผู้สูงอายุต้องการการดูแลและเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากคนในครอบครัวซึ่งมีความสำคัญต่อภาวะจิตใจของผู้สูงอายุมากที่สุด

แต่จากการเปลี่ยนแปลงในสังคม ทำให้ภาพอดีตที่สังคมไทยให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ เริ่มเปลี่ยนภาพกลายเป็นภาพที่ผู้สูงอายุถูกมองว่าเป็นภาระของลูกหลาน โดยจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติที่มีต่อผู้สูงอายุ พ.ศ. 2550 พบว่าประชาชนร้อยละ 35.6 เห็นว่าผู้สูงอายุมักเป็นภาระแก่บุตรหลานหรือครอบครัว และร้อยละ 34.0 เห็นว่าผู้สูงอายุมักเป็นคนน่าเบื่อ เป็นต้น

ทัศนคติในทางลบที่มีต่อผู้สูงอายุนี้ ควรมีการรณรงค์ให้สังคม โดยเฉพาะครอบครัวได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของผู้สูงวัยในบ้าน ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้ครอบครัวให้ความสำคัญกับ ปู่ ย่า ตา ยาย โดยไม่ต้องรอให้ถึงวันผู้สูงอายุ หรือวันสงกรานต์ เพื่อให้ผู้สูงวัยสามารถดำรงชีวิตอยู่ภายในครอบครัวและชุมชนได้อย่างอบอุ่น และไม่เป็นการต่อสังคม สำนะ โนประชากรและเคหะที่กำลังจะดำเนินการในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 นี้ จะทำให้ได้ข้อมูลของผู้สูงอายุที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้กำหนดมาตรการต่างๆ ได้อย่างถูกต้องต่อไป

ด้านแรงงาน

ปีที่หายไป

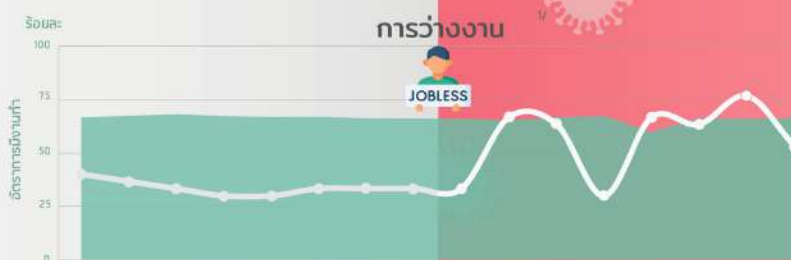
ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ช่วง 2 ปี ที่ผ่านมาเป็นอย่างไร?
มองภาคแรงงาน หนี้ครัวเรือน และเศรษฐกิจ ผ่านข้อมูลสถิติ

2561

2562

2563

2564

อัตราว่างงานเพิ่มสูงสุดที่ร้อยละ 2.3 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในไตรมาส 3/2564

อัตราว่างงานทำอยู่ในระดับต่ำสุดที่ร้อยละ 1.5 ในไตรมาส 1/2564

แรงงานในกรณีที่ขอรับประโยชน์ทดแทนการว่างงานกรณีถูกเลิกจ้างเพิ่มสูงสุดมากกว่า 7 เท่าในเดือนกันยายน 2563

ผู้ว่างงานที่เคยทำงานในภาคบริการและการค้ามีส่วนเพิ่มสูงขึ้น

หนี้ครัวเรือนจากการกู้ยืมสถาบันการเงินมีสัดส่วนต่อจีดีพีขึ้นมามากที่สุดที่ร้อยละ 140.8 ในไตรมาส 1/2564

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหดต่ำสุดถึงร้อยละ -12.1 (YoY) ในไตรมาส 2/2563 ช่วงการล็อกดาวน์ประเทศ โดยนอกภาคการเกษตรลดลงมากที่สุด

ที่มา : 1/ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
2/ สำนักงานสถิติแห่งชาติและสำนักงานประกันสังคม
3/ ธนาคารแห่งประเทศไทย
4/ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ลักษณะการทำงานของ

"เยาวชน"

(อายุ 15-24 ปี)

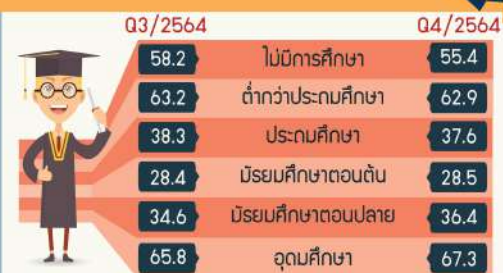

อัตราการมีงานทำของเยาวชน 1/

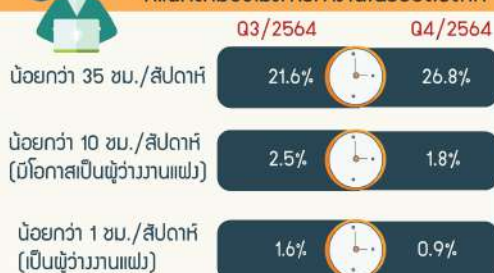
Q3/2564
36.8

Q4/2564
37.4

อัตราการมีงานทำของเยาวชน ตามระดับการศึกษา

ร้อยละของเยาวชนที่มีงานทำ
จำแนกตามชั่วโมงการทำงานในรอบสัปดาห์

อัตราการการว่างงานของเยาวชน 2/

Q3/2564
8.6

Q4/2564
7.2

ร้อยละของเยาวชนที่ว่างงาน จำแนกตามระยะเวลาการว่างงาน

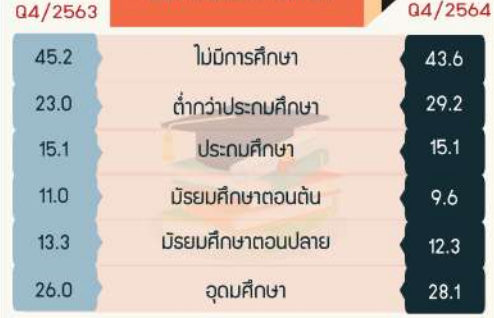
อัตราของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม
(NEET : Not in Education, Employment or Training)
[SDG 8.6.1]

ร้อยละของเยาวชนที่ว่างงาน จำแนกตามการเคยทำงาน
และระยะเวลาการทำงานทำ/สมัครงาน

NEET ตามระดับการศึกษา

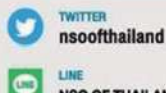
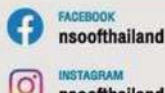

หมายเหตุ : 1/ อัตราการมีงานทำของเยาวชน = (ผู้มีงานทำอายุ 15 - 24 ปี / ประชากรอายุ 15 - 24 ปี ทั้งหมด) x 100
2/ อัตราการว่างงานของเยาวชน = (ผู้ว่างงานอายุ 15 - 24 ปี / กำลังแรงงานรวม อายุ 15 - 24 ปี) x 100

ที่มา : ประมวลผลเพิ่มเติมจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

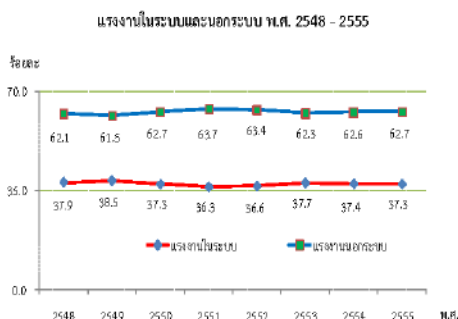

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

แรงงานนอกระบบ....แรงงานนอกสายตา??....

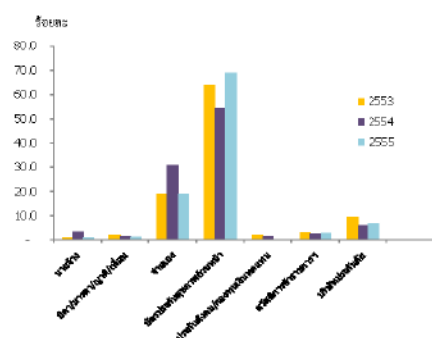
เปิดบ้านสถิติฉบับนี้ เป็นวันหลังจากวันแรงงานแห่งชาติ (1 พค.) ที่อยากจะชวนคิดเกี่ยวกับคนกลุ่มหนึ่งที่เป็นกำลังสำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่มักจะถูกกลืนเลย หรือไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร คนกลุ่มนี้ก็คือกลุ่มแรงงานนอกระบบ ซึ่งเป็นแรงงานที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ขาดความคุ้มครองและหลักประกันทางสังคม ทำงานโดยไม่มีสัญญาจ้าง หรือไม่มียาจ้างตามความหมายของกฎหมายแรงงาน รวมถึงไม่มีค่าจ้าง/รายได้ที่แน่นอน มีความเปราะบาง ต่อกับความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่ากลุ่มแรงงานในระบบ

ที่มา: การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2548-2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากปัจจัยต่างๆ ทั้งด้านรายได้ที่ไม่แน่นอน และการไม่ได้รับความคุ้มครองของกฎหมายแรงงาน/การประกันสังคม มีส่วนทำให้แรงงานเหล่านี้ เมื่อได้รับการบาดเจ็บ/อุบัติเหตุ มักจะไม่ได้เข้ารับการรักษายาบาลที่เหมาะสม โดยเลือกที่จะซื้อยากินเองมากกว่า

แรงงานนอกระบบกับการใช้สวัสดิการในการเป็นจ่ายค่ารักษาพยาบาล พ.ศ. 2553 - 2555

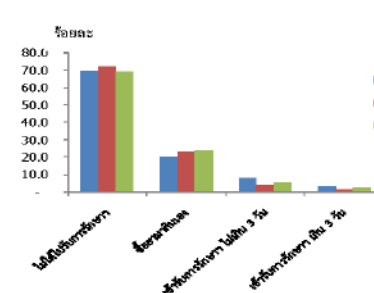

ที่มา: การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2553 - 2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ยกระดับให้แรงงานเหล่านี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันจะส่งผลดีต่อแรงงานโดยตรง และครอบครัวโดยอ้อม เมื่อครอบครัวเข้มแข็ง คนในสังคมก็ย่อมมีต้นทุนที่ดี สามารถเป็นกำลังหลักของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นความสำคัญของการมีข้อมูลสถิติของแรงงานกลุ่มนี้ จึงทำการสำรวจแรงงานนอกระบบมาตั้งแต่ปี 2548 ผลการสำรวจในปี 2555 พบว่า กว่าร้อยละ 60 ของแรงงานในประเทศไทยเป็นแรงงานนอกระบบ หรือประมาณ 24.8 ล้านคน ถือเป็นกำลังสำคัญในการสร้างเศรษฐกิจของประเทศ โดยแรงงานเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับประถมหรือไม่มีการศึกษา และมากกว่าครึ่งทำงานในภาคการเกษตร และประมาณ 1 ใน 5 ทำงานในภาคการบริการ

แรงงานนอกระบบกับวิธีการรักษาจากการได้รับอุบัติเหตุ พ.ศ. 2553 - 2555

ที่มา: การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2553 - 2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อย่างไรก็ดี แรงงานเหล่านี้ยังมีช่องทางสามารถใช้สวัสดิการในการรักษาพยาบาลจากบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งนับว่ามีส่วนช่วยผ่อนเบาภาระค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลได้พอสมควร ถึงเวลาหรือยังที่ทุกภาคส่วนจะหันกลับมาช่วยเหลือแรงงานนอกระบบกว่า 24 ล้านคนอย่างจริงจังมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน สวัสดิการและความมั่นคงในการทำงาน เพื่อ

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

แรงงานสตรี...อยู่ที่ไหนก็ทำงานหนัก.....

พบกันอีกครั้งกับ “เปิดบ้านสถิติ” ฉบับวันหลังจากวันสตรีสากลเมื่อ 8 มีนาคม ที่ผ่านมา อย่างที่ทราบกันดีว่าผู้หญิงในปัจจุบันนี้ นับวันจะมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ขณะที่ผู้หญิงก็ยังคงต้องแบกรับภาระงานบ้าน และดูแลคนในครอบครัวอยู่เช่นเดิม ซึ่งหากมองการทำงานของผู้หญิงซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ก็ยังพบว่าไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร แม้จะมีกฎหมายรองรับสิทธิความเท่าเทียมระหว่างเพศแล้วก็ตาม

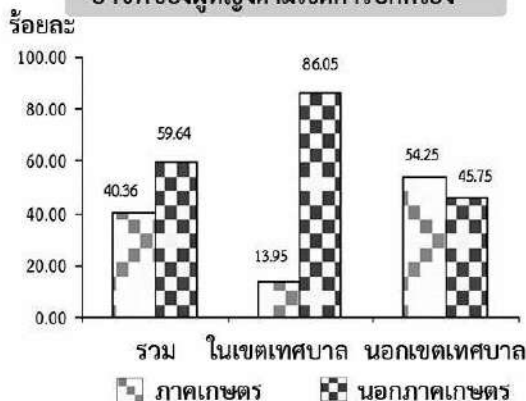

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิงจากการสำรวจภาวะทำงานของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปีล่าสุด (ไตรมาส 3 พ.ศ. 2555) พบความแตกต่างในการประกอบอาชีพ และจำนวนชั่วโมงในการทำงาน

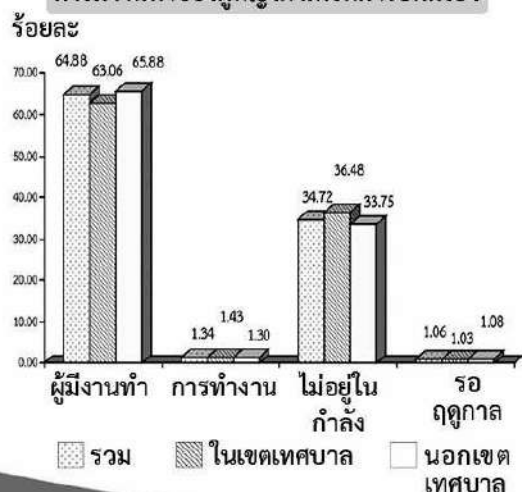

ระหว่างผู้หญิงด้วยกันเอง โดยผู้หญิงที่อยู่ในเขตเมืองหรือในเขตเทศบาลกับผู้หญิงที่อยู่ในชนบทหรือนอกเขตเทศบาลมีสัดส่วนการทำงานไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ร้อยละ 63.06 สำหรับผู้หญิงที่อยู่ในเขตเมือง และร้อยละ 65.88 สำหรับในชนบท แต่หากพิจารณาจากอาชีพจะพบความแตกต่างอย่างชัดเจน กล่าวคือประมาณ 9 ใน 10 ของผู้มีงานทำในเขตเมืองทำงานนอกภาคเกษตรที่เหลืออยู่ในภาคเกษตร ขณะที่ผู้หญิงในเขตชนบทมากกว่าครึ่ง ทำงานในภาคเกษตร (ร้อยละ 54.24) และเกือบครึ่งทำงานนอกภาคเกษตร (ร้อยละ 45.75)

อาชีพของผู้หญิงตามเขตการปกครอง

การมีงานทำของผู้หญิงตามเขตการปกครอง

ในแง่ของคุณภาพชีวิตในการทำงานของแรงงานหญิง เมื่อพิจารณาจากจำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ก็พบความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด ผู้หญิงส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทำงานระหว่าง 40 – 49 ชั่วโมง (ร้อยละ 34.03) ประมาณ 1 ใน 5 ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมง (ร้อยละ 24.03) โดยผู้หญิงเกือบครึ่ง (ร้อยละ 44.14) ทำงานในภาคเกษตรกรรม ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมง และมากกว่า 1 ใน 3 (ร้อยละ 36.95) ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงขึ้นไป ขณะที่ผู้หญิงทำงานนอกภาคเกษตร ร้อยละ 40.11 ทำงานสัปดาห์ละ 40-49 ชั่วโมง และประมาณ 1 ใน 3 ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

จากข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในอาชีพของผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่ ซึ่งอาจดูเหมือนเป็นเรื่องปกติจนหลายภาคส่วนมองข้ามไป แต่หากมองให้ลึกลงไปจะพบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาควบคู่กับประเด็นทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความเท่าเทียมกัน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้หญิงต่อไป การปิดช่องว่างการพัฒนาอาจไม่สามารถทำได้ในระยะเวลานี้สั้น แต่หากเริ่มลงมือทำ ก็ไม่สายที่จะช่วยให้ช่องว่างนั้นแคบลงได้...

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

เช็ค Stock 7 อาชีพเสรี AEC 2558

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC (ASEAN Economics Community) คงคุ้นหูและติดปากผู้คนในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากมีความคืบหน้าและตื่นตัวในการดำเนินการขึ้นมาก จนบางคนคิดว่า AEC คือประชาคมอาเซียน หรือ AC (ASEAN Community) แท้จริงแล้ว AEC เป็น 1 ใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ส่วนอีก 2 เสา คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political-Security Community : APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio Cultural Community : ASCC) AC เป็นการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 10 ประเทศให้เป็นประชาคมเดียวกัน ได้แก่ ไทย เวียดนาม พม่า ลาว กัมพูชา มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และบรูไน ซึ่งมีประชากรรวมประมาณ 600 ล้านคน

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 จะทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนมีอำนาจต่อรองด้านเศรษฐกิจในเวทีโลก และคาดหวังว่า AC จะมีศักยภาพการผลิตสูงขึ้น ตามหลัก Economies of Scale คือ ยิ่งผลิตมากต้นทุนก็จะยิ่งต่ำ และด้วยความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจในแต่ละประเทศ จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ แรงงาน เงินทุน และการลงทุน เนื่องจากทรัพยากรบุคคลเป็นฐานสำคัญของการพัฒนา และเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในภูมิภาคโลก ประเด็นการเคลื่อนย้ายแรงงานจึงนำมาพิจารณาร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และได้มีการจัดทำข้อตกลงขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยกำหนดคุณสมบัติของวิชาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายภายในอาเซียนได้อย่างเสรีและถูกกฎหมาย โดยในเบื้องต้นกำหนดไว้ 7 สาขาวิชาชีพ คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี และนักสำรวจ ซึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เนื่องจากเป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะสูงในการทำงาน ต้องสามารถแก้ไขปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานความรู้เฉพาะสาขา

จำนวนผู้ประกอบวิชาชีพ 7 สาขาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพ	รวม	ทำงาน	ว่างงาน
วิศวกร	106,427	106,312	115
สถาปนิก	20,662	20,662	-
แพทย์	23,461	23,461	-
พยาบาล	135,042	135,042	-
ทันตแพทย์	9,438	9,438	-
นักบัญชี	52,452	52,452	-
นักสำรวจ	5,986	5,986	-
รวม	353,468	353,353	115

ที่มา : สำมะโนการจ้างงานของประเทศไทย พ.ศ. 2555

เปิดบ้านสถิติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพหรือแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ 7 สาขา

ดังกล่าวข้างต้นของประเทศไทย โดยพิจารณา "อาชีพหลัก" จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งได้นิยาม "อาชีพหลัก" ว่าเป็นงานที่ใช้เวลาในการทำงานมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ข้อมูลปรากฏในตารางอาจจะไม่ตรงกับข้อมูลจากการจดทะเบียนอาชีพของแต่ละสาขาวิชาชีพ

ผลการสำรวจในปี 2555 พบว่า ใน 7 สาขาวิชาชีพ พยาบาลมีจำนวนมากที่สุด (135,042 คน) รองลงมาคือ วิศวกร (106,312 คน) น้อยที่สุดคือ นักสำรวจ (5,986 คน) และยังมีผู้จบการศึกษาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ เป็นผู้ว่างงานที่กำลังหางานทำอีกจำนวน 115 คน

เมื่อพิจารณาสลายภาพการทำงาน พบว่า นักวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง โดยวิศวกร สถาปนิก และนักบัญชีเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด ขณะที่แพทย์ พยาบาล และทันตแพทย์เป็นลูกจ้างรัฐบาลมากที่สุด ส่วนสลายภาพการทำงานที่ไม่ใช่ลูกจ้าง พบว่า สถาปนิกและนักบัญชีทำธุรกิจส่วนตัว (โดยไม่มีลูกจ้าง) มากที่สุด ส่วนทันตแพทย์นิยมเปิดกิจการของตนเองโดยมีลูกจ้างมากกว่าสาขาวิชาชีพอื่น

หากพิจารณาถึงโอกาสการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะสูงเหล่านี้ กลุ่มลูกจ้างเอกชนน่าจะเป็กลุ่มที่จะมีโอกาสเคลื่อนย้ายแรงงานสูงกว่ากลุ่มอื่น ได้แก่ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี ซึ่งมีสัดส่วนถึง 1 ใน 3 ของจำนวนผู้ประกอบอาชีพทั้ง 7 สาขาวิชาชีพ ปัจจุบันผลที่มีส่วนทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานปัจจัยหนึ่ง คือ วิศวกรบางส่วนยังว่างงานและกำลังหางานทำ ส่วนนักวิชาชีพด้านสาธารณสุข เช่น แพทย์ พยาบาล และทันตแพทย์ ซึ่งเป็นกลุ่มลูกจ้างรัฐบาลที่ดูเหมือนจะมีความมั่นคง แต่หากประเทศสมาชิกอีก 9 ประเทศในอาเซียนมีปัจจัยดึงดูดที่ดีกว่าโดยเฉพาะในเรื่องของค่าตอบแทน ก็จะมีโอกาสเคลื่อนย้ายแรงงานสูงด้วยเช่นกัน

อีกมุมมองหนึ่งสาขาวิชาชีพเหล่านี้ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ดังนั้นการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มดังกล่าว น่าจะขึ้นอยู่กับปัจจัยดึงดูดของประเทศปลายทาง อย่างไรก็ดี หากรัฐบาลไทยไม่ต้องการให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานกลุ่มนี้ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อดึงดูดแรงงานเหล่านี้ไว้ในประเทศ เว้นเสียแต่ว่านโยบายหรือมาตรการต่างๆ จะกลายเป็นปัจจัยผลัก

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โจทย์ใหม่..ใส่ใจเรื่องงาน...

จากรายงาน World Youth Report 2012 ขององค์การสหประชาชาติซึ่งเป็นปีล่าสุดมีประเด็นเกี่ยวกับการทำงานของเยาวชนที่ถูกละเลย และไม่ได้รับความเป็นธรรม รายงานดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงการได้รับผลกระทบจากการเลือกปฏิบัติเมื่อเทียบกับผู้ใหญ่ โดยเยาวชนมักจะเป็นกลุ่มสุดท้ายที่จะได้เข้าสู่ตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันกลับเป็นกลุ่มแรกๆ ที่มักจะถูกให้ออกจากงาน

ด้วยเหตุผลที่ว่ามักจะมีทักษะและประสบการณ์น้อยกว่าผู้ใหญ่ตนเอง ในรายงานดังกล่าวกลุ่มเยาวชนยังเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการศึกษาที่ไม่มีการวางแผนที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของพวกเขาทั้งหลายและส่วนใหญ่มักได้ทำงานในสถานประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางที่ไม่มีระบบสวัสดิการ และไม่มีความมั่นคงเท่าที่ควร

นายวิบูลย์ หัตถ์พันธุ์ รัฐมนตรีว่าการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

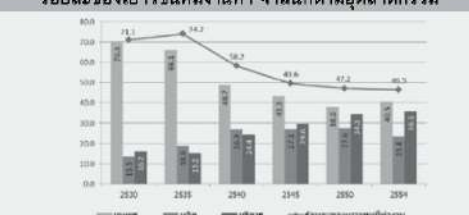
(สสช.) เปิดเผยว่า การศึกษาเกี่ยวกับการทำงานของเยาวชนจากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประเทศ (ไตรมาส 3) พ.ศ. 2553-2554 ของ สสช พบว่า

การเข้าสู่ตลาดแรงงานของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ในรอบกว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมาลดลงจากร้อยละ 71.1 ในปี 2530 เหลือร้อยละ 46.5 ในปี 2554 อาจเนื่องจากนโยบายด้านการศึกษาของภาครัฐในการขยายการศึกษาภาคบังคับ นโยบายเรียนฟรี และการมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ผนวกกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่แข่งขันกันค่อนข้างสูงทำให้พ่อแม่/ผู้ปกครองส่งเสริมบุตรหลานให้ได้รับการศึกษามากขึ้น เพื่อนำไปสู่การมีงานทำและค่าตอบแทนที่ดีในอนาคต

และมีรายได้ที่มั่นคง ต่างกับการทำงานในภาคเกษตรที่กฎหมายแรงงานอาจยังไม่ครอบคลุม และไม่มีสวัสดิการคุ้มครองเท่าที่ควร

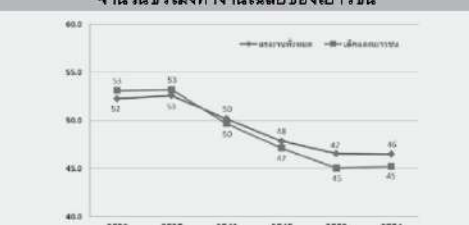
ร้อยละของเยาวชนที่มีงานทำ จำนวนตามอุตสาหกรรม

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประเทศ (ไตรมาส 3) พ.ศ. 2530 - 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เยาวชนที่ทำงานในภาคการผลิตและบริการ มีชั่วโมงทำงานค่อนข้างสูงแม้จะลดลงจาก 53 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในปี 2530 เหลือเพียง 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในปี 2554 ก็ตาม แต่ก็ยังเกินกว่าเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานกำหนดไว้ คือ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตรงข้ามกับค่าจ้างที่ได้รับเพียง 5,874 บาท ขณะที่แรงงานทั้งประเทศได้รับค่าจ้างเฉลี่ย 10,340 บาทต่อเดือน

จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยของเยาวชน

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประเทศ (ไตรมาส 3) พ.ศ. 2530 - 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเยาวชนที่มีงานทำยังไม่ได้ทำงานที่มีคุณค่า (Decent Work) อย่างเต็มรูปแบบ โดยเฉพาะการมีชั่วโมงการทำงานที่เกินกว่ากฎหมายกำหนด นอกจากนี้อาจได้รับค่าจ้างที่ไม่เป็นธรรม ไม่มีสวัสดิการคุ้มครอง หรือไม่มีสิทธิต่อรองเกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งเหล่านี้ล้วนแต่ละเมิดเงื่อนไขของการทำงานที่มีคุณค่าทั้งสิ้น

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นการทำงานของเยาวชนที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน จากเดิมที่ทำงานภาคเกษตรกรรมไปเป็นงานภาคการผลิตและบริการมากขึ้น ดังนั้น การเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงานจึงเป็นเรื่องสำคัญ การจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หรือเพิ่มทักษะที่สามารถนำไปใช้ในการทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อให้เยาวชนเกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างเต็มภาคภูมิ

โปรดให้ความร่วมมือกับ "มาตี" ในการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย ตั้งแต่ สิงหาคม-ตุลาคม 2555

เปิดบ้านสถิติ

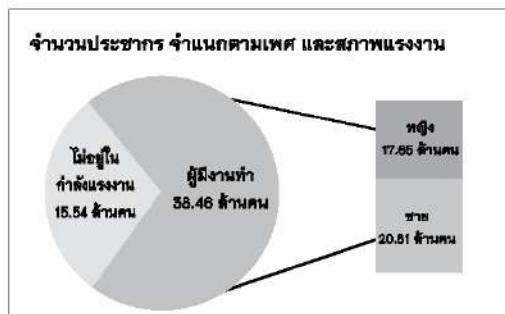
แรงงานกับวันแรงงานแห่งชาติ

ทุกวันที่ 1 พฤษภาคม เป็นวันแรงงานแห่งชาติ ผู้นำแรงงานมักจะยื่นข้อเสนอเพื่อเรียกร้องสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่แรงงานควรจะได้รับ แต่จะได้ผลเพียงไรเป็นเรื่องของกระบวนการผลักดันของทั้งฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้างและภาครัฐ

นายวิบูลย์ ทัศนภักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ถือโอกาสใกล้วันแรงงานแห่งชาติเสนอสถานการณ์ด้านแรงงานที่ได้จากการสำรวจเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงผลพวงจากการเรียกร้องที่ผ่านมามีผลเป็นไปในทิศทางใด

ในปี 2554 ประเทศไทยมีคนที่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้ที่มิอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 54.0 ล้านคน เป็นผู้ทำงาน 38.46 ล้านคน เป็นชาย 20.81 ล้านคน และหญิง 17.65 ล้านคน ส่วนผู้ที่ไม่ได้ทำงานมี 15.54 ล้านคน

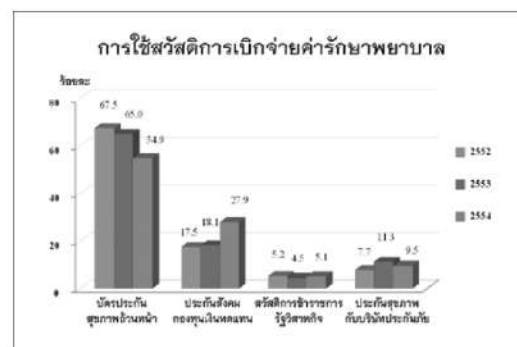
แรงงานส่วนใหญ่ยังเป็นแรงงานไร้ฝีมือ กว่าครึ่งจบประถมและต่ำกว่า (ร้อยละ 52.8) จบมัธยม ร้อยละ 30.1 และจบอุดมศึกษาเพียงร้อยละ 16.8

แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ (ร้อยละ 62.6) คือไม่ได้รับความคุ้มครอง ไม่มีสวัสดิการ และหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน หรือแม้ถูกเลิกจ้างก็ไม่ได้สิทธิใดๆ

ผลสำรวจที่ผ่านมาชี้พบว่ามีแรงงานไม่น้อยที่ประสบอุบัติเหตุและได้รับการบาดเจ็บจากการทำงาน แม้จะลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 15.8 ในปี 2552 เหลือร้อยละ 12.3 ในปี 2554 ก็ตาม แต่ก็อาจประมาณได้ว่าในทุกนาที่มีแรงงานเกิดอุบัติเหตุจนได้รับบาดเจ็บประมาณนาที่ละ 9 คน ส่วนใหญ่บาดเจ็บจากการถูกของมีคม (ร้อยละ 65) เป็นที่น่าสังเกตว่าแรงงานที่บาดเจ็บเพราะได้รับสารเคมีเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวจากร้อยละ 1.1 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 2.5 ในปี 2554

เมื่อแรงงานประสบภัยและได้รับบาดเจ็บจากการทำงานส่วนใหญ่จะใช้สิทธิการรักษาพยาบาลจากบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้ามากที่สุด อย่างไรก็ตามการใช้สิทธิจากการประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากร้อยละ 17.5 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 27.9 ในปี 2554

สำหรับแรงงานที่เป็นลูกจ้างเอกชนทั่วประเทศได้รับค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มสูงขึ้นจาก 7,173 บาทในปี 2552 เป็น 8,121 บาทในปี 2554 โดยกลุ่มคนที่อยู่ในตำแหน่งผู้จัดการมีรายได้มากที่สุด ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำที่สุดจะเป็นกรรมกรหรือคนงานทั่วไป อย่างไรก็ตามค่าจ้างของชนกลุ่มนี้ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน จาก 4,081 บาทในปี 2552 เป็น 4,691 บาทในปี 2554

ข้อมูลเหล่านี้สะท้อนว่า แม้สังคมจะยกย่องว่าแรงงานเป็นผู้สร้างประเทศ และหล่อเลี้ยงให้สังคมและเศรษฐกิจขับเคลื่อนไปข้างหน้า แต่หากทวนกลับมาดู จะเห็นได้ว่าแรงงานในวันนี้ ส่วนใหญ่ยังมีการศึกษาไม่สูงนัก สวัสดิการที่ควรจะได้รับจากการทำงานและหลังจากการทำงานก็ไม่มีมากนัก ทั้งยังเสี่ยงต่อการบาดเจ็บจากการทำงานเป็นจำนวนมากไม่น้อย นอกจากนี้รายได้ที่ได้รับก็ยังค่อนข้างต่ำเช่นกัน ถึงเวลาแล้วหรือยังที่แรงงานเหล่านี้จะได้รับการดูแลให้เขามีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น??

เตรียมพบกับ “มาตี” ในสาม: โนรูทิกและอุตสาหกรรมตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2555 นี้

เปิดบ้านสถิติ

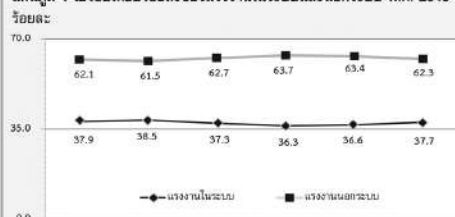
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

พัฒนาแรงงานไทยอย่างไร...ให้ยั่งยืน

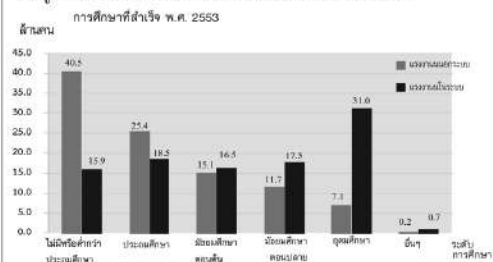
ผู้ใช้แรงงาน ถือเป็นผู้ขับเคลื่อนที่สำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตอยู่ได้ เพื่อเป็นการยกย่อง และชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของผู้ใช้แรงงาน ดังนั้นสังคมโดยเฉพาะภาครัฐ ควรจะให้การคุ้มครองดูแลทั้งเรื่องคุณภาพ ความเป็นอยู่ ตลอดจนสิทธิอันชอบธรรมที่ใช้แรงงานสมควรจะได้รับ รัฐบาลจึงได้กำหนดให้วันที่ **1 พฤษภาคม** ของทุกปีเป็น **“วันแรงงานแห่งชาติ”** นอกจากจะเป็นการยกย่องและให้ความสำคัญแล้ว ยังเป็นการเตรียมการพัฒนาแรงงานให้มีความพร้อมทั้งในเรื่องคุณภาพ และการเข้าถึงความคุ้มครองทางสังคม ผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ จึงถูกกำหนดเป็นเป้าหมายหนึ่งของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และ ฉบับที่ 11

แผนภูมิ 1 เปรียบเทียบร้อยละของแรงงานในระบบและนอกระบบ พ.ศ. 2548- 2553 ร้อยละ

ที่มา : การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ.2548-2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานในระบบและนอกระบบจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2553 ด้านคน

ที่มา : การสำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หัวใจของการพัฒนา คือ การพัฒนาคน ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคนเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกๆ ระดับ

ผลการวิจัยหลายๆ งานพบว่า ปัจจัยพื้นฐานหลายอย่างเช่น อายุ เพศ การศึกษา ที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานที่น่าสนใจและไม่ควรมองข้ามคือ **“การศึกษา”** ผลจากการสำรวจฯ ดังกล่าวของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ยังพบอีกว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.9 ไม่เคยเรียนหนังสือและเรียนจบชั้นสูงสุดเพียงประถมศึกษา ร้อยละ 15.1 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 11.7 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีผู้จบระดับอุดมศึกษาเพียงเล็กน้อยร้อยละ 7.1 ในขณะที่แรงงานในระบบส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุดถึง ร้อยละ 31.0 จะเห็นได้ว่าแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ เป็นผู้มีการศึกษาในระดับไม่สูง รายละเอียดดังแผนภูมิ 2

ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพของแรงงานนอกระบบด้านการศึกษาน่าจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการแก้ไขปัญหาแรงงานนอกระบบของประเทศ เพื่อให้การแก้ปัญหา และการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานนอกระบบ บางทีอาจจะต้องมองให้ลึกถึงถึง **“การพัฒนาระบบการศึกษา”** ของประเทศ เพื่อให้คนไทยส่วนใหญ่นั้นเป็นแรงงานของประเทศได้รับความเสมอภาคและมีความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น และเป็นการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมให้น้อยลง ด้วยแนวคิดที่ว่า พัฒนาคคนให้มีคุณภาพก็คือ การพัฒนาที่ยั่งยืนนั่นเอง

ตลาดแรงงานสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ แรงงานในระบบและนอกระบบ จากผลการสำรวจแรงงานนอกระบบของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2553 พบว่า จำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้น 38.7 ล้านคนเป็น **“แรงงานนอกระบบ”** 24.1 ล้านคน (ร้อยละ 62.3) ที่เหลือเป็น **“แรงงานในระบบ”** 14.6 ล้านคน (ร้อยละ 37.7) จะเห็นได้ว่า แรงงานไทยมากกว่าครึ่งหนึ่ง เป็นผู้ที่ทำงานที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง และไม่มียหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แรงงานนอกระบบ ตัวอย่างที่พบได้ทั่วไป เช่น แท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง หาบเร่แผงลอย แรงงานภาคเกษตร รวมถึงผู้ที่มีการค้าเลือกๆ ทำโดยลำพังของตนเอง เป็นต้น

ไม่ใช่เพียงแต่สิทธิประโยชน์ทางด้านการทำงานของแรงงานนอกระบบที่ได้รับไม่เท่าเทียมกับแรงงานในระบบแล้ว ยังมีความแตกต่างที่แสดงถึง ความเหลื่อมล้ำทางสังคมของแรงงานนอกระบบอย่างเห็นได้ชัด เช่น ร้อยละ 48.5 ของแรงงานนอกระบบได้ค่าตอบแทนน้อย ร้อยละ 21.5 ได้งานที่ไม่ได้รับการจ้างอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 19.0 ต้องทำงานหนัก และอื่น ๆ อีก เช่น ต้องทำงานโดยไม่มียวันหยุด ไม่มีสิทธิในการลาพักผ่อน ทำงานในเวลาที่ไม่ปกติ เป็นต้น

จากสถานการณ์ และปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นประเด็นที่สังคมรับรู้และกำลังให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาอยู่ปัจจุบัน โดยเฉพาะรัฐบาลที่พยายามกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่จะผลักดันให้แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครองทางสังคม อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาให้ผู้มีแรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้นั้น สิ่งสำคัญที่เป็น

“สาม: โธรรกิจและอุตสาหกรรม” ไม่เกี่ยวนับข้อกฎหมาย ไม่โยนโยเรื่องภาษี

เปิดบ้านสถิติ

ถึงเวลาหรือยังกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ?

การมีความสุขในการทำงานถือเป็นยอชนพารณาของคนทำงานทุกคน ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสุขและความพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ การอยู่ในสถานที่ทำงานที่มีสิ่งแวดล้อมและสภาพการทำงานที่สร้างสุขภาพอนามัยที่ดี มีการวางมาตรการควบคุมป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน ตลอดจนการได้รับการดูแลสวัสดิการด้านความปลอดภัยในการทำงาน เหล่านี้มีส่วนช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอีกด้วย และสืบเนื่องจากเหตุการณ์ไฟไหม้โรงงานผลิตตุ๊กตาในจังหวัดนครปฐมซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจำนวนมาก รัฐบาลจึงได้กำหนดให้วันที่ 10 พฤษภาคมของทุกปี เป็น “วันปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ”

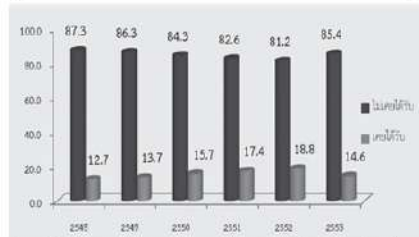

ประเทศไทยมีประชากรที่มีงานทำกว่า 38 ล้านคน แต่ 2 ใน 3 ของกำลังแรงงานทั้งหมดเป็น “แรงงานนอกระบบ” ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้ถือเป็นกำลังสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศแต่กลับไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร ต่างจากแรงงานในระบบที่มีกฎหมายคุ้มครอง ซึ่งครอบคลุมเรื่องหลักประกันการทำงาน ค่าตอบแทน สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งความมั่นคงในการดำรงชีวิตในวัยชราที่ผ่านมา แม้ว่าภาครัฐได้มีการดำเนินการช่วยเหลือแรงงานนอกระบบมากขึ้น โดยการเปิดโอกาสให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม แต่ก็ยังไม่ได้ขยายผลไปสู่เรื่องอื่นๆ มากนัก โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน แรงงานเหล่านี้ต้องเสี่ยงกับปัญหาสุขภาพและอุบัติเหตุในการทำงาน เพราะนอกจากขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลความปลอดภัยของตนเองแล้ว ยังต้องทำงานในสถานที่ที่อาจไม่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ข้อมูลจากการสำรวจแรงงานนอกระบบโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า การได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ ตั้งแต่ปี 2548-2552 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.7 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 18.8 ในปี 2552 แต่ลดลงเหลือร้อยละ 14.6 ในปี 2553 สำหรับสาเหตุของการได้รับบาดเจ็บจากการทำงานเกิดจากของมีคมบาด/ตำหนั 63.7% รองลงมาเป็น การพลัดตกหกล้ม 14.4% และเมื่อได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุส่วนใหญ่แรงงานนอกระบบ 69.6% ไม่ไปรับการรักษา เพราะเป็นการบาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนสวัสดิการที่ใช้ในการรักษาพยาบาล ส่วนใหญ่ใช้บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ตามมาด้วยการจ่ายค่ารักษาพยาบาลเอง

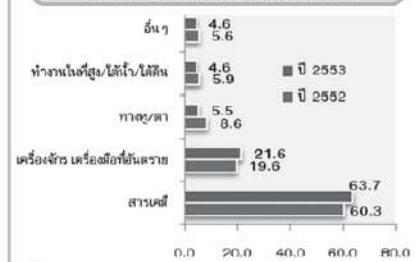
สำหรับปัญหาความไม่ปลอดภัยจากการทำงานพบว่า แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีปัญหามาจากการได้รับสารเคมีเป็นพิษมากที่สุดโดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 60.3% ในปี 2552 เป็น 63.7% ในปี 2553 ซึ่งจากปัญหาในการทำงานดังกล่าว นอกจากจะส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อแรงงานแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย

ร้อยละของการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2548-2553

ที่มา : สำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2548 - 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ร้อยละของแรงงานนอกระบบ จำแนกตามปัญหาความไม่ปลอดภัยจากการทำงาน พ.ศ. 2552-2553

ที่มา : สำรวจแรงงานนอกระบบ พ.ศ. 2552- 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะหันมาให้ความสำคัญกับคน

ทำงานในแรงงานนอกระบบอย่างจริงจัง เพื่อให้แรงงานกลุ่มนี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันจะเป็นการช่วยส่งเสริมกำลังแรงงานหลักของประเทศให้แข็งแกร่ง ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

“มั่นใจข้อมูลไม่รั่วไหล ร่วมใจให้ข้อมูล “สามะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม”

เปิดบ้านสถิติ

แรงงานไทยพร้อมหรือไม่?.. ในมิติใหม่อาเซียน?

พบกับอีกรั้วกับ “เปิดบ้านสถิติ” ฉบับนี้อาจจะชวนคิดไปประเด็นสำคัญ ก็คือคำว่า “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Community: AEC)” ที่มีผลบังคับใช้กันมาทั้งภาครัฐ และเอกชน ต่างก็ตื่นตัวและให้ความสนใจมากขึ้น แม้หลายฝ่ายมองว่าไทยยังไม่พร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เพราะยังขาดการเตรียมพร้อมในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเตรียมนโยบายรองรับ การปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ของภาครัฐ รวมไปถึงความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ/ประชาชนเกี่ยวกับความหมายของ AEC ว่าคืออะไร? จะได้รับประโยชน์หรือผลกระทบอะไรบ้าง?

นายวิมลยพัทธ์ สุพันธรภักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า การทำการค้าและบริหารได้โดยไม่มีกำแพงภาษี รวมถึงการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรีนั้น อาจทำให้ความต้องการแรงงานในตลาด การค้าและบริการในกลุ่มประเทศอาเซียนมีมากขึ้น ถือเป็นโอกาสของแรงงานไทยในตลาดแรงงานท่า และมีการได้มากขึ้น แต่ในความเป็นจริงอาจไม่เป็นอย่างที่คิดไว้ เพราะทักษะอาจไม่ตรงกับความต้องการ และปัญหาด้านภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้แรงงานขาดข้อได้เปรียบจากนี้ ความต้องการแรงงานราคาถูก ทำให้เกิดการไหลของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามา แรงงานไทยอาจลดลง ขณะเดียวกันแรงงานที่มีฝีมืออาจไหลออกนอกประเทศเช่นกัน คำถามสำคัญคือจะหาอย่างไรให้แรงงานไทยสามารถแข่งขันได้? นับเป็นโจทย์ยากที่ท้าทายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องหันกลับมาคิด เพราะภาคีคิดว่าแรงงานไทยจะสามารถแข่งขันได้ขึ้น “การศึกษา” ถือเป็นสิ่งจำเป็น แต่กลับพบว่า ผู้เรียนทำการศึกษาเฉลี่ยเพียง 8.3 ปี หรือเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ซึ่งแรงงานไทยกลุ่มนี้จะได้รับผลกระทบจากการเข้าสู่ AEC อย่างแน่นอน

ทักษะการใช้ ICT ก็นับเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่จะมีส่วนสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของแรงงานไทยได้ แต่จากข้อมูลการวิจัย ICT ในครัวเรือน พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สัม

พบว่าผู้ที่ทำงานในอาชีพต่างๆ อายุ 15 ปีขึ้นไปมีเพียง 1 ใน 5 เท่านั้นที่ใช้คอมพิวเตอร์ ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตมีไม่ถึง 1 ใน 5

ผู้ทำงานในอาชีพต่างๆ กับการใช้คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต และอาชีพ

อาชีพ	ไม่คอมพิวเตอร์	ใช้คอมพิวเตอร์
รวม	22.4	188
1. ผู้ปฏิบัติงานเกษตร/ประมง/ปศุสัตว์	88.1	40.4
2. ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีก	81.8	34.2
3. ผู้ประกอบธุรกิจซ่อมแซม/บริการ	78.8	88.1
4. เกษตรกร	81.0	80.2
5. พนักงานขาย/ตัวแทนจำหน่ายสินค้า	35.3	12.7
6. ผู้ปฏิบัติงานฝีมือในภาคเกษตร/ประมง	48	2.2
7. อาชีพอื่นๆ	12.7	0.4

ที่มา: รายงานผลการวิจัยการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในครัวเรือน พ.ศ. 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นับจากนี้ไปถึง 3 ปี

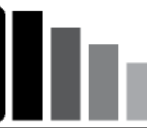
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ แรงงานไทยจะพร้อม

หรือไม่เมื่อถึงเวลานั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาด้านภาษา ฝีมือแรงงาน และทักษะอื่นๆ ที่จำเป็น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือร่วมใจสนับสนุนและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับฝีมือแรงงานในปัจจุบัน และสร้างแรงงานในอนาคตให้เป็นที่ต้องการของตลาด สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล จึงที่ภาครัฐอีกประการหนึ่ง ก็คือ ข้อมูลตลาดผู้ประกอบการทั้งหลาย ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการวางแผนตลาดแรงงาน ซึ่งขณะนี้ สสช. กำลังดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน สสอ. 65 อยู่ ดังนั้นหากผู้ประกอบการได้เข้าถึงและใช้ข้อมูลกับ “สถิติ” ไปวัดเห็นความสำคัญของการให้ข้อมูล เพื่อให้ประเทศไทยมีข้อมูลพร้อมรับมือกับ AEC ในอนาคตอันใกล้.....

โปรดติดตามร่วมกับ “สถิติ” ในเล่มนิตยสารสื่อมวลชน 1 พฤษภาคม - 31 สิงหาคม 2555 นี้

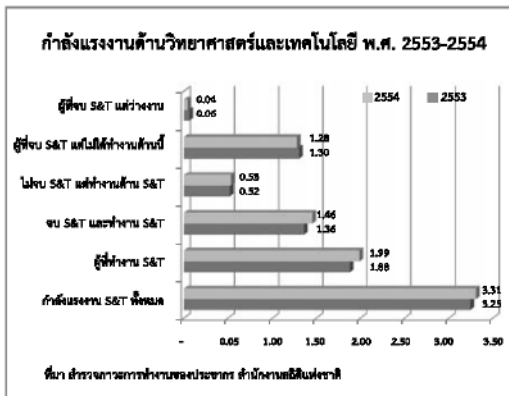
เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ทำงานไม่ตรงกับเรียน : เรียนไม่ตรงกับงาน

ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology : S&T) ถือเป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาประเทศ ในขณะที่ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนต้องหันกลับมาดูบุคลากรหรือกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาให้เศรษฐกิจ การค้า ของประเทศเติบโตตามไปด้วย

นายวิบูลย์ หัตถ์พันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า ผลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำในปี 2554 พบว่า ประเทศไทยมีผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ประมาณ 38.9 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพียงร้อยละ 8.5 หรือ 3.31 ล้านคนเท่านั้น

ผู้ที่ถือว่าเป็นกำลังแรงงานด้าน S&T นี้จะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) ผู้ที่ทำงาน S&T 2) ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน S&T แต่จบด้าน S&T และ 3) ผู้ว่างงานแต่จบด้าน S&T และในกลุ่มผู้ที่ทำงาน S&T ยังแบ่งเป็น ผู้ที่จบการศึกษาด้าน S&T และผู้ที่ไม่ได้จบด้าน S&T แต่ทำงานด้าน S&T

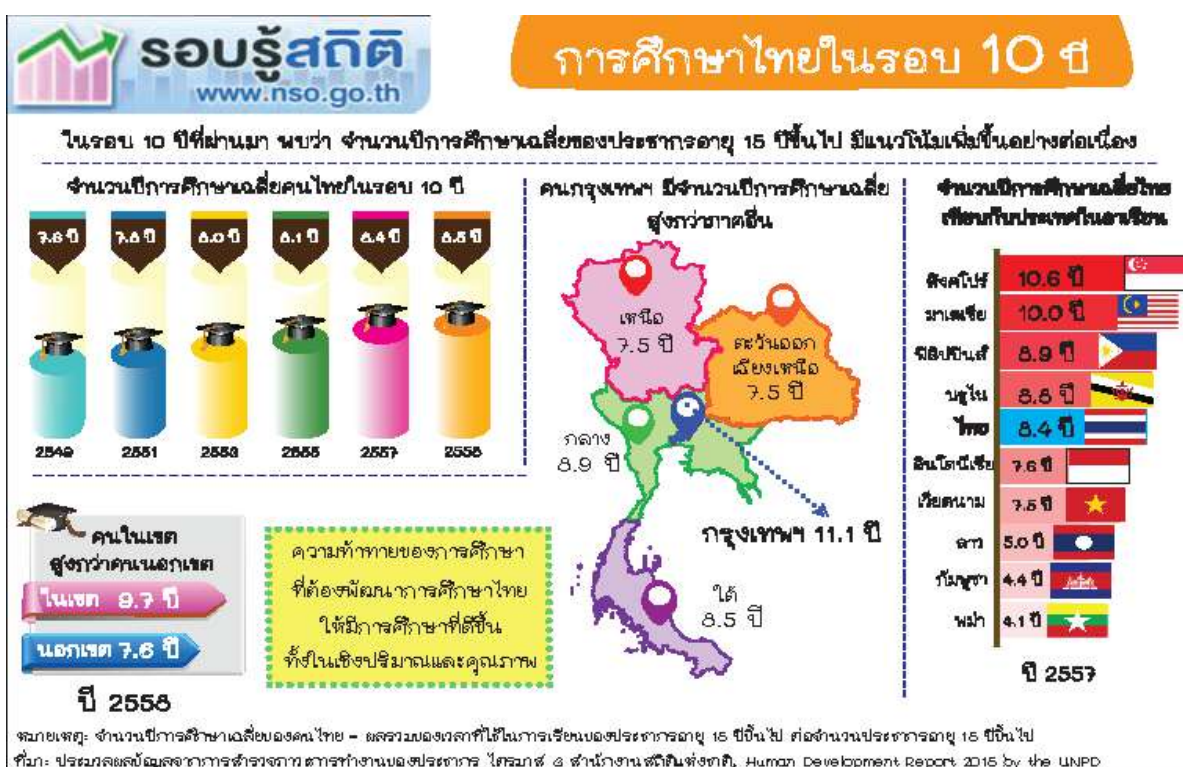

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะพบประเด็นที่น่าสนใจคือ มีผู้ที่ทำงานด้าน S&T แต่ไม่ได้จบการศึกษาด้าน S&T ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ที่จบการศึกษาด้าน S&T แต่ไม่ได้ทำงานตรงกับที่เรียน ซึ่งมีจำนวนมากถึง 1.28 ล้านคนสรุปได้ว่า กำลังแรงงานด้าน S&T ซึ่งมีเพียง 3.31 ล้านคนนี้เกือบร้อยละ 40 หันไปทำงานอาชีพอื่น เช่น พนักงานบริการ/ขาย เสมียน ครู เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่มีความรู้และ/หรือจบการศึกษาด้าน S&T มาโดยตรง

ดังนั้นหากรัฐบาลจะให้ความสนใจในการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายไว้แล้วในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 และในโอกาสที่วันที่ 18 สิงหาคม เป็นวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ก็คงต้องผลักดันให้เด็ก ๆ หันมาสนใจวิทยาศาสตร์ไปจนถึงการส่งเสริมสนับสนุนแหล่งงานด้าน S&T ควบคู่ไปด้วย ซึ่งนอกจากจะเป็นฐานทรัพยากรด้าน S&T ที่ต้องใช้เพื่อพัฒนาประเทศให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีศักยภาพและยั่งยืนแล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะนำประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่กำลังจะมาถึงในอนาคตอันใกล้ด้วย

โปรดให้ความร่วมมือกับ “มาตี” ในสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2555 นี้

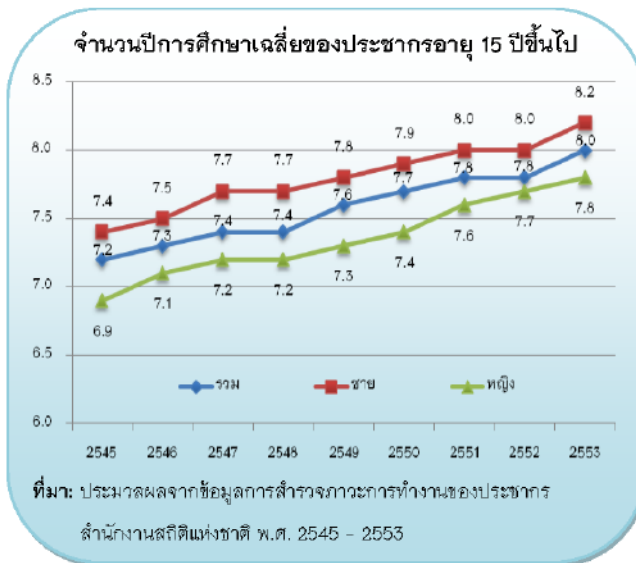
ด้านการศึกษา

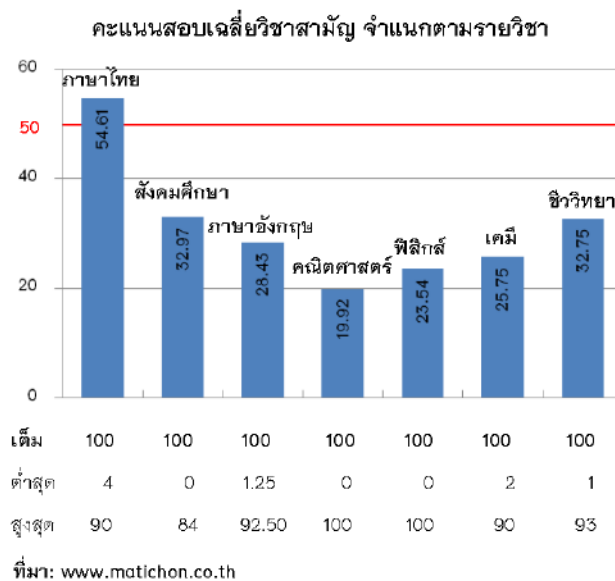
คุณภาพการศึกษา...อนาคตประเทศไทย???

“เด็กฉลาด ชาติเจริญ” คำพูดนี้เป็นสิ่งสะท้อนสภาพสังคม รวมถึงการพัฒนาประเทศได้ดีเป็นอย่างยิ่ง ประชากรในประเทศได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพย่อมส่งผลให้ประเทศมีบุคลากรที่มีศักยภาพ มีความสามารถที่จะแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการศึกษามาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการเป็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับที่ 11 ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2555 – 2558) และยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญของแผนพัฒนาฉบับในปัจจุบัน ก็คือ “การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน” ที่มีเป้าหมายให้จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็น 12 ปี

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ประมาณจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 7.2 ปี ในปี 2545 เป็น 8.0 ปี ในปี 2553 และเพิ่มขึ้นทั้งชายและหญิง โดยชายมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงกว่าหญิงเล็กน้อย

แต่อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญนอกเหนือจากจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยแล้ว หากมองลงไปถึง **“คุณภาพการศึกษา”** จากผลการทดสอบวิชาสามัญ 7 วิชาของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เมื่อวันที่ 7 – 8 มกราคม 2555 เพื่อให้มหาวิทยาลัยนำคะแนนไปใช้ประกอบการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในระบบรับตรง มีคะแนนตามรายวิชา ดังนี้

จากผลคะแนนดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มีเพียงวิชาภาษาไทยเท่านั้นที่เด็กไทยมีคะแนนเฉลี่ยเกินกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม (54.61 คะแนน) ขณะที่วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 19.92 คะแนน รองลงมาคือ วิชาฟิสิกส์ (23.54 คะแนน) และวิชาเคมี (25.75 คะแนน) ตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสะท้อนคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้หากพิจารณาคะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดเป็นรายวิชาจะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมาก ในขณะที่ปี 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แต่คุณภาพการศึกษาของเด็กไทยโดยเฉพาะในวิชาหลัก ยังเป็นเรื่องที่หลายฝ่ายมีความห่วงใยอย่างมาก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ที่ควรจะต้องหันกลับมาทบทวนหลักสูตร วิธีการสอน รวมถึงคุณภาพของครูผู้สอนด้วย เพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีศักยภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ยังมีตัวบ่งชี้ อื่นๆ เกี่ยวกับการศึกษาของคนไทย อีกหลายเรื่อง เช่น อัตราการเรียนต่อ หรืออัตราการสำเร็จการศึกษาใน ระดับต่างๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามสิ่ง สำคัญสำหรับการประเมินสถานการณ์ หรือตอบโจทย์ในการพัฒนานั้น ความถูกต้องหรือน่าเชื่อถือของข้อมูล เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ตัวอย่างใน		จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป						
		พ.ศ.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ			สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา		
			รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
2547	7.4	7.7	7.2	7.6	7.9	7.3		
2548	7.4	7.7	7.2	7.8	8.1	7.5		
2549	7.6	7.8	7.3	7.8	8.2	7.6		
2550	7.7	7.9	7.4	7.9	8.2	7.6		
2551	7.8	8.0	7.6	8.0	8.2	7.8		
2552	7.8	8.0	7.7	8.1	8.3	7.9		
2553	8.0	8.2	7.8	8.2	8.4	8.0		

ที่มา: ประมวลผลจากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2547 – 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ไทยที่พบว่ามีข้อมูลเรื่องเดียวกันนี้จากหลายแหล่งที่มีตัวเลขต่างกัน แม้ว่าจะประมาณค่ามาจากรฐานข้อมูลการสำรวจชุดเดียวกัน ทั้งนี้ทำให้ผู้ใช้ข้อมูลเกิดความสับสน และไม่มั่นใจในการนำไปใช้

ในโอกาสที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ กำลังดำเนินการนำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558 ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาคุณภาพข้อมูลให้ได้มาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อน และลดภาระงาน จึงถือเป็นนิมิตหมายอันดีที่จะทำให้ข้อมูลในเรื่องเดียวกันมีความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อน เพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ต่อไป

เปิดบ้านสถิติ

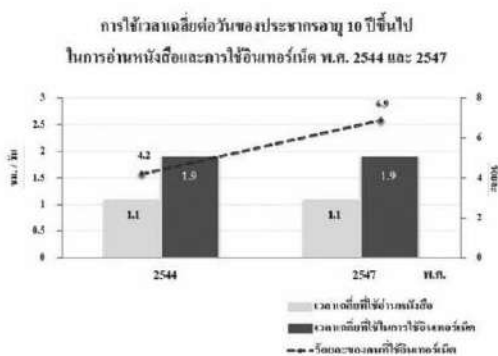
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

ภาษาไทย...ในยุคไซเบอร์ !!

“ภาษาไทย” เป็นภาษาประจำชาติที่บอกเอกลักษณ์ของความเป็นไทย คนไทยจึงควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมในการสื่อความทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน แต่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปไกลในปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารที่มุ่งเน้นความสะดวกรวดเร็ว ส่งผลให้การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของคนไทยบิดเบือนไป การใช้ภาษาไทยในโลกอินเทอร์เน็ตนับเป็นหนึ่งในตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในปัจจุบัน

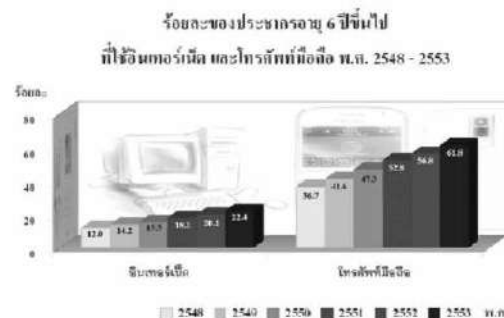
ปัญหาการใช้ภาษาไทยในอินเทอร์เน็ตนั้น เริ่มถูกถามมาจากโปรแกรมสนทนา (chat) และเกมออนไลน์ การสนทนาอันไม่มีขีดจำกัด ประกอบกับความต้องการให้การสนทนาเป็นไปอย่างย่อและสั้นกระชับ ทำให้มีการร่อนคำและสร้างคำใหม่ขึ้นมาใช้ เช่น คำว่า “สวัสดี” ถูกร่อนคำเหลือ “ดีคับ” “ใช่ไหม” เป็น “ฉิฉิ” เป็นต้น คำเหล่านี้ถูกคิดขึ้นและใช้กันอย่างแพร่หลายในอินเทอร์เน็ต หลายคนก็นำไปใช้โดยคิดว่าเป็นคำที่น่ารักเก๋ไก๋ และพิมพ์ง่าย โดยอาจคิดไม่ถึงว่า นี่คือการทำลายภาษาไทยโดยทางอ้อม เนื่องจากคำเหล่านี้ถูกนำมาใช้พูดและเขียนในชีวิตประจำวัน ด้วยจะเกิดความเคยชิน ยิ่งการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นไปอย่างกว้างขวาง และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่ภาษาไทยจะถูกใช้อย่างผิดเพี้ยนจนก่อให้เกิดปัญหา “ภาษาบีบิต” ก็มีความเป็นไปได้

จากผลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในด้านการใช้เวลาของประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไปใน พ.ศ. 2544 และ 2547 พบว่า คนไทยใช้เวลาเฉลี่ยต่อวันไม่กับการเล่นอินเทอร์เน็ต 1.9 ชม. แต่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือเฉลี่ยต่อวันเพียง 1.1 ชม. สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพล

ของอินเทอร์เน็ตที่เข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันมากขึ้น ประกอบกับคนปัจจุบันต้องการความสะดวกรวดเร็วในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ทำให้ความใส่ใจกับการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องมีน้อยลง

นอกจากนี้ ในยุคแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือไม่ได้ถูกใช้เพียงการโทรเข้า-ออกเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้ในการรับ-ส่งข้อความ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างสะดวกสบายขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบการใช้ภาษาไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ ผลจากการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2548 - 2553 พบว่า มีการใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จากร้อยละ 36.7 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 61.8 ในปี 2553 ส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตก็เช่นกันได้เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.0 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 22.4 ในปี 2553 รวมทั้งยังพบอีกว่า มีครัวเรือนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือถึงร้อยละ 12.5

ผลสำรวจดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตที่มีวันจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นและขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ ดังนั้นเราคนไทยทุกคนจะถูกคิดถึงผลกระทบที่มากับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และพร้อมใจกันให้ประโยชน์จากเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์การใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ภาษาไทยคงความงดงามสมกับเป็นหนึ่งในเอกลักษณ์ของชาติไทย ให้เราได้ภาคภูมิใจไปตราบนานเท่านาน

ปี 2554-2555 ร่วมกันจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

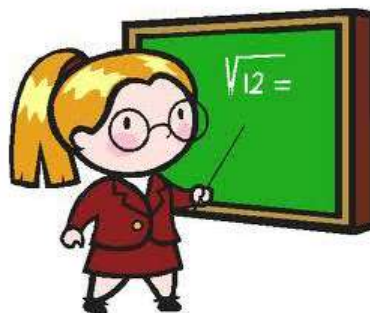
คนไทยกับการศึกษา

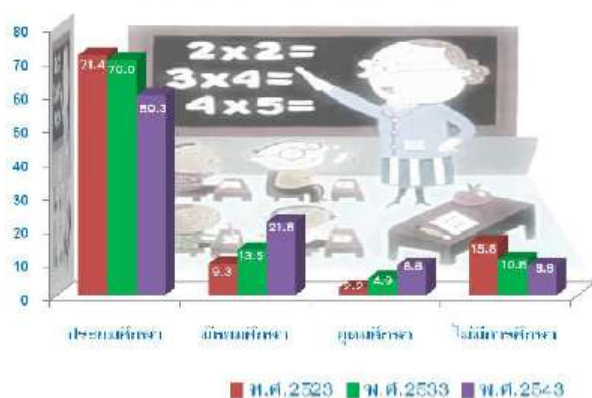
การอ่านหนังสือ อาจดูไม่ยากเย็นสำหรับคนส่วนมาก แต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อยที่อ่านหนังสือไม่ออก ทั้งๆ ที่ภาครัฐเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา จึงให้มีการศึกษาภาคบังคับ หากนับย้อนไปก่อนปี 2504 คนไทยต้องเรียนถึง ป.4 ต่อมาในปี 2504 คนไทยต้องเข้าเรียนจนจบชั้นประถมศึกษา และนับตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน ตาม พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้คนไทยต้องได้เรียนหนังสือจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วเหตุใดคนไทยบางส่วนจึงอ่านหนังสือไม่ออก ทั้งๆ ที่ทุกคนควรอ่านได้ เขียนหนังสือเป็น ??

หากจะว่าไปแล้วการศึกษาของเด็กไทยมีจุดเริ่มต้นจากสถาบัน “ครอบครัว” ซึ่งถือเป็นທີ່เด็กได้รับความรักและความรู้ตั้งแต่ยังแบเบาะ พ่อแม่เปรียบเสมือน “ครู” คนแรกของบุตร เด็กจะรักเรียน ใส่ใจในการเรียนหรือไม่ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการสอนของพ่อแม่ เมื่อถึงเกณฑ์เข้ารับ “การศึกษาขั้นพื้นฐาน” ก็ถือเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่จะพาเด็กเข้าโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานต่างๆ ตั้งแต่ชั้น “ประถมศึกษา” ซึ่งใช้เวลาเรียน 6 ปี จากนั้นเด็กๆ จะได้เข้าเรียนต่อในระดับ “มัธยมศึกษาตอนต้น” อีก 3 ปี ทั้งหมดนี้คือ การศึกษาภาคบังคับตามที่ภาครัฐกำหนด หลังจากจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วเด็กและเยาวชนยังมีทางเลือกตามความถนัดว่าจะศึกษาต่อในสายสามัญ หรือ ศึกษาต่อสายอาชีพ เช่น สายพาณิชยศาสตร์ สายช่างกล เป็นต้น

ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป
จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ. 2523 - 2543

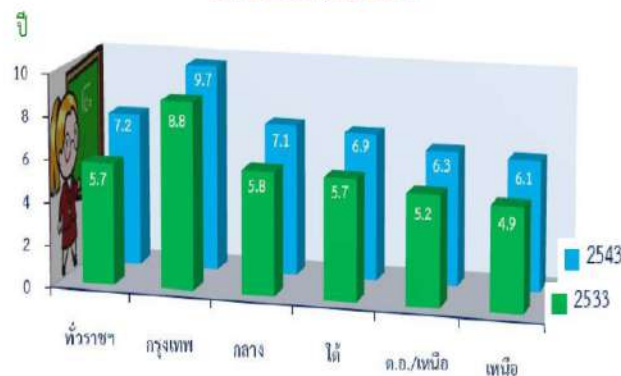

ที่มา : สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 2533 และ 2543
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กว่า 3 ทศวรรษที่ผ่านมา เห็นได้ชัดว่าคนไทยมีการศึกษาสูงขึ้น เป็นลำดับ ผลจากสำมะโนประชากรและเคหะ ในปี 2523 ถึงปี 2543 พบว่า คนไทยมีการศึกษาสูงขึ้น โดยจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นจาก 9.3 % ในปี 2523 เป็น 21.8 % ในปี 2543 และระดับอุดมศึกษาสูงขึ้นจาก 2.2 % ในปี 2523 เป็น 8.8 % ในปี 2543 อย่างไรก็ตาม พบว่ายังมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้รับการศึกษา แม้ว่าคนกลุ่มนี้จะมีสัดส่วนลดลงจาก 15.8 % ในปี 2523 เป็น 8.8 % ในปี 2543 ก็ตาม คนกลุ่มนี้อาจเป็นคนไทยที่ยากจน ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานจนไม่มีโอกาสเข้าถึงการศึกษ หรือ อาจเป็นผู้สูงอายุที่เมื่อก่อนมีโอกาสด้านการศึกษาน้อย เป็นต้น

หากพิจารณาปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า เพิ่มขึ้นจาก 5.7 ปี ในปี 2533 เป็น 7.2 ปี ในปี 2543 โดยเฉพาะประชากรในกรุงเทพมหานครมีปีการศึกษาเฉลี่ยสูงกว่าภาคอื่น คือ 8.8 ปี ในปี 2533 เพิ่มขึ้นเป็น 9.7 ปี ในปี 2543 ส่วนภาคเหนือเป็นภาคที่ประชากรมีปีการศึกษาเฉลี่ยต่ำสุดคือ 4.9 ปี ในปี 2533 และ 6.1 ปี ในปี 2543

จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป
พ.ศ. 2533 และ 2543

ที่มา : สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 และ 2543

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ ยังมีเด็กและเยาวชน ที่อยู่ในวัยเรียน (อายุ 6 – 24 ปี) แต่ไม่ได้กำลังเรียนหนังสือ แม้จะมีสัดส่วนลดลงจาก 55.0 % ในปี 2523 เหลือ 38.9 % ในปี 2543 ก็ตาม แต่ก็ทำให้เกิดข้อสงสัยว่า เหตุใดเด็กและเยาวชนเหล่านี้จึงไม่ได้เรียน ??

ร้อยละของประชากรอายุ 6-24 ปี
ที่ไม่ได้กำลังเรียนหนังสือ พ.ศ. 2523 - 2543

ที่มา : สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 2533 และ 2543

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คงต้องรอผลจากการสำมะโนประชากรและเคหะ ปี 2553 ว่าคนไทยทั้งประเทศ อ่านหนังสือออก เขียนหนังสือได้กันทุกคนหรือยัง รวมไปถึง ปัจจุบันนี้ ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย เป็นเท่าไรแล้ว !!!

...

ด้านสุขภาพ

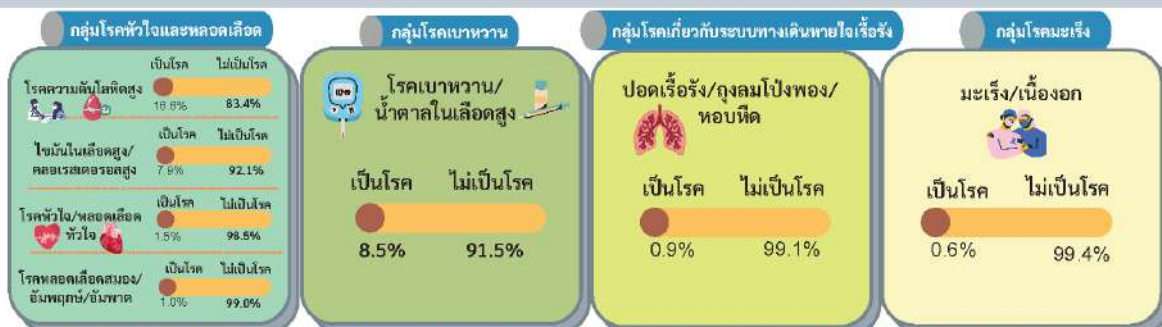

" ปัจจัยเสี่ยงกับการเกิดโรค NCDs ของประชากรอายุ 30 - 69 ปี "

จากผลวิจัยแนวโน้มลดอัตราการตายก่อนวัยอันควรจากกลุ่มโรค NCDs "มะเร็ง" ครองแชมป์เสียชีวิตสูงอันดับ 1 ซึ่งเหล่า-บุหรื-ขาดกิจกรรมทางกาย-โภชนาการ-มลพิษทางอากาศ เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดโรค NCDs มากที่สุด สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศึกษา วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดกลุ่มโรค NCDs ในกลุ่มประชากรอายุ 30-69 ปี สะท้อนข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

ร้อยละของประชากรอายุ 30 - 69 ปี ที่เป็นโรค NCDs พ.ศ. 2564 ที่ได้รับการวินิจฉัยโรคโดยแพทย์

ร้อยละของประชากรอายุ 30 - 69 ปี ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดโรค NCDs

ประชากรอายุ 30 - 69 ปี ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง 3 อันดับแรกที่ได้รับการวินิจฉัยโรคโดยแพทย์ว่าเป็นโรค NCDs

แม้ว่างานวิจัยจะชี้ว่าโรคไม่ติดต่อเรื้อรังจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากพฤติกรรมการกินอาหารผิดส่วนทั้งในเรื่องของคุณภาพและปริมาณ แต่หากคนไทยได้มีความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพป้องกันบรรเทาโรค NCDs รวมทั้งข้อมูลโภชนาการที่เหมาะสมกับช่วงวัย จะช่วยลดการเจ็บป่วยและลดการตายก่อนวัยอันควรของคนไทยได้มากขึ้น เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก ลดการตายก่อนวัยอันควรให้ได้ร้อยละ 25 ภายในปี 2568 และลดลง 1 ใน 3 ภายในปี 2573 ตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ที่มา : ประมวลผลจากโครงการสำรวจพฤติกรรมด้านสุขภาพของประชากร พ.ศ. 2564 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nsoo.go.th

FACEBOOK
nsooofthailand
INSTAGRAM
nsooofthailand

TWITTER
nsooofthailand
LINE
nsooofthailand

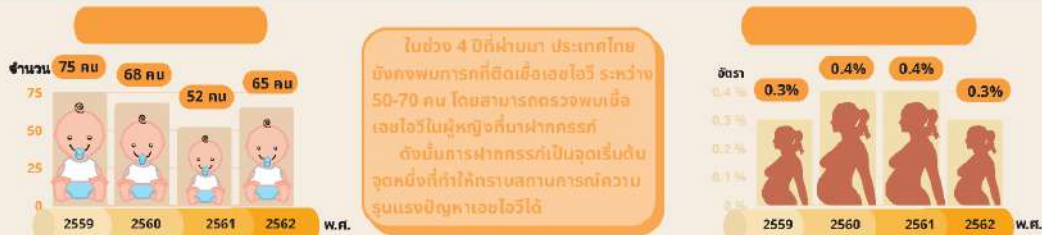

MOBILE APPLICATION
THAI STAT
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office

จากรายงานของโครงการเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ได้มีการคาดประมาณว่าประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่เฉลี่ย 33 รายต่อวัน มีผู้เสียชีวิตจากเอชไอวี เฉลี่ย 32 รายต่อวัน และเมื่อถูกลดสิทธิการติดเชื้อเอชไอวีในทารก มีจำนวนประมาณ 70 คนต่อปี เป็นเรื่องที่ต้องติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอแนะนำข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องเพื่อสะท้อนสถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในเด็กของประเทศ

ไม่มีการศึกษา/ ประถมศึกษา/ มัธยมศึกษาตอนต้น/ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย

61.8% 80.5% 81.2% 83.8% 86.2%

ร้อยละ 82.9%

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ ยากจน/ ปานกลาง/ ร่ำรวย/ ร่ำรวยมาก

77.2% 81.0% 83.5% 85.1% 85.3%

ระดับมหาวิทยาลัย/ ยากจน/ ปานกลาง/ ร่ำรวย/ ร่ำรวยมาก

59.4% 77.0% 75.7% 77.0% 79.2%

ร้อยละ 77.1%

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ ยากจน/ ปานกลาง/ ร่ำรวย/ ร่ำรวยมาก

73.9% 77.3% 77.1% 80.0% 76.1%

**ทำไมในสภที่จำนวนการเลือกตั้ง
เชิงเลขคณิต ไม่ลดลง ?**
อาจเป็นเพราะความกลัวว่าเข้าใจในการ
แพร่เชื้อเอชไอวี
จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
สะท้อนการตามรู้การแพร่ระบาดของโรค
แพ้สัปดาห์ พบว่า ผู้หญิง 8 ใน 10 ที่ระบุ
การแพร่เชื้อเอชไอวีได้ยังอาศัยอยู่ด้วย
โดยผู้หญิงที่ไม่ได้รับการศึกษาและมี
ฐานะยากจน ระบุไว้ถูกต้องน้อยกว่าผู้
ชายหรือที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ผู้หญิง 9 ใน 10 คนทั่วโลก
การถือครองการแพร่เชื้อ

เอชไอวี ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่
ที่ไม่ติดเชื้อและผู้ที่ติดเชื้อไม่มีเพศสัมพันธ์
กับคนอื่นและการใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ โดยจำนวน
ผู้หญิงที่ทราบวิธีการป้องกัน จะมี
จำนวนลดลงไปตามระดับการศึกษา
และระดับสถานะเศรษฐกิจของครัว
เรือนของผู้หญิง

ไม่มีการศึกษา/ ประถมศึกษา/ อนุบาล/	ประถมศึกษา ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	สูงกว่า มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ชายจนมาก	ชายจน	ปานกลาง	ร่ำรวย	ร่ำรวยมาก
71.8%	87.9%	89.9%	91.7%	93.6%	85.5%	89.5%	91.6%	91.5%	93.5%

มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่
ติดเชื้อและผู้ที่ติดเชื้อไม่มี
เพศสัมพันธ์กับคนอื่น

90.7%

มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่
ติดเชื้อและผู้ที่ติดเชื้อไม่มี
เพศสัมพันธ์กับคนอื่น

ใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งเมื่อมีเพศ
สัมพันธ์

88.7%

ใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งเมื่อมีเพศ
สัมพันธ์

ไม่มีการศึกษา/ ประถมศึกษา/ อนุบาล/	ประถมศึกษา ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	สูงกว่า มัธยมศึกษา ตอนปลาย	ชายจนมาก	ชายจน	ปานกลาง	ร่ำรวย	ร่ำรวยมาก
65.5%	85.9%	88.5%	89.9%	91.5%	82.8%	88.1%	87.8%	90.4%	92.3%

ผู้หญิง 9 ใน 10 กราบวีร
การป้องกันการแพร่เชื้อ
เอชไอวี ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับคู่
ที่ไม่ติดเชื้อและคู่ที่ตั้งใจมีเพศสัมพันธ์
กันคนเดียวและการใช้ถุงยางอนามัย
ทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ โดยจำนวน
ผู้หญิงที่ทราบวิธีการป้องกันฯ จะมี
จำนวนลดลงไปตามระดับการศึกษา
และระดับสถานะเศรษฐกิจของครัว
เรือน ของผู้หญิง

- 1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและการแพร่เชื้อเอชไอวีอย่างถูกต้อง เนื่องจากผู้หญิงกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้หญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำหรือผู้หญิงที่อยู่ในครัวเรือนยากจน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ภาครัฐควรให้ความสนใจ เนื่องจากผู้หญิงกลุ่มนี้อาจไม่สามารถเข้าถึงการบริการสาธารณสุขได้ทั่วถึง
- 2 ลดระดับและปรับเปลี่ยนทัศนคติชาวสารเกี่ยวกับการแพร่เชื้อเอชไอวีผ่านทางสื่อออนไลน์ให้มากขึ้น

2/ การสำรวจสถาบันการพลศึกษาและสตรีในประเทศไทย พ.ศ.2562 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

WALK TOGETHER
ເອດສ໌ຍ່ຮ່ວມກັນໄດ້ ໃມ່ຕັດຮາ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand

TWITTER
nsoofthailand

INSTAGRAM
nsoofthailand

LINE
NSO OF THAILAND

MOBILE APPLICATION
THAI STAT

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office

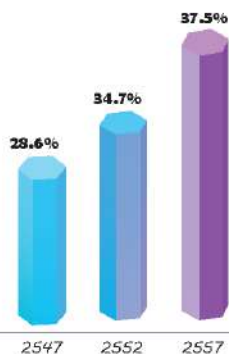
อย่ากลดอ้วน เริ่มต้นง่ายๆ แค่อปรับสไตล์การกิน

โรคอ้วน คือสถานะที่มีอัตราส่วนระหว่างน้ำหนักต่อส่วนสูงหรือค่าดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI) ที่มากกว่า 25 กก./ม.² ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านสุขภาพที่จะส่งผลกระทบต่อกิจวัตรประจำวันของเรา อีกทั้งยังเป็นสาเหตุในการเกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆได้ โดยจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ การสำรวจอนามัย และสวัสดิการฯ ปี 2562 พบผู้ป่วยเรื้อรังในกลุ่มโรคอ้วนระดับหนึ่งและขั้นที่สอง คือกลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือด (ร้อยละ 60.0) และ กลุ่มโรคเบาหวานและความผิดปกติของต่อมไร้ท่อฯ (ร้อยละ 29.9) ซึ่งทั้งสองกลุ่มโรคนี้อ้วนมีสาเหตุหนึ่งมาจากภาวะโรคอ้วน

- 60.0 กลุ่มโรคหัวใจและหลอดเลือด
- 29.9 กลุ่มโรคเบาหวานและความผิดปกติของต่อมไร้ท่อฯ
- 10.7 กลุ่มโรคเรื้อรังระบบหายใจ
- 8.4 ความผิดปกติทางกระดูกและกล้ามเนื้อ
- 4.4 ความผิดปกติทางระบบย่อยอาหาร

ภาวะโรคอ้วน (BMI $\geq$ 25 กก./ม.²) ของประชากรไทย^{2/}

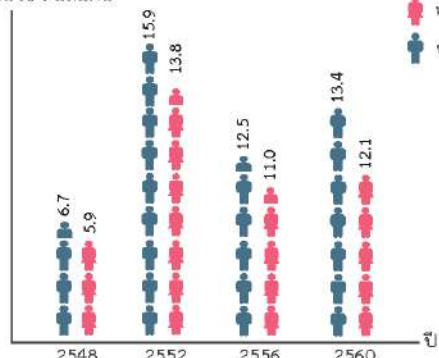
จากการสำรวจสุขภาพประชากรไทยโดยการตรวจร่างกาย พบว่า ประชากรไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีค่าดัชนีมวลกาย (BMI) มากกว่า 25 กก./ม.² ซึ่งเข้าเกณฑ์ภาวะโรคอ้วนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2547 จนถึง ปี 2557

โดยจากการสำรวจสุขภาพประชากรไทยฯ ครั้งล่าสุดในปี 2557 (ครั้งที่ 5) ก็ยังพบการเพิ่มขึ้นของความชุกของภาวะโรคอ้วนถึง 37.5% แต่ก็ยังถือว่าเป็นอัตราเพิ่มขึ้นที่ชะลอตัวลงเล็กน้อย

แล้วสาเหตุใดคนไทยจึงมีภาวะโรคอ้วนเพิ่มมากขึ้นนะ ?

จำนวนประชากรที่รับประทานอาหารเช้าหลักมากกว่า 3 มื้อ^{3/}

หน่วย : แสนคน

พฤติกรรมการรับประทานอาหาร เป็นปัจจัยหนึ่งของการเกิดโรคอ้วน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการรับประทานที่เหมาะสม ทั้งในด้านของการรับประทานอาหารในปริมาณที่พอเหมาะกับความต้องการพลังงานของตนเอง ซึ่งจากการสำรวจในช่วงปี 2548 - 2560 พบว่า พฤติกรรมการรับประทานอาหารมื้อหลักมากกว่า 3 มื้อของประชากรไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในเพศชายและเพศหญิง และพบพฤติกรรมนี้มากที่สุดในปี 2552

คนไทยรับประทานอาหารเช้าลดลง!^{3/}

การรับประทานอาหารเช้าของคนไทย ในปี 2560 ลดลงร้อยละ 5.2 โดยเพศหญิงรับประทานอาหารเช้ามากกว่าเพศชาย และพบมากที่สุดถึง 54.3% ในกลุ่มวัยทำงานช่วงอายุ 25-59 ปี

รสชาติอาหารมื้อหลักที่คนไทยนิยมรับประทานมากที่สุดระหว่างปี 2556 และ 2560^{3/}

การบริโภคอาหารตามกลุ่ม 5 อันดับแรกของคนไทย^{3/}

จากข้อมูลการบริโภคอาหารของคนไทยจำแนกตามกลุ่มอาหารในปี 2560 พบว่า อาหารกลุ่มเนื้อสัตว์ไขมันสูงและผลไม้สด และอาหารกลุ่มไขมันสูง คนไทยนิยมบริโภคถึง 88.2% และ 77.4% ตามลำดับ ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้อยู่ในกลุ่มอาหารที่คนไทยนิยมบริโภคมาก 5 อันดับแรกจากทั้งหมด 12 กลุ่ม และเป็นสารอาหารที่ให้พลังงานสูง เมื่อรับประทานในจำนวนมากเกินไปอาจเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะโรคอ้วนได้

ข้อเสนอแนะผ่านมุมมองข้อมูล

ภาวะโรคอ้วนเป็นปัญหาทางโภชนาการระดับโลกที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกช่วงวัย ซึ่งสามารถรักษาได้ด้วยตัวเอง โดยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการรับประทานอาหารให้เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย การลดรับประทานอาหารกลุ่มที่ให้พลังงานสูง และการลดอาหารจำพวกน้ำตาลหรือไขมัน (รสหวาน รสเค็ม) ทั้งนี้การควบคุมอาหารจำเป็นต้องควบคู่ไปกับการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ปราศจากโรคแทรกซ้อนต่างๆ และเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดีในการดำรงชีวิต

ที่มา: 1/ การสำรวจอนามัย และสวัสดิการฯ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2/ รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย ครั้งที่ 3-5 สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

3/ การสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

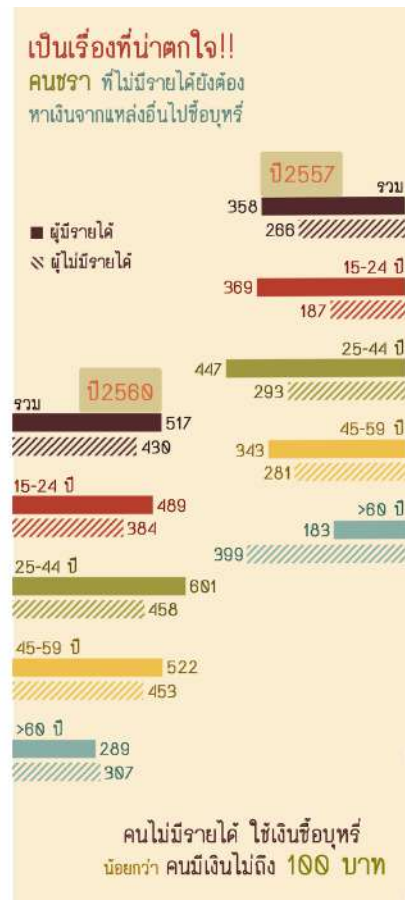
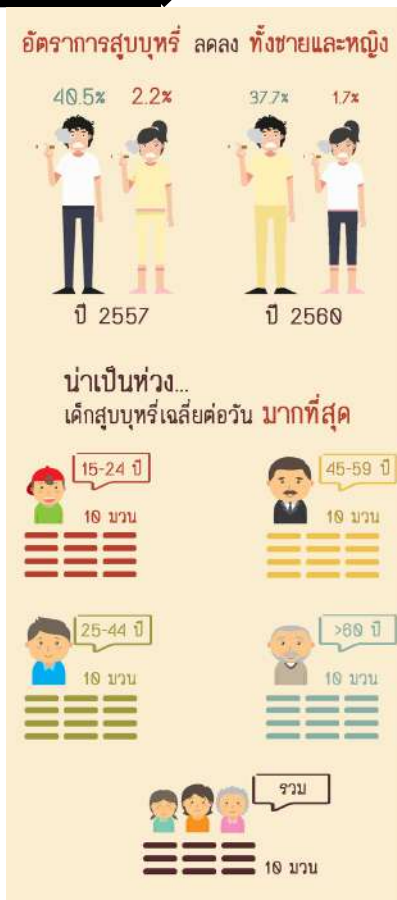

สปอริชวลเฟ้นเฟ้น
ติดต่อได้ที่: www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand

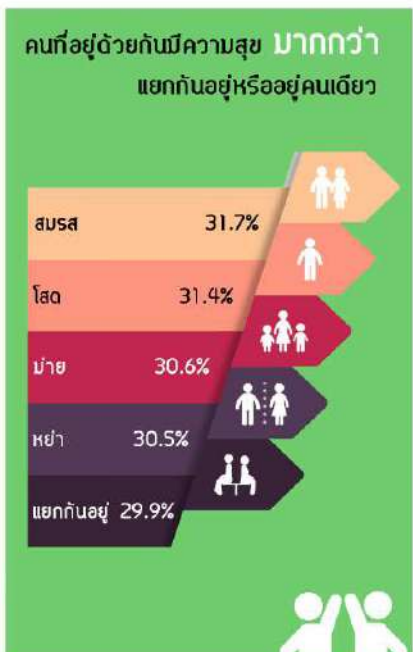
INSTAGRAM
nsoofthailand

INSTAGRAM
nsoofthailand

สุขภาพจิตคนไทยวันนี้

สสช. ร่วมกับกรมสุขภาพจิต และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ สํารวจสุขภาพจิต (ความสุข) ของคนไทย พบว่า คนไทยมีคะแนนเฉลี่ยสุขภาพจิตอยู่ที่ 31.4 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

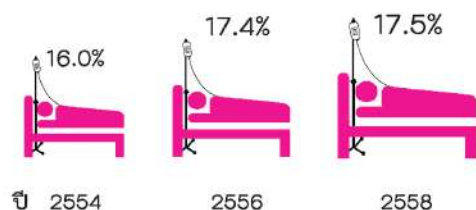

ที่มา : การสำรวจสุขภาพจิต (ความสุข) คนไทย พ.ศ. 2558 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เพราะอะไร?...คนไทยเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น

ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า
“คนไทยมีแนวโน้มเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น”

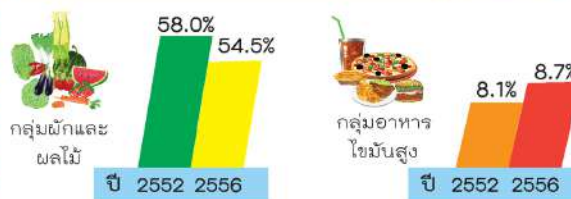
คนไทยมีอัตราการเจ็บป่วยจากโรคเรื้อรังหรือโรคประจำตัวเพิ่มขึ้นทุกปี

การดื่มสุราเป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้ร่างกายเกิดความผิดปกติทั้งยังสูญเสียการควบคุมพฤติกรรมตนเองและยังเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง

ส่วนหนึ่งอาจมาจากการบริโภคอาหารกลุ่มไขมันสูงทุกวันเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายกลับมีการบริโภคลดลง

จากการออกกำลังกายน้อยลงเพราะการออกกำลังกายก็เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างภูมิคุ้มกันให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงสามารถต้านอาการป่วยจากโรคต่างๆได้

ที่มา: สำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2558, สำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของประชากร พ.ศ. 2556, สำรวจกิจกรรมทางกายของประชากร พ.ศ. 2558, สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของประชากร พ.ศ. 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

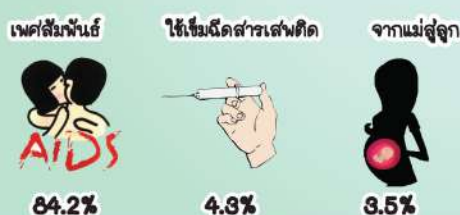
รณรงค์วัยรุ่นไทยใช้ถุงยางอนามัย... ป้องกันภัยจากเพศสัมพันธ์!

ข้อมูลในภาพรวมจากสำรวจสถานะทางสังคมและวัฒนธรรม พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2557 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ประชาชนที่มีความคิดเห็นว่ารับไม่ได้กับพฤติกรรมกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี

ประชากรที่รับไม่ได้กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี

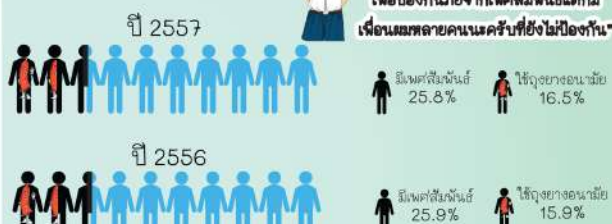

ข้อมูลจากสำนักงานระบาดวิทยาในการติดตามสถานการณ์การติดเชื้อ HIV ผู้ป่วยเอดส์ ปี 2557 ระบุปัจจัยที่ติดเชื้อเอดส์ 3 อันดับแรก

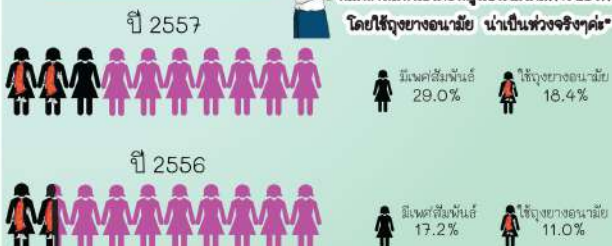

ข้อมูลเชิงลึกจากผลสำรวจของสำนักงานระบาดวิทยาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น ม.5 และพฤติกรรมกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

กลุ่มนักเรียนชาย ม.5

กลุ่มนักเรียนหญิง ม.5

ที่มา: การสำรวจสถานะทางสังคมและวัฒนธรรม พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2557 สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

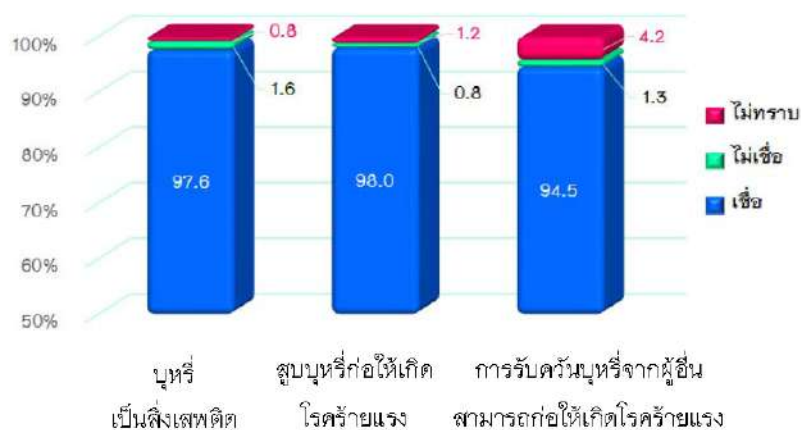
บุหรี... ยิ่งใกล้ยิ่งอันตราย

พูดกันมากมายนานแล้วแต่คนส่วนมากก็ยังไม่ค่อยรู้ถึงอันตรายของบุหรี โดยเฉพาะคนส่วนมากที่คิดว่าวันที่ 31 พฤษภาคม เป็น วันงดสูบบุหรี่โลก ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญและสนับสนุนการรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ผ่านสื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ต่างๆ แต่ก็ยังเห็นคนสูบบุหรี่ได้ทั่วไป แม้กระทั่งในวันงดสูบบุหรี่โลก!!

ถ้าถามว่า คำเตือนข้างซองบุหรี ต้องการให้คนสูบบุหรี่เห็นถึงพิษภัยจากการสูบบุหรี่ที่มีต่อสุขภาพตนเองและคนรอบข้างคำตอบที่ได้คือ ไม่เฉพาะคนสูบบุหรี่ที่เห็นและทราบถึงพิษภัยของบุหรี แต่คนทั่วไปก็ทราบเช่นเดียวกันดูได้จากผลสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร 2554 ในเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ เห็นได้ชัดว่า คนส่วนใหญ่เชื่อว่าบุหรีเป็นสิ่งที่เสพติด (ร้อยละ 97.6) การสูบบุหรี่ทำให้เป็นโรคร้ายแรงได้ (ร้อยละ 98.0) รวมถึงยังทราบว่า การได้รับควันบุหรีจากผู้อื่น สามารถก่อให้เกิดโรคร้ายแรงได้ (ร้อยละ 94.5) แต่ทำไม รู้ทั้งรู้ก็ยังมีคนสูบบุหรี่อยู่ !! เหตุผลเพราะบุหรีหาซื้อได้ง่าย ทำให้ติดง่ายแต่เลิกยาก หรืออย่างไร??

ความรู้ ทักษะ และการรับรู้เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ พ.ศ. 2554

ที่มา :สำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากการเฝ้าระวังของทุกภาคส่วน มีผลทำให้กว่าทศวรรษที่ผ่านมา สัดส่วนของประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่สูบบุหรี่ลดลง จากร้อยละ 25.5 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 19.9 ในปี 2556 โดยผู้สูบบุหรี่เป็นประจักษ์ลดลงจากร้อยละ 22.5 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 16.6 ในปี 2556 ซึ่งถือว่าอัตราลดลงต่ำสุดตั้งแต่ที่มีการสำรวจมา

ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่สูบบุหรี่เป็นประจำ

ที่มา :สำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544, 2547, 2550 และ 2554
 สสำรวจอนามัยและสวัสดิการ 2549 และ 2552และ สสำรวจอนามัย สวัสดิการ การบริโภค
 อาหาร และสุขภาพจิต 2556, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้แนวโน้มการสูบบุหรี่จะลดลง แต่อาจเพราะบุหรี่ยี่ห้อใหม่ๆ ออกมาเรื่อยๆ ประกอบกับพฤติกรรมอยากรู้
 อยากลอง จึงทำให้อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่เป็นประจำนั้น ลดลงจาก 18.5 ปี ในปี 2550 เหลือ 17.9 ปี เท่านั้น
 ในปี 2554

แม้ว่าบุหรี่ยี่ห้อใหม่ๆ ที่ถูกกฎหมายก็จริง แต่อยากให้คิดไว้
 เสมอว่าสูบบุหรี่ทุกครั้งทำลายทั้งตัวเองและคนที่รัก ลองลดละเลิก
 การสูบบุหรี่ สำหรับผู้ที่ยังไม่คิดเลิกสูบบุหรี่หรือพยายามเลิกหลาย
 ครั้งแล้วแต่ยังไม่สำเร็จก็ควรคิดถึงโทษและอันตรายของการสูบ
 บุหรี่รู้หรือไม่ว่าบุหรี่ยี่ห้อใหม่ๆ เพิ่มโอกาสในการเป็นโรคมะเร็งปอด และ
 ประมาณ 80-90% ของผู้ป่วยมะเร็งปอดมีสาเหตุมาจากการสูบ
 บุหรี่

จำไว้ว่าสุขภาพดีไม่มีขาย อยากได้ต้องสร้างเอง ดังนั้นต้องเลิกสูบบุหรี่ หันมาออกกำลังกายอย่า
 เอาแต่พูดว่า **มวนสุดท้าย !!**

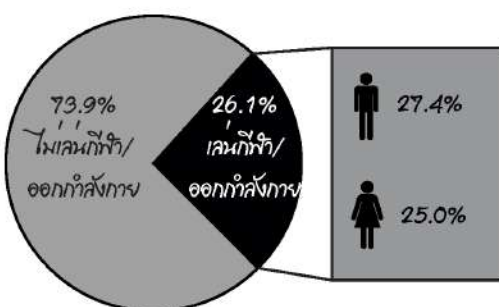
เปิดบ้านสถิติ

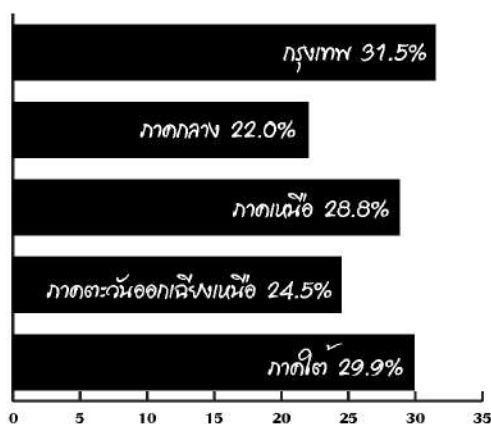
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

คนไทยชอบเล่นกีฬา/ออกกำลังกายมากน้อยแค่ไหน?

คนไทยกว่า 1 ใน 4 ออกกำลังกาย

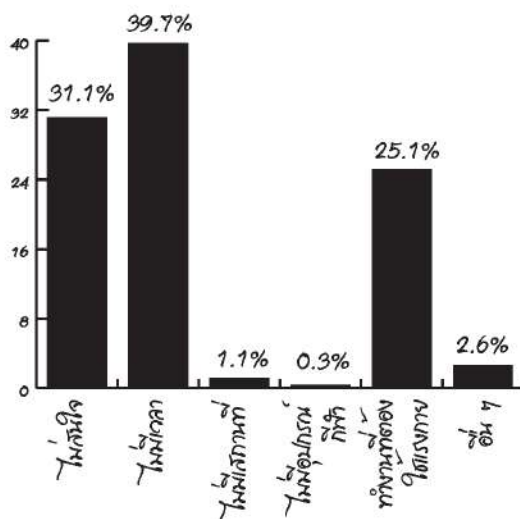
คนกรุงเทพฯ ออกกำลังกายมากที่สุด

หญิงชอบเดินออกกำลังกาย ส่วนชายชอบเล่นกีฬา

“ไม่มีเวลา” เหตุผลหรือข้ออ้างของคนไม่ออกกำลังกาย

แหล่งข้อมูล : การสำรวจพฤติกรรม การออกกำลังกายของประชากร พ.ศ. 2554
หมายเหตุ : สอดถามประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

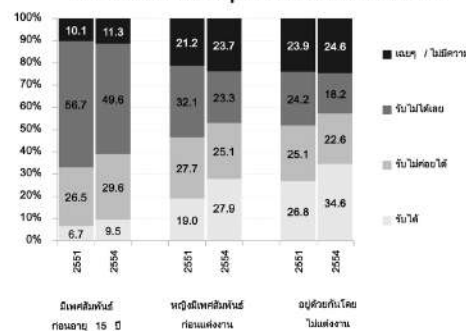
‘วาเลนไทน์’...คิดให้ไกล รักให้เป็น

การมีรักในวัยเรียนไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะไม่วัยยุคไหน ใครๆ ก็มีความรักกันทั้งนั้น แต่การมีความรักที่เกินขอบเขต ขาดการยับยั้งชั่งใจ โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์จนทำให้ตั้งครรภ์ในวัยเรียน นับเป็นปัญหาทั้งด้านการเรียน ครอบครัว และสังคม ซึ่งมีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่วัยเรียนเป็นวัยที่ยังไม่มีความพร้อม

ปัญหาหลักของการตั้งครรภ์ไม่พร้อมมาจากการมีความรักของวัยรุ่น อันนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ข้อมูลจากการสำรวจสภาวะสังคม และวัฒนธรรมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบข้อคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนค่านิยมของวัยรุ่นในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป โดยประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มยอมรับกับการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงก่อนวัยอันควรหรือก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้นมากคือ จากร้อยละ 19.0 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 27.9 ในปี 2554 หรือประมาณ 1 ใน 4 เลยทีเดียว ขณะที่วัยที่ยอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงานเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากร้อยละ 26.8 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 34.6 ในปี 2554

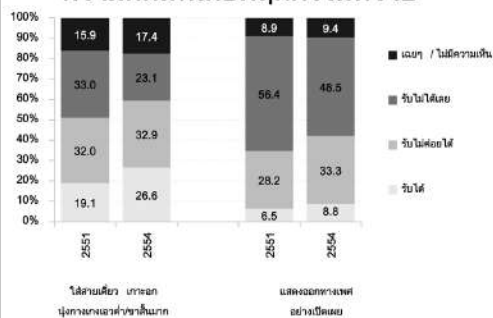
นอกจากนี้การยอมรับเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยก็เพิ่มขึ้นเช่นกันจากร้อยละ 6.5 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 8.8 ในปี 2554 ขณะที่ยอมรับการใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาอก นุ่งกางเกงเอวต่ำ ขาสั้นมากขึ้นจากร้อยละ 19.1 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 26.6 ในปี 2554

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ที่มา : สำรวจสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม พ.ศ. 2551 และ 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

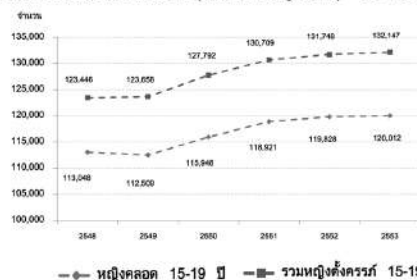
ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทั่วไป

ที่มา : สำรวจสภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม พ.ศ. 2551 และ 2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากความคิดเห็นที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวข้างต้น น่าจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้หญิงวัย 15-19 ปี ที่ตั้งครรภ์และคลอดบุตรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2548 มีการตั้งครรภ์และการคลอด 123,446 คน เพิ่มขึ้นเป็น 132,147 คน ในปี 2553 ทั้งนี้ถือว่ามีความเสี่ยงสูงที่จะมีโรคแทรกซ้อนระหว่างการคลอด เพราะร่างกายยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ รวมทั้งมีโอกาเสี่ยงต่อการตายของทารกอีกด้วย

การตั้งครรภ์และการคลอดบุตรของหญิงอายุ 15-19 ปี

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข

ความคิดเห็นเหล่านี้นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมยุคใหม่ ยิ่งเห็นแนวโน้มตั้งครรภ์ในวัยเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นนี้อาจเพราะมีวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ เพียงแค่คิดสั้นๆ ว่าเป็นการมอบความรักให้แก่กันในวันสำคัญ หากไม่ว่าปัญหาที่ตามมานั้นมีมากมายเพียงใด ฉะนั้นผู้ใหญ่ต้องทำความเข้าใจในพฤติกรรมของวัยรุ่น พร้อมทั้งให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ เพื่อให้เขาสามารถพัฒนาตนเองไปในทางที่ถูกที่ควรเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและเป็นอนาคตของชาติต่อไป....

1-31 พ.ค. นี้ให้ข้อมูลกับ “มาตี” (เกษตรกร) มีแต่ได้ รัฐได้ข้อมูล เกษตรกรได้ประโยชน์ พลพลได้ราคา

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

สุขภาพเด็กไทย...ใส่ใจกันสักนิด...

พบกันอีกครั้งกับ “เปิดบ้านสถิติ” ฉบับต้อนรับวันเด็กแห่งชาติที่กำลังจะมาถึง จึงอยากชวนคิดเกี่ยวกับสุขภาพของเด็กไทย

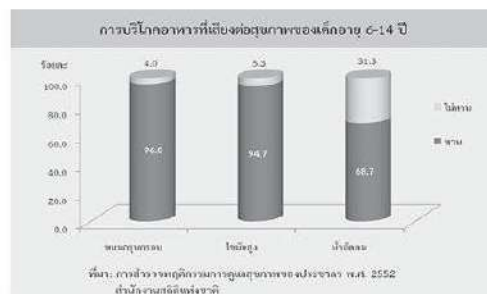

เป็นที่ทราบกันว่าคนเราจะมีสุขภาพที่ดีได้นั้นต้องสั่งสมต้นทุนสุขภาพกันตั้งแต่วัยเด็ก แม้ฐานะทางเศรษฐกิจจะเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งของการบรรลุถึงเป้าหมายด้านสุขภาพ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า คนร่ำรวยเท่านั้นที่จะมีสุขภาพดี หรือคนยากจนแล้วจะมีสุขภาพแย่เสมอไป ที่จริงแล้วการรู้จักดูแลรักษาสุขภาพต่างหากที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการสร้างเสริมต้นทุนสุขภาพ ยิ่งคนที่เห็นพ่อแม่เป็นแม่ของลูกที่อยู่ในวัยเด็กด้วยแล้ว การปลูกฝังให้ลูกมีการกินการอยู่ที่เหมาะสม ถือเป็นการสร้างต้นทุนที่ดีต่อสุขภาพของเด็กโดยตรง ซึ่งจะส่งผลดีต่อคุณภาพของประชากรของประเทศในอนาคต

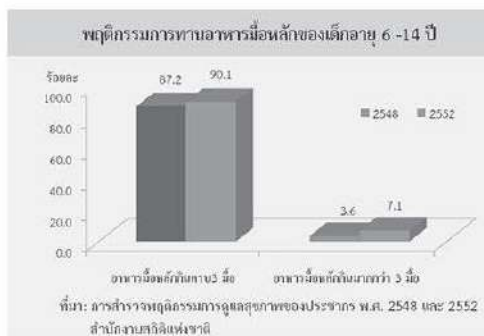

จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรม การดูแลสุขภาพของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการกินอาหารของเด็กอายุ

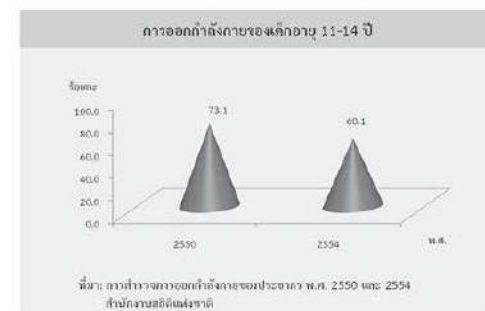
สูงสุดถึงร้อยละ 96.0 ตามมาด้วยกลุ่มอาหารประเภทไขมันสูง ร้อยละ 94.6 และเครื่องดื่มประเภทน้ำอัดลมและเครื่องดื่มที่มีรสหวานร้อยละ 68.7

นอกจากนี้ ข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรม การออกกำลังกายยังพบว่า เด็กไทยออกกำลังกายลดลง แม้ที่ผ่านมาหลายภาคส่วนได้มีการรณรงค์ให้มีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกันอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่ก็ยังพบว่า ในปี 2554 มีเด็กเพียงร้อยละ 60.1 เท่านั้นที่ออกกำลังกาย เป็นตัวเลขที่ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับผลสำรวจเมื่อปี 2550 ที่พบว่า มีเด็กออกกำลังกายถึงร้อยละ 73.1

6-14 ปี ว่าในแต่ละวันเด็กกินอาหารมื้อหลักครบทั้ง 3 มื้อ ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันเด็กที่กินอาหารมากกว่า 3 มื้อก็เพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่าเช่นกัน แม้จะดูเหมือนเป็นเรื่องที่ดี แต่หากพิจารณาถึงกลุ่มอาหารที่เสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพของเด็ก จะพบว่า เด็กกินอาหารในกลุ่มขนมหวานและขนมกรุบกรอบ

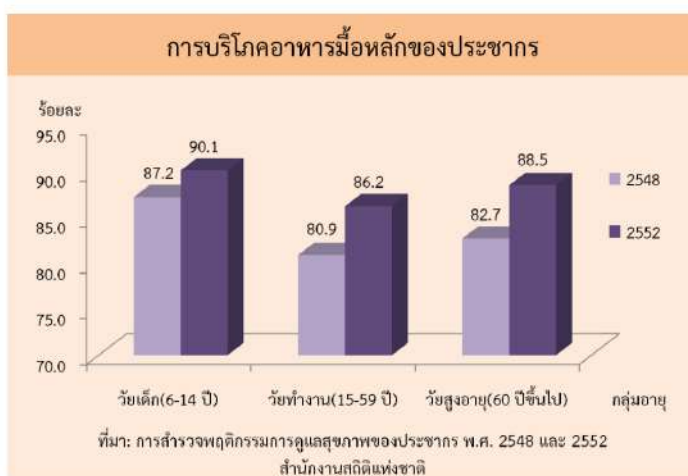

จากข้อมูลดังกล่าว ถือเป็นสัญญาณเตือนภัยที่พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กยุคใหม่ ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการดูแลและส่งเสริมสุขภาพของเด็กให้มากขึ้น เพื่อสั่งสมต้นทุนสุขภาพที่ดีให้แก่ลูกหลานให้เติบโตอย่างมีคุณภาพต่อไป...

“วัยทำงานกับการดูแลสุขภาพ...”

ประเทศไทยแม้จะยังอยู่ในช่วงของการได้เปรียบทางประชากร คือ มีวัยแรงงาน (15-59 ปี) ซึ่งเป็นวัยที่ก่อให้เกิดผลผลิตทางด้านเศรษฐกิจ และมีส่วนสำคัญต่อฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ ในสัดส่วนที่สูงกว่าวัยอื่นๆ (ร้อยละ 67) แต่อีกไม่กี่ปีข้างหน้าคนวัยทำงานนี้จะค่อยๆ ลดลงจากอัตราการเกิดที่ลดลง และการก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างเต็มตัว

การเตรียมพร้อมเพื่อการเป็นผู้สูงวัยที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งตัวเองให้ได้มากที่สุด และเป็นภาระต่อสังคมน้อยที่สุด ถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะกับกลุ่มวัยทำงานที่จะก้าวเข้าสู่การเป็นผู้สูงอายุนั้นต้องตระหนักและให้ความสำคัญอย่างมาก

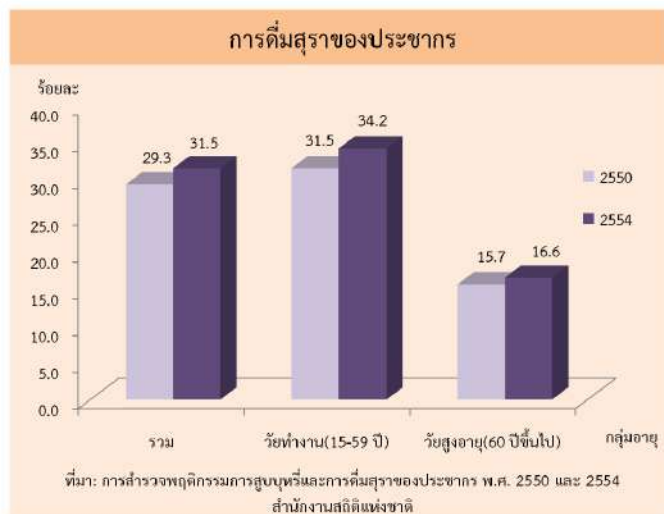

ข้อมูลจากการสำรวจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบประเด็นน่าสนใจในเรื่องพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของคนวัยทำงาน โดยเริ่มต้นจากการบริโภคอาหาร ที่ถือเป็นพฤติกรรมเสี่ยงอย่างแรกที่ถูกละเลยโดยไม่สนใจว่าในแต่ละวันได้รับสารอาหารครบ 5 หมู่ หรือครบ 3 มื้อหลักหรือไม่ โดยพบว่าคนในวัยทำงานมีการบริโภคอาหารหลักครบทั้ง 3 มื้อ น้อยกว่าวัยอื่นๆ อย่างชัดเจน

นอกจากนี้คนวัยทำงานยังออกกำลังกายน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด แม้จะมีการรณรงค์ให้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพกันอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่ก็ยังพบว่าคนวัยทำงานเพียง 1 ใน 5 เท่านั้นที่ออกกำลังกาย

คนวัยทำงาน ยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพด้วยการดื่มสุราและสูบบุหรี่ แม้จะรู้ถึงโทษและพิษภัยว่าส่งผลเสียต่อสุขภาพ แต่ก็ยังเลือกที่จะดื่มสุราและสูบบุหรี่ ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา พบว่าวัยทำงานดื่มสุราและสูบบุหรี่มากกว่าวัยอื่นอย่างชัดเจน

“วัยทำงาน” ถือเป็นวัยที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นกลไกขับเคลื่อนผลผลิตของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นที่พักของคนในครอบครัว ดังนั้นจึงควรหันกลับมาดูแลตัวเองกันอย่างจริงจัง เปลี่ยนพฤติกรรมที่ทำลาย

สุขภาพ จากการดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ มาเป็นการสร้างสุขภาพให้แข็งแรงกันดีกว่า และอย่าทำงานจนลืมดูแลสุขภาพของตัวเอง เพราะหากประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานแต่สุขภาพเสื่อมโทรมแล้วจะมีความสุขในชีวิตได้อย่างไร...

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

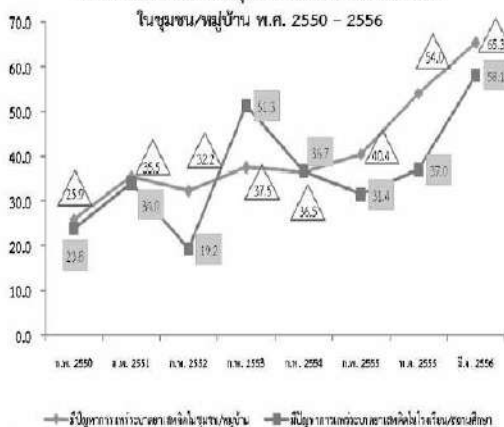
วัยโจ๋ “Say No” to Drugs

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบและเป็นภัยต่อความมั่นคงของทุกประเทศ ถือเป็นปัญหาระดับชาติที่ทุกประเทศให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ โดยมียุทธศาสตร์สำคัญ “พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” พร้อมกำหนดนโยบาย และแผนป้องกันปราบปรามเพื่อต่อสู้กับปัญหาที่กำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะการแพร่ระบาดของยาเสพติดในแหล่งชุมชน ซึ่งในปัจจุบันรูปแบบปัญหาและความรุนแรงมีความซับซ้อนมากกว่าเดิม ตามการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัยในการติดต่อสื่อสาร ส่งผลให้การเข้าถึงยาเสพติดนั้นง่ายและสะดวกกว่าในอดีต โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่คึกคักของ อายากรู้ อยากลองสิ่งใหม่ อาจจะไม่ทันเล่ห์เหลี่ยมของผู้ขายได้ ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันก็ไม่เคร่งครัดที่จะเป็นเกราะป้องกันบุตรหลานให้ห่างไกลจากยาเสพติด จึงนับเป็นจุดอ่อนที่ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นทาสของยาเสพติดได้ง่ายขึ้น รัฐบาลเองก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ พยายามที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดได้ออกมาตรการเร่งด่วนระยะสั้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างพลังชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และการ Re X-Ray ผู้เสพ เพื่อบังคับไม่ให้กลับไปเสพอีก เป็นต้น แต่ปัญหายาเสพติดก็ยังคงมีอยู่!!

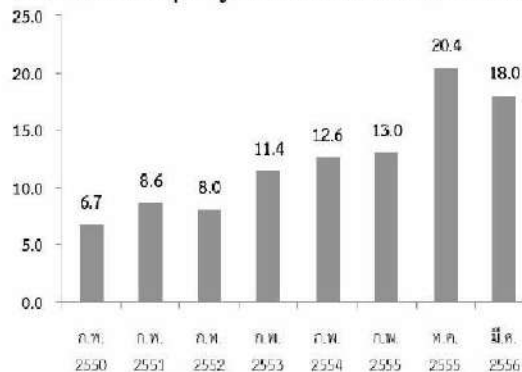
เนื่องในวันต่อต้านยาเสพติด (26 มิ.ย.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงเชิญชวนคิดเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด เพื่อร่วมกันรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้มากขึ้น โดยไม่ใส่ใจในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มใช้

ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย

ที่มา : สำนักรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด (พ.ศ. 2550 - 2555)
สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (พ.ศ. 2555)
สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่เป้าหมาย (พ.ศ. 2556)

ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด พ.ศ. 2550 - 2556

ที่มา : สำนักรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด (พ.ศ. 2550 - 2555)
สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเผชิญปัญหายาเสพติดตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (พ.ศ. 2555)
สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่เป้าหมาย (พ.ศ. 2556)

ยาเสพติดในวัยเด็กที่น้อยลงเรื่อยๆ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ติดตามสถานการณ์เรื่องนี้มาตั้งแต่ปี 2546 จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่าในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา มีการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง ประกอบกับผู้คนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ทุกที่ ทุกเวลาทำให้ประชาชนรับรู้และทราบปัญหาคาความรุนแรงของยาเสพติดมากขึ้นกว่าเมื่อก่อน ซึ่งผลการสำรวจพบว่า มีประชาชนกว่าร้อยละ 65 ให้ความเห็นว่ายังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน เมื่อเทียบกับในอดีตเมื่อปี 2550 ที่มีประชาชนเพียงร้อยละ 25 ที่ระบุว่ามีปัญหา

สำหรับการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษานั้น มีประชาชนประมาณร้อยละ 60 ที่ระบุว่ามีความเสี่ยงจากยาเสพติด นอกจากนี้ประชาชนประมาณ 1 ใน 5 มีความเห็นว่าสามารถหาซื้อยาเสพติดในชุมชนได้ง่าย

การเข้มงวดและการให้ความรู้แก่เด็กในการแก้ปัญหาเสพติดที่ผ่านมา โดยมอบหมายให้เป็นหน้าที่เฝ้าระวังจากภาครัฐฝ่ายเดียวอาจยังไม่สามารถครอบคลุมการแก้ไขปัญหาคาได้ ทุกฝ่ายควรร่วมมือร่วมใจรณรงค์ให้ความรู้เรื่องพิษภัยและโทษของยาเสพติดแก่เด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ควรมีความรู้ความเข้าใจเอาใจใส่ครอบครัว ให้ความรักความอบอุ่น และเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาแก่บุตรหลานเมื่อมีปัญหา ซึ่งเป็นกำแพงป้องกันภัยให้กับเด็กและเยาวชนห่างจากยาเสพติด พร้อมและกล้าที่จะพูด “ไม่” กับสิ่งเสพติดต่างๆ เพื่ออนาคตของเยาวชนและความมั่นคงของชาติ....

มั่นใจในสำนักงานสถิติแห่งชาติ รัฐและราษฎร์จะก้าวไปอย่างมั่นคง

ยาเสพติด.....ภัยร้าย...ใกล้ตัว

“ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม” สโลแกนนี้คนไทยทุกคนคงจะคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ และพยายามร่วมมือกันต่อต้านการแพร่ระบาดของยาเสพติด จึงได้มีการประกาศให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็น “วันต่อต้านยาเสพติด” เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงพิษภัยและโทษของยาเสพติด ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้เผชิญกับปัญหายาเสพติดเช่นเดียวกัน และนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน

ที่มา: การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด พ.ศ. 2552 - 2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้ภาครัฐจะมีมาตรการเชิงรุกในการปราบปรามกระบวนการค้ายาเสพติดอย่างเข้มงวด แต่ประชาชนยังคงคิดว่ายาเสพติดหาซื้อได้ง่ายขึ้นมากกว่าเดิมเกือบเท่าตัวจากร้อยละ 8.0 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 13.0 ในปี 2555 เช่นเดียวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษาที่ประชาชนประมาณ 1 ใน 3 ยังคงคิดว่ามีปัญหาอยู่

แม้ภาครัฐจะกวาดล้างการจัดระเบียบสังคมในชุมชน/หมู่บ้าน โดยเฉพาะการมีว่ของของเด็ก/เยาวชนตามสถานบันเทิงต่างๆ เพื่อป้องกันการถูกชักนำไปในทางที่ผิด เนื่องจากในสถานบันเทิงมักหนีไม่พ้นที่จะต้องมีการดื่มสุราอย่างแน่นนอน และสุราอาจถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเสี่ยงต่อการอยากหรือยาของวัยรุ่นเช่นกัน ข้อมูลการดื่มสุราของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ตั้งแต่ปี 2547 - 2554 กลุ่มวัยรุ่นมีการดื่มสุราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 23.5 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 23.7 ในปี 2554 แม้ดูเหมือนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยแต่ถือได้ว่าเป็นจุดกำเนิดที่ทำให้วัยรุ่น/เยาวชนมีโอกาสสัมผัสกับยาเสพติด และตกเป็นทาสยาเสพติดได้ในที่สุด

สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลสำรวจในปี 2555 นายวิบูลย์ ทัด สุนทรณิกิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยว่าเกือบครึ่งของประชาชนระบุว่ายังคงมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน (ร้อยละ 40.4) ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ที่มีประชาชนประมาณ 1 ใน 3 ที่ระบุว่ามีปัญหา (ร้อยละ 32.2)

การหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย

ที่มา: การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด พ.ศ. 2552 - 2555 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ปัญหายาเสพติดไม่ใช่ปัญหาของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในวงกว้าง และเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรงต่างๆ นำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกันสอดส่องดูแลการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเริ่มต้นจากการสร้างครอบครัวให้มีความรัก ความอบอุ่น มีการดูแลเอาใจใส่บุคคลในครอบครัว เพื่อเป็นเกราะป้องกันภัยยาเสพติด สังคมไทยจะได้নাอยู่ สงบสุขอย่างยั่งยืน.....

คุณ....คือพลัง.....หยุดยั้งยาเสพติด!!!!

เปิดบ้านสถิติ

บุหรี่!!! สูบไปทำไมกัน???...

31 พฤษภาคม ของทุกปีถูกกำหนดให้เป็นวันงดสูบบุหรี่โลก ที่ผ่านมามีการรณรงค์อย่างกว้างขวาง เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คนตระหนักถึงพิษภัยของบุหรี่ไว้อย่างหลากหลาย เปิดบ้านสถิติฉบับนี้ จึงจะชวนคุยเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของคนไทย สถานการณ์การสูบบุหรี่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน และ ความสูญเสียที่เกิดจากการสูบบุหรี่ว่าเป็นอย่างไร

นายวิบูลย์ ทัด สุทันธนกิจดี ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติติดตามสถานการณ์การสูบบุหรี่และดื่มสุราของคนไทยอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจการสูบบุหรี่และดื่มสุราของประชากร ซึ่งจัดทำทุกๆ 3 ปี ตัวเลขล่าสุดในปี 2554 แสดงให้เห็นว่า แม้คนส่วนใหญ่จะรู้ถึงพิษภัยจากการสูบบุหรี่ แต่ก็ยังคงสูบบุหรี่อยู่ไม่น้อยทีเดียว คือ 21 คนจาก 100 คน หรือ 1 ใน 5 ของประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แม้ว่าอัตราดังกล่าวจะลดลงเล็กน้อยหากเทียบกับเมื่อ 6 ปีที่แล้ว (23 คนจาก 100 คน)

การสูบบุหรี่ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

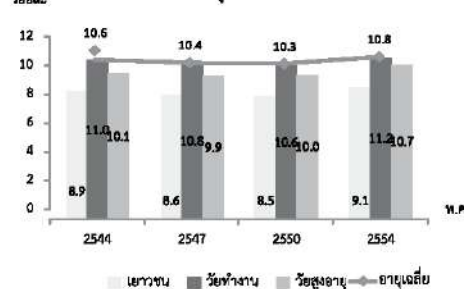
การสูบบุหรี่	2547	2550	2554
อัตราการสูบบุหรี่	23.0	21.2	21.4
สูบประจำ	19.5	18.5	18.4
สูบนานๆ ครั้ง	3.5	2.7	2.9
ไม่สูบ	77.0	78.8	78.6

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้ยังพบตัวเลขน่าตกใจ!!!! กล่าวคือคนสูบบุหรี่ 21 คนนั้น มีถึง 18 คน สูบเป็นประจำ และใน 1 วันสูบบุหรี่ถึง 11 มวน หากคิดเฉลี่ยใน 1 เดือน จะสูบบุหรี่รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 300 มวนหรือ 15 ของ นับว่าเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง ถ้าบุหรี่มีราคาของละ 60 บาทจะเห็นได้ชัดว่าต้องเสียเงินต่อเดือนไม่ต่ำกว่า 900 บาทเลยทีเดียว และหากเทียบกับค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท จะเท่ากับว่าทำงานฟรี 3 วัน!!!

จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันของผู้ที่สูบบุหรี่ประจำ จำแนกตามกลุ่มวัย พ.ศ. 2544-2554

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้จะรู้ว่าการสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ อัตราเสี่ยงของการเกิดโรคต่างๆ สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นโรคหัวใจ (2 เท่า) โรคถุงลมโป่งพอง (6 เท่า) และโรคมะเร็งปอด (10 เท่า) เป็นต้น แต่สิ่งสำคัญที่คน

สูบบุหรี่มักมองข้ามก็คือ ผลกระทบทางการเงิน หลายคนอาจคิดว่าเสียเงินค่าบุหรี่เพียงเดือนละ 900 บาทเท่านั้น แต่ผลกระทบจากการเกิดโรคมะเร็งในอนาคตนั่น มันไม่คุ้มกันเลย!!! เสียทั้งเงิน เสียทั้งสุขภาพ และยังส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างด้วยเช่นกัน ถึงเวลาหรือยังที่ทุกภาคส่วนจะให้ความสนใจอย่างจริงจัง เพื่อให้สิ่งหอมควันทั้งหลายถูกคิดก่อนที่จะหลุด และจนไปมากกว่านี้

โปรดให้ความร่วมมือกับ “บาส” ในสามเณรกิจกรรมและอุตสาหกรรม 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2555 นี้

ผู้สูงอายุ: สุขภาพจิตดีเมื่อมีงานทำ

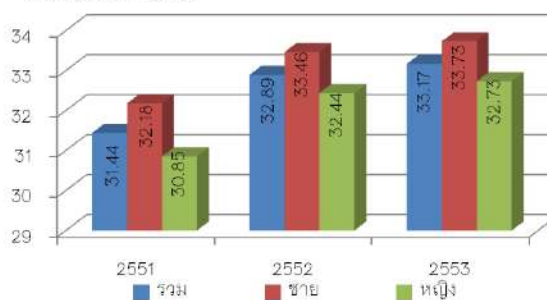
การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การปรับตัวหรือยอมรับกับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นเรื่องสำคัญ หากไม่สามารถปรับตัวหรือยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้ อาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เกิดการเจ็บป่วย หรือมีความบ่นวุ่นวายใจ วิตกกังวล หวาดกลัว ห่อเหี่ยว สิ้นหวัง จนกลายเป็นปัญหาทางจิตได้ โดยเฉพาะผู้สูงอายุซึ่งเป็นวัยที่อาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวมากกว่ากลุ่มวัยอื่น

จากการสำรวจสุขภาพจิตของคนไทย พ.ศ. 2551 – 2553 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า สุขภาพจิตของผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ปกติ¹ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จาก 31.44 คะแนน ในปี 2551 เป็น 33.17 คะแนน ในปี 2553 โดยผู้สูงอายุชายมีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่าผู้สูงอายุหญิง

ผู้สูงอายุเป็นวัยที่ผ่านประสบการณ์การทำงานมาอย่างยาวนาน เมื่อก้าวเข้าสู่วัยสูงอายุ สภาพร่างกายอาจไม่เอื้ออำนวยให้สามารถทำงานได้เหมือนเดิม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้สูงอายุด้วยเช่นกัน ข้อมูลจากแหล่งเดียวกันชี้ให้เห็นว่า ตั้งแต่ปี 2551 – 2553 ผู้สูงอายุที่มีงานทำจะมีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำงานเล็กน้อย อย่างไรก็ตามคะแนนสุขภาพจิตของ

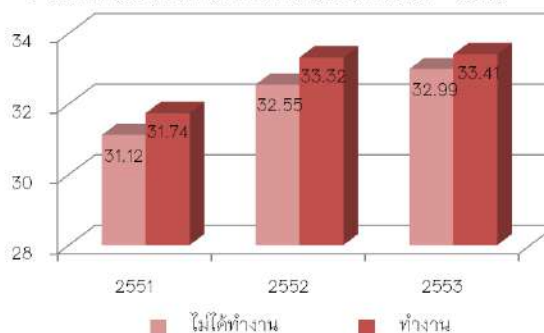

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2551 – 2553

ที่มา: โครงการสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 – 2553

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พ.ศ. 2551 – 2553

ที่มา: โครงการสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 – 2553

¹ หลักเกณฑ์การแปลผล

คะแนนรวม 0 – 27 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป หรืออาจจะมีปัญหาสุขภาพจิต

คะแนนรวม 28 – 34 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป

คะแนนรวม 35 – 45 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป

ทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2553 จากปี 2551 โดยผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำงานมีคะแนนสุขภาพจิตเพิ่มจาก 31.12 คะแนน เป็น 32.99 คะแนน ส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานเพิ่มจาก 31.74 คะแนน เป็น 33.41 คะแนน

เมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า ผู้สูงอายุที่ทำงานในภาคเกษตรกรรม มีคะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยสูงกว่าภาคบริการ และภาคการผลิตอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทของประเทศไทยในสมัยก่อนที่เป็นสังคมการเกษตร ทำให้ผู้สูงอายุมีความคุ้นเคย หรือมีความชำนาญทางด้านเกษตรกรรมมากกว่าในภาคการผลิต และบริการ ประกอบกับในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง ภาคอุตสาหกรรมมีการขยายตัวมากขึ้น ทำให้การทำงานที่ต้องใช้ทักษะความรู้สมัยใหม่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งอาจทำให้ผู้สูงอายุไม่สามารถปรับตัว และเรียนรู้ทักษะหรือความรู้สมัยใหม่ได้อย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ล้วนอาจส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้สูงอายุที่ทำงานในภาคการผลิต และบริการ

คะแนนสุขภาพจิตเฉลี่ยของผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ พ.ศ. 2551 - 2553

ที่มา: โครงการสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2552 - 2553

อย่างไรก็ตามจากข้อมูลชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าสภาพร่างกายที่เสื่อมถอยลง อาจไม่เอื้อต่อการทำงานของผู้สูงอายุ แต่การทำงานก็เป็นผลดีต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ เนื่องจากทำให้รู้สึกว่าตนเองยังเป็นประโยชน์และมีคุณค่า อย่างไรก็ตามลักษณะงานที่ทำก็ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ หากผู้สูงอายุได้ทำงานที่สอดคล้องกับความถนัด หรือเหมาะสมกับวัยแล้วจะทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกว่าตนเองไม่เป็นการระของบุตรหลาน ดังนั้น หากภาครัฐและชุมชนสนับสนุนให้มีการฝึกอบรม เพิ่มเติมความรู้ รวมถึงการฝึกวิชาชีพให้เหมาะสมกับวัย จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้ผู้สูงอายุได้ทำงานที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งจะส่งผลให้สามารถดำรงชีวิต หรือทำงานอย่างมีความสุขต่อไป

สุขภาพดี... ชีวิตมีสุข !!

“อนามัย” หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะส่งผลให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่คนเราจะขาดไม่ได้เลยนั้น ก็คือ ‘อาหาร’ เพราะ อาหารคือตัวเรา (You are what you eat!) นี่คือการกล่าวที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ ถ้ากินอาหารที่ถูกหลักโภชนาการอย่างเพียงพอ จะทำให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างเป็นสุข แต่ถ้าหากกินอาหารไม่ถูกหลักหรือไม่เพียงพอก็จะทำให้เกิดปัญหาภาวะโภชนาการ และหนึ่งในสาเหตุสำคัญ ก็คือคนไทยส่วนมากยังขาดความรู้และความคิดที่ถูกต้องต่อการ

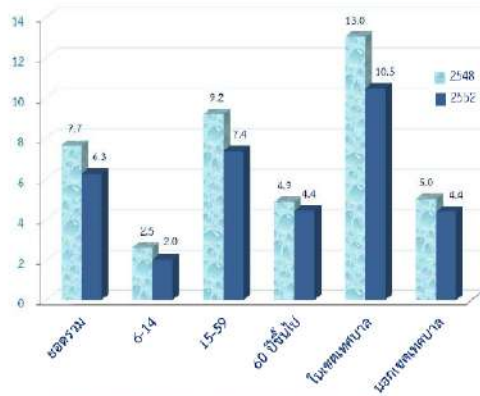

บริโภคอาหาร โดยหลักโภชนาการที่ดี คือ - กินอาหารและปฏิบัติตามโภชนบัญญัติ เช่น กินอาหารให้ครบ 5 หมู่ กินผักและผลไม้ประจำ กินอาหารที่มีไขมันแต่พอควร - ออกกำลังกายให้สม่ำเสมอ - ผ่อนคลายจิตใจ - หลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นพิษภัย เช่น บุหรี่ เหล้า สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และที่สำคัญ ก็คือ ‘การบริโภคอาหารเข้า’

ความเร่งรีบในช่วงโมงเร่งด่วนกลายเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้คนละเลยต่อการรับประทานอาหารในมือเช้า เพียงเพราะรู้สึกท้อไม่หิว หากไม่รับประทานอาหารเช้าเพราะคิดว่าเป็นมือที่ไม่สำคัญ กล้ามเนื้อและสมองจะเกิดปฏิกิริยาต่อต้านทันทีเนื่องจากร่างกายต้องการคาร์โบไฮเดรตอย่างเพียงพอในมือแรกของวัน ผู้ที่งดอาหารเช้าจะรู้สึกหิวมาก และรับประทานมากเกินไปในมื้อต่อไป

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าคนไทยงดมือเช้าเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.7 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 6.3 ในปี 2552 โดยคนในเขตเมืองงดอาหารเช้าสูงถึงร้อยละ 10.5 ในปี 2552 ขณะที่คนนอกเขตเมืองมีเพียงร้อยละ 4.4 ในปีเดียวกัน อย่างไรก็ตามทั้งในเขตเมืองและนอกเขตเมืองมีแนวโน้มงดอาหารเช้าลดลง ซึ่งอาจเป็นผลจากการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่ต้องเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามกลุ่มวัยของประชากร จะพบว่า วัยทำงานซึ่งเป็นวัยที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจของประเทศ กลับงดอาหารเช้ามากที่สุด แม้มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 9.2 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 7.4 ในปี 2552 แต่ก็ยังถือว่าเป็นสัดส่วนที่สูงอยู่

ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ที่รับประทานอาหารเช้า (งดมือเช้า) จำแนกตามกลุ่มอายุ และเขตการปกครอง พ.ศ. 2548 และ 2552

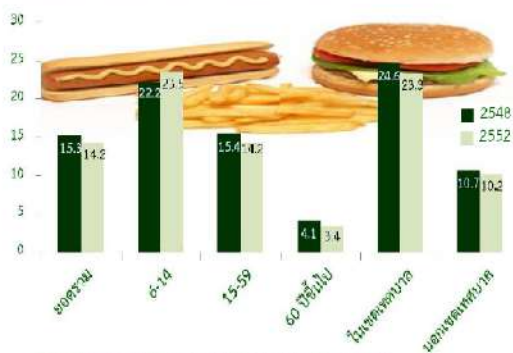
ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของประชากร พ.ศ. 2548
การสำรวจอนามัย เสร็จศึกา และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากร พ.ศ. 2552
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากการรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการบริโภคมือเช้า ซึ่งมีผลดีต่อสุขอนามัยของตนแล้ว จากข้อมูลยังพบว่า ปัญหาที่สำคัญในปัจจุบันของคนไทยอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ โรคอ้วน เนื่องมาจากสภาพความเป็นอยู่ที่จะต้องแข่งขันกับตัวเองและผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา ทำให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารของคนไทยเปลี่ยนไปจากที่เคยรับประทานอาหารเช้าเป็นมือๆ กลายมาเป็นอาหารประเภทฟาสต์ฟู้ดแทน ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดโรคอ้วน

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า โดยรวมแล้วการบริโภคอาหารจานด่วนหรือฟาสต์ฟู้ดของคนไทย มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 15.3 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 14.2 ในปี 2552 แต่จาก

ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการบริโภคอาหารกลุ่มอาหารประเภทจานด่วน กลุ่มอายุ และเขตการปกครอง

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของประชากร พ.ศ. 2548

การสำรวจอนามัย และเฝ้าระวังการบริโภคอาหารของประชากร พ.ศ. 2552

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โภชนาการแล้ว ‘การออกกำลังกาย’ ก็เป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้ร่างกายแข็งแรง อีกทั้งยังช่วยลดปริมาณแคลอรีได้อย่างดีอีกด้วย จากการสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า จากปี 2547 ถึง ปี 2550 คนไทยมีการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 29.1 เป็นร้อยละ 29.7 โดยวัยเด็กมีการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.5 เป็นร้อยละ 73.1 และวัยสูงอายุ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 21.3 เป็นร้อยละ 28.0 แต่วัยทำงานกลับออกกำลังกายลดลงจากร้อยละ 26.8 เหลือร้อยละ 25.9

ในโอกาส “วันอนามัยโลก” จึงอยากให้คนไทยทุกคนมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เพราะสุขภาพที่ดี...ย่อมนำมาซึ่งความสุข ไม่เพียงแต่เด็กเท่านั้น เราทุกคนควรหันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริโภคอาหาร รวมถึงออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย ไม่ใช่เพื่อใครแต่เพื่อตัวของเราเอง ฉะนั้นตั้งแต่นี้เราทุกคนหันมาห่วงใยใส่ใจในสุขภาพทั้งของตนเองและคนที่เรารัก กันเถอะ...

ข้อมูลพบประเด็นที่น่าเป็นห่วง ก็คือ กลุ่มเด็กอายุ 6-14 ปี มีการบริโภคอาหารจานด่วนหรือฟาสต์ฟู้ดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22.2 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 23.5 ในปี 2552 ขณะเดียวกันก็ไม่ทานผักและผลไม้เพิ่มขึ้นเช่นกัน จากร้อยละ 2.1 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 2.4 ในปี 2552 แสดงให้เห็นว่า ค่านิยมของเด็กไทยวันนี้ยังคงชอบความสะดวกสบาย มิได้สนใจในเรื่องสุขภาพ อาจคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวเกินกว่าที่จะสนใจ แต่พอถึงเวลาอาจสายเกินไปที่จะลด...

นอกจากการรับประทานอาหารที่ถูกหลัก

อัตราการออกกำลังกายของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป จำแนกตาม กลุ่มอายุ และเพศ พ.ศ. 2547 และ 2550

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากร พ.ศ. 2547 และ 2550

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สุขภาพจิตดี..มีได้ด้วยพอเพียง

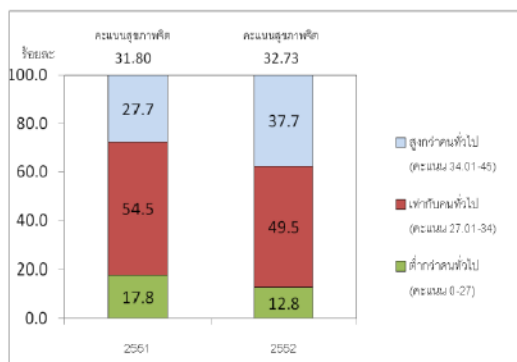
การมีสุขภาพดีเป็นพื้นฐานสำคัญและจำเป็นมากสำหรับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งการมีสุขภาพดีไม่ใช่เฉพาะสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงเท่านั้น แต่การมีสุขภาพจิตที่ดีก็มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน การมีสุขภาพจิตที่ดีจะทำให้เราสามารถควบคุมอารมณ์ คิดแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างดี อีกทั้งสุขภาพจิตยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายได้ เพราะเมื่อสุขภาพจิตเสื่อม สุขภาพกายก็จะพลอยทรุดโทรมไปด้วยดังคำกล่าวที่ว่า “ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว” จากผลลัพธ์ต่างๆ ที่เกิดจากสุขภาพจิตทำให้หลายฝ่ายเริ่มให้ความสนใจเรื่องของจิตใจมากขึ้น ดังนั้นสหพันธ์สุขภาพจิตโลกจึงได้กำหนดให้วันที่ ๑๐ ตุลาคม ของทุกปีเป็น “วันสุขภาพจิตโลก” เพื่อให้คนในสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อปัญหาด้านสุขภาพจิต

ในหลายปีที่ผ่านมาแม้ประเทศไทยจะประสบกับปัญหาต่างๆ เช่นปัญหาภัยธรรมชาติ ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง และปัญหาเรื่องปากท้อง เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตทั้งสิ้น แต่จากการสำรวจสุขภาพจิตคนไทยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลสุขภาพจิตคนไทยฉบับสิ้น 15 ข้อของกรมสุขภาพจิตที่พัฒนาจากข้อมูลฉบับสมบูรณ์ที่กำหนดว่าบุคคลทั่วไปควรมีคะแนนสุขภาพจิตระหว่าง 27.01-34 คะแนน ผลสำรวจพบว่าในปี 2552 คนไทยมีสุขภาพจิตโดยเฉลี่ยดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2551 ที่ได้ 31.80 คะแนน และในปี 2552 ได้ 32.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 45 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับคนทั่วไป และเป็นที่น่ายินดีที่มีผู้สุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไปเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 (จากร้อยละ 27.7 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 37.7 ในปี 2552)

นอกจากนี้ผลสำรวจยังพบว่าการศึกษาและรายได้มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตด้วย โดยพบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงและรายได้มากขึ้น จะมีสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาและรายได้ต่ำกว่า

แผนภูมิ 1 ร้อยละของคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป

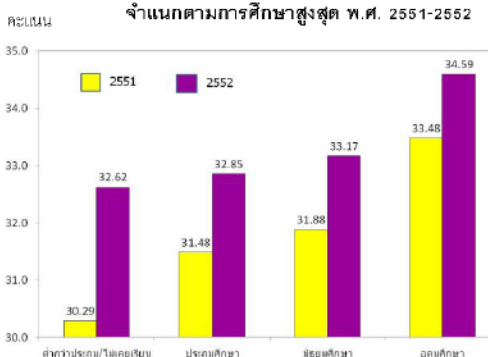
จำแนกตามคะแนนสุขภาพจิต พ.ศ. 2551-2552

ที่มา : สำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551-2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แผนภูมิ 2 คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป

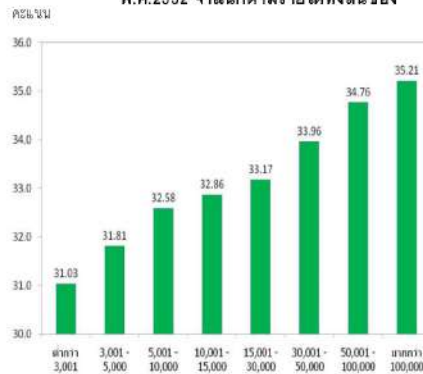
จำแนกตามการศึกษาสูงสุด พ.ศ. 2551-2552

ที่มา : สำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551-2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะพบว่า ถึงแม้ว่าผู้ที่มีการศึกษาดำเนินคะแนนสุขภาพจิตน้อยที่สุดแต่เมื่อเทียบกับปี 2551 แล้วคะแนนสุขภาพจิตดีขึ้น (เพิ่มขึ้นจาก 30.29 คะแนนในปี 2551 เป็น 32.63 คะแนน ในปี 2552) นั่นแสดงว่านโยบาย และความช่วยเหลือจากรัฐบาลที่เน้นประชาชนรากหญ้ามีผลให้สุขภาพจิตคนกลุ่มนี้ดีขึ้นได้ รายได้ก็เช่นเดียวกันแต่อาจจะไม่เสมอไปที่คนที่มียาได้สูงจะมีสุขภาพจิตดีกว่าผู้ที่มียาได้น้อย เพราะอาจจะมีปัจจัยอื่นๆ เกี่ยวข้องด้วย เช่น ความมั่นคงในชีวิต และความสบายใจในการใช้จ่าย เป็นต้น

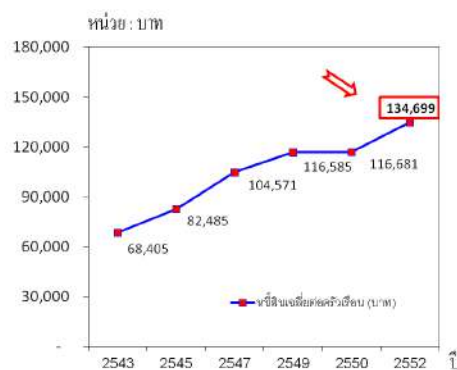
แผนภูมิ 3 คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ.2552 จำแนกตามรายได้ทั้งสิ้นของ

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการฯ พ.ศ. 2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ส่วนปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของประชาชนรากหญ้าคงหนีไม่พ้นเรื่องปัญหาหนี้สินซึ่งจากผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พบว่า ในปี 2552 คนไทยมีหนี้สินเฉลี่ย 134,699 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นกว่าสองเท่าเมื่อเทียบกับ 10 ปีที่แล้ว (ปี 2543 ครัวเรือนมีหนี้สินเฉลี่ย 68,405 บาท) และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของรัฐบาล และตัวประชาชนเองที่ต้องหาวิธีแก้ปัญหาหนี้ให้ได้

แผนภูมิ 4 หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน พ.ศ. 2543-2552

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการฯ และสำนักงานครัวเรือน พ.ศ. 2543-2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การที่จะมีสุขภาพจิตดีนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเป็นคนที่มีพร้อมทุกอย่างเสมอไป แม้ว่าปัญหาด้านเศรษฐกิจ การเมืองในช่วงต้นปีที่ผ่านมาจะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชน แต่ทุกคนสามารถที่จะมีสุขภาพจิตที่ดีได้ ถ้ารู้จักพอใจในสิ่งที่ตนมี ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และดำเนินชีวิตอย่างมีสติ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพียงเท่านั้นทุกคนก็จะมีสุขภาพจิตดี และสามารถดำเนินชีวิตภายใต้สถานการณ์ที่กดดันได้อย่างมีความสุข

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

เลิกเสียที่...บุหรี่ปุ่มเอย่างที่คิด!!!

บุหรี่ปุ่ม...มันตักยี่เย็บที่ทุกคนรู้จักดี แม้ทุกคนจะรู้ถึงพิษภัยของการสูบบุหรี่ และองค์การอนามัยโลก ได้ให้ความสำคัญโดยมีการจัดงานวันงดสูบบุหรี่โลกขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2531 เพื่อรณรงค์ให้ประชากรโลกเลิ่กเห็นถึงอันตรายของบุหรี่ปุ่มและผลเสียด้านสุขภาพของบุหรี่ปุ่ม รวมถึงผู้ได้รับผลกระทบจากควันบุหรี่ปุ่มด้วย แต่จากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ในปัจจุบันประชากรทั่วโลกมากกว่า 5 ล้านคนตักปี ตายด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ เช่น โรคหัวใจล้มเหลว มะเร็ง และโรคปอด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังไม่นับรวมถึงการตายจากการได้รับควันบุหรี่ปุ่มสองอีก 600,000 คน ซึ่ง 1 ใน 4 นั้นเป็นเด็ก

ประเทศไทยเองก็ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการรณรงค์ให้ลด ละ เลิกบุหรี่ปุ่ม รวมถึงกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงผลกระทบตักสุขภาพ ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ และการสำรวจพฤติกรรมและการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ผู้ชายและผู้หญิงมีสัดส่วนการสูบบุหรี่ที่ลดลง โดยอัตราการสูบบุหรี่ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปไม่ว่าจะสูบบุหรี่หรือไม่ก็ตามมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 25.5 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 20.7 ในปี 2552 อย่างไรก็ตามผู้ชายยังคงสูบบุหรี่มากกว่าผู้หญิงกว่า 20 เท่า

ที่มา: การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2546 2549 และ 2552 การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544 2547 และ 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ที่มา: การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2546 2549 และ 2552 การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544 2547 และ 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แต่เมื่อพิจารณาการสูบบุหรี่ของวัยรุ่นไทยอายุ 15-24 ปี พบว่า การสูบบุหรี่ของวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงจากร้อยละ 30.7 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 32.1 ในปี 2546 จากนั้นได้ลดลงจนเหลือร้อยละ 26.4 ในปี 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 29.5 และ 30.7 ในปี 2550 และ 2552 ตามลำดับ ส่วนวัยรุ่นหญิงแม้จะสูบบุหรี่น้อยกว่าชาย แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.7 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 1.3 ในปี 2549 และลดลงเหลือร้อยละ 0.5 ในปี 2552

สำหรับการสูบบุหรี่ของวัยทำงานอายุ 25-59 ปี พบว่า มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 29.5 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 23.0 ในปี 2552 โดยผู้ชายมีการสูบบุหรี่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด คือ ลดลงจากร้อยละ 56.1 ในปี 2544

ที่มา: การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2546 2549 และ 2552 การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544 2547 และ 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เหลือเพียงร้อยละ 45.1 ในปี 2552 สำหรับการสูบบุหรี่ของผู้หญิง พบว่า ลดลงจากร้อยละ 3.1 ในปี 2544 เหลือร้อยละ 2.0 ในปี 2552

ส่วนการสูบบุหรี่ของผู้สูงอายุอายุ 60 ปีขึ้นไป พบว่า มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 23.5 ในปี 2544 เหลือเพียงร้อยละ 16.7 ในปี 2552 โดยผู้สูงอายุทั้งชายและหญิงมีแนวโน้มการสูบบุหรี่ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน

ที่มา: การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2546 2549 และ 2552 การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2544 2547 และ 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้ว่าการสูบบุหรี่ของประชากรในวัยทำงาน และผู้สูงอายุจะมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงพบว่า **วัยรุ่น** เป็นกำลังสำคัญของชาติในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ยังมีแนวโน้มของการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ **วัยรุ่นชาย** ที่มีการสูบบุหรี่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพฤติกรรมอยากลองอยากรู้ และอาจได้รับอิทธิพลมาจากเพื่อน ซึ่งชักชวนกันให้สูบ ประกอบกับการคิดว่าการสูบบุหรี่เป็นสิ่งโก้เก๋อยู่ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมุ่งมั่นที่จะหาแนวทางการรณรงค์อย่างเข้มข้น และเจาะให้ถึงกลุ่มวัยรุ่นให้ได้ เพื่อให้วัยรุ่นเหล่านี้เข้าใจถึงโทษของบุหรี่ปุ่ม และปรับเปลี่ยนทัศนคติใหม่ให้ถูกต้องเพื่อป้องกันการเป็นนักสูบหน้าใหม่ ขณะเดียวกันก็เป็นกำลังใจให้ผู้ที่สูบบุหรี่อยู่แล้ว สามารถลด หรือเลิกสูบบุหรี่ได้ในที่สุด

“สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม” ไม่เกียวกพันข้อกฎหมาย ไม่โยยเรื่องภาษี

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

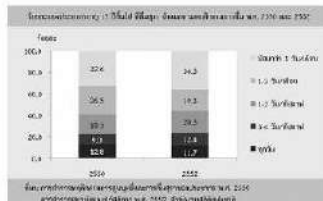
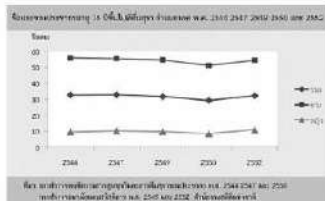
หยุดดื่ม หยุดเมา เข้าพรรษา

วันเข้าพรรษา
วันงดดื่มสุราระหว่างพรรษา

สุราหรือเหล้า เป็นมหันตภัยร้าย ที่สร้างความสูญเสียอย่างรุนแรงต่อครอบครัว สังคมและเศรษฐกิจ เป็นตัวบั่นทอนสุขภาพเพราะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคร้ายต่างๆ ตามมามากมาย เช่น โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง

แม้จะมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 12.8 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 11.7 ในปี 2552 ขณะที่ประชากรกลุ่มที่มีพฤติกรรมดื่ม 3-4 วัน/สัปดาห์ กลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 12.4 ในปี

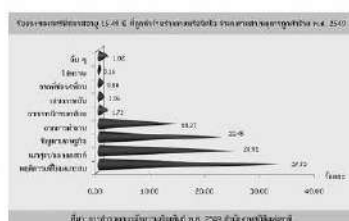
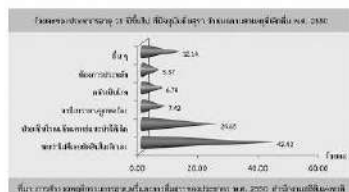

2552 ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ที่ดื่มหนักมากขึ้น

เหตุผลที่ 1 ใน 4 ของนักดื่มเลิกดื่ม เนื่องจากหน่วยจรรยาบรรณและภาษีที่แพงขึ้น แสดงว่าการดื่มสุราส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย นอกจากนี้การดื่มสุราได้สร้างปัญหาต่อสุขภาพแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นต้นเหตุของความแตกร้างในครอบครัว

โรคมะเร็ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุหลักของการเกิดอุบัติเหตุมากมาย โดยปีหนึ่งๆ มีผู้เสียชีวิตและพิการจากอุบัติเหตุจำนวนมาก เป็นผลมาจากการขับขี่ยานพาหนะในขณะมึนเมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาลต่างๆ ด้วยเหตุนี้คณะรัฐมนตรีจึงมีมติประกาศให้ “วันเข้าพรรษา” เป็น “วันงดดื่มสุราแห่งชาติ” เพื่อกระตุ้นเตือนและปลูกกระแสสังคมให้คนไทยหันมา “เลิกเหล้า เข้าพรรษา” กันมากขึ้น

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการดื่มสุราของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่าการดื่มสุราของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 31.6 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 32.1 ในปี 2552 แม้ว่าชายกว่าร้อยละ 50 ที่ดื่มสุราจะมีแนวโน้มลดลงก็ตามแต่ยังถือว่าเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง ขณะที่แม้ว่าหญิงไทยดื่มสุราน้อยกว่าชายอย่างชัดเจนแต่ก็น่าเป็นห่วงเนื่องจากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากร้อยละ 10

ในปี 2549 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2552 ซึ่งจัดว่าเป็นนักดื่มเช่นกัน สำหรับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราพบว่า กว่าร้อยละ 20 ของคนที่ดื่ม เป็นผู้ที่ดื่ม 3-4 วัน/สัปดาห์ไปจนถึงดื่มทุกวัน โดยกว่าร้อยละ 10 เป็นคนที่ดื่มทุกวัน

และการใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายกัน ทั้งนี้ข้อมูลจากการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ ในปี 2549 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบข้อมูลที่น่าสนใจว่า สตรีสมรสแล้วที่อยู่ในช่วงอายุ 15-49 ปีที่ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจมีสาเหตุมาจากการเมาสุรา ซึ่งเป็นสาเหตุอันดับสองของการถูกทำร้ายเลยทีเดียว นอกจากนี้การดื่มสุรายังเป็นต้นเหตุสำคัญ

ของการเกิดอุบัติเหตุอีกด้วย จากสถิติอุบัติเหตุพบว่า คดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการดื่มสุราที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 3,577 คดี ในปี 2551 เป็น 4,564 คดี ในปี 2552 และเพิ่มสูงถึง 6,092 คดีในปี 2553 หากคิดเป็นความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตามมา จะประมาณมูลค่าได้มหาศาล

การสร้างความรู้ความตระหนักรู้ในพิษภัยของสุรา รวมทั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิด และกระตุ้นเตือนให้คนในสังคม “ลด ละ หรือเลิก” ดื่มสุราเป็นเรื่องที่สำคัญ ทุกคนล้วนมีส่วนสร้างสรรค์สิ่งดีเพื่อตนเอง เพื่อครอบครัว รวมทั้งเพื่อสังคมและประเทศชาติได้ด้วยการช่วยกันรณรงค์เปลี่ยนแปลงค่านิยมในสังคมกันเสียใหม่

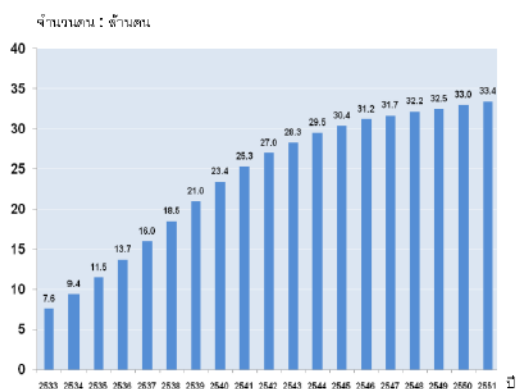
มาพร้อมใจเลิกดื่มสุราโดยเริ่มต้นในวันเข้าพรรษานี้กันเถิดและแล้วชีวิตจะมีความสุขอย่างแท้จริงและยั่งยืนตลอดไป

เชิญชวนชาวไทย ร่วมใจถวายพระพรรอบไถ่เอกลิขพระเกียรติได้ที่ www.welovekingonline.com

ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของหญิงไทยที่เข้าใจโรคเอดส์

ปัจจุบันทั่วโลกได้ประสบกับปัญหาโรคติดต่อที่อุบัติใหม่ และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้นเช่น โรคไข้หวัดนก ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ H1N1 โรคซาร์ส และโรคไข้สมองอักเสบ เป็นต้น โรคติดต่อดังกล่าวเหล่านี้หากถูกละเลยไปทีละนิดจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศนั้น สำหรับโรคเอดส์ก็ถือเป็นปัญหาสำหรับทุกประเทศทั่วโลก และเป็นต้นเหตุหนึ่งของการตายของประชากร จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก พบว่าผู้ป่วยโรคเอดส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 7.6 ล้านคน ในปี 2533 เป็น 33.4 ล้านคนในปี 2551 และมีผู้เสียชีวิตเป็น

แผนภูมิ 1 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ทั่วโลก พ.ศ. 2533-2551

ที่มา : องค์การอนามัยโลก (WHO)

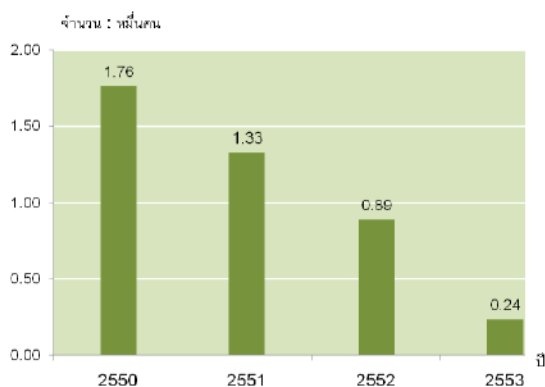
จำนวนมาก โดยได้กำหนดให้ วันที่ 1 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันเอดส์โลก เพื่อรณรงค์ยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อเอดส์ และให้ทุกคนเห็นความสำคัญของการใส่ใจป้องกันตัวให้ห่างไกลจากเอดส์ด้วย

สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย

ข้อมูลของสำนักกระบาดวิทยา พบว่าจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์รายใหม่ในประเทศไทยมีจำนวนลดลงจาก 1.76 หมื่นคนในปี 2550 เป็น 0.24 หมื่นคนในปี 2553 อย่างไรก็ตามมีความเป็นไปได้ที่แนวโน้มอาจจะสูงขึ้น เนื่องจากปัจจุบันคนไทยยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่พร้อมเพรียง การใช้เข็มฉีดยาร่วมกันของผู้ใช้ยาเสพติด และการมีคู่นอนหลายคนโดยไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้อาจนำไปสู่การแพร่กระจายเชื้อเอดส์ได้

แผนภูมิ 2 จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์รายใหม่ในประเทศไทย

พ.ศ. 2550-2553

ที่มา : สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ความรู้ความเข้าใจเรื่องเอดส์ของผู้หญิง

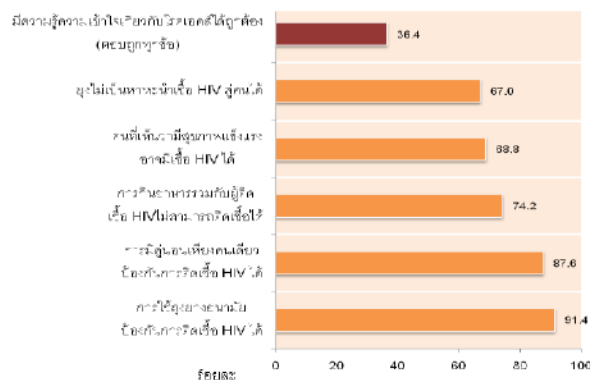
การรับรู้และมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์จะทำให้สามารถป้องกันตนเองและปฏิบัติตนให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์ได้ จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ ในปี 2552 พบว่ามีผู้หญิงที่อายุ 15-59 ปี เพียงร้อยละ 36.4 ที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ทั้งนี้ยังมีความเข้าใจผิดอยู่ในบางประเด็น โดยเฉพาะข้อเท็จจริงที่ว่าถุงไม่เป็นพาหะนำเชื้อเอดส์สู่คนนั้นมียู 2 ใน 3 ของผู้หญิงหรือร้อยละ 67.0 ที่เข้าใจได้อย่างถูกต้อง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันเชื้อเอดส์ได้นั้นก็ยังเข้าใจไม่ครบทุกราย

นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนของผู้หญิงที่สมรสแล้วและมีอายุ 15-49 ปีที่ได้ทำการตรวจเลือดก่อนแต่งงานเพื่อหาไวรัสซีเมียหรือเชื้อ HIV ยังลดลงจากร้อยละ 25.2 ในปี 2549 เป็น ร้อยละ 21.7 ในปี 2552 ในขณะที่เกี่ยวกับการตรวจเลือดขณะตั้งครรภ์ก็ลดลงเช่นเดียวกัน จากร้อยละ 98.9 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 91.6 ในปี 2552

ร่วมมือร่วมใจต้านภัยเอดส์

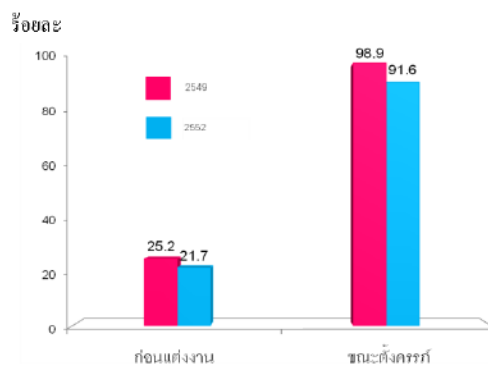
การป้องกันและแก้ปัญหาโรคเอดส์ให้สำเร็จอย่างยั่งยืนนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างองค์กรทั้งภาครัฐบาลและเอกชน การรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และตระหนักถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ที่นำไปสู่การติดเชื้อ และอันตรายที่เกิดจากโรคเอดส์ ยังต้องเร่งดำเนินการอย่างจริงจังต่อไป

แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้หญิงอายุ 15-59 ปี จำแนกตามความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ ปี พ.ศ. 2552

ที่มา : สำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ
1/ ผู้ตอบสัมภาษณ์ต้องตอบคำถามทั้ง 5 ข้อ

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้หญิงสมรสอายุ 15-49 ปี ที่ได้รับการตรวจเลือดก่อนแต่งงาน และขณะตั้งครรภ์ พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552

ที่มา : สำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2549 และ 2552, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ยาเสพติด.....ภัยร้ายทำลายชาติ

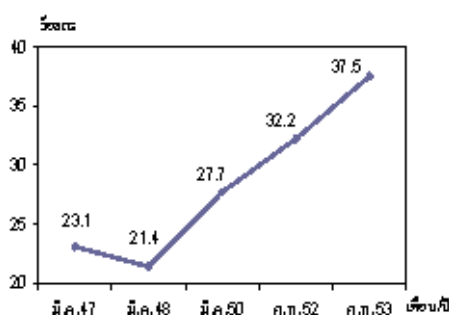
ปัญหายาเสพติด เป็น

ปัญหาสากลที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ และพยายามร่วมมือกันเพื่อหาทางหยุดยั้งปัญหา

ยาเสพติด จึงได้มีการกำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็น “วันต่อต้านยาเสพติด” เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงพิษภัยและโทษของยาเสพติดสำหรับประเทศไทยได้เผชิญกับปัญหาดังกล่าวมาเป็นเวลานาน ดังจะเห็นได้จากผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของยาเสพติดของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2547 ที่พบว่าประชาชนร้อยละ 23.4 ระบุว่ายาเสพติดมีการแพร่ระบาดในสังคมและปัจจุบันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเป็น ร้อยละ 37.5 ในปี 2553

แผนภูมิ 1 ร้อยละของประชาชนที่เห็นว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

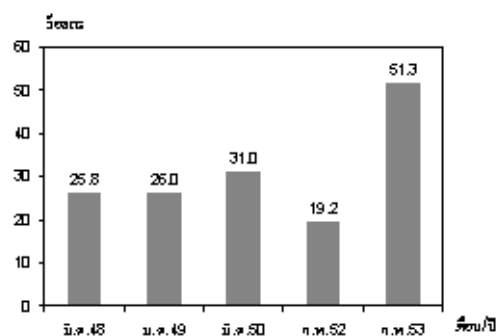

ที่มา : สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ปี 2547-ก.พ.53, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้ผลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม พ.ศ. 2553 ยังตอบย้ำว่าประชาชนกว่าร้อยละ 82 เห็นว่าปัญหาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสังคมที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไขมากที่สุด ส่วนปัญหาคอร์รัปชัน อาชญากรรม ยังจัดเป็นปัญหารองลงไป

ในปัจจุบันพบว่ามีการขยายเครือข่ายของยาเสพติดอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ จากการสำรวจพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการมีสวนเสพยา และซื้อขายยาในพื้นที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาด เช่น หอพัก บ้านเช่า อพาร์ตเมนต์ คอนโดมิเนียม ร้านเกม อินเทอร์เน็ต สวนสาธารณะ และในมุมอับ/ที่ลับตาคน เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นปัญหาการแพร่ระบาดไปในทุกพื้นที่โดยเฉพาะในโรงเรียน/สถานศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 25.8 ในปี 2548 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 51.3 ในปี 2553

แผนภูมิ 2 ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน

ที่มา : สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด ปี 2548-ก.พ.53, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเข้ามาควบคุมการ จัดระเบียบสังคมในชุมชน/หมู่บ้าน แต่ประชาชน กว่าร้อยละ 32 ยังระบุว่าต้องการให้รัฐบาลดำเนิน มาตรการการจัดระเบียบสังคมให้เข้มงวดมากกว่า นี้โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชนในการเสพ ยาเสพติด รวมถึงเปิด-ปิดเกินเวลาของสถาน บันเทิง/สถานบริการ และปล่อย/ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเข้าไปใช้บริการ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุ ทำให้เยาวชนซึ่งเป็น กลุ่มเสี่ยงมี โอกาส สัมผัสกับยาเสพติด และตกเป็นทาสยาเสพติดในที่สุด

การแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่ใช่หน้าที่ ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของคนไทยทุก คนต้องร่วมมือกัน และช่วยกันล้อมรั้วทุกรั้วเพื่อ สร้างความสงบสุข และทำให้สังคมน่าอยู่ โดย เริ่มต้นจากรั้วครอบครัวสถาบันที่เล็กที่สุดใน สังคม โดยเฉพาะพ่อ แม่ ผู้ปกครอง จะต้องเอาใจ ใส่ดูแลลูกหลาน ให้ความรักความอบอุ่นแก่ ครอบครัว เพื่อสร้างเกราะป้องกันยาเสพติด และ ช่วยกันสอดส่องดูแลการแพร่ ระบาดของยาเสพติด ซึ่งเริ่มได้เลย ตั้งแต่วันนี้เพื่อให้เกิดความ เข้มแข็งของคน ในชาติ และ เอาชนะยาเสพติดได้อย่างยั่งยืน

“ยาเสพติดเป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม”

ด้านสวัสดิการสังคม

ผู้พิการ ต้องการแบบไหน !!

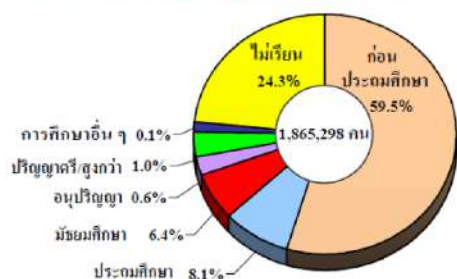
ท่านทราบหรือไม่ว่า ทุก 1 ใน 10 คนของประชากรในโลกเป็นผู้พิการ!! และองค์การสหประชาชาติพบว่า กลุ่มประเทศแถบเอเชีย และแปซิฟิกมีผู้พิการมากที่สุดในโลก !! ผู้พิการจำนวนไม่น้อยต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติ และเข้าไม่ถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น ไม่ได้รับการศึกษา ไม่มีใครรับเข้าทำงาน และไม่ได้รับบริการด้านสุขภาพ เป็นต้น คนพิการหลายคนถูกจำกัดให้อยู่แต่ในสถานสงเคราะห์ ซึ่งนับว่าเป็นการละเมิดต่อสิทธิของผู้พิการที่พึงมีอิสระในการใช้ชีวิตในสังคมหรือชุมชน !!

ประเทศไทยมีผู้พิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดก็ตาม ซึ่งสถานะเช่นนี้อาจทำให้ผู้พิการมีปัญหา/อุปสรรคในด้านต่างๆ และอาจจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เพื่อให้สามารถทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ถ้ามองย้อนกลับไปในอดีต จากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พบว่ามีผู้พิการ ร้อยละ 0.5 – 0.8 ในปี 2517 - 2529 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 – 1.8 ในปี 2534 – 2544 และเพิ่มสูงถึงร้อยละ 2.9 ในปี 2550 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิยาม “ผู้พิการ” ที่นอกจากจะพิจารณาจากความพิการที่มีลักษณะเด่นชัดแล้ว ยังรวมถึงความผิดปกติของสภาวะจิตใจ โดยเฉพาะครั้งล่าสุดปี 2550 ที่พิจารณาถึงความลำบากในการทำกิจกรรม หรือความลำบากในการดูแลตนเองด้วย

การศึกษาของผู้พิการ พ.ศ. 2550

การศึกษานับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เพราะจะช่วยเพิ่มศักยภาพให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่จากการสำรวจพบว่าประมาณหนึ่งในสี่ของผู้พิการไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ 24.3) และอีกมากกว่าครึ่งสำเร็จการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (ร้อยละ 59.5) และมีเพียง 1 ใน 100 ของผู้พิการเท่านั้น ที่จบปริญญาตรีขึ้นไป

ที่มา : การสำรวจความพิการ พ.ศ. 2550, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับการทำงานในปี 2549 ของผู้พิการที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 1.8 ล้านคน พบว่า มีเพียงหนึ่งในสามของผู้พิการเท่านั้นที่มีงานทำ (ร้อยละ 35.2) ที่เหลือ (ร้อยละ 64.8)

ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุถึงร้อยละ 45.5 รองลงมาเป็นผู้ว่างงาน อายุ 25-59 ปี (ร้อยละ 15.4) มีเพียงร้อยละ 3.9 เป็นเยาวชน (อายุ 15 – 24 ปี) แม้จะมีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยให้สถานประกอบการต้องรับคนพิการเข้าทำงานในอัตราส่วนคนพิการ 1 คนต่อลูกจ้าง 100 คน หรือเลือกที่จะส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเท่ากับร้อยละห้าสิบของเงินค่าจ้างขั้นต่ำทั้งปีแล้วก็ตาม แต่คนพิการที่มีงานทำยังมีจำนวนน้อยอยู่ดี ด้วยสาเหตุที่ผู้ประกอบการอาจเลือกที่จะจ่ายเงินเข้ากองทุนมากกว่ารับภาระต้องดูแลผู้พิการเหล่านี้

เพราะความเชื่อที่ว่าผู้พิการไม่มีความสามารถ หรือมีความสามารถที่จำกัด และเป็นภาระ!! ดังนั้นการขับเคี่ยวให้ผู้พิการเป็นพลังของสังคมได้นั้น น่าจะต้องทำให้ความเชื่อของคนในสังคมเปลี่ยนก่อน ให้มีทัศนคติต่อผู้พิการในทางสร้างสรรค์ และมีศักยภาพเช่นเดียวกับคนทั่วไป การส่งเสริมให้ผู้พิการมีงานทำจึงเป็นสิ่งที่สร้างประโยชน์อย่างมาก แต่สังคมไทยยังมองข้ามความสำคัญในเรื่องนี้ โดยมักให้ความช่วยเหลือผู้พิการในด้านวัตถุ ความบันเทิงชั่วคราว หรือช่วยเหลือด้วยการทำบุญทำกุศล ซึ่งไม่อาจจะไขบทรูปที่ถูกต้องสำหรับผู้พิการช่วยเหลือผู้พิการอย่างแท้จริง....

ความพิการ ... ปัญหาใหญ่ในอนาคต??

ในอดีตยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยแต่มักถูกมองข้ามไป นั่นก็คือคนพิการ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้สังคมได้ให้ความสำคัญและตระหนักถึงศักยภาพ บทบาทของคนพิการเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นที่มาของการกำหนดให้สัปดาห์ที่สองของเดือนพฤศจิกายนของทุกปีเป็น “วันคนพิการแห่งชาติ” ซึ่งในปี 2553 ตรงกับวันที่ 13 พฤศจิกายน เพื่อเปิดโอกาสให้คนพิการได้พบปะ สังสรรค์ แสดงความสามารถ เรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ เกี่ยวกับการบำบัด รักษา ป้องกันฟื้นฟูสมรรถภาพ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโลกทรรศน์ให้คนทั่วไปเห็นถึงศักยภาพ คุณค่าของคนพิการ ที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีสิทธิโอกาส และความเสมอภาคเท่าเทียมกับคนทั่วไป

ใครคือคนพิการ ?

หากนิยามคนพิการว่าหมายถึงผู้ที่มีลักษณะความบกพร่อง ได้แก่ พิการทางการมองเห็น พิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมาย พิการทางการกายหรือการเคลื่อนไหว พิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม พิการทางสติปัญญา และการเรียนรู้ และพิการซ้ำซ้อน รวม 31 ลักษณะ จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าจำนวนคนพิการในประเทศไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นจากร้อยละ 1.8 ในปี 2534 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี 2550 ซึ่งหมายความว่าในประชากร 100 คนจะมีคนพิการ 2 คน

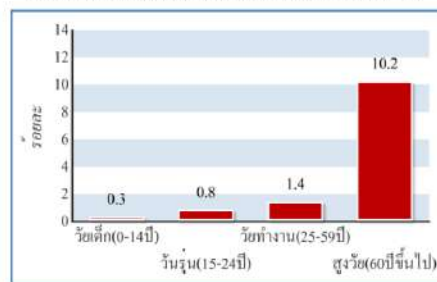
จำนวนประชากรและร้อยละของคนพิการต่อประชากร

ที่มา: 1. การสำรวจเกี่ยวกับอัตราร้อยละตัวผู้พิการ พ.ศ. 2534-2544
2. การสำรวจความพิการและการะบุพลภาพ พ.ศ. 2545
3. การสำรวจความพิการ พ.ศ. 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากข้อมูลในปี 2550 พบว่า ในแต่ละกลุ่มวัยจะมีสัดส่วนคนพิการต่างกัน ในกลุ่มผู้สูงวัยมีสัดส่วนคนพิการสูงสุด คือ ร้อยละ 10.2 รองลงมาเป็นกลุ่มวัยทำงานร้อยละ 1.4

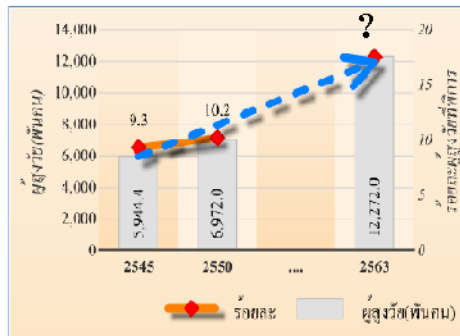
ร้อยละของคนพิการ จำแนกตามกลุ่มอายุปี 2550

ที่มา: การสำรวจความพิการ พ.ศ. 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในอนาคตต่อจากนี้ไปเมื่อโครงสร้างประชากรของไทยเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากมีอัตราเกิดที่ลดต่ำลงอย่างมาก คนมีอายุยืนยาวขึ้นส่งผลให้สังคมไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว นั่น ผลที่ตามมาของคนที่สูงวัยขึ้นก็คือโอกาสเสี่ยงต่อความพิการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จำนวนและร้อยละของผู้สูงวัยที่พิการ

ที่มา: 1.การสำรวจความพิการและภาวะทุพพลภาพ พ.ศ.2545
2.การสำรวจความพิการ พ.ศ.2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
3.การคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2543-2573
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คนไทยพิการแบบไหน ??

ปัญหาของ “ผู้สูงวัยที่พิการ” เป็นเรื่องที่สังคมจะต้องพึงใส่ใจมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะเป็นปัญหาสำคัญของสังคมและทวีความรุนแรงมากขึ้น

หากเปรียบเทียบความพิการของคนไทยในแต่ละช่วงอายุ จะพบว่าลักษณะความพิการของคนในวัยเด็กและวัยรุ่นส่วนใหญ่ คือ ปัญญาอ่อน ขณะที่กลุ่มวัยทำงานและผู้สูงวัย ส่วนใหญ่จะมีอาการสาขาลือกลาง และสาเหตุของความพิการในภาพรวม ส่วนใหญ่มาจากโรคภัยไข้เจ็บร้อยละ

27.5 และชรภาพร้อยละ 27.3

ลักษณะความพิการ 4 อันดับแรก จำแนกตามกลุ่มอายุ

ปี 2550

วัยเด็ก (0-14 ปี)	วัยรุ่น (15-24 ปี)	วัยทำงาน (25-59 ปี)	ผู้วัย (60 ปีขึ้นไป)
1. ปัญญาอ่อน	1. ปัญญาอ่อน	1. สาขาลือกลาง	1. สาขาลือกลาง
2. แขนขาพิการ/เหยียดข้อไม่ได้	2. แขนขาพิการ/เหยียดข้อไม่ได้	2. แขนขาพิการ/เหยียดข้อไม่ได้	2. หูพิการ
3. สมรรถภาพ	3. ไป	3. โรคจิต/วิกลจริต	3. อัมพาต
4. แขนขาพิการ/เหยียดข้อไม่ได้	4. สมรรถภาพ	4. ดาบอด	4. ดาบอด

ที่มา: การสำรวจความพิการ พ.ศ.2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ชี้ช่อง !! เตรียมตัวรับมือ

สุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงเป็นสิ่งที่คุณปรารถนา ภาวะสุขภาพจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญนับตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยชรา ที่จะต้องเจอกับภาวะเสี่ยงที่จะพิการทั้งจากโรคภัย ความชรภาพ ตลอดจนอุบัติเหตุ พันธุกรรม และอื่นๆ ไม่มากนัก

ทางออกที่ดีก็คือการให้ความสำคัญและการเอาใจใส่ดูแลตนเองในการป้องกัน การดูแลรักษาสุขภาพ พยายามหลีกเลี่ยงสาเหตุที่นำไปสู่ความพิการ เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี ไม่เป็นภาระกับครอบครัวและสังคม

ด้านหญิงและชาย

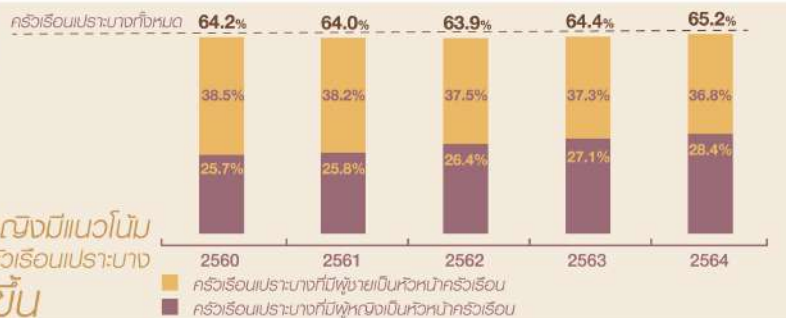

ความแข็งแกร่งของหญิงไทย

กับบทบาทการเป็นผู้นำครัวเรือนเปราะบาง

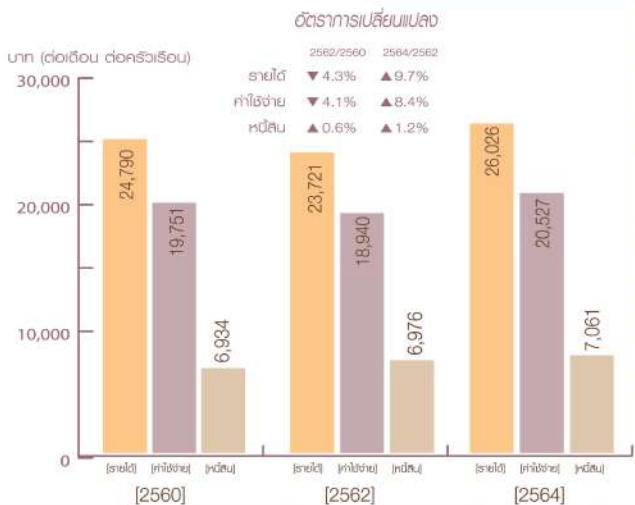
ครัวเรือนเปราะบาง คือ ครัวเรือนที่มีเด็ก ผู้สูงอายุ หรือคนพิการในครัวเรือน
ยังมีจำนวนผู้เปราะบางในครัวเรือนมาก การที่ตามมาจะมีมากขึ้นตามลำดับ

ผู้หญิงมีแนวโน้ม
เป็นหัวหน้าครัวเรือนเปราะบาง
เพิ่มขึ้น

โดยเฉพาะการจากค่าใช้จ่ายที่ครัวเรือนเปราะบางจำเป็นต้องใช้ในการเลี้ยงดูดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ หรือคนพิการ เป็นสิ่งจำเป็น
ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การเป็นผู้นำครอบครัวที่ต้องหารายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเป็นความกดดันที่ผู้นำครอบครัวต้องเผชิญ
ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ารายได้ ค่าใช้จ่าย และความสามารถในการชำระหนี้สินของครัวเรือนเปราะบาง
ที่มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครัวเรือนมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้ ครัวเรือนเปราะบางที่มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่มักจะพบมาก
ในครัวเรือนที่เป็นผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ เช่น แม่บ้าน ผู้ทำผลงานทำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ และไม่มีหลักประกันสังคม
ดังนั้น ครัวเรือนกลุ่มนี้จึงมีความยากลำบากในการดำรงชีวิตมากขึ้น

รายได้ ค่าใช้จ่าย และความสามารถในการชำระหนี้สิน ของครัวเรือนเปราะบาง ที่มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครัวเรือน

สัดส่วนของครัวเรือนเปราะบาง

ที่มีผู้หญิงเป็นหัวหน้าครัวเรือน
จำแนกตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน

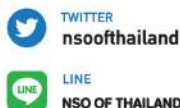
	2560	2562	2564
ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพบริหาร/บริหาร เสนียน พนักงาน	0.22	0.21	0.21
ผู้ประกอบการธุรกิจของตนเองที่ไม่ใช่เกษตรกร	0.16	0.16	0.16
ผู้ถือครองทำการเกษตร	0.12	0.10	0.10
ผู้ปฏิบัติงานในสายการผลิต/ก่อสร้าง คนงานเกษตร	0.14	0.15	0.14
ผู้ไม่ได้ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ	0.36	0.38	0.38

จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เป็นความท้าทายอย่างมากสำหรับผู้หญิงที่ต้องรับบทบาทผู้นำครอบครัว อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงสามารถทำหน้าที่
ผู้นำครอบครัวไม่แพ้ผู้ชายเลยก็ด้วย ซึ่งผู้หญิงยังมีข้อจำกัดทางด้านสังคม เศรษฐกิจที่ต้องเผชิญ เช่น การเป็นพ่อเลี้ยงเดี่ยว
ในครัวเรือน หรือค่าตอบแทนแรงงานต่ำกว่าผู้ชายซึ่งอาจมีผลให้ผู้หญิงต้องรับภาระหนักกว่าผู้ชายหลายมิติ โดยเฉพาะผู้หญิงที่ไม่ได้
ปฏิบัติงานในเชิงเศรษฐกิจ การรัฐควรส่งเสริมรายได้ให้กับคนกลุ่มนี้เพื่อให้มีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มมากขึ้น เป็นการพัฒนา
คุณภาพชีวิตให้กับครัวเรือนนั้นๆให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

หมายเหตุ ข้อมูลปี 64 เป็นข้อมูล 6 เดือน ที่มา :ประมวลผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

ภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลง เป็นสัญญาณบอกอะไรบ้าง

อัตราการเจริญพันธุ์ (Fertility Rate) หรือค่าเฉลี่ย

การมีบุตรของผู้หญิงหนึ่งคนสามารถบ่งบอกถึงการเพิ่มขึ้นของประชากรเกิดใหม่ ซึ่งสถานการณ์อัตราการเจริญพันธุ์ของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่ามีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมาก ในปี 2517 พบว่าอัตราการเจริญพันธุ์อยู่ที่ 5.09 คน และลดลงอย่างต่อเนื่องอยู่ที่ 1.51 คน ในปี 2564 นั้นหมายถึงประชากรเด็กแรกเกิดในประเทศไทยมีจำนวนน้อยลง ส่งผลให้ในอนาคตประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรลดลงเป็นอย่างมาก บทความฉบับนี้แสดงให้เห็นสถานการณ์อัตราการเจริญพันธุ์ของผู้หญิงไทยที่ลดลง เป็นสัญญาณบอกอะไรบ้าง มาติดตามกันค่ะ

ผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์แต่งงานช้าลง

อายุเฉลี่ยเมื่อแรกสมรสของหญิงไทย ^{3/}

ข้อมูลจากสามะโนประชากรและเคหะพบว่าในรอบ 40 ปีที่ผ่านมา หญิงไทยมีอายุเฉลี่ยเมื่อแรกสมรสที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงไทยมีการแต่งงานที่ช้าลง จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้มีบุตรน้อยลง

ผู้หญิงวัยเจริญพันธุ์มีการศึกษามากขึ้น

ปีการศึกษาเฉลี่ยของหญิงไทยวัยเจริญพันธุ์ ^{4/}

จำนวนปีเฉลี่ย

ในขณะที่หญิงไทยวัยเจริญพันธุ์มีการแต่งงานที่ช้าลง และส่งผลให้ประเทศไทยมีอัตราภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดลงนั้น มีปัจจัยที่น่าสนใจที่มีความสอดคล้องกับปรากฏการณ์ดังกล่าว คือผู้หญิงไทยจะมีการศึกษาที่สูงขึ้นเช่นกัน โดยพบว่า ผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปีมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 11.62 ปี ในปี 2558 เป็น 12.38 ปี ในปี 2563

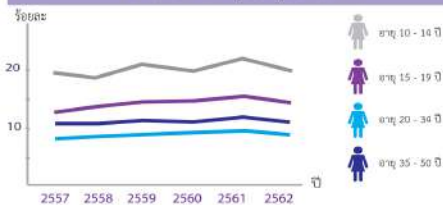
วัยรุ่น: หญิงวัยเจริญพันธุ์ ที่มีการเจริญพันธุ์สูงมาก

อัตราการมีบุตรของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี/1000 คน ^{5/}

จำนวน/1,000 คน

ร้อยละของเด็กแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ จำแนกตามกลุ่มอายุของแม่ ^{5/}

ปัญหาเด็กแรกเกิดที่น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์จากแม่วัยรุ่น

ข้อมูลการเจริญพันธุ์ในผู้หญิงวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ถึงแม้พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่พบอยู่ในสังคมไทย ซึ่งการลดลงอย่างต่อเนื่องนี้เป็นความสำคัญของภาครัฐตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาในการพยายามลดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของผู้หญิงวัยรุ่น เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเด็กแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ พบว่าคุณแม่วัยใสอายุ 10-14 ปี จะมีบุตรที่มีน้ำหนักแรกเกิดต่ำกว่าเกณฑ์ มากกว่ากลุ่มคุณแม่อายุ 15-19 ปี อายุ 35-50 ปี และ กลุ่ม 20-34 ปี

จากข้อมูลในเบื้องต้นเราจะเห็นว่าในอนาคตประเทศไทยกำลังประสบกับภาวะวิกฤตทางด้านประชากร อัตราการเจริญพันธุ์ของหญิงไทยมีแนวโน้มลดลงเป็นอย่างมาก ผู้หญิงไทยมีแนวโน้มในการแต่งงานที่ช้าลง ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นและการทำงาน รวมถึงความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงการคุมกำเนิด ในขณะที่วัยอื่นอัตราการมีบุตรของวัยรุ่นหญิงไทยมีอัตราการมีบุตรที่สูง ซึ่งก็ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญที่หลายฝ่ายยังต้องร่วมกันหาทางแก้ไข เนื่องจากอัตราการมีบุตรเมื่อมีความพร้อม จะเป็นการลดปัญหาสังคมในหลายๆด้าน ทำให้เด็กที่เกิดมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพ และลดความเสี่ยงจากปัญหาสังคมในด้านต่างๆ

หมายเหตุ : วัยเจริญพันธุ์หมายถึงผู้หญิงที่มีอายุ 15 - 49 ปี

ที่มา 1/ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

2/ คำนวณจากรายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

3/ สำนวนประชากรและเคหะ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

4/ คำนวณจากการสำรวจภาวะการทำงานและประชากรที่ราชอาณาจักร รอบปี 3 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

5/ สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย

6/ youth Covid-19 online survey, UNFPA Thailand

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดต่อได้ที่ www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand

INSTAGRAM
nsoofthailand

TWITTER
nsoofthailand

ทำไม?... ผู้หญิงไทยยังคงเป็นเหยื่อความรุนแรง !!!

สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมีให้เห็นกันอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ผู้หญิงและเด็กหญิงมักตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดจากคนที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน เช่น สามี พ่อแท้ๆ พ่อเลี้ยง หรือเครือญาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงขอนำเสนอทวิเคราะห์เพื่อสะท้อนสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงไทยในปัจจุบัน...มีแนวโน้มดีขึ้นหรือไม่?? สาเหตุใดผู้หญิงยังคงถูกกระทำรุนแรง...มาลองอ่านกันนะค่ะ...

สถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงไทยในปัจจุบัน มีแนวโน้มลดลง

จำนวนหญิง(ผู้หญิงและเด็กหญิง) ที่ถูกกระทำรุนแรง
มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข^{1/}

ความรุนแรงที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เกิดจาก คู่สมรส มากที่สุด^{1/}

ทำไม...ผู้หญิงไทยยังคงถูกกระทำรุนแรงต่อเนื่อง? เพราะคนไทยยังมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง

สถานการณ์ 3 อันดับแรกที่ผู้หญิง และผู้ชาย อายุ 15 - 49 ปี
มีความเห็นว่า สามีสมควรทำร้ายร่างกายภรรยาได้
เทียบระหว่างปี 2559 กับปี 2562^{2/}

จากข้อมูลการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย ปี 2559 - 2562 มองเห็นประเด็นที่สำคัญประเด็นหนึ่ง คือ บรรทัดฐานเรื่อง ชายเป็นใหญ่ ที่ยังคงฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทย จะเห็นได้จากการอ้างเหตุผลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกจากบ้าน โดยไม่บอกคู่สมรส หรือ การโต้เถียง/ทะเลาะกัน ยังเป็นเหตุผลที่ผู้ชายใช้เป็นข้ออ้างเพื่อจะกระทำรุนแรงต่อภรรยา ส่วนภรรยาเองก็ยินยอมให้สามีทำร้ายด้วยเหตุผลดังกล่าว

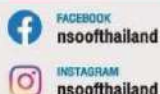
จนถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องมาช่วยกัน **ปรับเปลี่ยนเจตคติ** เกี่ยวกับสถานะบทบาทของผู้หญิงในสังคมไทยให้เท่าเทียมมากขึ้น

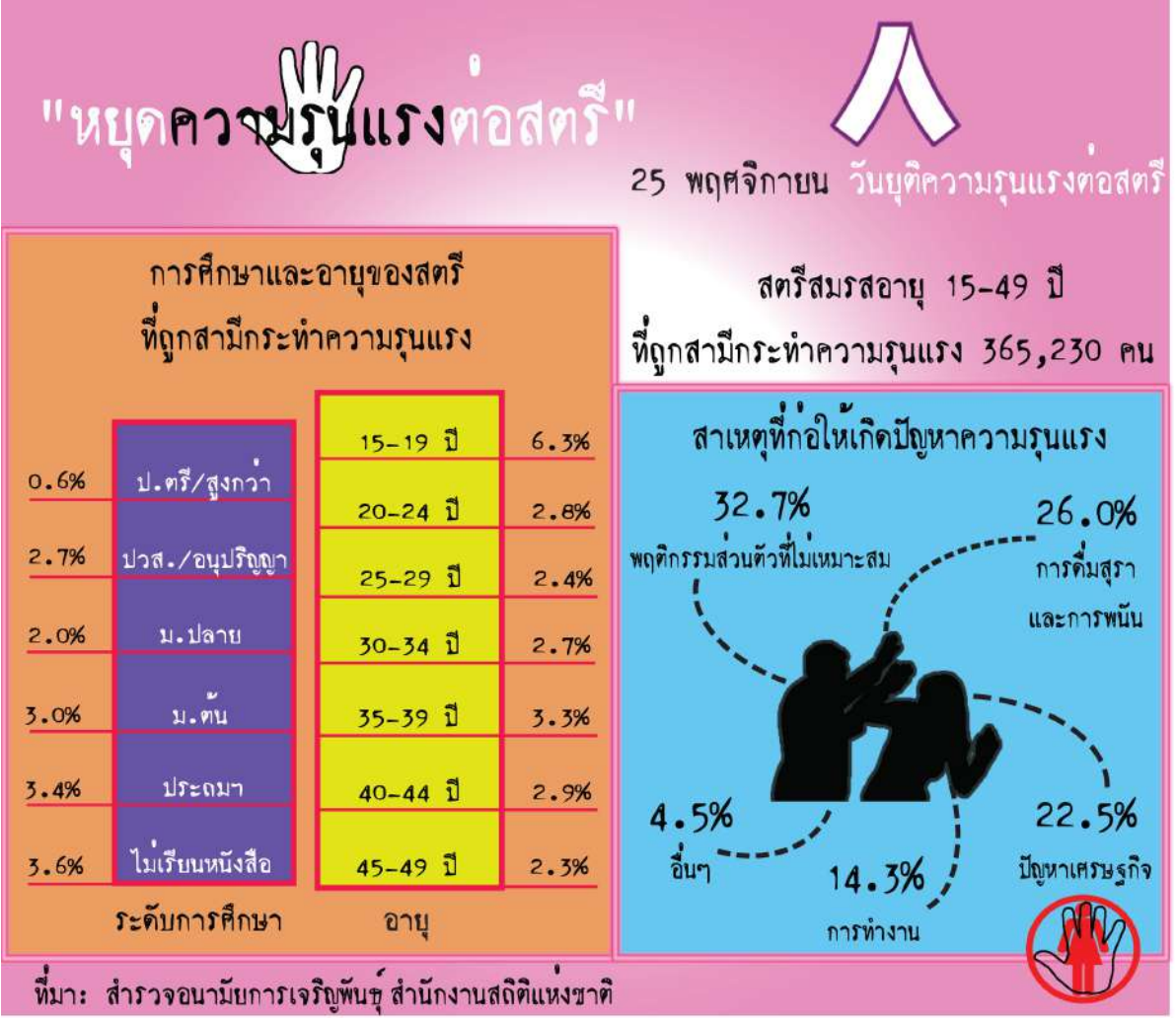
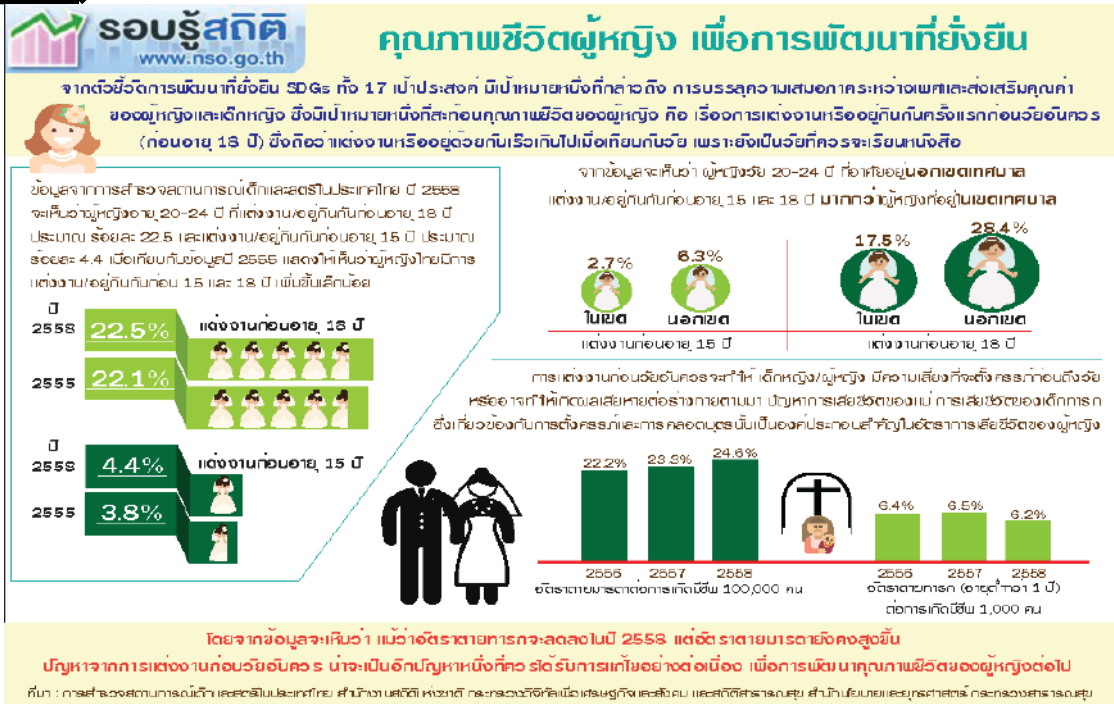
ที่มา : 1/ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2/ โครงการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2562 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

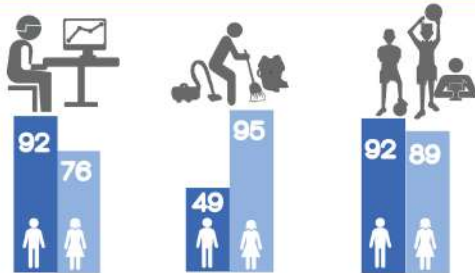

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดต่อได้ที่
www.nso.go.th

ร้อยละของสามีและภรรยาที่เข้าร่วมกิจกรรม

การใช้เวลาของสามีและภรรยาในกิจกรรมต่างๆ

ความเหลื่อมล้ำของเวลาระหว่างสามีภรรยาในกิจกรรมงานบ้าน

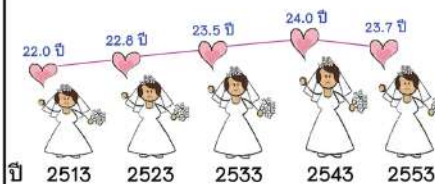
“ถ้าคนมาทำงานใช้ชีวิตอย่างสมดุล ระหว่างงานกับชีวิตตนเอง ทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว ชุมชนและสังคมแล้ว ก็จะสามารรถดำรงความมีสุขภาพดีทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และความสัมพันธ์กับคนอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข”

กรมสุขภาพจิต

ที่มา: รายงานวิเคราะห์ การทำงานที่ไม่ได้รับค่าตอบแทนและความสมดุลระหว่างงานและชีวิต (Unpaid Work and Work Life Balance) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

“หญิงไทยกับการมีบุตร”

อายุแรกสมรสเฉลี่ยของหญิงไทย

ที่มา: สำนักทะเบียนราษฎรและเคหะ

การคุมกำเนิด

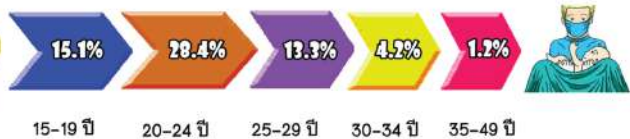
ไม่คุมกำเนิด 20%

ปัจจุบันหญิงสมรส มีอัตราการคุมกำเนิด สูงถึงร้อยละ 80

คุมกำเนิด 80%

คลอดบุตรคนแรก

จำนวนบุตรที่ต้องการ

หญิงไทยเมื่อมีอายุมากขึ้น ความต้องการมีบุตรก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน

ที่มา: สสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

รอบรู้สถิติ
www.nso.go.th

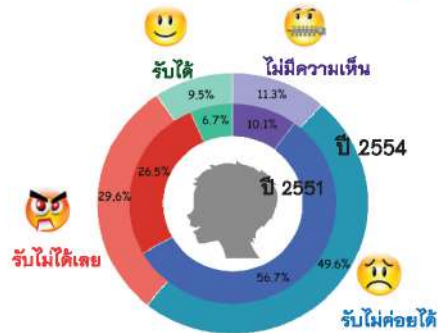
รักหรืออะไร... ในยุคโซเชียล

ความคิด / ทัศนคติ เรื่องความรัก ถือว่ามีความสำคัญไม่แพ้เรื่องอื่นๆ หากคิดไปในทางที่ถูกที่ควร ก็จะส่งผลให้มีพฤติกรรมไปในทางเดียวกัน แต่หากตรงกันข้าม ก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่ากังวลไม่น้อย

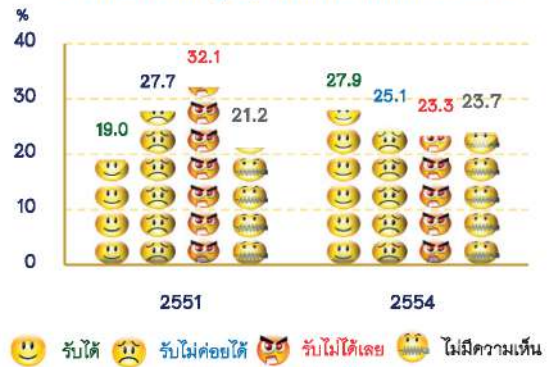
ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่น่าตกใจ โดยกว่า 1 ใน 4 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของผู้หญิง (ร้อยละ 27.9 ปี 2554) ซึ่งเพิ่มจากร้อยละ 19.0 ในปี 2551 ขณะที่เกือบ 1 ใน 10 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี (ร้อยละ 9.5 ปี 2554)

ความคิดเห็นต่อ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี

ที่มา : สำรวจสถานะทางสังคมและวัฒนธรรม
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความคิดเห็นต่อ ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

ความคิดเห็นลักษณะเช่นนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น อาจเนื่องจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่าน Social network ที่สะดวกและรวดเร็ว ซึ่งหากผู้ใช้ไม่มีวุฒิภาวะมากพอ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนก็อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมจริงและอาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ซึ่งร้อยละของแม่อายุ 10-19 ปี ที่คลอดบุตร เพิ่มขึ้นมาตลอดจากร้อยละ 14.9 ในปี 2550 เพิ่มขึ้นเป็น 16.6 ในปี 2555 หรืออาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้ง ซึ่งล้วนมีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนในอนาคตทั้งสิ้น ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ทุกภาคส่วนควรหันมาร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้แม่วัยรุ่นเพิ่มมากขึ้นไปกว่านี้เลย..

STOP TEEN MOM
หยุด! การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

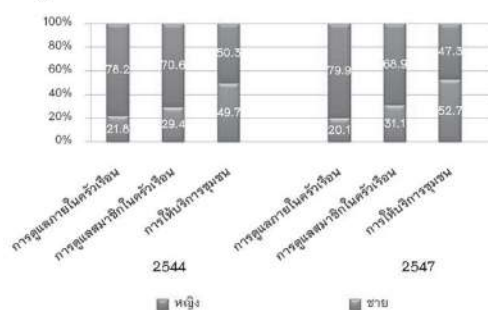
สถิติที่น่าสนใจในวันสตรีสากล

วันที่ 8 มีนาคมของทุกปีเป็น “วันสตรีสากล” ซึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากการเรียกร้องสิทธิ และความเป็นธรรมของกรรมกรสตรีโรงงานทอผ้าชาวเยอรมัน ประเทศไทยเรานั้นก็ได้มีการรณรงค์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคระหว่างหญิงชายอย่างต่อเนื่องเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม ทุกวันนี้สังคมไทยส่วนใหญ่ก็ยังมีความคิดหรือความเชื่อหลายอย่างที่ไม่สอดคล้องกับการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค ที่สำคัญคือ แนวคิดที่ว่าการทำงานบ้าน และการดูแลสมาชิกภายในบ้าน เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของสตรีหรือภรรยาจากการสำรวจการใช้เวลาของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ผู้หญิงยังคงทำกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลภายในครัวเรือน ทั้งการปรุงและจัดเตรียมอาหาร การทำความสะอาดบ้าน การดูแลเสื้อผ้า และอื่นๆ มากกว่าผู้ชายเกือบ 4 เท่า และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 78.2 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 79.9 ในปี 2547

นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้หญิงใช้เวลาในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนมากกว่าผู้ชายอย่างเห็นได้ชัด และเพิ่มมากขึ้นจาก 2.7 ชั่วโมง ในปี 2544 เป็น 3.3 ชั่วโมงต่อวัน ในปี 2547 ขณะที่ชายใช้เวลาในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนเพิ่มจาก 1.6 ชั่วโมง ในปี 2544 เป็น 2.0 ชั่วโมงต่อวัน ในปี 2547 สำหรับการให้บริการชุมชน ทั้งการก่อสร้างและซ่อมแซมเพื่อชุมชน การมีส่วนร่วมกับชุมชน และการเป็นอาสาสมัครฯ พบว่า ผู้ชายใช้เวลามากกว่าผู้หญิงเล็กน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า เวลาที่ใช้ในการให้บริการชุมชนของชายและหญิงเพิ่มขึ้น โดยชายเพิ่มจาก 1.9 ชั่วโมง ในปี 2544 เป็น 2.7 ชั่วโมงต่อวันในปี 2547 และหญิงเพิ่มจาก 1.8 ชั่วโมง ในปี 2544 เป็น 2.2 ชั่วโมงต่อวันในปี 2547

ตาราง: เวลาที่ใช้โดยเฉลี่ยของประชากรอายุ 10 ปีขึ้นไป จำแนกตามกิจกรรมหลัก และเพศ (หน่วย : ชั่วโมงต่อวัน)

แผนภูมิ ร้อยละของประชากร จำแนกตามประเภทกิจกรรม และเพศ

ที่มา : การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2544 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกจากนี้ ผู้หญิงส่วนใหญ่ยังคงเป็นผู้รับผิดชอบด้านการดูแลสมาชิกในครัวเรือน ทั้งการดูแลและอบรมสั่งสอนเด็ก การดูแลผู้ป่วย ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 70.6 และ 68.9 ในปี 2544 และ 2547 ตามลำดับ แม้ว่าผู้ชายได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนเพิ่มขึ้นโดยเพิ่มจากร้อยละ 29.4 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 31.1 ในปี 2547 ก็ตาม

เมื่อพิจารณาจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการดูแลภายในครัวเรือนพบว่า ผู้หญิงใช้เวลามากกว่าผู้ชายเกือบ 2 เท่า อย่างไรก็ตาม เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมนี้เพิ่มขึ้นทั้งในชายและหญิง โดยชายเพิ่มจาก 1.4 ชั่วโมง เป็น 1.5 ชั่วโมงต่อวัน และหญิงเพิ่มจาก 2.6 ชั่วโมงเป็น 3.3 ชั่วโมงต่อวัน ในปี 2544 และ 2547 ตามลำดับ

กิจกรรม	2544			2547		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
การดูแลภายในครัวเรือน	1.4	2.6	2.2	1.5	2.7	2.3
การดูแลสมาชิกในครัวเรือน	1.6	2.7	2.4	2.0	3.3	2.9
การให้บริการชุมชน	1.9	1.8	1.8	2.7	2.2	2.5

ที่มา : การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2544 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แม้ผู้หญิงยังคงเป็นผู้ดูแลทั้งสมาชิกภายในบ้านและดูแลภายในครัวเรือน แต่ก็พบว่าขณะเดียวกันผู้หญิงก็ต้องทำงานเชิงเศรษฐกิจด้วยเช่นกัน จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรพบว่า ผู้หญิงต้องทำงานทั้งในภาคเกษตร การผลิต และการบริการ ซึ่งจากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงที่ทำงานในภาคเกษตรลดลงอย่างเห็นได้ชัด จากร้อยละ 66.2 ในปี 2530 เหลือร้อยละ 38.6 ในปี 2553 โดยหันไปทำงานในภาคการผลิตและภาคบริการเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคบริการ พบว่า มีผู้หญิงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 23.9 ในปี 2530 เป็นร้อยละ 44.4 ในปี 2553

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและภาระอันหนักอึ้งของผู้หญิงในสังคมไทย จึงสมควรที่ผู้ชายจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยผู้หญิงดูแลภายในครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือนเพื่อแบ่งเบาภาระดังกล่าว อันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค และสร้างความรักความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว ทั้งยังจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งและการหย่าร้างของคู่สมรสได้อีกทางหนึ่ง

“สามะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม” ไม่เกียวกพันชอกกฎหมาย ไม่โยงโยเรื่องภาย

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

ช่องว่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายในรอบ 10 ปี

สังคมไทยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้หญิงมีสิทธิมีเสียงและเสมอภาคทัดเทียมกับชาย แม้ต้องใช้เวลาไม่น้อยนับตั้งแต่การกำหนดให้มีแผนเกี่ยวกับสตรีขึ้นครั้งแรกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519) หลังจากนั้นได้มีการจัดทำแผนพัฒนาสตรีฉบับแรกขึ้น คือ แผนพัฒนาสตรีระยะยาว (พ.ศ. 2525-2544) ในยุคปัจจุบันอาจพูดได้ว่าหญิงไทยไม่ด้อยกว่าชายมากนัก แต่อย่างไรก็ตามในบางบริบท เช่น การจ้างงานหรือค่าตอบแทนของแรงงานหญิงอาจไม่เท่าเทียมกับชายร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ยังมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการศึกษาความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและ

ชาย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาส 3 ในระยะเวลา 3 ปี ได้แก่ ปี 2543 2548 และ 2553 เพื่อศึกษาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อหาปัจจัยที่ทำให้เกิดช่องว่างของค่าจ้างระหว่างลูกจ้างหญิงและชาย โดยมีการ

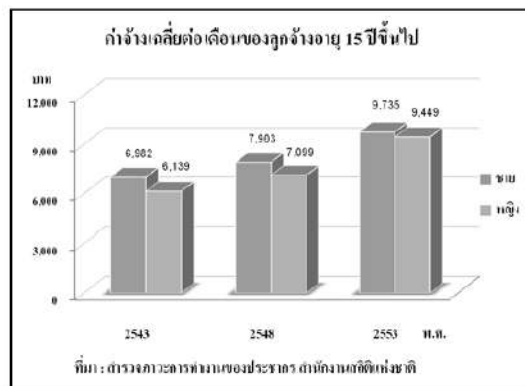
สร้างตัวแบบ (Model) เพื่อนำมาวิเคราะห์แยกส่วนประกอบ ที่มีตัวแปรตาม คือ ค่าจ้างที่แปลงค่าโดยใช้วิธีทางคณิตศาสตร์เพื่อให้เหมาะสมกับการวิเคราะห์ และมีตัวแปรอิสระ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของทั้งหญิงและชาย 15 ตัว ได้แก่ การศึกษา อายุ

อายุคุณอายุ จำนวนชั่วโมงทำงานหลัก จำนวนชั่วโมงทำงานอื่นๆ ภาคเขตการปกครอง การเป็นหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพสมรส การได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน การได้รับสวัสดิการจากการทำงาน

สถานะของลูกจ้าง การมีวุฒิปริญญาตรี อาชีพ และอุตสาหกรรม ผลการวิเคราะห์พบว่าในรอบ 10 ปี แม้ค่าจ้างเฉลี่ยของชายจะสูงกว่าหญิง แต่มีสัญญาณที่ดีขึ้นเนื่องจากความแตกต่างดังกล่าวมีแนวโน้มลดลง โดยในปี 2543 ชายได้รับค่าจ้างเฉลี่ย

เดือนละ 6,982 บาท และหญิงได้รับเดือนละ 6,139 บาท แสดงว่าค่าจ้างของชายสูงกว่าหญิงถึงร้อยละ 13.7 ในขณะที่ปี 2553 ผู้ชายได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าหญิงเพียงร้อยละ 3.0 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาขนาดช่องว่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชาย โดยคำนวณจากผลต่างของค่าจ้างเฉลี่ยของชายและหญิงที่ได้แปลงค่าแล้ว พบว่า ในรอบ 10 ปีช่องว่างนี้มีแนวโน้มลดลงเกือบร้อยละ 50 จากช่องว่าง 0.1444 ในปี 2543 ลดลงเหลือ

0.1256 ในปี 2548 และล่าสุดเหลือเพียง 0.0723 ในปี 2553 ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถของผู้หญิงมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะระดับการศึกษาเฉลี่ยของลูกจ้างหญิงที่สูงกว่าชาย ส่งผลให้องค์ประกอบที่ 1 มีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ จนกระทั่งมีค่าเป็นลบ

	2543	2548	2553
ความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างชายและหญิงทั้งอัน	0.1444	0.1256	0.0723
แยกตามองค์ประกอบ			
1) ลักษณะเฉพาะของชายหญิง	0.0281	-0.0161	-0.0747
2) การแบ่งแยกระหว่างเพศ	0.1163	0.1417	0.1469

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงชาย คือ ผู้หญิงยังคงถูกกีดกันให้ได้รับค่าแรงต่ำกว่าชาย ดังจะเห็นได้จากองค์ประกอบที่ 2 การแบ่งแยกระหว่างเพศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น องค์ประกอบนี้เป็นกลไกสมมติให้คุณสมบัติเฉพาะตัวของหญิงและชายเท่าเทียมกัน เช่น ระดับการศึกษา รวมทั้งอายุเท่ากัน ทำงานอาชีพ และอุตสาหกรรมเดียวกัน อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกัน เป็นต้น จึงตีความได้ว่าค่าจ้างที่ได้รับต่างกันนั้นเป็นผลมาจากการกีดกันทางเพศ

ดังนั้นหากจะลดช่องว่างของค่าจ้างระหว่างหญิงและชายให้น้อยลงกว่านี้ ควรส่งเสริมให้นายจ้างปฏิบัติต่อผู้หญิงให้เท่าเทียมกับที่ปฏิบัติต่อผู้ชาย มากกว่าที่จะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาสมรรถนะ และทักษะของผู้หญิง ซึ่งจุดนี้ผู้หญิงได้รับการส่งเสริมความรู้ความสามารถไม่น้อยกว่าผู้ชายแล้ว.....

เชิญชวนชาวไทย ร่วมใจถวายพระพรออนไลน์เฉลิมพระเกียรติได้ที่ www.welovekingonline.com

เปิดบ้านสถิติ

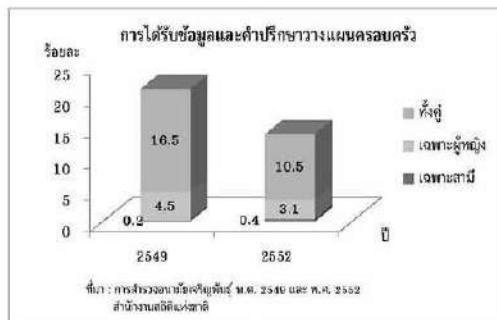
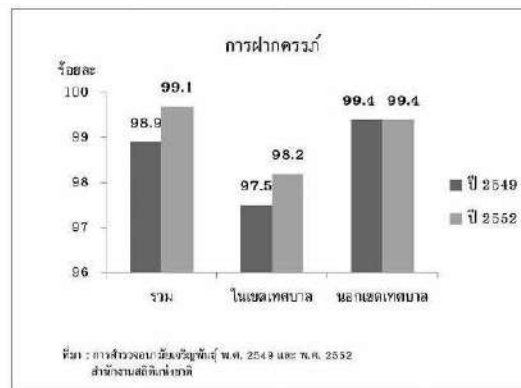
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

แม่...คำเล็กๆ ที่มากความหมาย

“แม่” เป็นบทบาทสำคัญของผู้หญิงในฐานะผู้ให้กำเนิด และเลี้ยงดูให้ลูกเติบโตเป็นคนดีของสังคม แม้ว่ายุคสมัยจะเปลี่ยนไปจากอดีตที่มีลูกกันมากถึง 6-7 คน เหลือเพียง 1-2 คนในปัจจุบันก็ตาม แต่ไม่ได้หมายความว่ามีการมีลูกน้อยแล้วจะทำให้ภาระของผู้หญิงยุคนี้ลดลง!! ทั้งนี้เพราะนอกจากผู้หญิงยุคใหม่จะต้องทำหน้าที่เป็นแม่บ้านแล้ว ยังต้องทำงานหารายได้และดูแลลูกไปพร้อมๆ กัน

ในปัจจุบัน “แม่” ต้องเผชิญกับโรคภัยต่างๆ ทั้งโรคแปลกใหม่หรือโรคที่เกิดจากพันธุกรรม สิ่งเหล่านี้ทำให้คุณแม่ต้องไม่ละเลยเรื่อง

การเตรียมความพร้อมก่อนแต่งงาน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนครอบครัว หรือการตรวจเลือดก่อนแต่งงาน เพื่อตรวจหาความเสี่ยงต่อโรคต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อแม่และทารก

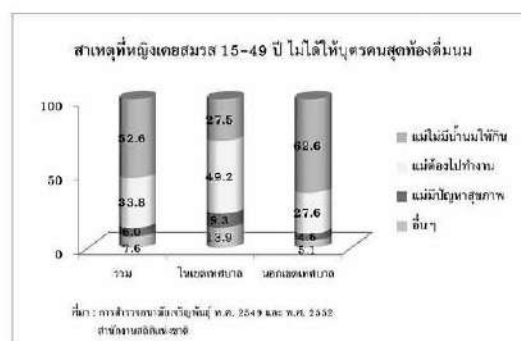

ในครรภ์ รวมทั้งโรคที่สามารถถ่ายทอดไปยังลูกได้เช่น โรคธาลัสซีเมีย เป็นต้น ข้อมูลจากการสำรวจอนามัยและสวัสดิภาพของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลหรือคำปรึกษาในการวางแผนครอบครัวก่อนแต่งงานของหญิงสมรสอายุ 15-49 ปี ที่มีแนวโน้มลดลงมากจากร้อยละ 21.2 ในปี 2549 เหลือร้อยละ 15.0 ในปี 2552 โดยลดลงทั้งการได้รับคำปรึกษาพร้อมสามี จากร้อยละ 16.5 เป็นร้อยละ 10.5 เฉพาะส่วนตัวผู้หญิงเองลดลงจากร้อยละ 4.5 เป็นร้อยละ 3.1 แต่สามีกลับสนใจเข้ารับคำปรึกษาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 0.4 และปี 2552

นอกจากนี้การไม่ได้ตรวจเลือดก่อนแต่งงานก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 71.0 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 77.0 ในปี 2552 พฤติกรรมเหล่านี้มีความเสี่ยงอย่างยิ่งกับเด็กในครรภ์ สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขที่พบว่า ในแต่ละปี มีเด็กเกิดใหม่เป็นโรคธาลัสซีเมียเพิ่มขึ้นถึง 13,000 คน จำเป็นมากที่

พ่อแม่ต้องหันมาเอาใจใส่และหาวิธีป้องกันให้มากขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอนามัยแม่และเด็ก อย่างไรก็ตามเป็นที่น่ายินดีว่า หญิงไทยมีการฝากครรภ์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 98.9 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 99.1 ในปี 2552

ส่วนการให้นมลูก ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความผูกพันระหว่างแม่กับลูก ข้อมูลในปี 2552 พบว่าแม่อายุ 15-49 ปีที่มีบุตรคนสุดท้ายอายุต่ำกว่า 6 เดือน ร้อยละ 84.0 ให้ลูกดื่มนมแม่ ส่วนที่เหลือไม่ได้ให้ ส่วนใหญ่เป็นเพราะไม่มีน้ำนมให้กิน ต้องไปทำงาน เป็นต้น

“แม่” นอกจากการให้กำเนิดบุตร ดูแลบ้านและคนในครอบครัวแล้ว เกือบสองในสามยังทำงานควบคู่ไปด้วย ทำให้นึกถึงคำสุภาษิตไทยตั้งแต่สมัยโบราณที่กล่าวถึง ผู้หญิงไทยว่า “มือก็ไกว ดาก็แกว่ง” นั้นไม่เคยล้าสมัย ยังคงนำมาใช้ได้จนถึงทุกวันนี้ แต่ถึงเวลาหรือยังที่ชายไทยจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภาระของผู้หญิง แม้อาจไม่ได้ทั้งหมด แต่อย่างน้อยได้ลงมือทำบ้างก็ยังดี...

เชิญชวนชาวไทย ร่วมใจถวายพระพรออนไลน์กับพระเกียรติศักดิ์ www.welovekingonline.com

เปิดบ้านสถิติ

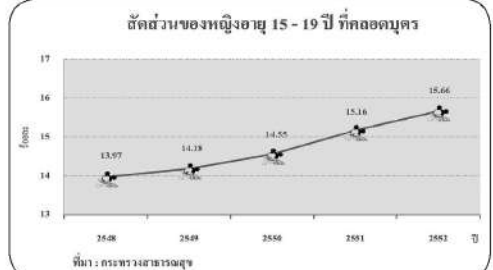
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

หญิงยุคใหม่...ปัญหาที่ท้าทาย!!!

สังคมไทยในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวกระทบต่อผู้หญิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งโอกาสทางการศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้น ทำงานนอกบ้านมากขึ้น พึ่งพาตัวเองได้ไม่จำเป็นต้องพึ่งผู้ชายเหมือนสมัยก่อน ซึ่งนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงพอใจที่จะอยู่เป็นโสดมากขึ้น เปลี่ยนจากการอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน มาเป็นภาพ หญิงเหล็กอย่างทุกวันนี้

นอกจากนี้ยังมีอีกมุมหนึ่งที่สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าตกใจของหญิงไทย โดยกระทรวงสาธารณสุข พบว่าการคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปี เทียบกับหญิงที่คลอดบุตรทั้งหมดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.97 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 15.66 ในปี 2552 แสดงว่าวัยรุ่นไทยหรือแม่วัยโลมหิมนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การอยู่ครองโสดของหญิงไทยนั้น ถือเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ส่งผลให้เกิดของคนไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ระบุว่า อัตราเกิดต่อประชากร 1,000 คน ลดลงจาก 13.0 คน ในปี 2548 เหลือ 12.1 คน ในปี 2552 อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ดังกล่าวอาจไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่อะไร เพราะยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป แต่กลับมีประเด็นที่น่าสนใจว่า ทำไมอายุแรกสมรสของหญิงไทยจึงลดลง ทั้งๆ ที่ควรจะเพิ่มขึ้น???

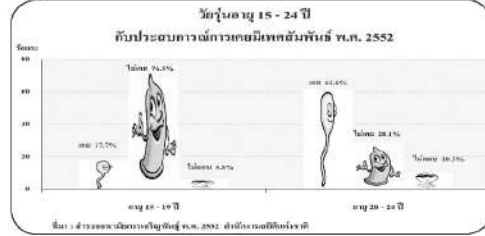
หากดูจากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ปี 2513 - 2543 จะพบว่า เมื่อปี 2513 หญิงไทยมีอายุแรกสมรสเฉลี่ยอยู่ที่ 22 ปี เพิ่มขึ้นเป็น 24 ปีในปี 2543 แต่เมื่อสำนักงานสถิติแห่งชาติทำการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ ในปี 2549 กลับพบว่า อายุแรกสมรสของหญิงลดลงเหลือ 23.1 ปี และเหลือเพียง 22.2 ปีในปี 2552 เท่านั้น จากข้อมูลนี้พบทำให้ถูกคิดว่าอาจเป็นเพราะความก้าวหน้าทางด้าน IT หรือเปล่า ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาออนไลน์ทาง msn facebook BB หรือแม้กระทั่งเว็บไซต์หาคู่ออนไลน์ สิ่งที่เกิดขึ้นต่างๆ เหล่านี้ อาจทำให้กลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่รับรู้ข่าวสารหรือเสพสื่อโดยยังไม่มีความพร้อมเพียงพอ เกิดพฤติกรรมเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรก็ได้

การ “ท้อง” หรือ “การตั้งครรภ์” ควรจะเป็นเรื่องที่น่ายินดีของครอบครัว หากหญิงที่ตั้งท้องนั้นมีความพร้อมทั้งวุฒิภาวะ การเลี้ยงดูลูก และมีครอบครัวคอยดูแล แต่ในทางกลับกัน... หากผู้หญิงอยู่ในภาวะ “ท้องไม่พร้อม” ความทุกข์และปัญหาต่างๆ ที่ตามมาคงยากที่จะรับไหว ซึ่งผู้ปกครองควรให้ความสนใจใน

บุตรหลานของตนให้มากขึ้น จากการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2552 พบว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 17.8 ปี โดยเฉพาะกว่า 1 ใน 10 ของเด็กอายุ 15-19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว (ร้อยละ 17.7) อีกทั้งอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของเด็กเหล่านั้นเป็นอายุช่วงที่เด็กอยู่ในวัยเรียนเพียงชั้นมัธยมเท่านั้น!!!

ถึงเวลาหรือยังที่ผู้ใหญ่ทั้งหลายควรจริงจังกับปัญหาเหล่านี้ เพื่อให้ปัญหาแม่วัยโลมหิมนหายไปจากเมืองไทยเสียที และเนื่องในวันที่ 1 สิงหาคม นี้เป็นวันสตรีไทย ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงอยากให้สตรีไทยทุกคนรักและหวงแหนความเป็นลูกผู้หญิง ทำในสิ่งที่ถูกต้อง และอย่าลืมกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ เพื่อให้ทุกคนรู้จักสตรีไทยในแบบอย่างที่มีคุณค่า และรักษาความเป็นกุลสตรีไทยไว้สืบไป...

เชิญชวนชาวไทย ร่วมใจถวายพระพรออนไลน์เฝ้าพระเกียรติได้ที่ www.welovekingonline.com

หยุด!....ทำร้ายผู้หญิง...กันเถอะ

ถ้าพูดถึงบทบาทของผู้หญิง ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างเห็นได้ชัด ทุกวันนี้หญิงไทยมิได้เป็นช้างเท้าหลังอีกต่อไปแล้ว นอกเหนือจากภาระงานในบ้านและการเลี้ยงดูลูกแล้ว ผู้หญิงยังทำงานนอกบ้านเพิ่มมากขึ้นด้วย

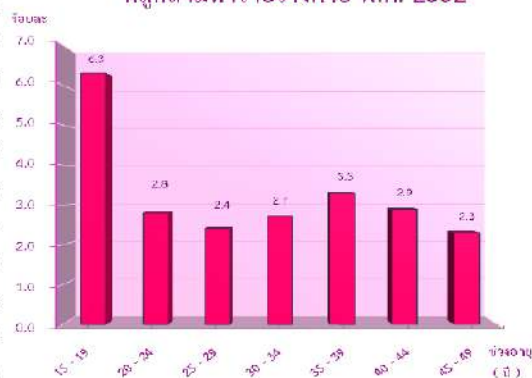
แม้ว่าทุกวันนี้ผู้หญิงจะเก่งขึ้นเพียงใดก็ตาม แต่ผู้หญิงก็ยังเป็นเพศที่อ่อนแอ ทำให้ “ผู้หญิง” ยังคงถูกเอาเปรียบ ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำรุนแรงอย่างหนึ่ง คำว่า **ความรุนแรงทางเพศ** หลายคนมักนึกถึงการถูกข่มขืนจริงๆ แล้วความรุนแรงต่อผู้หญิง หมายถึง “การกระทำใดๆ ก็ตามที่เป็นความรุนแรงที่เป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานแก่สตรี ทั้งการล่วงละเมิดทางเพศเอาเปรียบ ใช้กำลังบังคับข่มขู่ การคุกคาม กีดกันเสรีภาพทั้งในที่

สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว จนเป็นเหตุให้ ผู้หญิงเป็นฝ่ายเสียหายส่งผลกระทบต่อทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ว่าผู้หญิงคนนั้นจะอยู่ในช่วงอายุใด ฐานะเช่นไร อาชีพอะไรก็ตาม”

ผู้หญิง...ไม่น้อยถูกสามีทำร้าย

ข้อมูลจากการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ผู้หญิงสมรสอายุ 15 – 49 ปี ถูกสามีทำร้ายร้อยละ 2.9 แม้จะดูเหมือนไม่มากนัก แต่นั่นก็หมายความว่า จะมีผู้หญิงประมาณ 3 คน จาก 100 คน ถูกสามีทำร้ายร่างกาย โดยเฉพาะหญิงในกลุ่มอายุ 15 – 19 ปี ถูกทำร้ายมากที่สุดคือ ร้อยละ 6.3 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 35 – 39 ปี ร้อยละ 3.3 ส่วนกลุ่มอายุ 45 – 49 ปี มีสัดส่วนถูกสามีทำร้ายน้อยที่สุด ร้อยละ 2.3 นั้นอาจแสดงถึง การที่ผู้หญิงมีคู่ตั้งแต่อายุน้อยยังน้อย อาจยังไม่มีความพร้อม และไม่มีความระมัดระวังในการใช้ชีวิตคู่ แต่ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุใดก็ตาม ผู้ชายซึ่งเป็นเพศที่แข็งแรงกว่าก็ไม่ควรจะทำร้ายผู้หญิง

ร้อยละของผู้หญิงสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ถูกสามีทำร้ายร่างกาย พ.ศ. 2552

ที่มา : สำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2552
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ทำไม...ผู้หญิงจึงถูกทำร้าย !!!

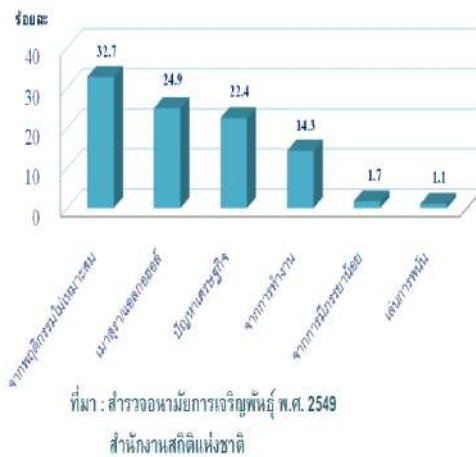
จากการสำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2549 พบว่า จากผู้หญิงที่มีอายุ 15 – 49 ปีที่สมรสแล้วจะถูกคู่สมรสทำร้ายร่างกาย/จิตใจร้อยละ 8.6 สาเหตุส่วนใหญ่มาจาก พฤติกรรมส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม เช่น รู้จู้ ขี้ป่น เจ้าชู้ เป็นต้น ถึงร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ การเมาสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 24.9 และปัญหาเศรษฐกิจ ร้อยละ 22.4

แม้จะพบว่าผู้หญิงส่วนใหญ่ร้อยละ 87.7 นานๆ ครั้งที่มีผู้หญิงจะถูกคู่สมรสทำร้ายร่างกาย/จิตใจ แต่ก็มีผู้หญิงเกือบร้อยละ 10 ที่ถูกทำร้ายร่างกาย/จิตใจ ค่อนข้างบ่อยคือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และอีกร้อยละ 1.3 ถูกทำร้ายร่างกาย/จิตใจทุกวัน

แต่ด้วยพื้นฐานทางสังคมและค่านิยมเดิมๆ ทำให้มีผู้น้อยคนที่จะกล้าไปแจ้งความ หรือดำเนินการเอาเรื่องกับผู้กระทำผิด ซึ่งเหตุผลอาจมีมากมายไม่ว่าจะหวาดกลัวการถูกทำร้ายซ้ำ เกรงสังคมจะตราหน้าให้อับอาย หรือคิดว่ามันเป็นปัญหาภายในครอบครัว ไม่ควรให้คนอื่นรับรู้

อย่างไรก็ตามสังคมไทยและสังคมโลกในปัจจุบัน ได้ตระหนัก และรับรู้ถึงปัญหาความรุนแรงต่อสตรีในทุกรูปแบบ ซึ่งไม่ใช่แต่เฉพาะปัญหาในครอบครัว เท่านั้น จึงเป็นที่มาของการกำหนดให้วันที่ 25 พฤศจิกายน ของทุกปี เป็น “วันยุติความรุนแรงต่อสตรีสากล” โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ร่วมพลังกันเพื่อสร้างค่านิยม “ไม่เพิกเฉย” ต่อความรุนแรง รวมถึงโครงการ “หนึ่งเสียง หยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง” มีการรณรงค์ให้ติดริบบิ้นสีขาว เพื่อแสดงถึงการร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงต่อสตรี เพราะทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ก็ควรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกๆ ปัญหาต้องแก้ไขโดยเริ่มจากจุดเล็กๆ ของสังคม อย่างเราๆ ฉะนั้น วันนี้คุณพร้อมที่จะเป็น **หนึ่งเสียง เพื่อหยุดความรุนแรงต่อผู้หญิง...แล้วหรือยัง**

ร้อยละของผู้หญิงสมรสอายุ 15 – 49 ปี
ที่ถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจ จำแนกตามสาเหตุ พ.ศ. 2549

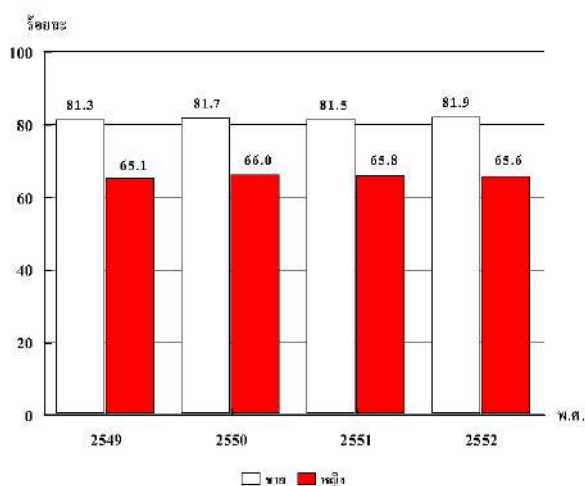

สตรีไทย...กลไกสำคัญของประเทศ

เกือบ 100 ปีของการก่อตั้งวันสตรีสากลวันที่ 8 มีนาคม ที่มีจุดเริ่มต้นจากวีรกรรมของแรงงานสตรีในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี พ.ศ. 2454 แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของสิทธิ และ โอกาสที่เพิ่มมากขึ้นทั้งทางด้านสังคม และเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากร

จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2549-2552

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3)

พ.ศ. 2549-2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

พบว่าสตรีมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 65.1 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 65.6 ในปี 2552 แม้สตรีจะมีส่วนร่วมในการทำงานน้อยกว่าชายที่มีสูงถึงร้อยละ 81.3 ในปี 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 81.9 ในปี 2552 แต่ก็ยังนับได้ว่าสตรีมีโอกาสเข้าถึงทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มมากกว่าอดีต

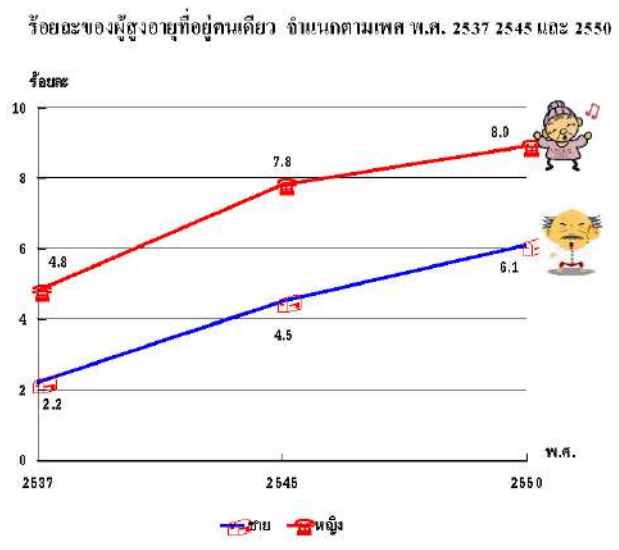
อย่างไรก็ตามแรงงานสตรียังคงมีปัญหาหลายด้านที่ยังต้องช่วยกันแก้ไข เพื่อให้แรงงานสตรีได้รับความคุ้มครองมากขึ้น และให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสตรีเป็นแรงงานสำคัญทั้งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยังมีส่วนใน

การกำหนดคุณภาพชีวิตของประชากรในวันข้างหน้าอีกด้วย

นอกจากปัญหาด้านแรงงานที่สตรียังต้องต่อสู้เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้นแล้ว การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศ โดยเฉพาะสตรีเป็นผู้สูงวัย (อายุ 60 ปีขึ้นไป) มากกว่าชายอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี 2552 มีสตรีสูงวัยถึงร้อยละ 12.6 ขณะที่ผู้สูงอายุชายประมาณร้อยละ 10 ประกอบกับการที่สตรีมีอายุที่ยืนยาวมากกว่าชายเกือบ 8 ปี คือ ประมาณ 78 ปี และชายประมาณ 70 ปี จึงมีผลกระทบต่อสตรีทั้งทางด้านสังคมที่อาจต้องใช้ชีวิตอยู่คนเดียว รวมถึงภาระในการหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ดังนั้นสิ่งที่สตรีต้องเอาใจใส่เป็นลำดับแรกๆ นั่นก็คือ เรื่องของสุขภาพที่อาจมีส่วนสร้างปัญหาในอนาคตให้กับสตรีได้

การมีอายุยืนขึ้นส่งผลกระทบต่อสตรีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากต้องใช้ชีวิตอยู่คนเดียว ดังจะเป็นได้จากสัดส่วนของผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากร้อยละ 3.6 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 6.3 ในปี 2545 และสูงถึงร้อยละ 7.7 ในปี 2550

ที่มา: การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2537 2545 และ 2550
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

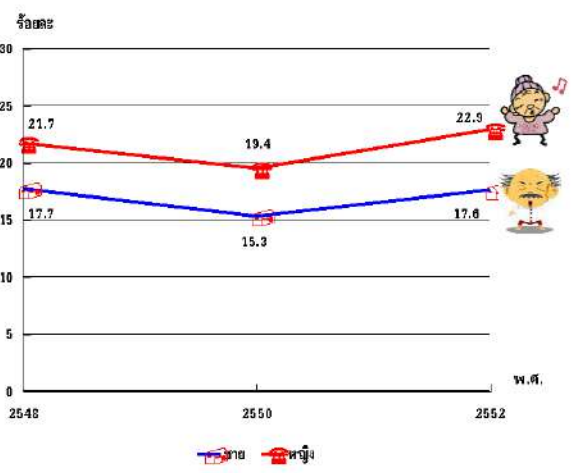
โดยเฉพาะสตรีสูงวัยที่มีสัดส่วนสูงกว่าชายอย่างชัดเจน คือ ในปี 2537 มีสตรีสูงวัยที่อยู่คนเดียวร้อยละ 4.8 ขณะที่ผู้สูงอายุชายที่อยู่คนเดียวมีเพียงร้อยละ 2.2 ผู้สูงอายุทั้งสองเพศอยู่คนเดียวเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยในปี 2550 สตรีสูงวัยอยู่คนเดียวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.9 และผู้สูงอายุชายอยู่คนเดียวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.1 สิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้การอยู่คนเดียวของสตรีให้สามารถพึ่งพิงตนเองและมีความปลอดภัยที่สุด ก็คือการมีร่างกายที่แข็งแรงนั่นเอง

ปัญหาสุขภาพจึงนับเป็นประเด็นสำคัญที่สตรีหากมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ก็สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขแม้จะต้องอยู่คนเดียวก็ตาม ซึ่งจากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสตรีมีอัตราการเจ็บป่วย (มีอาการป่วยหรือรู้สึกไม่สบาย) สูงกว่าชายมาโดยตลอดจากร้อยละ 21.7 ในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 22.9

ในปี 2552 ขณะที่ชายมีอัตราการเจ็บป่วยลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 17.7 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 17.6 ในปี 2552

อัตราการเจ็บป่วย จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2548 2550 และ 2552

ที่มา: การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2548 2550 และ 2552
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สิ่งที่น่ากังวลประการหนึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของสตรี ก็คือ การเพิ่มขึ้นของอัตราการสูบบุหรี่และดื่มสุรา ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่า บุหรี่และสุรา เป็นบ่อเกิดของโรคร้ายต่างๆ โดยเฉพาะ โรคมะเร็ง ที่เป็นสาเหตุการตายในลำดับต้นๆ ของประเทศไทย

ผลจากการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าแม้สตรีจะสูบบุหรี่และดื่มสุราน้อยกว่าชาย และก็มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นกล่าวคือ สตรีสูบบุหรี่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.6 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 1.7 ในปี 2552 ขณะที่สตรีดื่มสุราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.8 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.8 ในปี 2552

แม้ภาวะสุขภาพของสตรีโดยรวมแล้วถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี และส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ ซึ่งแม้จะยังไม่สามารถครอบคลุมสตรีได้ทั้งหมด แต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และสตรีมากกว่าร้อยละ 90 ได้รับสวัสดิการด้านคำปรึกษาพยาบาล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบัตรประกันสุขภาพ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่สตรีควรตระหนักก็คือการพัฒนาตนเอง และใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ อันจะนำมาซึ่งความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขในทุกช่วงวัย

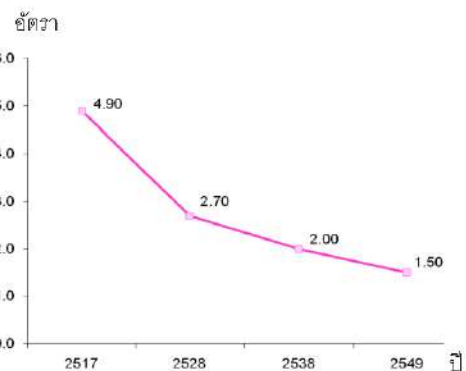

สุข(ภาพ)ของแม่

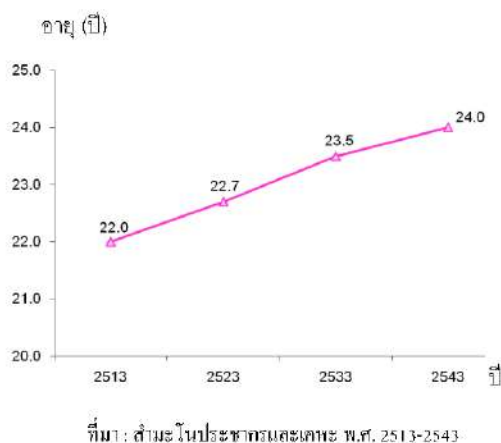
แม่มีบุญคุณอันใหญ่หลวง แม่เฝ้าหวงหวงลูกแต่หลังเมื่อยังนอนเปล... คนไทยทุกคนคงคุ้นเคยกับเพลงคำนี้จนมกกันดีอยู่แล้ว ในโอกาสที่ “วันแม่แห่งชาติ” 12 สิงหาคมเวียนมาอีกครั้งในปี นี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งทรงเป็น “แม่ของแผ่นดิน” ที่เปี่ยมด้วยพระเมตตา ห่วงใยในชีวิตความเป็นอยู่ราษฎร และเป็นแบบอย่างอันดีงามสำหรับสตรีไทยในการอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดา ด้วยพระองค์เอง

แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ทำให้วิถีชีวิตของสตรีและครอบครัวของไทยเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น การมีบุตรลดลง โดยจะเห็นได้ว่าสตรี 1 คนที่สามารถให้กำเนิดบุตรตลอดวัยเจริญพันธุ์ นั้น มีบุตรโดยเฉลี่ยลดลงจาก 4.9 คนในปี 2517 เป็น 1.5 คนในปี 2549 ทั้งนี้เพราะผู้หญิงไทยมีแนวโน้มครองตัวเป็นโสดมากขึ้น อีกทั้งยังแต่งงานในวัยที่สูงขึ้นด้วย คือ จากอายุเฉลี่ย 22.0 ปีในปี 2513 เพิ่มขึ้นเป็น 24.0 ปีในปี 2543

แผนภูมิ 1 อัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) พ.ศ. 2517-2549

แผนภูมิ 2 อายุเฉลี่ยเมื่อแรกสมรส พ.ศ. 2513-2543

1/ อัตราเจริญพันธุ์รวม = จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยต่อสตรี 1 คน

ที่มา : สํารวจการเปลี่ยนแปลงประชากร พ.ศ. 2517, 2528, 2538 และ 2549

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

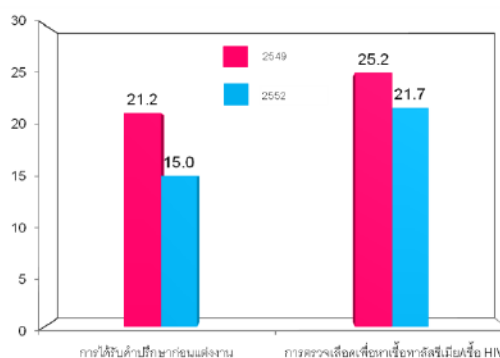
จากอัตราเกิดที่มีแนวโน้มลดลง และเพื่อให้เด็กที่เกิดทุกรายมีคุณภาพเป็นอนาคตของการพัฒนา

ประเทศต่อไป การใส่ใจสุขภาพของสตรีวัยเจริญ

พันธุ์จึงมีความสำคัญมาก โดยเริ่มจากการเตรียมความพร้อมของสตรีสำหรับการตั้งครรภ์ การเข้ารับคำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และเมื่อตั้งครรภ์ต้องได้รับการดูแลอย่างดี โดยต้องมีการฝากครรภ์ และการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อทาลัสซีเมียและเชื้อ HIV จนกระทั่งถึงการคลอดบุตรในโรงพยาบาลโดยมีบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้ทำคลอด

แต่เป็นที่น่าสนใจผลจากการสำรวจอนามัยและ
เจริญพันธุ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าหญิง
สมรสอายุ 15-49 ปี ที่เข้ารับคำปรึกษา ก่อนแต่งงาน
มีแนวโน้มลดลงอย่างมากจากร้อยละ 21.2 ในปี
2549 เหลือร้อยละ 15.0 ในปี 2552 และยังพบว่ามี
การตรวจเลือดในช่วงที่ตั้งครรภ์ลดลงจากร้อยละ
25.2 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 21.7 ในปี 2552
อย่างไรก็ตาม สตรีส่วนใหญ่ยังเลือกคลอดบุตรใน
โรงพยาบาลมากกว่าไปคลอดในที่อื่น และมี
แนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 98.4 ในปี 2549 เป็น
ร้อยละ 99.4 ในปี 2552

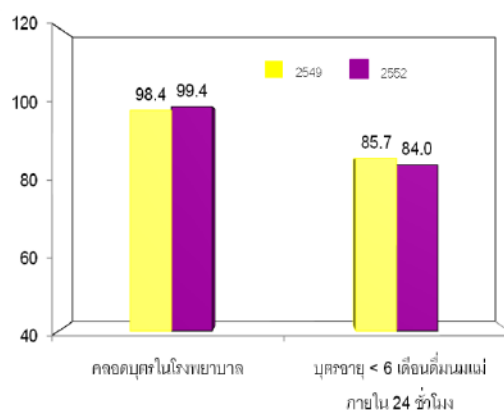
แผนภูมิ 3 ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15-49 ปี ที่ไปรับคำปรึกษา
ก่อนแต่งงาน และตรวจเลือด พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552

ที่มา : สำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552
, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นอกเหนือจากการคลอดที่มีคุณภาพและปลอดภัยแล้ว ตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกที่ระบุ
ว่าทารกควรได้รับการดูแลให้ดื่มนมแม่อย่างเดียวยังน้อย 6 เดือนจะทำให้เด็กสุขภาพแข็งแรงและมีเชาวน์
ปัญญาหรือไอคิวมากกว่าเด็กที่ไม่ได้ดื่มนมแม่อย่าง
เดียว ส่วนแม่ก็จะมีความสุขจากสายสัมพันธ์แม่กับลูก
ที่สัมผัสทางร่างกาย และช่วยประหยัดรายจ่ายซื้อนมผง
ด้วย แต่จากผลสำรวจกลับพบว่าหญิงไทยที่เป็นแม่ให้
บุตรดื่มนมภายใน 24 ชั่วโมงหลังคลอดมีอัตราลดลง
จากร้อยละ 85.7 ในปี 2549 เป็นร้อยละ 84.0 ในปี 2552
ซึ่งกว่าครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 52.6 ของหญิงที่ไม่ได้ให้
นมลูกกินเนื่องจากไม่มีน้ำนม และร้อยละ 33.8 ต้อง
ออกไปทำงาน ผลสำรวจดังกล่าวอาจสะท้อนให้สังคม
โดยเฉพาะผู้ที่เป็แม่ หรือกำลังจะเป็นแม่ได้ตระหนัก
และร่วมหาทางแก้ไขปัญหารวมถึงการรณรงค์ให้
หญิงไทยใส่ใจสุขภาพนับตั้งแต่การเริ่มตั้งครรภ์
กระทั่งการเลี้ยงดูเพื่อให้มีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ
ในอนาคตต่อไป

แผนภูมิ 4 ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15-49 ปี ที่คลอดบุตรใน
โรงพยาบาล และให้นมบุตรอายุต่ำกว่า 6 เดือนดื่มนมแม่
ภายใน 24 ชั่วโมง พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552

ที่มา : สำรวจอนามัยการเจริญพันธุ์ พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2552
สำรวจสถานการณ์เด็กในประเทศไทย พ.ศ. 2549
, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

บทบาทหญิงไทยในยุคโลกาภิวัตน์

จากสุภาษิตไทยที่ว่า “ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” บ่งบอกถึงบทบาท หน้าที่ของผู้หญิงไทยในอดีตได้ดีทีเดียว หากทว่าเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในประเทศ บทบาทของสตรีไทยจึงเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย จากอดีตที่ต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน คอยดูแลบ้านเรือน รวมทั้งอาหารการกินของคนในครอบครัว ไม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้ ไม่ค่อยมีบทบาทในสังคมเท่าไรนัก มาสู่ยุคปัจจุบันที่สังคมมีการแข่งขันมากขึ้น ผู้หญิงได้รับการยอมรับจากคนในสังคม รวมทั้งความรู้ความสามารถของผู้หญิงที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากการได้รับ โอกาสทางการศึกษามากขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งการรณรงค์ส่งเสริมให้ผู้หญิงและผู้ชายมีสิทธิที่เท่าเทียมกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงกระตุ้นให้การแสดงบทบาท หน้าที่ของผู้หญิงไทยเปลี่ยนแปลงไปจากยุคก่อนอย่างเห็น ได้ชัดทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน ระดับประเทศ หรือแม้กระทั่งระดับนานาชาติ

จากการที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเห็นความสำคัญของผู้หญิง และได้พระราชทานกำหนดให้วันที่ 1 สิงหาคมของทุกปีเป็นวันสตรีไทย และใช้ดอกกล้วยไม้ แดกพลียาควินสิริกิติ์ เป็นดอกไม้สัญลักษณ์ประจำวันสตรีไทย ดังนั้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทด้านต่างๆ ของสตรีไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ผ่านข้อมูลสถิติซึ่งชี้ให้เห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้หญิงไทย ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้หญิง และส่งเสริมให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในสังคม

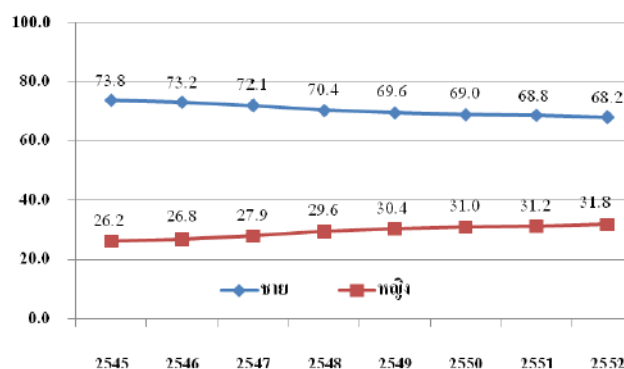

หญิงไทยเป็นหัวหน้าครัวเรือนเพิ่มขึ้น

ปัจจุบันแนวโน้มการเป็นหัวหน้าครัวเรือนของผู้หญิงไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 26.2 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 31.8 ในปี 2552 ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากผู้หญิงได้รับการยอมรับในบทบาทผู้นำมากขึ้น อีกส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะคนไทยยังคงขี้เกียจ และให้การยอมรับผู้ที่อาวุโสกว่าให้เป็นหัวหน้าครัวเรือนมากกว่าที่จะเป็นคนที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ประกอบกับการที่ผู้หญิงมีอายุยืนกว่าผู้ชาย และการที่

ผู้ชาย โดยเฉพาะในชนบทมักจะออกไปทำงานนอกพื้นที่ ทำให้ภรรยาอยู่กับลูก ทำให้ผู้หญิงต้องรับหน้าที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนแทน นอกจากนี้ผู้หญิงในยุคใหม่จำนวนไม่น้อยนิยมอยู่คนเดียว และเป็นโสดกันมากขึ้น

แผนภูมิ 1 ร้อยละของหัวหน้าครัวเรือน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2545 - 2552

ที่มา: สํารวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2545 - 2552 (ไตรมาส 3)

ผู้หญิงเกือบ 2 ใน 3 มีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พบว่า สัดส่วนของผู้มีงานทำต่อประชากรวัยทำงาน ลดลงทั้งในเพศชาย และเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วงปี 2540 และเกิดขึ้นอีกครั้ง

ราวๆ ปี 50 ทำให้มีการเลิกจ้างงาน

เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามอัตรา

การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของ

ผู้หญิง เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ

65.1 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 65.6 ใน

ปี 2552 นั้นหมายความว่า ในปี 2552

ผู้หญิงที่อายุ 15 ปีขึ้นไป 100 คน

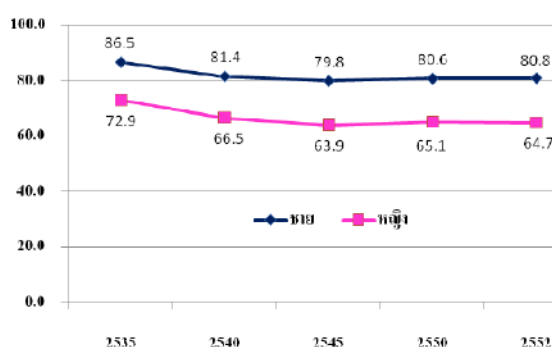
เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานถึง 66 คน

แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงไทยไม่ได้อยู่

กับเหย้าผ้ากับเรือนเหมือนที่เป็นมา

แผนภูมิ 2 สัดส่วนของผู้มีงานทำต่อประชากรวัยทำงาน จำแนกตามเพศ

พ.ศ. 2545 - 2552

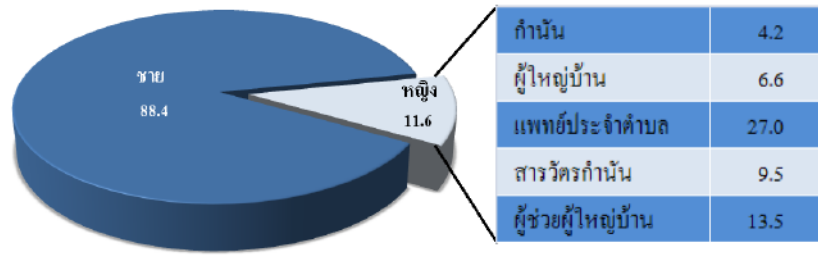
ที่มา: สํารวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2545 - 2552 (ไตรมาส 3)

ในอดีต แต่ปัจจุบันยังต้องแสดงบทบาทการทำงานเพื่อหารายได้ หรือทำงานช่วยธุรกิจของครัวเรือน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคือง ลำพังเพียงหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้เป็นสามีทำงาน อาจจะไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายของครัวเรือน เลยทำให้ผู้หญิงต้องออกมาทำงานเพื่อหารายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงศักยภาพ และความสามารถในการทำงานของผู้หญิงไทยที่เพิ่มมากขึ้น

กว่า 1 ใน 10 ของผู้บริหารในการปกครองท้องถิ่นเป็นหญิง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นระดับหมู่บ้าน หรือตำบลถือเป็นอีกบทบาทหนึ่ง ที่ผู้หญิงไทยเข้ามามีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จากข้อมูล ปี 2553 พบว่า ผู้บริหารในการปกครองส่วนท้องถิ่นร้อยละ 11.6 เป็นผู้หญิง การได้รับโอกาสเข้ามาเป็นผู้บริหารในการปกครองท้องถิ่นของผู้หญิง ซึ่งทำหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงแทนคนในชุมชน อาจเนื่องมาจากความรู้ความสามารถของผู้หญิงที่มีมากขึ้น

แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้บริหารในการปกครองท้องถิ่น จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2553

หมายเหตุ: ไม่รวมตำแหน่งที่ครบวาระ, อยู่ระหว่างการเลือกตั้ง และรอแต่งตั้ง
ที่มา: สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2553

การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ปัจจุบันผู้หญิงไทยเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากสัดส่วนของผู้หญิงที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มจากร้อยละ 12.4 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 16.4 ในปี 2550 และการได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.6 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 11.7 ในปี 2550 อย่างไรก็ตาม แม้สัดส่วนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีไทยจะยังไม่มากนัก แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความสนใจทาง

การเมืองของผู้หญิง รวมถึงการได้รับการยอมรับ และไว้วางใจให้ผู้หญิงเข้ามาบริหารงานบ้านเมืองมากขึ้นกว่าในอดีต

ตาราง ร้อยละของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2548 และ 2550

พ.ศ.	สมัคร		ได้รับเลือก	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2548	87.6	12.4	89.4	10.6
2550	83.6	16.4	88.3	11.7

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงบทบาทในด้านต่างๆ ของสตรีไทย ที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาทที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การเป็นหัวหน้าครัวเรือน การทำงาน หรือแม้กระทั่งการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสังคมได้ให้การยอมรับ และเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้ามาทำงานให้กับสังคมมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการรณรงค์ส่งเสริม เรียกร้องความเสมอภาคระหว่างชายหญิง และความสามารถของผู้หญิงที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทัดเทียมกับผู้ชาย

เปิดบ้านสถิติ

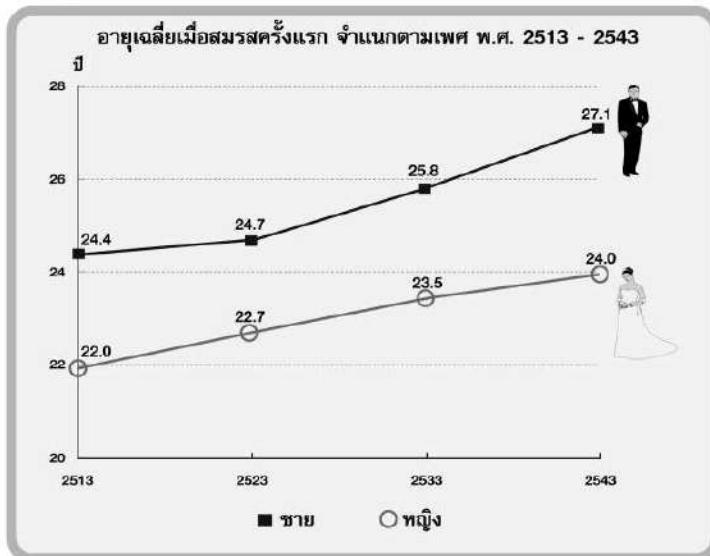
สสช
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงมหาดไทย
และ การสื่อสารสนเทศ
และการสื่อสาร
www.nso.go.th

หญิงมัยยุคใหม่..ไม่ใส่ใจแต่งงาน

ในสังคมยุคใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ต้องวิ่งแข่งกับการเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้น หญิงไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมเดิมๆ จาก "การอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน" กลายมาเป็นภาพ "หญิงเหล็ก" ที่ต้องทำงานหารายได้ให้กับครอบครัว แต่ก็ไม่วายที่จะต้องรับผิดชอบงานบ้านงานเรือนเหมือนเดิม ซึ่งมีส่วนทำให้ไม่อยากจะดูแลใครอื่นอีก จึงทำให้หญิงไทยอยู่เป็น "โสด" มากขึ้น

ในสังคมยุคไซเบอร์ หญิงเลือกจะใช้ชีวิตอยู่ "คนเดียว" นานขึ้น อาจมาจากทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงจากการเป็นช้างเท้าหลังพึ่งพาผู้ชาย มามีอิสระมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็น ตลอดจนดูแลตนเองได้ เพราะสามารถทำงานหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ทัดเทียมกับชาย ในขณะที่เดียวกันก็มีโอกาสทางการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงาน ทำให้ผู้หญิงให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่าการแต่งงาน ข้อมูลจากสำมะโนประชากรและเคหะ แสดงให้เห็นว่า อายุเฉลี่ย

ที่มา : สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 2523 2533 และ 2543, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อสมรสครั้งแรกของผู้หญิงเพิ่มสูงขึ้น จาก 22 ปี ในปี 2513 เป็น 24 ปี ในปี 2543 ซึ่งการยืดยาวสมรสของหญิงดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบอย่างยิ่งต่อภาวะเจริญพันธุ์ โดยยิ่งเลื่อนอายุการแต่งงานไปมากขึ้นเท่าใด ช่วงเวลาของโอกาสที่จะมีบุตรก็จะยิ่งน้อยลงเท่านั้น

การครองโสดของผู้หญิงมีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตอย่างเห็นได้ชัด โดยมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะกลุ่มหญิงอายุ 20-34 ปี ซึ่งอยู่ในวัยแต่งงานและมีความพร้อมในการมีบุตร แต่กลับพบว่าเป็นโสดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22 ในปี 2513 เป็นร้อยละ 33 ในปี 2543 นอกจากนี้ในหญิงที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าพ้นวัยเจริญพันธุ์ไปแล้ว ก็พบว่ามีการครองโสดเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัวจากร้อยละ 2.2 ในปี 2513 เป็นร้อยละ 4.6 ในปี 2543

จากแนวโน้มการแต่งงานที่ช้าลง และอยู่เป็นโสดมากขึ้นของหญิงไทย ส่งผลโดยตรงต่อจำนวนประชากรของประเทศอย่างมาก เพราะเมื่อหญิงอยู่เป็นโสดมากขึ้น ขณะเดียวกันก็แต่งงานช้าลงด้วย ประกอบกับค่านิยมในการมีบุตรจำนวนน้อยลง ทำให้ประเทศเข้าสู่สภาพการขาดแคลนหนุ่มสาววัยแรงงานในอนาคต ในขณะที่สังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเรียบร้อยแล้ว ซึ่งหมายความว่า มีคนสูงอายุจำนวนมากที่ต้องการการดูแลทั้งจากครอบครัวหรือจากภาครัฐ ดังนั้น สังคมไทยจะเป็นผู้สูงอายุที่มีคนโสดมากขึ้นหรือไม่ หรือมีสาวมัยมากน้อยแค่ไหน คงจะต้องคอยดูผลจากการทำสำมะโนประชากรและเคหะที่จะจัดทำในเดือนกรกฎาคม 2553 นี้ จึงจะสามารถบอกได้ว่า "หญิงไทยไม่กลัวขึ้นคานจริงหรือ?"

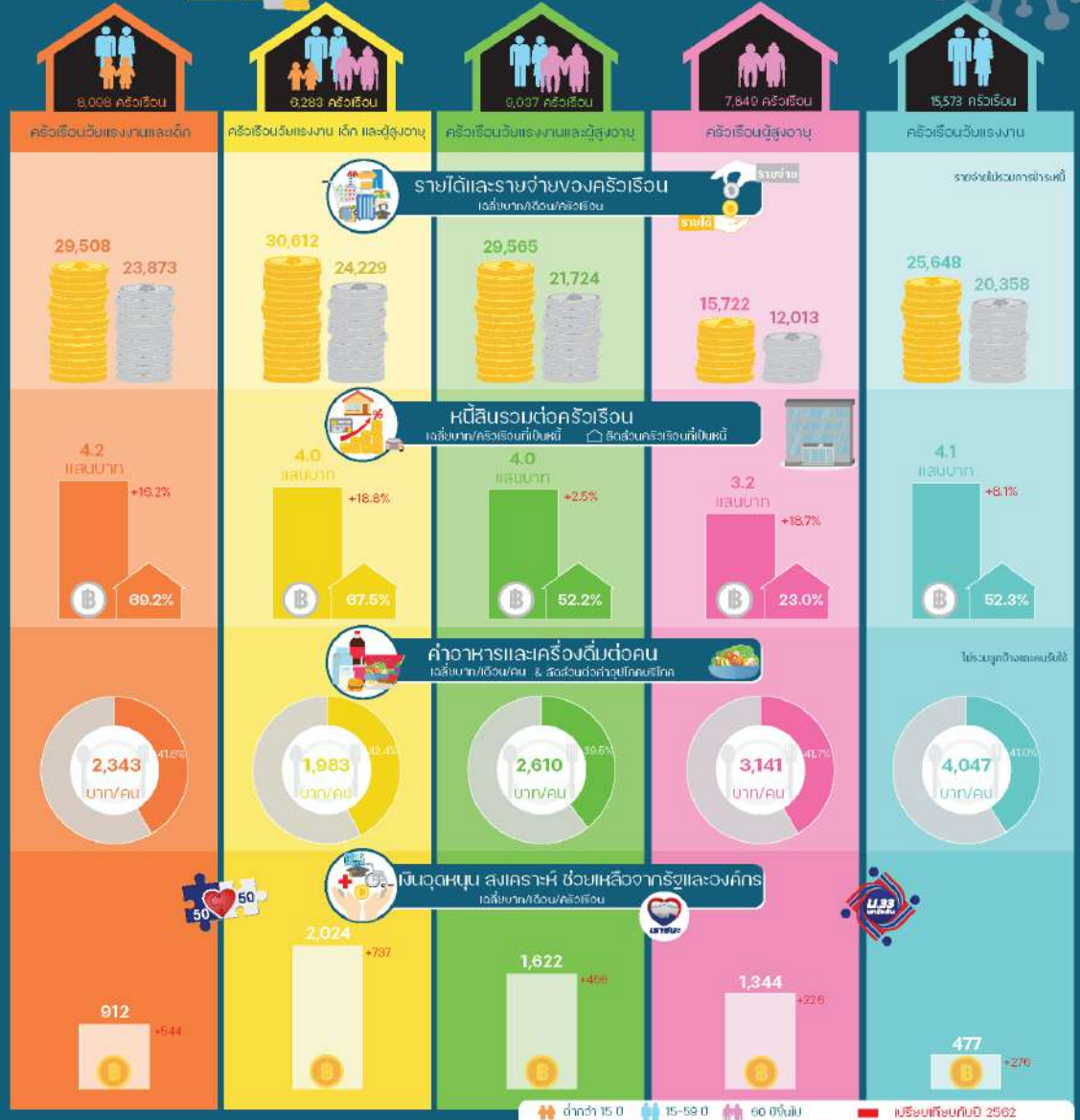
เหลืออีก 168 วัน ร่วมสร้างประวัติศาสตร์ทำ "สำมะโนประชากรและเคหะ 2553"

ด้านรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

เศรษฐกิจครัวเรือนไทย

เป็นอย่างไรในรอบปี 2564

หมายเหตุ: ประมวลผลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2564
ครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 46,840 ครัวเรือน
ครัวเรือนกลุ่ม 2: 6,283 ครัวเรือน มี 998 ครัวเรือนที่มีแรงงานวัยและผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำงาน

www.nso.go.th
NSO OF THAILAND
nsoofthailand

ด้านรายได้และรายจ่าย
ของครัวเรือน

เปิดบ้านสถิติ

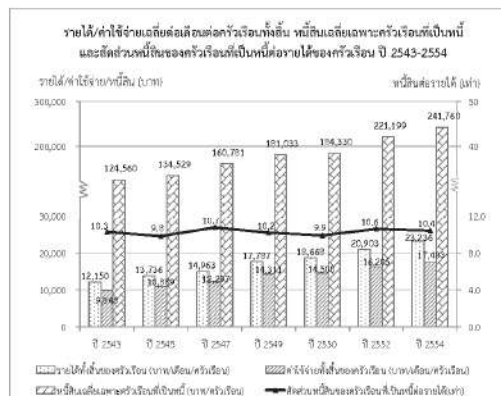
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

หนี้สินครัวเรือน : ผลกระทบระดับประเทศ

จากการเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วง 1 ทศวรรษที่ผ่านมา ส่งผลให้ภาคครัวเรือนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จาก ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าในระหว่างปี 2543-2554 ครัวเรือนมีระดับรายได้ และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากที่มีรายได้เฉลี่ย 12,150 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน ในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 23,236 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน ในปี 2554 ซึ่งหมายถึง อำนาจการซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของครัวเรือนสูงตามไปด้วยจากที่มีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย 9,848 บาทต่อเดือน ในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 17,403 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน ในปี 2554

แต่อย่างไรก็ตามนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ และ เอกชน ไม่ว่าจะเป็นการเปิดการค้าเสรี การปล่อยสินเชื่อให้แก่ครัวเรือน และการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งผลให้ภาคครัวเรือน ประสบกับปัญหาหนี้สินที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากที่มีปริมาณหนี้สินเฉลี่ย 68,405 บาทต่อครัวเรือนในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 134,900 บาทต่อครัวเรือน ในปี 2554 และเมื่อพิจารณาหนี้สินเฉพาะครัวเรือนที่มีหนี้ พบว่าในปี 2554 ครัวเรือนที่มีหนี้สินมีหนี้สินเฉลี่ย 241,760 บาทต่อครัวเรือน โดย กรุงเทพมหานคร นครปฐม ชลบุรี สมุทรสาคร มีหนี้สินเฉลี่ยมากกว่า 400,000 บาท และมากกว่าร้อยละ 40.0 ของหนี้สิน นำไปซื้อ/เช่าซื้อ บ้าน และที่ดิน ในขณะที่จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคใต้ ส่วนใหญ่มีหนี้สินไม่เกิน 200,000 บาท และมากกว่าร้อยละ 40 นำไปใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน ส่วนครัวเรือนในภาคเหนือมีหนี้สินเฉลี่ยไม่เกิน 200,000 บาท ส่วนใหญ่นำไปใช้เพื่อการเกษตร และทำธุรกิจที่ก่อให้เกิดรายได้

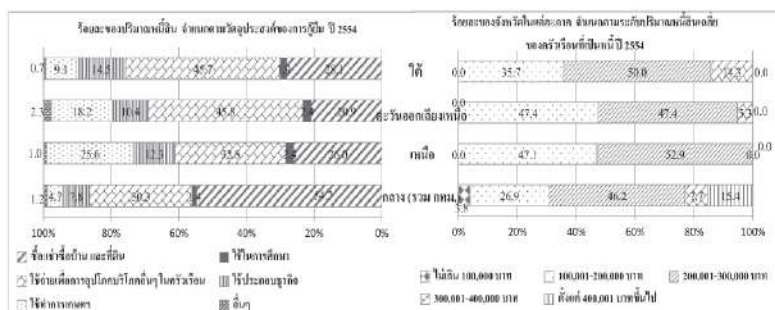
เมื่อพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ โดยพิจารณาจาก สัดส่วนของหนี้สินต่อรายได้ พบว่า ครัวเรือนมีแนวโน้มว่าสามารถชำระ

หนี้ได้ไม่แตกต่างกันมากนักในแต่ละปี ในขณะที่หนี้สินเฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

จากปัญหาหนี้สินที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆนี้ ถึงแม้จะเป็นปัญหาระดับ ครัวเรือน แต่ในที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กล่าวคือ หากครัวเรือนสะสมหนี้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงแล้ว ความสามารถในการใช้จ่ายของ ครัวเรือนก็จะลดลง ส่งผลให้มาตรฐานการครองชีพต่ำลง เกิดปัญหาขาด สภาพคล่องทางการเงิน ผลที่ตามมาคือ ความเครียด ปัญหาครอบครัว เกิดอาชญากรรมการฆ่าตัวตาย ฯลฯ แนวทางในการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ของครัวเรือนให้ตรงจุดนั้น ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มครัวเรือนที่มีปัญหา และมีความเปราะบางต่อปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ เช่น กลุ่มครัวเรือนยากจน เกษตรกร เป็นต้น เพราะหนี้สินส่วนใหญ่ต้องนำมาใช้จ่ายเกี่ยวกับการ ซื้อที่อยู่อาศัยและใช้จ่ายในครัวเรือน ทั้งนี้ รัฐควรดำเนินงานอย่าง รอบคอบ ระมัดระวัง โดยต้องให้ความรู้ด้านการเงิน ความรู้เกี่ยวกับการ

ประกอบอาชีพเสริมที่ก่อให้เกิด รายได้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหานี้ สิ้นสุดในอนาคต สำหรับปัญหา หนี้สินของครัวเรือนที่รุนแรงขึ้น การ บริโภคหนี้ สมารถในครัวเรือนเอง ต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้จ่ายโดยยึดหลักเศรษฐกิจ พอเพียง สร้างวินัยทางการเงิน โดยการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ทั้งนี้เพื่อลดการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

มองไทย...หลังวิกฤตเศรษฐกิจ

วิกฤต

แฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger Crisis) ที่เกิดในสหรัฐอเมริกาช่วงปลายปี 2549 ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ในปี 2553 นี้ นับเป็นปีที่ 3 แล้วที่ไทยและนานาประเทศได้

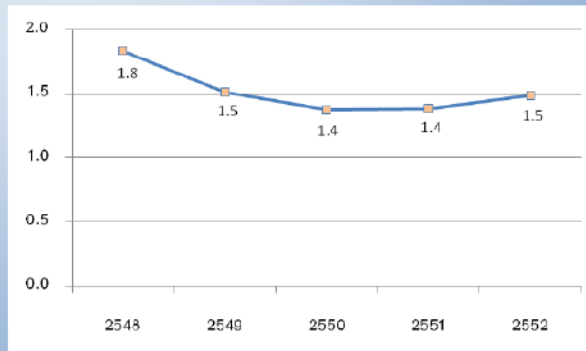

พยายามหาหนโยบายต่างๆ มาเพื่อพลิกฟื้นสถานการณ์ดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติในฐานะหน่วยงานจัดทำข้อมูลสถิติโดยการสำรวจ/สำมะโนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งความคิดเห็นของประชาชน จึงขอนำเสนอข้อมูลสถิติเพื่อสะท้อนให้เห็นสถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจแฮมเบอร์เกอร์ และภายหลังจากภาวะวิกฤตได้เริ่มคลี่คลายลงบ้างแล้ว

ปมเศรษฐกิจเริ่มคลาย!!!

อัตราการว่างงานเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่สามารถสะท้อนภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้ จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 - 2552 พบว่า อัตราการว่างงานของประชากรมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 1.8 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 1.4 ในปี 2550 - 2551 แสดงว่ามาตรการต่างๆ ของรัฐบาลในการชะลอการปลดแรงงานและกระตุ้นภาคเศรษฐกิจได้บังเกิดผลอย่างดี อย่างไรก็ตามแม้อัตราการว่างงานเริ่มกระดกขึ้นเล็กน้อยในปี 2552 เป็นร้อยละ 1.5 แต่ก็ยังถือว่าเป็นอัตราปกติ

อัตราการว่างงาน พ.ศ. 2548 - 2552

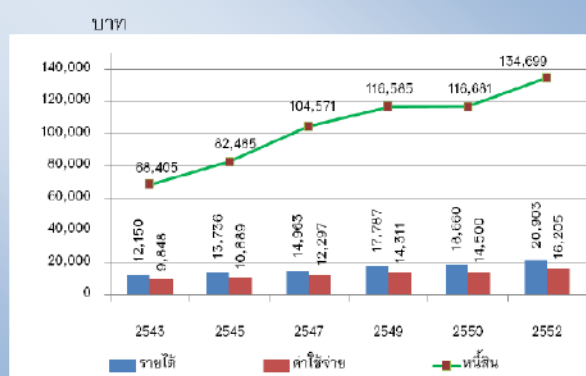
ที่มา: สำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 - 2552

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คนไทยรายได้ดี แต่หนี้สินท่วมตัว!!!

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของคนไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับจาก 12,150 บาทในปี 2543 เป็น 20,903 บาทในปี 2552 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายได้จากการทำงาน ส่วนค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิตโดยเฉลี่ยต่อเดือนก็เพิ่มขึ้นเช่นกันจาก 9,848 บาทในปี 2543 เป็น 16,205 บาทในปี 2552 อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจพบว่าครัวเรือนมากกว่าร้อยละ 60 มีหนี้สิน โดยเป็นหนี้ถึงประมาณ 134,700 บาท โดยมีหนี้สินต่อรายได้เพิ่มขึ้นจาก 5.6 เท่าในปี 2543 เป็น 6.4 เท่าในปี 2552 โดยส่วนใหญ่เป็นหนี้จากการซื้อบ้านและที่ดิน

รายได้เฉลี่ย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย หนี้สินเฉลี่ย พ.ศ. 2543 - 2552

ที่มา: สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2543 - 2552

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สุขภาพจิตคนเมืองแย่ง!!!

แม้ผลพวงจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งเหตุการณ์บ้านเมืองจะมีผลกระทบต่อภาวะจิตใจของประชาชน แต่จากการสำรวจภาวะสุขภาพจิตของคนไทย พ.ศ. 2551 – 2552 โดยใช้แบบสอบถามวัดสุขภาพจิตคนไทยฉบับสั้น 15 ข้อ พบว่า สุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปมีสุขภาพจิตระดับปกติ (27–34 คะแนน) เหมือนคนทั่วไป¹ โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 31.8 คะแนนในปี 2551 เป็น 33.1 คะแนน ในปี 2552

นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนคนไทยที่มีคะแนนสุขภาพจิตอยู่ในระดับดี (มากกว่า 34 คะแนน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 27.7 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 37.7 ในปี 2552 นั้นอาจแสดงให้เห็นว่าในภาพรวมคนไทยมีการปรับตัว หรือรับได้กับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เกิดขึ้น จึงทำให้สัดส่วนคนไทยที่มีคะแนนสุขภาพจิตระดับดีเพิ่มขึ้น

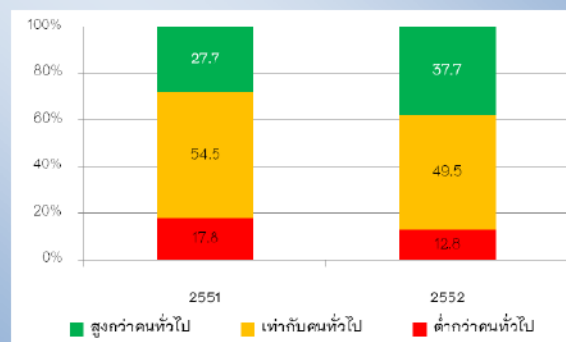
อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย จะพบว่า ผู้ที่อยู่ในเขตเมืองแม้จะมีคะแนนสุขภาพจิตระดับปกติ แต่มีคะแนนลดลงจาก 32.6 คะแนน ในปี 2551 เหลือ 31.7 คะแนน ในปี 2552 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสถานการณ์บ้านเมืองที่ตึงเครียด จึงทำให้คะแนนสุขภาพจิตของคนในเขตเมืองลดลงเล็กน้อย และสำหรับผู้ที่อยู่ในเขตชนบท จะพบว่า มีคะแนนสุขภาพจิตระดับดีสูงขึ้นจาก 31.7 คะแนน ในปี 2551 เป็น 33.2 คะแนน ในปี 2552 แต่อย่างไรก็ตามทั้งคนที่อยู่ในเขตเมือง หรือเขตชนบทต่างก็ยังถือว่าเป็นผู้ที่มีคะแนนสุขภาพจิตอยู่ในระดับปกติเช่นเดียวกัน

แม้ว่าปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศกำลังฟื้นตัว เหตุการณ์บ้านเมืองกลับเข้าสู่ภาวะปกติแล้วก็ตาม ประเด็นที่น่าสนใจคือ การแบกรับภาระหนี้สินของครัวเรือนที่มากกว่ารายได้กว่า 6 เท่า ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งส่งผลให้ประชาชน โดยเฉพาะคนที่อยู่ในเขตเมืองมีคะแนนสุขภาพจิตลดลง สิ่งเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขหรือหาแนวทางในการช่วยเหลือบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

จำแนกตามระดับคะแนนสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 – 2552

ที่มา: การสำรวจสุขภาพจิตคนไทย พ.ศ. 2551 – 2552 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

¹ การแปลผล : คะแนนรวม

0 – 27 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (ระดับต่ำกว่าปกติ)

27.01 – 34 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป (ระดับปกติ)

34.01 – 45 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป (ระดับดีกว่าปกติ)

เปิดบ้านสถิติ

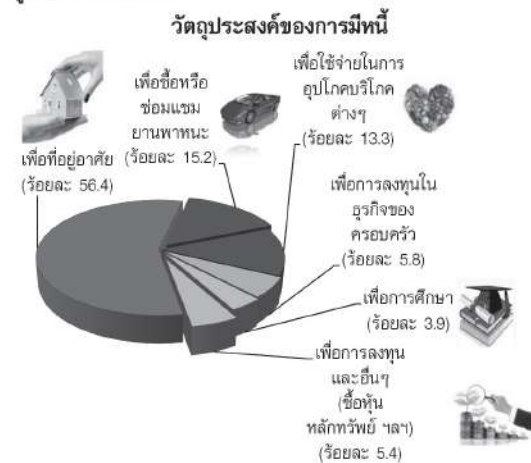
สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้าราชการหนี้พุ่งเฉียด 9 แสน

“ข้าราชการ” เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างมาก โดยมีภาระหน้าที่ในการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล การที่ข้าราชการจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม ข้าราชการก็ต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ แต่จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ข้าราชการก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

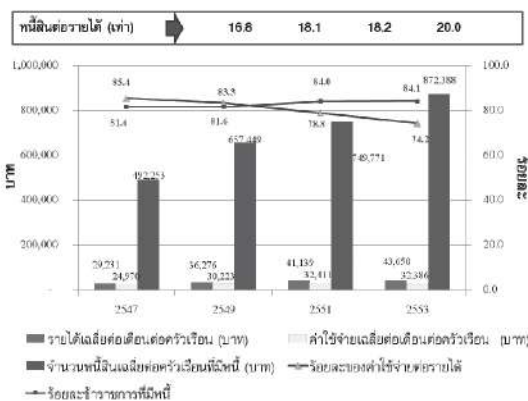
นายวิบูลย์ ตัด สุทันชนกิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยว่า ในปี 2553 ครอบครัวข้าราชการที่มีหนี้มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 81.6 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 84.1 ในปี 2553 แม้ว่าจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นไม่มากนัก แต่มูลค่าหนี้สินของข้าราชการเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว คือจาก 492,253 บาทในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 872,388 บาทในปี 2553 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ผ่านมามีอยู่ในระดับต่ำ รวมทั้งมีโอกาสในการก่อหนี้บัตรเครดิต และการสร้างสินเชื่อส่วนบุคคลมากขึ้น จึงเป็นแรงจูงใจให้ข้าราชการเป็นหนี้มากขึ้น

มีหนี้สิน กู้เงินเพื่อมาใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ร้อยละ 15.2 นำมาซื้อหรือซ่อมแซมยานพาหนะ ร้อยละ 13.3 เพื่อใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ร้อยละ 5.8 นำมาลงทุนในธุรกิจของครอบครัว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงร้อยละ 3.9 เท่านั้น กู้มาเพื่อการศึกษา

ที่มา : สำนักรวบรวมการครองชีพของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

รายได้/ค่าใช้จ่าย/หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือน ร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อรายได้ และร้อยละข้าราชการที่มีหนี้ ปี 2547-2553

ที่มา : สำนักรวบรวมการครองชีพของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2547-2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

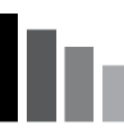
หากพิจารณาถึงความจำเป็นของข้าราชการที่กู้เงินมาใช้นั้น มากกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 56.4 ของข้าราชการ

แต่อย่างไรก็ดีปัญหาหนี้สินของข้าราชการไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการชำระหนี้ด้วย ตัวบ่งชี้ที่เห็นถึงแนวโน้มของความสามารถในการชำระหนี้ คือ สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ ซึ่งได้จากการนำหนี้สินทั้งหมดของครัวเรือนมาหารด้วยรายได้ในแต่ละเดือน จากข้อมูลจะเห็นว่าความสามารถในการชำระหนี้ของครัวเรือนข้าราชการมีแนวโน้มถดถอยลง คือ จากที่มีหนี้สินมากกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือน 16.8 เท่า ในปี 2547 ปริมาณหนี้สินปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 20 เท่าของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ในปี 2553

ถึงแม้ข้าราชการจะเป็นบุคลากรกลุ่มเล็กๆ แต่ก็มีบทบาทสำคัญที่ทั่วโลกภาครัฐของประเทศขับเคลื่อนไปได้ ฉะนั้นการดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการ น่าจะเป็นแรงจูงใจให้ข้าราชการทั้งหลายปฏิบัติตามปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

โปรดให้ความร่วมมือกับ “บาสี” ในสัปดาห์ธุรกิจและอุตสาหกรรม 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2555 นี้

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คนไทยมีรายได้แตกต่างกันแค่ไหน

พบกันอีกครั้งกับ “เปิดบ้านสถิติ” เราจะพบกันเป็นประจำสัปดาห์เว้นสัปดาห์ ซึ่งฉบับปฐมฤกษ์ที่ผ่านมาได้พูดถึงการเชื่อมโยงเกี่ยวกับการมีงานทำของคนไทย ส่วนฉบับที่ 2 นี้ พูดถึงเรื่องเงินๆ ทองๆ และปากท้องของคนไทยกัน

นายวิบูลย์ หัตถ์พันธุ์ รองอธิบดี ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า ผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบกับรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน และการกระจายรายได้ ทำให้จำนวนคนจนลดลงอย่างมากจากปี 2531 ที่มีจำนวนคนจน 22.1 ล้านคน หรือร้อยละ 42.3 ของประชากรทั้งประเทศ ลดลงเหลือ 5.1 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.75 ของประชากรทั้งประเทศในปี 2553

แต่เราจะดีใจมากกว่านี้ ถ้าความร่ำรวยนั้นกระจายอยู่กับคนทุกกลุ่มของประเทศ ซึ่งจากการสรุปสถิติรายได้ของครัวเรือนในแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าครัวเรือนกลุ่มรายได้ต่ำสุดมีรายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือนเพียง 5,141 บาทเท่านั้น ในขณะที่ครัวเรือนกลุ่มที่มีรายได้สูงที่สุด มีรายได้ประจำเฉลี่ยอยู่ประมาณ 63,011 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ต่างกันถึง 12.3 เท่า เราอาจพูดได้ว่าเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้ประจำทั้งหมดของคนไทยอยู่ที่ครัวเรือนกลุ่มรายได้สูง ซึ่งมีเพียงร้อยละ 20 ของครัวเรือนทั้งหมดเท่านั้น ผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ยังคงอยู่กับคนรวยกลุ่มเล็กๆ จนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม

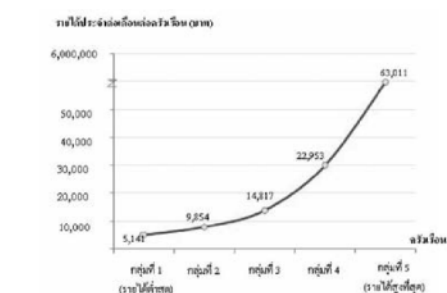

โดยเฉพาะในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2554 ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคอยู่ที่ 0.474 อันค่าสัมประสิทธิ์ตัวนี้ เป็นค่าแสดงความแตกต่างของรายได้ระหว่างครัวเรือน เขากำหนดค่านี้อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่าตัวนี้เข้าใกล้

0 ก็แปลว่า การกระจายรายได้ดีไม่มีปัญหา แต่ถ้าเข้าใกล้ 1 แปลว่า สังคมไทยเผชิญกับปัญหาการกระจายรายได้ค่อนข้างมาก ไม่อยากจะบอกว่าประเทศไทยมีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้รุนแรงมากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน และปัญหานี้ก็กระมังที่ทำให้เราเกิดความแตกแยกทางสังคม และการเมือง ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการลงทุน ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนา และการแข่งขันในตลาดโลก

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาหนี้มาโดยตลอด โดยนโยบายของรัฐ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข การส่งเสริมอาชีพ ฯลฯ ถือเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหา อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่ถือเป็นหัวใจในการแก้ไขปัญหา ก็คือ ความสามัคคีปรองดองของคนไทยเองที่จะทำให้เกิดพลังเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำในสังคมของไทย

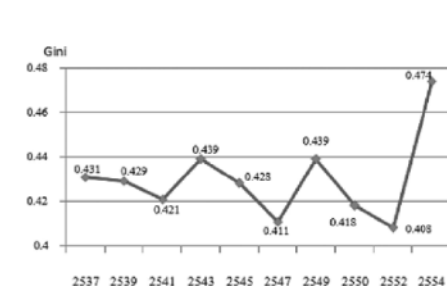
แผนภูมิ 1 รายได้ประจำเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน 5 กลุ่ม ปี 2554

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2554 (ข้อมูล 6 เดือนแรก) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : รายได้ประจำ หมายถึง เงินค่าจ้าง เงินค่าตอบแทน เงินค่าเช่า เงินค่าดอกเบี้ย เงินค่าปันผล เงินค่าลิขสิทธิ์ เงินค่าสิทธิบัตร เงินค่าสิทธิบัตร

แผนภูมิ 2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (10 กลุ่ม) (Gini Coefficient)

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : ปี 2553 ได้ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของครัวเรือน 6 เดือนแรก

มันใจข้อมูลไม่รั่วไหล ไม่โฆษณาเรื่องภาษี ร่วมใจให้ข้อมูล “สามะโนสุทธกิจและอุตสาหกรรม”

ด้านยุทธธรรม ความมั่นคง การเมือง และการปกครอง

รอบรู้สถิติ

www.nso.go.th

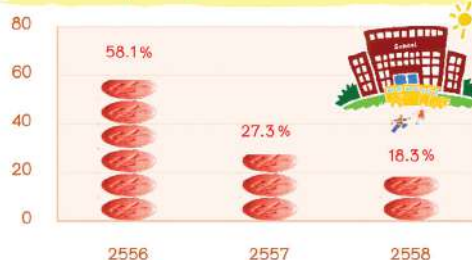
มุมมองคนไทยเกี่ยวกับยาเสพติด..วันนี้

ประชาชนที่คิดว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดยาเสพติด

ประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดในโรงเรียน / สถานศึกษา

ความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2558

แนวทางป้องกัน/แก้ไขปัญหายาเสพติดที่ประชาชนเสนอ

ปราบปรามจริงจัง ต่อเนื่อง

ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

ใช้กฎหมายลงโทษเด็ดขาด

จัดกิจกรรมรณรงค์ สร้างจิตสำนึก

ที่มา : การสำรวจความคิดเห็นสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติด สำนักงานสถิติแห่งชาติ

คอร์รัปชัน...โรคร้ายที่รอการรักษา...?

ปัญหาการคอร์รัปชัน ยังเรื้อรังและรุนแรงที่สุดปัญหาหนึ่งของหลายๆ ประเทศ ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนา สำหรับประเทศไทยปัญหาการคอร์รัปชัน ยังนับว่าเป็นปัญหาสำคัญในลำดับต้นๆ และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก แม้หลายๆ ภาคส่วน จะร่วมมือกันรณรงค์ และต่อต้านการคอร์รัปชันกันอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องยอมรับว่าการคอร์รัปชันในปัจจุบันมีกลวิธีที่ซับซ้อนมากขึ้น และมีการทำงานเป็นเครือข่ายที่หวังผลประโยชน์ในทางที่ผิดร่วมกัน ทำให้การปราบปรามเป็นไปได้อย่างขึ้น

การโหมรณรงค์อย่างหนักจากทุกภาคส่วน เพื่อให้เห็นถึงผลกระทบที่รุนแรงจากการคอร์รัปชัน แต่ข่าวการคอร์รัปชันก็ยังคงมีให้เห็นตามสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง สำนักงานสถิติแห่งชาติเองได้ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความก้าวหน้าของประเทศ พ.ศ. 2554 หนึ่งในประเด็นที่สอบถาม คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองและธรรมาภิบาล (การปกครองที่ดี โปร่งใส และเป็นธรรม) โดยเก็บ 2 ใน 3 ของผู้ตอบสัมภาษณ์ที่เป็นตัวอย่างให้ความเห็นว่าประเทศจะมีความก้าวหน้า การคอร์รัปชันหรือฉ้อราษฎร์บังหลวงต้องลดลง (ร้อยละ 61.1) และเกือบครึ่งเห็นว่าเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการกำหนดนโยบายระดับชาติ และระดับท้องถิ่นมีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ (ร้อยละ 44.3) ขณะที่กว่า 1 ใน 3 มีความเห็นว่ากลไกการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐมีความเป็นอิสระและมีความเป็นกลาง (ร้อยละ 35.2)

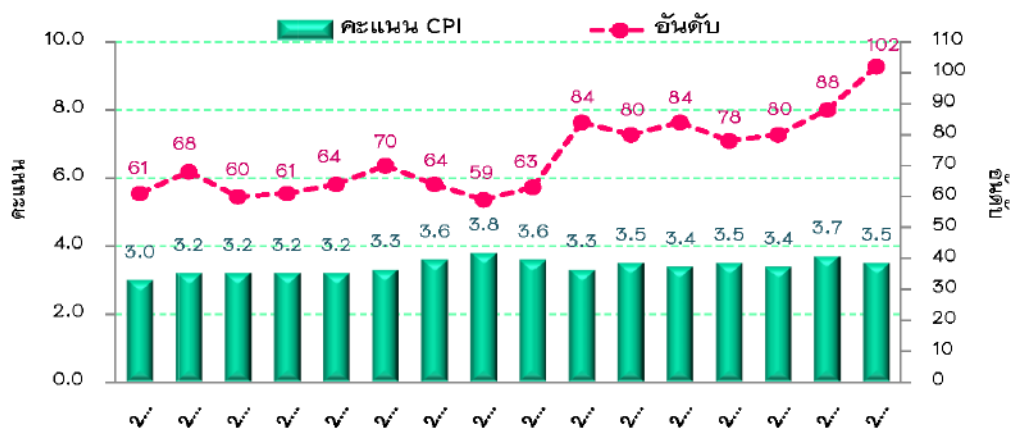
ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง และธรรมาภิบาลที่มีความสำคัญต่อความก้าวหน้าของประเทศ

ที่มา : สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความก้าวหน้าของประเทศ พ.ศ. 2554

นอกจากนี้จากการจัดอันดับดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทย โดยองค์การเพื่อความโปร่งใสในนานาชาติ ที่ทำการสำรวจระดับความรู้สึก/การรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศนั้นๆ พบว่า กว่าทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยมีคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันสูงขึ้นเรื่อยๆ จาก 3.0 คะแนน เป็น 3.5 คะแนน (คะแนนเต็ม 10) ซึ่งในปี 2556 อยู่ในลำดับที่ 102 จาก 177 ประเทศทั่วโลก เป็นลำดับที่ 16 จาก 28 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และจะเห็นว่าจากปี 2541 อันดับการคอร์รัปชันของประเทศไทยสูงขึ้นเรื่อยๆ นั้นหมายถึงในสายตาของคนภายนอกคิดว่าประเทศไทยมีการคอร์รัปชันสูงขึ้น

ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทย (Corruption Perceptions Index: CPI)

ที่มา : องค์การเพื่อความโปร่งใสในนานาชาติ (Transparency International: TI)

จากข้อมูลดังกล่าว ถึงเวลาแล้วจริงๆ ที่ทุกคนควรตระหนัก และเอาใจใส่กับปัญหาการคอร์รัปชันให้มากขึ้น อย่าคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ประเทศจะเจริญพัฒนาต่อไปได้อย่างมั่นคง ถ้าทุกคนช่วยกันสอดส่อง และรักษาผลประโยชน์ของชาติ อย่าให้ปัญหาการคอร์รัปชันกลายเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในสังคม ต้องสอนลูกหลานที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคตให้ตระหนักและยืนยันด้วยว่า “โตไปจะไม่โกง” ส่วนผู้ใหญ่ในวันนี้ก็ต้องถามตนเองว่า “ทำได้รึยัง????”

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แค่ เลียง ไม่ใช่ ทูจริต

“ผลิตข้อมูลสถิติ” สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตามที่มิชชั่น “ทูจริตคิดไม่ถึง” ใน นสพ.โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ 11 มิถุนายน 2555 โดยระบุถึงกระบวนการผลิตข้อมูลสถิติ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) รวมอยู่ด้วยนั้น ที่มาของข่าวนี้มาจากโครงการสร้างความโปร่งใสตามที่สำนักงาน ก.พ.ร.ได้รับบัญชาจากนายกรัฐมนตรี โดยให้ทุกส่วนราชการจัดทำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เน้นกระบวนการซึ่งเกี่ยวข้องกับ การให้บริการประชาชนโดยตรง หรือมีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานป้องกันและลดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความไม่โปร่งใสมากที่สุด

สสช. ในฐานะหน่วยงานหลักในการผลิตสถิติ โดยการสำรวจ/สำมะโน เพื่อให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง จากประชาชนหรือผู้ประกอบการมาประมวลเป็นสถิติที่ยอมรับกันทั่ว มีความต้องการใช้สถิติและสารสนเทศมากขึ้น สวนทางกับการตอบรับและยินดีร่วมมือให้ข้อมูลที่ลดน้อยลงตามลำดับ จนบางครั้งอาจทำให้เจ้าหน้าที่บางส่วนเกิดความท้อถอย เลือกใช้วิธีนั่งเทียน

สสช. จึงเสนอ “กระบวนการผลิตข้อมูลสถิติ” โดยเน้นขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งถือเป็นต้นน้ำที่จะทำให้เกิดข้อมูลสถิติที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาให้เป็นกระบวนการที่โปร่งใส แต่ไม่ได้หมายความว่า มีทูจริตเกิดขึ้นแล้วในงาน “ผลิตข้อมูลสถิติ” แต่จำเป็นต้องป้องกันและให้ความสำคัญอย่างมาก

สสช. ได้ออกแบบเพื่อพัฒนากระบวนการ โดยสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้ให้ข้อมูล สร้างเครือข่ายกับสมาคมต่าง ๆ และเข้าพบผู้ประกอบการรายใหญ่ ๆ รวมทั้งมีการนำ ICT เช่น Tablet PC และแผนที่ดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานและควบคุมคุณภาพในทุก

ขั้นตอน เพราะสามารถตรวจสอบเจ้าหน้าที่แต่ละคนที่ลงสนามในแต่ละพื้นที่และเวลาที่ไปกับผู้ใช้ให้ข้อมูลแต่ละคนได้ เพื่อนำไปสู่หลักประกันคุณภาพและรักษามาตรฐานข้อมูลสถิติ อีกทั้งยังสามารถใช้ในการประเมินสมรรถนะของผู้เกี่ยวข้องในขั้นตอนการผลิตได้ด้วย

ท้ายสุดนี้ ต้องขอฝากเจ้าหน้าที่ของ สสช. ทุกท่าน โดยเฉพาะพนักงานสนาม ได้ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบอันสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่างานบริการอื่น ๆ ของรัฐ เช่น งานรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ โดยให้นึกอยู่เสมอว่า งานเก็บรวบรวมข้อมูล แม้ว่าจะมีความลำบากยากยิ่งเพียงใด ก็จำเป็นต้องทุ่มเทและใช้ความเพียรพยายามอย่างที่สุด เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลที่มีคุณภาพไปใช้วางแผน อันก่อให้เกิดความผาสุกแก่ประชาชนชาวไทยทุกคนด้วยการ “ตามจริง เก็บจริง”

โปรดให้ความร่วมมือกับ “มาดี” ในสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม 1 พฤษภาคม – 31 สิงหาคม 2555 นี้

ด้านอุตสาหกรรม

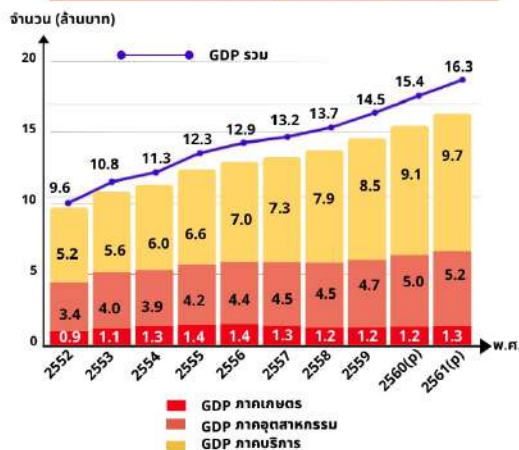

สถานะสถานประกอบการไทยในยุคอุตสาหกรรม 4.0

หนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ การขับเคลื่อนสถานประกอบการที่อยู่ใน **ภาคการผลิต** ซึ่งกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างหนักจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุค 4.0 โดยเฉพาะการพัฒนาของเทคโนโลยีที่รวดเร็วส่งผลโดยตรงต่อตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

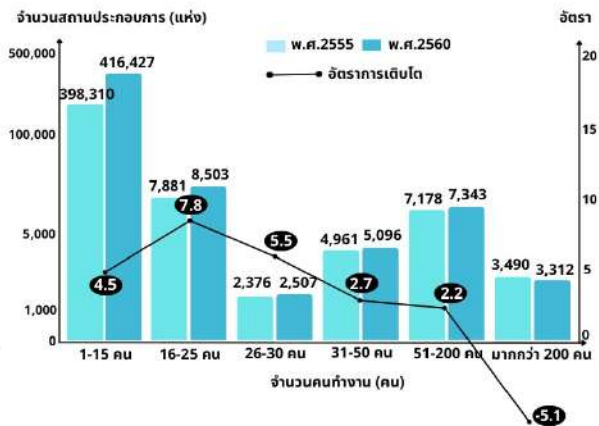
สถิติที่จะนำเสนอต่อไปนี้เพื่อแสดงสถานะความพร้อมของอุตสาหกรรมไทยในการก้าวสู่อุตสาหกรรม 4.0

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Gross Domestic Product at current factor cost by economic activities)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. อัตราการเติบโตของสถานประกอบการภาคการผลิต

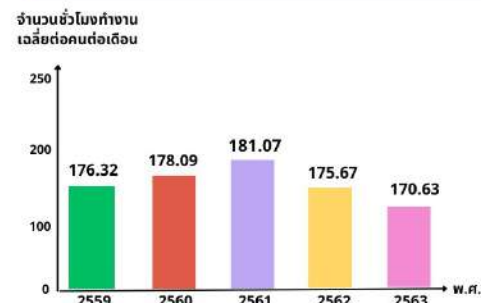
ที่มา : ประมวลผลเพิ่มเติมจากโครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 และ 2560 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3. ส่วนแบ่งคนทำงานในภาคการผลิต

ที่มา : โครงการสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 และ 2560 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

4. จำนวนชั่วโมงทำงานของแรงงานในภาคการผลิต

ที่มา : ประมวลผลเพิ่มเติมจากโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาส 1 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สรุป

จากสถิติต่างๆ ที่นำเสนอจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยจะยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสู่ยุค 4.0 ได้นั้นยังคงมีความท้าทายอย่างมาก ความสามารถของสถานประกอบการในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมภาคการผลิตยังไม่เข้มแข็งมากนัก โดยดูจากผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศในภาคอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ส่วนสถานประกอบการที่มีคนทำงานมากกว่า 200 คน มีอัตราการเติบโตลดลง (-5.1%) ในขณะที่จำนวนชั่วโมงทำงาน อยู่ระหว่าง 175-180 ชั่วโมงต่อเดือน ยกเว้นในปี 2563 ซึ่งเป็นช่วงสถานการณ์โควิด-19 จำนวนชั่วโมงทำงานลดลง เหลือ 170 ชั่วโมงต่อเดือน

ถึงเวลาแล้วที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการยกระดับแรงงานให้เข้มแข็งขึ้น Upskill Reskill ในทักษะสำคัญ โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของผู้ประกอบการที่นำไปสู่การยกระดับอุตสาหกรรม 4.0 ได้อย่างยั่งยืน

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
nsoofthailand

INSTAGRAM
nsoofthailand

TWITTER
nsoofthailand

LINE
NSO OF THAILAND

MOBILE APPLICATION
THAI STAT

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม: งานยากที่ท้าทาย!!!

เศรษฐกิจในโลกยุคดิจิทัล ส่งผลทำให้โครงสร้างทางธุรกิจ การค้า การบริการ และอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิต ประกอบกับในปัจจุบันมีการประกอบธุรกิจใหม่ๆ รวมทั้งการประกอบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และอุตสาหกรรมในครัวเรือนเกิดขึ้น ซึ่งล้วนมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเช่นกัน ดังนั้นข้อมูลสถิติและสารสนเทศเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าว จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับภาครัฐและเอกชนจะใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ได้จัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและบริการ และสำมะโนอุตสาหกรรมทุก 10 ปีตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญทางด้านธุรกิจ การบริการ และอุตสาหกรรม ซึ่ง สสช. ได้จัดทำสำมะโนธุรกิจการค้าและบริการมาแล้ว 3 ครั้ง ล่าสุดในปี 2545 และจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมมาแล้ว 3 ครั้งเช่นกัน ล่าสุดในปี 2550 ซึ่งในปี 2555 นี้ใกล้จะถึงนี้ก็จะครบรอบ 10 ปีของการจัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและบริการ

แต่เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้หน่วยงานหลักทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ เช่น สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงพาณิชย์ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการวางแผนงานต่างๆ จึงได้ขอความร่วมมือ สสช. ให้จัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมจากทุก 10 ปี เป็นทุก 5 ปีแทน ดังนั้น สสช. จึงวางแผนและปรับเปลี่ยนการ

จัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมเป็นทุก 5 ปี โดยเริ่มดำเนินการในปี 2555 นี้ ซึ่งจะบูรณาการไปพร้อมกับการจัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ จึงเป็นที่มาของ “สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม”

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกหน่วยที่เป็นสถานประกอบการทั่วประเทศ สสช. จึงได้กำหนดแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลพื้นฐาน เป็นการเก็บข้อมูลสถานประกอบการ ได้แก่ ธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ การผลิต การก่อสร้าง การขนส่งทางบกและสถานที่เก็บสินค้า กิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร และโรงพยาบาล ทั้งนี้ไม่รวมแผงลอยในตลาด แผงลอยและทาบเร่ และแผงลอยในศูนย์การค้า

2. การเก็บข้อมูลรายละเอียด

เป็นการเก็บข้อมูลสถานประกอบการที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับธุรกิจการค้าปลีก การค้าส่ง การบริการ และการผลิต

สสช. ได้จัดทำแผนการดำเนินงานเป็นเวลา 3 ปีนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554-2556 โดยในปี 2554 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ เช่น ชื่อ สถานที่ตั้ง จำนวนคนทำงาน/ลูกจ้าง เป็นต้น และในปี 2555 จะเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดเฉพาะสถานประกอบการธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และการผลิต สำหรับในปี 2556 นำเสนอผลในระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ

ในปี 2554 นี้ สสช. จะส่งเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการและลูกจ้างของ สสช. ไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้แทนที่สถานประกอบการมอบหมาย ระหว่างเดือนมีนาคม-มิถุนายน 2554 เพื่อเก็บข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ ซึ่งข้อมูลที่ี้ได้จะสามารถแสดงให้เห็นโครงสร้าง และการกระจายตัวของสถานประกอบการประเภทต่างๆ สำหรับให้หน่วยงานนำไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นต้น ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะถูกรักษาเป็นความลับ และจะประมวลเป็นภาพรวมในระดับประเทศ ภาค และจังหวัดเท่านั้น

ประเทศไทย และกระทรวงพาณิชย์ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการวางแผนงานต่างๆ จึงได้ขอความร่วมมือ สสช. ให้จัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมจากทุก 10 ปี เป็นทุก 5 ปีแทน ดังนั้น สสช. จึงวางแผนและปรับเปลี่ยนการ

“มั่นใจข้อมูลไม่รั่วไหล ร่วมใจให้ข้อมูล “สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม”

ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์

หยุด อุบัติเหตุลดตายปีใหม่หน้า

อุบัติเหตุช่วงปีใหม่ 2559 เพิ่มขึ้น 0.12% ทำอย่างไรจึงจะลดความสูญเสียในชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชนได้ในปีใหม่หน้า เพราะเทศกาลความสุขไม่ควรเป็นเทศกาลความเศร้า

จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นช่วงปีใหม่

พาหนะที่เกิดอุบัติเหตุมากที่สุด ในช่วงวันหยุดเทศกาลปีใหม่ 2559

รถจักรยานยนต์ 83.51%

รถปิคอัพ 7.43%

จำนวนผู้เสียชีวิต

จำนวนผู้บาดเจ็บ

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ 3 อันดับแรก

เมาแล้วขับ

ตัดหน้ากระชั้นชิด

17.28%

ขับด้วยความเร็วเกินกำหนด

ที่มา: ศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสารความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2559

เปิดบ้านสถิติ

เทศกาลไทยกับภัยอุบัติเหตุ

กลับมาอีกครั้งกับ “เปิดบ้านสถิติ” ฉบับนี้ถือโอกาสใกล้ถึงเทศกาลวันสงกรานต์ จึงอยากจะฝากความห่วงใยถึงคนไทยทุกคนให้ดูแลตัวเองอย่าได้รื่นเริงจนลืมอันตรายที่จะย่างกรายเข้ามาโดยไม่รู้ตัว ซึ่งในนี้หนึ่ง คนไทยมีเทศกาลรื่นเริงทั้งตามประเพณีและสากล รวมทั้งวันนักขัตฤกษ์และวันสำคัญทางศาสนาที่นับเป็นวันหยุดราชการ รวมแล้วกว่า 20 วัน หากเป็นการหยุดช่วงยาว ผู้คนส่วนใหญ่ก็จะถือโอกาสเดินทางท่องเที่ยว หรือเยี่ยมเยียนครอบครัว ญาติพี่น้องที่ยังห่างไกลต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งย่อมต้องมีการสังสรรค์ฉลองกันอย่างมีความสุข

การสังสรรค์ด้วยสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ตั้งใจจะปฏิบัติกันมานั้น ถือว่าเป็นความเชื่อที่ผิดเราต้องปรับเปลี่ยนความคิดกันเสียก่อนที่จะสายเกินไป เพราะจากสถิติอุบัติเหตุช่วง 7 วันอันตราย ตั้งแต่ปี 2549-2555 นั้น ส่วนใหญ่มาจากสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด

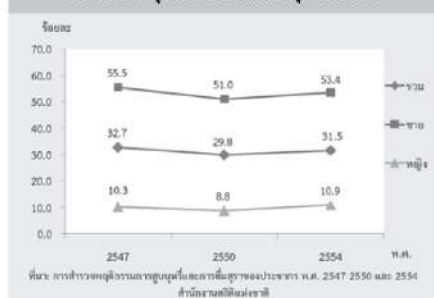
นายวิบูลย์ ตัด ลูทันชนกิตติ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดื่มสุราของคนไทยที่พบว่ากว่าครึ่งของชายดื่มสุรา ขณะที่ประมาณ 1 ใน 10 ของผู้หญิงเป็นนักดื่มเช่นเดียวกันและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ และกลุ่มวัยทำงาน (อายุ 25-59 ปี) เป็นนักดื่มมากกว่าวัยอื่น

นอกจากนี้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติยังพบว่า การไม่สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์ของคนไทย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 19.6 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 21.6 ในปี 2549 ทั้งนี้หากยังไม่มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรมร่วมกันแล้ว เราจะสูญเสียทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าไปอีกมากมายทุกๆ ปี

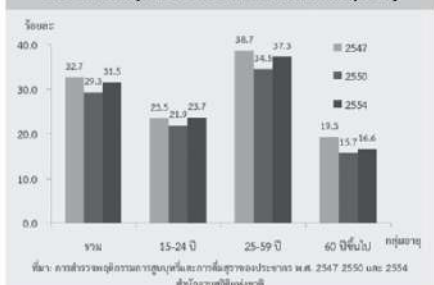
การสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่หรือโดยสารรถจักรยานยนต์

อัตราการดื่มสุราของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

อัตราการดื่มสุราของประชากร จำแนกตามกลุ่มอายุ

การรณรงค์ “เมาไม่ขับ” แม้จะทำให้การเกิดอุบัติเหตุมีแนวโน้มลดลง แต่ก็ยังเป็นการสูญเสียที่สูงอยู่ บทเรียนจากการดื่มแล้วเมา เมาแล้วขับมีให้เห็นมากมาย ถึงเวลาแล้วหรือยังที่คนไทยจะเปลี่ยนแปลงตัวเองและคนรอบข้างให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและคนอื่นๆ โดยไม่ดื่มเครื่องดื่มมึนเมาเมื่อต้องขับรถ อย่าลืมว่าทุกมาตรการในการแก้ปัญหาอุบัติเหตุจราจรทางบก จะเป็นจริงได้เมื่อทุกฝ่ายดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และมาลองดูกันว่าสงกรานต์ปีนี้เป็นเช่นไร คงต้องรอลุ้นกัน...

มันใจข้อมูลไม่รั่วไหล ไม่ไขว่ไขว่เรื่องภาษี ร่วมใจให้ข้อมูล “สามเอนธุกิจและอุตสาหกรรม”

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

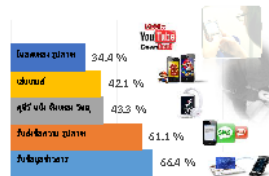
โอม...วัยรุ่นไทย...จจเจจ...จจเจจ

โอม...จจเจจ...จจเจจ ... เป็นเพลงที่แม่เพิ่งมาลือเลียน พฤติกรรมวัยรุ่นไทย ที่หันหน้าหันหลังจ้องอยู่กับโทรศัพท์มือถือ เป็นที่น่าสังเกตว่าวัยรุ่นไทยจะโทรศัพท์มือถือเป็น ปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือนับเป็นปัจจัยที่ 5 ของคนในยุคเทคโนโลยี โดยเฉพาะ กลุ่มวัยรุ่นในเมือง เป็นกลุ่มที่หันมาพึ่งพาโทรศัพท์มือถือตลอดเวลา และจากการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในครัวเรือน พ.ศ. 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ามากกว่า ร้อยละ 86.9 ของวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มีโทรศัพท์มือถือใช้ ด้วย เทคโนโลยีของโทรศัพท์มือถือในปัจจุบัน หรือที่เรียกว่า Smart Phone ไม่ได้มีไว้แค่เพียงรับสาย หรือโทรออกเท่านั้น ยังมีฟังก์ชันการทำงานอีกหลายอย่าง เช่น รับข้อมูล/ข่าวสาร รับส่งข้อความ และใช้เพื่อความบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังเพลง รวมถึงการเล่น ความสามารถของ Smart Phone จึงเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของ วัยรุ่นที่เพิ่มไปด้วยผลสืบเนื่องมาจากการ จึงเป็นที่มาของ เพลง โอม...จจเจจ...จจเจจ...

วัยรุ่นใช้โทรศัพท์มือถือทำอะไรบ้าง ผลการสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ใช้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด รับส่งข้อมูล รูปภาพ และรับความบันเทิง ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม เป็นต้น

พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นอายุ 15-24

ที่มา : การตรวจการมีเทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือน พ.ศ. 2555 สำนักงานพัฒนา

ปัจจุบันการเข้าถึงการให้บริการระบบเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ ประกอบกับนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (MCT) ที่ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ ICT ในทุกภาคส่วน อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทำให้ค่าบริการของโทรศัพท์มือถือมีราคาลดลง กว่าร้อยละ 70.6 ของกลุ่มวัยรุ่น ค่าค่าบริการโทรศัพท์มือถือต่ำกว่า 300 บาทต่อเดือน

รูปแบบการใช้บริการโทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นเน้นที่ความสะดวกสบายไม่ผูกมัดตามสไตล์ของวัยรุ่น ซึ่งยังไม่ราดสัฟหรือมีรายได้แน่นอน โดยเห็นได้จากค่าเฉลี่ยการสำรวจพบว่า 94.8 % ของวัยรุ่นใช้บริการมือถือในระบบเติมเงิน ทำให้สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ อย่างไรก็ตามก็ยังมีเรื่องที่น่ากังวลสำหรับผู้ประกอบการด้านบริการโทรคมนาคมว่าวัยรุ่นที่มีโทรศัพท์มือถือใช้งานอยู่แล้ว 17.4% ยังคงต้องการมี/ซื้อโทรศัพท์มือถือใหม่ในรูปแบบของ Smart phone ซึ่งมีฟังก์ชันตอบสนองความต้องการของกระแสสังคมได้มาก ความต้องการใช้ Smart Phone จึงค่อนข้างมีแรง ราคาของ Smart phone ในปัจจุบันจึงสูงขึ้นมา

เมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย และสำรวจของบริษัท ซินโนเวท ประเทศไทย พบว่าวัยรุ่นไทยมีโทรศัพท์มือถือเป็นของตัวเองมากเป็นอันดับ 1 ในภูมิภาคเอเชีย และถึงพบว่า วัยรุ่นไทยมากถึงร้อยละ 67% ใช้โทรศัพท์มือถือฟังเพลง

แม้ว่าวัยรุ่นไทยจะเน้นการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อรับข้อมูลข่าวสาร รับส่งข้อความ-รูปภาพ ดูหนัง ฟังเพลง-วิทยุ หรือเล่นเกมเป็นส่วนมาก หากจะมองเป็นโอกาสที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการพัฒนาตัวกับภาพลักษณ์ไทย กลุ่มวัยรุ่นควรเป็นกลุ่มเป้าหมายแรก เพราะเป็นกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องเทคโนโลยี ผนวกอยู่แล้ว อีกทั้งหลังของกลุ่มนี้ อาจจะนำไปให้เกิดคลื่นแห่งโอกาสของการเปลี่ยนแปลงในหน้าที่ก็เป็นได้

เปิดบ้านสถิติ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : พื้นฐานการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

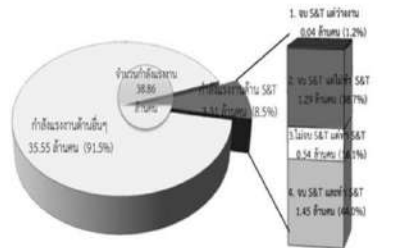
ปัจจุบันทุกภาคส่วนให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเห็นได้จากการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์การวิจัยหลัก ซึ่ง 1 ใน 5 เป็นการให้ความสำคัญในการสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมและบุคลากรทางการวิจัย โดยมีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเอง บนพื้นฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการต่างๆ อย่างสมดุลและเหมาะสม จากข้อมูลจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา ของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่ทำวิจัยเทียบเท่าเต็มเวลา (Full-time equivalent : FTE) 9.01 คนต่อจำนวนประชากร 10,000 คน มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาประมาณ 21,494 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนการใช้จ่ายด้านการวิจัยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ค่อนข้างน้อยเพียงร้อยละ 0.24 เท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนบุคลากรด้านวิจัยของไทยกับประเทศต่างๆ จะเห็นว่าประเทศไทยมีสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย ฟิลิปปินส์) แต่หากเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และเกาหลี ประเทศไทยถือว่ามีส่วนบุคลากรด้านการวิจัยต่ำกว่าประเทศดังกล่าวมาก

อย่างไรก็ตามการพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพในการแข่งขัน พื้นฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology : S&T) ถือเป็นสิ่งสำคัญ และจะขาดเสียไม่ได้ หากพิจารณาบุคลากรที่มีองค์ความรู้ด้าน S&T ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ มีการศึกษาด้าน S&T และทำงานด้าน S&T จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานประชากรในปี 2554 พบว่า จำนวนแรงงานด้าน S&T มีเพียง 3.31 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 8.5

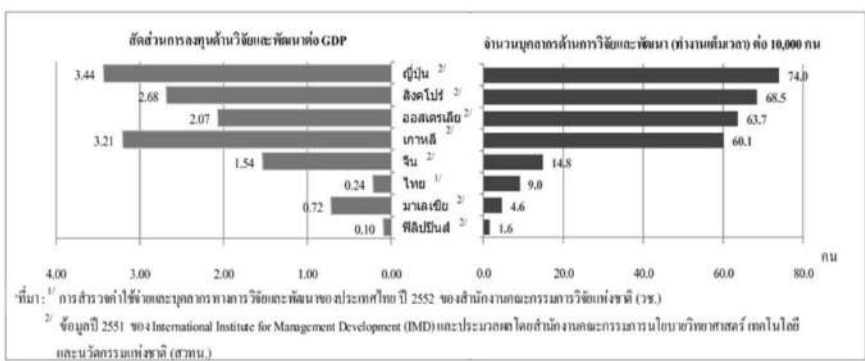
ของกำลังแรงงานทั้งสิ้น (38.86 ล้านคน) ในจำนวนนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ 1) ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้าน S&T 1.45 ล้านคน 2) ผู้จบการศึกษาด้าน S&T แต่ไม่ได้ทำงาน S&T 1.29 ล้านคน 3) ผู้ที่ไม่จบการศึกษาด้าน S&T แต่ทำงานด้าน S&T 0.54 ล้านคน และ 4) ผู้จบการศึกษาด้าน S&T แต่ว่างงาน 40,000 คน

จำนวน และร้อยละกำลังแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2554

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานประชากร พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ดังนั้นหากประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเป็นการสร้างรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคมอยู่เย็นเป็นสุข และสร้างความเข้มแข็งกับสิ่งแวดล้อม ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันผลักดันการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และมุ่งเน้นการประยุกต์ผลจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้ครอบคลุมทุกมิติ โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาให้เพียงพอทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เช่น ส่งเสริมการผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสาขาวิจัยในแขนงวิชาต่างๆ จัดหลักสูตรให้เนื้อหาเชื่อมโยงกับวิชาการทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

มั่นใจในสำนักงานสถิติแห่งชาติ รัฐและราชรัฐจะก้าวไปอย่างมั่นคง

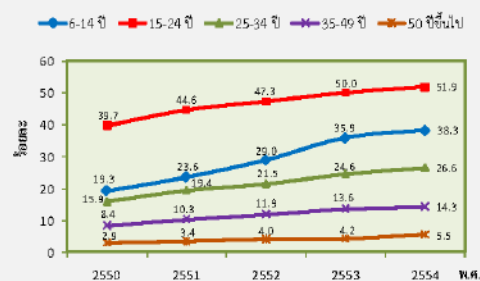
วัยรุ่น : อินเทอร์เน็ต : เกมออนไลน์

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในโลกออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มหลักในการใช้อินเทอร์เน็ต เพราะสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้จากทุกมุมโลก

จากการสำรวจการมีและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มอื่น จากร้อยละ 39.7 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 51.9 ในปี 2554 และคาดว่า การใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นนี้จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

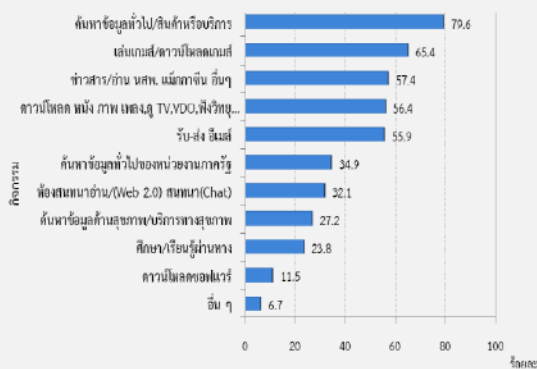
กลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี มักใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูลทั่วไป/สินค้าหรือบริการมากที่สุด ร้อยละ 79.6 เล่นเกมส์ดาวน์โหลดเกมส์ร้อยละ 65.4 อ่านข่าวสารหนังสือพิมพ์ แมกกาซีนต่างๆ ร้อยละ 57.4 ดาวน์โหลดหนังเพลง ดูทีวี วีดีโอ ฟังวิทยุ ร้อยละ 56.4 รับ-ส่งอีเมล ร้อยละ 55.9 เป็นต้น

ประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนตามกลุ่มอายุ ปี 2550-2554

ที่มา : สำนักงานการวิจัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2550-2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

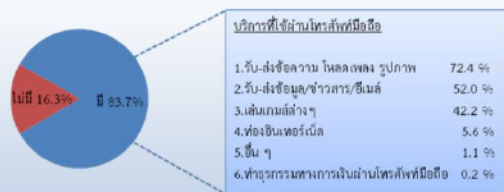
วัยรุ่นอายุ 15-24 ปีที่ใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนตามกิจกรรมที่ใช้ปี 2554

ที่มา : สำนักงานการวิจัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เป็นที่ยอมรับว่าอินเทอร์เน็ตมีบทบาทต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนมาก ประกอบกับรัฐบาลณรงค์ให้ภาครัฐรวมทั้งสถาบันการศึกษาต่างๆ นำเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อินเทอร์เน็ตจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาด้านออนไลน์ (e-Learning) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่างๆ ในสื่อออนไลน์ ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ทั่วโลก รวมทั้งนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษา และการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เช่น โครงการไซเบอร์สเกาท์ของกระทรวง ICT โครงการคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นอื่นๆ ในอนาคตโครงการบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฟรีในพื้นที่สาธารณะ เป็นต้น

วัยรุ่นอายุ 15-24 ปีที่ใช้โทรศัพท์มือถือ จำแนกตามกิจกรรมที่ใช้ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ปี 2554

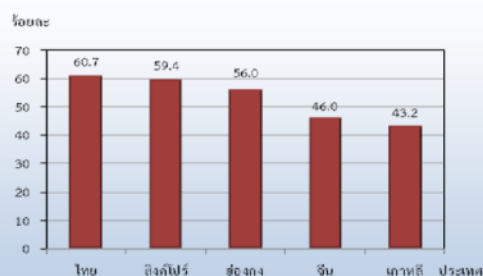

ที่มา : สำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2554 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การเข้าถึงหรือการใช้อินเทอร์เน็ต ได้รับการพัฒนาให้มีความสะดวกสบายในการใช้ และสามารถเข้าถึงด้วยอุปกรณ์ที่ทุกคนคุ้นเคย คือ โทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันโดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถพกพาได้สะดวกและใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้อย่างรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา นอกจากนั้นยังใช้ท่องอินเทอร์เน็ต เล่นเกมสลับ-ส่งอีเมล ดาวโหลดเพลงรูปภาพต่างๆ และจากการผลสำรวจดังกล่าวยังพบอีกว่าวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ที่มีโทรศัพท์มือถือ และใช้โทรศัพท์มือถือ เพื่อเล่นเกมต่างๆ มากถึงร้อยละ 42.2

จากจุดนี้เองทำให้สังคมเริ่มให้ความสนใจและห่วงใยเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น จากผลการสำรวจพฤติกรรมบริโภคสื่อของวัยรุ่น ของบริษัท ชินโนเวต จำกัด ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มอายุ 15-24 ปี ในหลายๆ ประเทศในแถบเอเชีย พบว่า วัยรุ่นไทยมีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงถึง 3.1 ชั่วโมงต่อวัน และใช้เวลาในการเล่นเกมน์ออนไลน์ผ่านคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือ รวมทั้งเกมสื่อกึ่งโทรทัศน์แบบพกพาสูงที่สุด ครองแชมป์อันดับหนึ่งในเอเชีย คือ เฉลี่ยวันละ 60.7 นาที สูงกว่าค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นในหลายๆ ประเทศ เช่น สิงคโปร์ 59.4 นาที/วัน ฮองกง 56 นาที/วัน เกาหลี 46 นาที/วัน และจีน 43.2 นาที/วัน เป็นต้น

เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเล่นเกมน์ออนไลน์ของวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ของประเทศในเอเชีย

ที่มา : สำรวจพฤติกรรมการใช้สื่อของวัยรุ่น พ.ศ. 2551 บริษัทชินโนเวต จำกัด

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยกับประเทศอื่น ที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสูงกว่าไทยแล้ว จะเห็นว่าวัยรุ่นไทยนับว่าเป็นห่วงมาก หากวัยรุ่นรู้จักใช้เวลาส่วนที่เหลืออีกประมาณ 2 ชั่วโมงนั้น ไปใช้อินเทอร์เน็ตในทางสร้างสรรค์ เช่น ค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา เรียนรู้ อ่านข่าวสารต่างๆ รับส่งอีเมล หรือทำธุรกรรมการค้า e-Commerce อินเทอร์เน็ตก็จะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มากด้วยประโยชน์สำหรับวัยรุ่น แต่ถ้าเด็กและเยาวชนไม่สามารถจัดระเบียบการใช้อินเทอร์เน็ตให้มีเหมาะสม ขาดวิจารณญาณ ขาดความรู้เท่าทัน ก็ส่งผลเสียต่อการเรียนและสุขภาพของวัยรุ่น และไม่เพียงแต่ตัววัยรุ่นเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อสังคมและครอบครัว จนอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งและนำไปสู่ปัญหาระดับชาติได้ในที่สุด

จึงเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วน ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชน รวมทั้งสถานประกอบการกิจที่เกี่ยวข้อ ควรจะหันมาให้ความร่วมมือช่วยกันดำเนินงานที่รับผิดชอบอย่างเหมาะสม และช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นอนาคตของประเทศต่อไป

เด็กไทย...ไอที

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ปัจจุบันนี้โครงสร้างประชากรของไทยเปลี่ยนแปลงไป คือ มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ขณะที่เด็กเกิดลดลง จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าครึ่งทศวรรษที่ผ่านมา จำนวนเด็กและเยาวชน

ร้อยละของเด็กและเยาวชน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ประมาณ 3) พ.ศ. 2550 – 2554, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

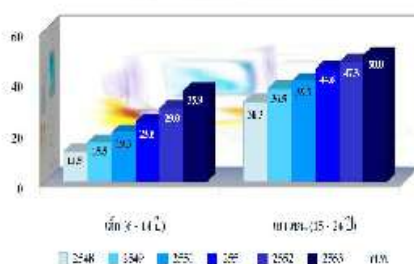
มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 38.3 ในปี 2550 เหลือร้อยละ 35.4 ในปี 2554 จากการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้สังคมหันไปใส่ใจกับผู้สูงอายุมากขึ้น อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมว่าเด็กก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องให้ความสำคัญเช่นกัน เพื่อให้เด็กไทยเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันข้างหน้า นำพาประเทศพัฒนาก้าวหน้าต่อไป

วันเด็กนับเป็นอีกวันที่เด็กๆ ทุกคนรอคอย เนื่องจากเป็นวันที่เด็กทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่างร่วมกันจัดขึ้น เพื่อให้ความสำคัญกับคำว่า “วันเด็ก”

“สามัคคี มีความรู้ คู่ปัญญา คงรักษาความเป็นไทย ใส่ใจเทคโนโลยี” คือคำขวัญวันเด็กปี 2555 ซึ่งคำขวัญวันเด็กฟังแล้วรู้สึกดีทุกปี แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าคำขวัญจะคิดค้นแค่ไหน ก็จะไม่มีประโยชน์ หากไม่ใส่ใจปฏิบัติ ยิ่งขณะนี้สังคมไทยกำลังเดินตามกระแสวัตถุนิยม โลกก้าวกระโดดด้วยเทคโนโลยีอย่างไร้พรมแดน ดังนั้น ผู้ใหญ่จึงควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เพื่อปลูกฝังการเรียนรู้ที่ดีแก่เด็กๆ เพราะพฤติกรรมของผู้ใหญ่จะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างไม่รู้ตัว

เด็กและเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ต

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชนไทย พ.ศ. 2548 – 2553, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การพัฒนาด้านไอซีทีหรือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว แม้อิซีทีจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมายสำหรับเด็ก แต่ก็ก่อให้เกิดปัญหาตามมาเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเด็กติดเกม ติดอินเทอร์เน็ตหรือติดห้องสนทนา (chat) จากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าในครึ่งทศวรรษที่ผ่านมา เด็กและเยาวชนมีการใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้นทุกปี กล่าวคือ มีเด็กใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มจากร้อยละ 11.8 ในปี 2548 เป็น ร้อยละ 35.9 ในปี 2553 ส่วนเยาวชนที่ใช้อินเทอร์เน็ต เพิ่มจากร้อยละ 31.3 เป็นร้อยละ 50.0 ในปี 2553

เด็กไทยในโลกไร้พรมแดน

"เยาวชน" กลุ่มวัยที่มีความสำคัญและมากด้วยพลังที่จะช่วยเสริมสร้างประโยชน์ในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ดังนั้นในวันที่ 20 กันยายนของทุกปี จึงถูกกำหนดให้เป็น "วันเยาวชนแห่งชาติ" สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงอยากให้เยาวชนไทยตระหนักไว้เสมอว่าตนเองมีบทบาทและความสำคัญต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป เมื่อพูดถึงเยาวชนก็นึกถึงอนาคตที่ทันสมัย เมื่อนึกถึงความทันสมัยก็ต้องพูดถึงเรื่องเทคโนโลยี

ในปัจจุบันเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีบทบาทและอิทธิพลเพิ่มขึ้นสำหรับเด็กและเยาวชน ดังจะเห็นได้จากการใช้โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในยุคไร้พรมแดนนี้ ที่ต้องกล่าวถึงอินเทอร์เน็ต นั้นเพราะทุกวันนี้อินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทกับวิถีชีวิตประจำวันของคนมากขึ้น โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชนที่อาจเรียกได้ว่า

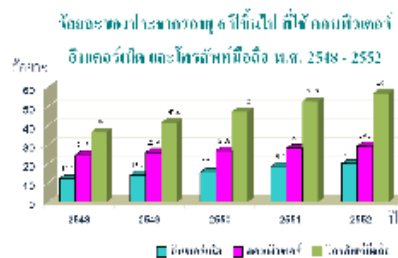

แทบจะขาดสังคมออนไลน์ไม่ได้เลย วัยรุ่นเกือบทุกคนมีมือถือ ซึ่งโทรศัพท์มือถือในปัจจุบันก็สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา

เทคโนโลยีในวันนี้ ???

ข้อมูลจากการสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ ปี 2548 - 2552

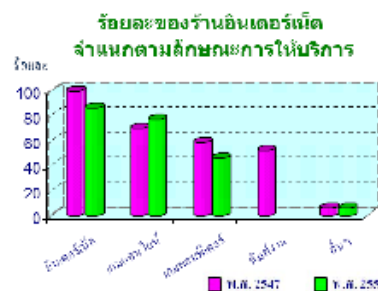
พบว่าคนไทยใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์มือถือ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้ครัวเรือนจะไม่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต แต่นั่นก็ไม่ใช่อุปสรรค เพราะสามารถใช้อินเทอร์เน็ต ตามร้านอินเทอร์เน็ต คาเฟ่ ได้

ที่มา: การสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงาน สถ. 2548 - 2552 สำนักรายงานสถิติแห่งชาติ

ร้านอินเทอร์เน็ตวันนี้มีนัยยะ ???

การสำรวจการให้บริการของร้านอินเทอร์เน็ต ปี 2547 และ 2551 พบว่าการให้บริการอินเทอร์เน็ต มีแนวโน้มลดลงจากที่เคยให้บริการครบทุกร้าน (100%) ในปี 2547 เหลือร้อยละ 86.3 ในปี 2551 แต่การให้บริการเกมออนไลน์กลับเพิ่มขึ้นอย่างมากจากร้อยละ 70.1 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 77.3 ในปี 2551

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ที่มา: การสำรวจร้านอินเทอร์เน็ต ส. 2547 และ ส. 2551

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

□ คนไปทำอะไรในร้านอินเทอร์เน็ต

ร้านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ 9 ร้านใน 10 ร้าน ระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่มาใช้บริการของร้านในการเล่นเกมส์ รองลงมาคือ ใช้ในการศึกษา/หาข้อมูลร้อยละ 61.4 และใช้ในการรับ-ส่ง อีเมลล์ร้อยละ 53.9 ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน

□ เด็ก/เยาวชนไทยใช้อินเทอร์เน็ตทำอะไร??

อย่างไรก็ตามจากผลการสำรวจเด็กและเยาวชน ในปี 2551 พบว่าเด็กและเยาวชนไทยใช้อินเทอร์เน็ตจากสถานศึกษาหรือที่บ้านมากที่สุด โดยเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นหาข้อมูล ร้อยละ 64.3 รองลงมาคือ เล่นเกม ร้อยละ 19.1 และเพื่อการศึกษา ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

แม้ “เด็กและเยาวชน” จะใช้เวลาส่วนใหญ่นอกไปกับการเรียน แต่ในปัจจุบันเด็กและเยาวชนใช้อินเทอร์เน็ต ในการเล่นเกมเป็นจำนวนมาก ทั้งเกมออนไลน์และเกมคอมพิวเตอร์แท่นที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้หรือเพิ่มเติมทักษะต่าง ๆ

“เด็กและเยาวชน” อาจมีวุฒิภาวะไม่มากพอในการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้นผู้ปกครองควรปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องให้แก่บุตรหลานในการใช้อินเทอร์เน็ต หรือเล่นเกม โดยอาจสร้างความเข้าใจหรือมีข้อตกลงกับบุตรหลานในการใช้อินเทอร์เน็ต และใช้เล่นเกมได้ในวันใดบ้าง ระยะเวลาเท่าไร และควรสนับสนุนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือ เล่นกีฬา เล่นดนตรี เป็นต้น เพื่ออนาคตของบุตรหลาน รวมถึงอนาคตของชาติด้วย เพราะ

เด็กในวันนี้ก็คือผู้ใหญ่ในวันหน้า

ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ผลกระทบจากโควิด-19 ต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากข้อมูลสถิติ : ดุลชำระเงิน (balance of payments statistics) ของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund หรือ IMF) ซึ่งรวบรวมรายงานค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผ่านบัตรเครดิตเพื่อวัดมูลค่าการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product หรือ GDP) พบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่พึ่งพาการท่องเที่ยวสูง (มากกว่าร้อยละ 10 ของ GDP) เช่นเดียวกับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่พึ่งพาสูงเช่นกัน คือ กัมพูชา ฟิลิปปินส์ เป็นต้น เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งทำให้การเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงอย่างมากเป็นผลให้เศรษฐกิจของประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนัก

สถานการณ์การท่องเที่ยวก่อน-หลังโควิด-19

จากสถิติพบว่าเที่ยวบินระหว่างประเทศที่เข้ามาประเทศไทย ปี 2563 และ ปี 2564 เมื่อเทียบกับปี 2562 ลดลง 42.50% และ 72.61% ตามลำดับ

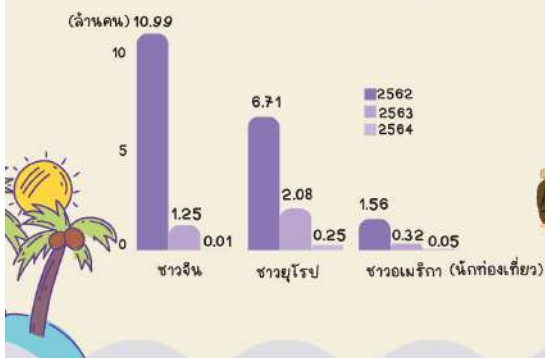
จำนวนที่นั่งโดยสารทั้งหมดที่ใช้บริการสายการบินในประเทศไทย ปี 2562 - ปี 2564

หมายเหตุ : ข้อมูลรวมจำนวนที่นั่งโดยสารภายในประเทศและระหว่างประเทศ

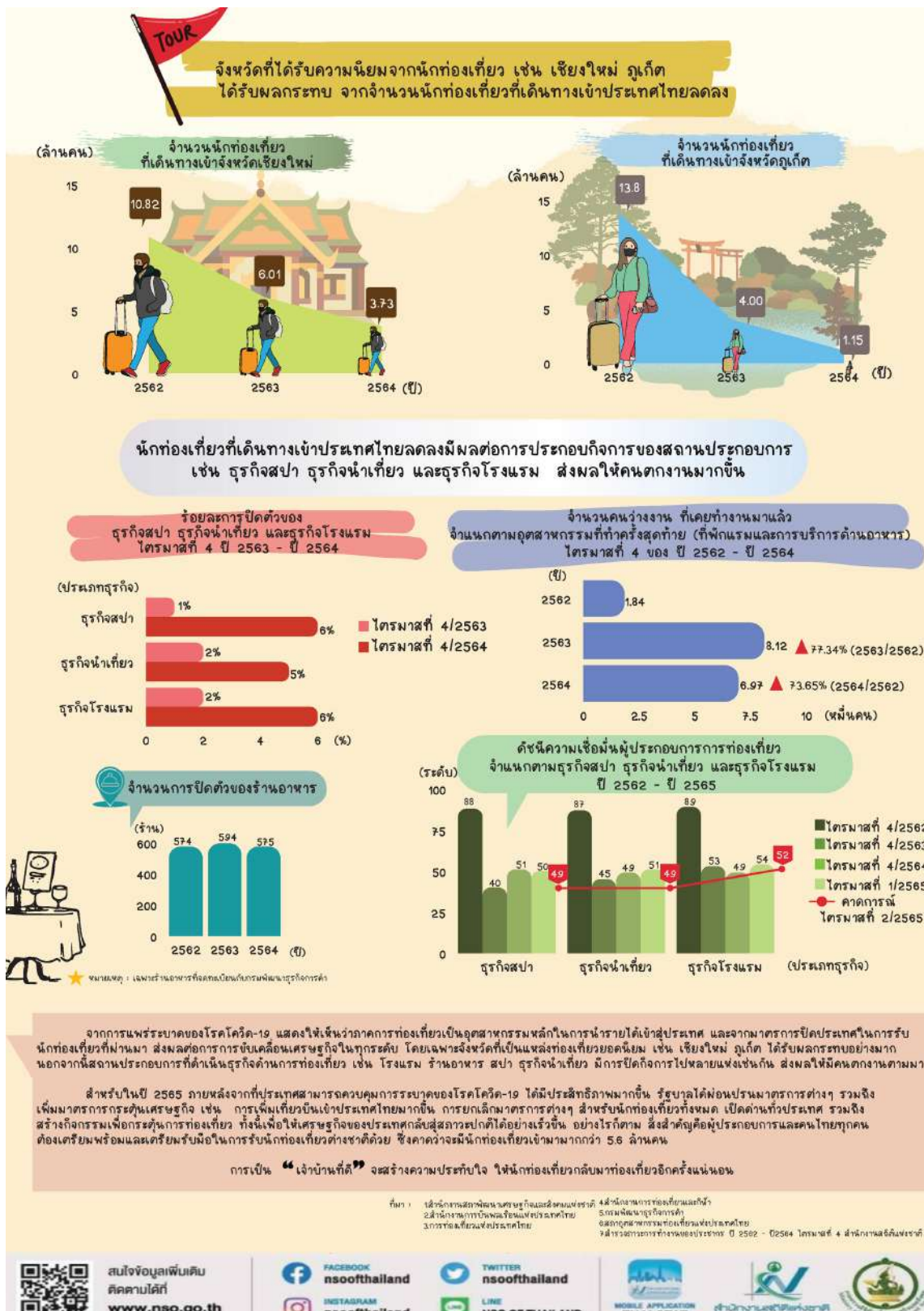
รายได้จากนักท่องเที่ยวต่อปี ในปี 2564 เทียบกับปี 2562 ลดลง 97.93% และในปี 2564 เทียบกับปี 2563 ลดลง 82.83%

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน ชาวยุโรป ชาวอเมริกา ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย ปี 2562 - ปี 2564

รายได้จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2562 - ปี 2564

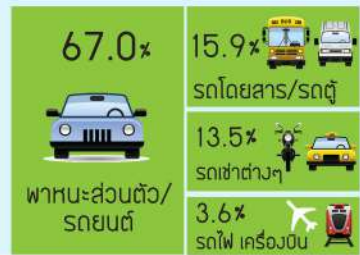

การท่องเที่ยวในประเทศ ของคนไทย ปี 2558

การเดินทางท่องเที่ยวของประชากร
ใน 1 ปี คนไทยประมาณ 2 ใน 3 เดินทางท่องเที่ยว

คนไทยส่วนมากท่องเที่ยวโดยการพักค้างคืน
และเดินทางไปท่องเที่ยวโดยรถส่วนตัว

ที่มา: การสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2559, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

จับตามองท่องเที่ยวไทย

การก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของประเทศสมาชิก 10 ประเทศนั้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องปรับเปลี่ยนนโยบาย ซึ่งแน่นอนว่าจะมีผลต่อประเทศไทยในหลายๆ ด้าน ที่น่าจับตามองคือการท่องเที่ยว ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคาดการณ์ว่า ในปี 2556 รายได้จากนักท่องเที่ยวไทยจะเพิ่มขึ้น 6% ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่า 100 ล้านคน ส่วนนักท่องเที่ยวต่างประเทศคาดว่าจะทำรายได้เพิ่มขึ้น 13 % หรือ คิดเป็นรายได้ 1 ล้านล้านบาท ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 8 % หรือ 24 ล้านคน

ในปี 2554 ไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ 776.2 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.4 ของ GDP แต่ในขณะเดียวกันยังมีคนไทยจำนวนหนึ่งเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งเป็นการไหลออกของรายได้จากคนไทยเข้าสู่ประเทศต่างๆ จำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว

ผลจากการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2554 ซึ่งจัดทำโดย สำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า คนไทยส่วนใหญ่นิยมเที่ยวในประเทศ มากกว่าเที่ยวต่างประเทศคือ ร้อยละ 67.8 และร้อยละ 3.7 ตามลำดับ โดยพบว่า ความถี่ของการท่องเที่ยวในประเทศ เฉลี่ยปีละ 1- 4 ครั้ง ใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 2,490 บาทต่อวัน ทั้งที่มีการพักค้างคืนและไม่พักค้างคืน

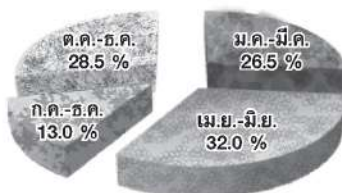
พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทย พ.ศ. 2554

พฤติกรรม	ในประเทศ	ต่างประเทศ
คนไทยเดินทางท่องเที่ยว (%)	67.8	3.7
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	2,490	4,651*
วันพักเฉลี่ย (วัน)	-	5.1*
จำนวนครั้ง (ปี/คน)	1-4	1.8

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ , การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
หมายเหตุ * ข้อมูล ม.ค.-มิ.ย.ปี 2555

ส่วนคนไทยที่ท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 3.7 นั้น นิยมไปเที่ยวต่างประเทศในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายนมากที่สุด ร้อยละ 32.0 รองลงมา คือ เดือนตุลาคม-ธันวาคม ร้อยละ 28.5 โดยเฉลี่ยจะท่องเที่ยวปีละ 1.8 ครั้งต่อคน จำนวนวันพักโดยเฉลี่ย 5.1 วัน ซึ่งชัดเจนว่า มีการใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่าการท่องเที่ยวภายในประเทศเกือบ 2 เท่าคือ เฉลี่ยคนละ 4,651 บาทต่อวัน

คนไทยท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวนคนช่วงม.ค.พ.ศ. 2554

ที่มา : การสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2554 สสช.

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวของไทยจากรายงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก แหล่งท่องเที่ยวสุดฮอต 10 อันดับของไทย ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ศิลปะ พัทยา เอเชียนทีเคเคอร์เซอร์ฟร้อนท์ทอม และฟาร์มแกะ จ.เพชรบุรี เป็นต้น

10 อันดับ แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของไทย ปี 2555

อันดับ	แหล่งท่องเที่ยวในประเทศ
1	พิพิธภัณฑ์ศิลปะ พัทยา
2	เอเชียนทีเคเคอร์เซอร์ฟร้อนท์ ทอม.
3	ฟาร์มแกะ จ.เพชรบุรี
4	เชียงใหม่ จ.เลย
5	คอกม้าวิบูลย์ กทม.
6	คอกม้าวิบูลย์ จ.เชียงใหม่
7	เกาะล้าน จ.ชลบุรี
8	อุทยานผึ้ง จ.เลย
9	สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
10	เกาะช้าง จ.ตราด

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , นิคมสารภัณฑ์เดินทาง

นับว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีต้นทุนทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวไม่แพ้ประเทศอื่นๆ ในโลก ดังนั้นจึงควรใช้ต้นทุนนี้ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย ตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจไทย โดยการรณรงค์ให้คนไทยหันมาท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ควรสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และการบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากลเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มภาคภูมิ

เปิดบ้านสถิติ

ท่องเที่ยวก้าวไกล... คนไทยมีงานทำ

หลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบกับปัญหาต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นวิกฤติทางการเมือง วิกฤติเศรษฐกิจ หรือวิกฤติจากธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศ เกิดการชะลอตัว ดังนั้น สิ่งสำคัญที่จะมีส่วนช่วยสร้าง รายได้ให้กับประเทศนั้น คงหนีไม่พ้นการส่งเสริมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวมีนับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศอย่างยิ่งยวด เป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิด

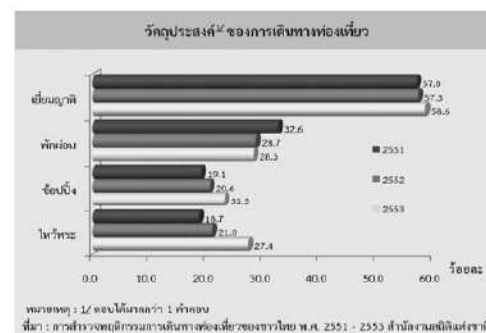
เกิดรายได้ให้กับประเทศไม่น้อยหน้าอุตสาหกรรมอื่นๆ เพราะสามารถดึงดูดเงินตราจากต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย เป็นจำนวนมหาศาลทุกปี อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ชุมชนสร้างรายได้จากการประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อบริการให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เช่น บริการที่พัก บริการนำเที่ยว ขายของที่ระลึก บริการขนส่ง เป็นต้น

จากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า ในรอบ 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2553 รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว จาก 285,272 ล้านบาท

ในปี 2543 เป็น 592,794 ล้านบาทในปี 2553 ซึ่งเม็ดเงินจำนวนนี้ยังไม่รวมรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งการเดินทางของชาวไทยส่วนมากมักจะเป็นการเดินทางไปเยี่ยมญาติ รองลงมาคือการเดินทางไปพักผ่อน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี

นายวิบูลย์ ทัด สุทัศน์ภิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า “แม้เม็ดเงินส่วนใหญ่จากการท่องเที่ยวจะมาจากชาวต่างชาติ แต่เราก็ไม่ควรมองข้าม

การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยถึงแม้ส่วนใหญ่จะเป็นการกลับไปเยี่ยมญาติก็ตาม เพราะการท่องเที่ยวทุกประเภทย่อมส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของสถานที่นั้นๆ” และคงจะดีไม่น้อยหากคนไทยทุกคนช่วยกันรณรงค์และส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อให้กลมกับโลกกันว่า “เที่ยวหัวใจใหม่ เมืองไทยยั่งยืน”

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ท่องเที่ยววันนี้.....สำคัญไฉน?

24 กันยายน 2555 ที่ผ่านมาเป็นวันท่องเที่ยวโลก เปิดบ้านสถิติฉบับนี้ จึงอยากชวนคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไทยในกรอบใหม่ของ AEC (ASEAN Economic Community) การท่องเที่ยวไทยจะมีความพร้อมแค่ไหนในการรับมือกับประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึงนี้

นายวิบูลย์ ตัด สุทนต์กิตต์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า แม้ประเทศไทย

จะได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย และจากอุทกภัยครั้งใหญ่ในปลายปี 2554 แต่การท่องเที่ยวไทยถือว่าไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ด้วยยังมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 15 ล้านคนในปี 2553 เป็น 19 ล้านคนในปี 2554¹ ซึ่งอาจเป็นเพราะประเทศไทยได้เปรียบในหลายๆ เรื่อง เช่น มีแหล่งท่องเที่ยวสวยงามทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ที่ทั่วโลกยอมรับ ความสะดวกสบายในการเดินทาง และมีอาหารการกินที่หลากหลายและขึ้นชื่อ เป็นต้น

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: WTO) คาดการณ์ว่าในปี 2558 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว จากจำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยอยู่ที่ 67.5 ล้านคนต่อปี จะเป็น 120 ล้านคนต่อปี นับเป็นโอกาสอันดี โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งมีความได้เปรียบอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงปัจจัยต่างๆ ที่อาจจะมีผลกระทบต่อธุรกิจด้านนี้

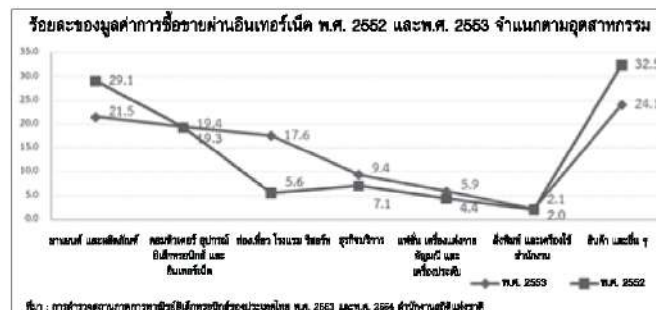
ด้านการตลาดที่ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และจะต้องส่งเสริมพนักงานให้ได้รับการพัฒนาทักษะในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้สามารถรองรับการแข่งขันซึ่งจะมีเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน จากข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าสัดส่วนของผู้ทำงานด้าน ICT ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหารมีค่อนข้างน้อยเพียงร้อยละ 2.3 เท่านั้น ส่วนกิจกรรมด้านการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า หรือ logistic มีเพียง ร้อยละ 0.9 ทำให้เห็นว่าไทยเรายังคงต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอีกมากเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต

หัวใจสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ประกอบการต้องเริ่มทำการตลาดในรูปแบบใหม่ๆ ควรหันมาสร้างนวัตกรรมทางการตลาด ใช้สื่อออนไลน์และเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาทำการตลาดให้มากขึ้นเพื่อลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ซึ่งก็พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น จากผลสำรวจสภาพการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผู้ประกอบการธุรกิจในกลุ่มท่องเที่ยว โรงแรม รีสอร์ท มีการดำเนินธุรกิจซื้อขายผ่านสินค้าและบริการผ่านอินเทอร์เน็ต (e-Commerce) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12.2 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 13.8 ในปี 2554 ส่วนมูลค่าการซื้อขายสินค้าและบริการ

ผ่านอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการตามข้อมูลการซื้อขายในรายปีที่ผ่านมา คือปี 2553 เทียบกับปี 2552 ก็เพิ่มขึ้นกว่า 3 เท่า จากร้อยละ 5.6 (มูลค่าในรอบปี 2552) เป็นร้อยละ 17.6 (มูลค่าในรอบปี 2553)

WTO คาดว่าในอีก 3 ปีข้างหน้าจะมีนักท่องเที่ยวกว่า 120 ล้านคนเดินทางเข้ามาในอาเซียน คงจะเป็นสัญญาณว่าผู้ประกอบการที่รู้ตัวก่อน และสามารถปรับตัวได้ก่อน จะเป็นผู้ที่ได้ “รับ” ประโยชน์จาก AEC มากกว่า แม้ว่าการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับผลกระทบจากการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ AEC จะไม่ง่ายนัก แต่คงจะไม่ยากเกินไปสำหรับคนไทย.....

1/ : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

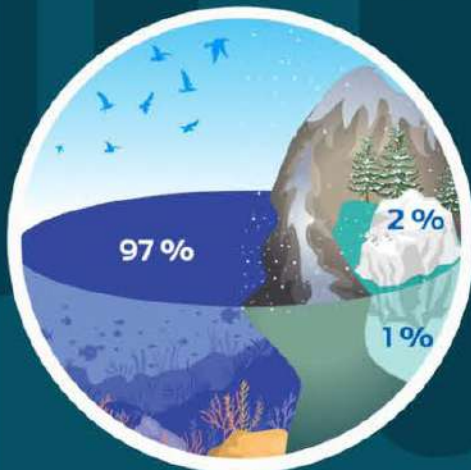
โปรดให้ความร่วมมือกับ “ชาติ” ในการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย ตั้งแต่สัปดาห์ตุลาคม 2555

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

SAVE WATER

ทรัพยากรน้ำมีวันหมดใช้ทุกหยดอย่างรู้คุณค่า

น้ำในโลก
ของเรา 97 %
เป็นน้ำเค็ม

2 %
คือน้ำจืด
ที่เย็นน้ำแข็ง

เหลือเพียง
1 % คือน้ำจืด
ที่ใช้ได้

“น้ำ” ในประเทศไทย

- ปริมาณน้ำฝนรายปีเฉลี่ย
ทั่วประเทศไทยประมาณ
1,557 มิลลิเมตร
- ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปีต่อ
ประชากร 4,250 ลูกบาศก์เมตร
ต่อคน
- ปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถนำมา
ใช้ได้รายปี 682 ลูกบาศก์เมตร
ต่อคน
- ปริมาณน้ำเก็บกักรายปีต่อ
ประชากร 1,375 ลูกบาศก์เมตร
ต่อคน

กิจกรรมการใช้น้ำ

การเกษตร 145,484 ล้านลบ.ม./ปี

การผลิต 3,548 ล้านลบ.ม./ปี

อุปโภค-บริโภค 3,859 ล้านลบ.ม./ปี

น้ำเพื่อการบริการ 650 ล้านลบ.ม./ปี

รักษาระบบนิเวศ 23,260 ล้านลบ.ม./ปี

รวมการใช้น้ำทั้งสิ้น 176,837 ล้านลบ.ม./ปี

“การใช้น้ำให้ประหยัด ดุ่มค่า”

ปิดก๊อกน้ำ

ไม่เปิดน้ำทิ้งไว้

ตรวจสอบการรั่วไหล
ของน้ำ

ลดสิ่งสกปรก

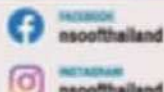

อย่าเทน้ำมาบนกันเป้

ที่มา : รายงานดัชนีชี้วัดจัดการน้ำ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

บริการข้อมูลผ่านเว็บไซต์
nso.go.th

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

น้ำ...สิ่งสำคัญ แต่คนมักมองข้าม

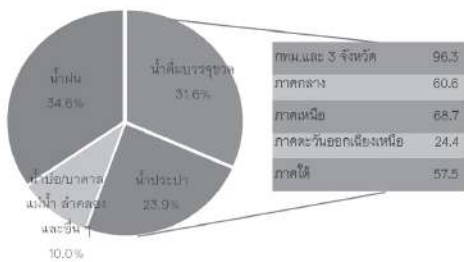

น้ำ เป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนเราทุกคน ถึงแม้โลกจะประกอบไปด้วยน้ำมากถึง 7 ส่วน แต่ส่วนใหญ่เป็น “น้ำเค็ม” จากทะเลและมหาสมุทร ส่วน “น้ำจืด” ซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชากรโลกกว่า 6,000 ล้านคน มีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น และเมื่อความต้องการน้ำของประชากรโลกเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากการขยายตัวของประชากรโลก ซึ่งส่งผลให้น้ำจืดของโลกเริ่มที่จะขาดแคลน สมัชชาสหประชาชาติ จึงได้ประกาศให้วันที่ 22 มีนาคมของทุกปีเป็น “วันน้ำของโลก” หรือ World Water Day โดยเริ่มในปี 2536 เป็นปีแรก และชักชวนให้ประเทศต่างๆ ในโลกระลึกถึงความสำคัญของน้ำ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตทุกชนิดในโลก แนวคิดในการอนุรักษ์น้ำจึงเกิดขึ้น ทำอย่างไรจึงจะจัดการทรัพยากรน้ำได้อย่างยั่งยืนในอนาคต

นิยมใช้น้ำประปามากที่สุดร้อยละ 73.4 รองลงมาคือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ร้อยละ 26.0 เป็นต้น ซึ่งครัวเรือนในทุกภาคใช้น้ำประปามากกว่าร้อยละ 70 โดยครัวเรือนที่อยู่ใน กทม. และ 3 จังหวัดใกล้เคียงใช้น้ำประปามากที่สุดถึงร้อยละ 90.8 (ดังแผนภูมิ 1 และ 2) จะเห็นได้ว่า น้ำประปาถือเป็นแหล่งน้ำกินและน้ำใช้ที่สำคัญสำหรับคนไทย

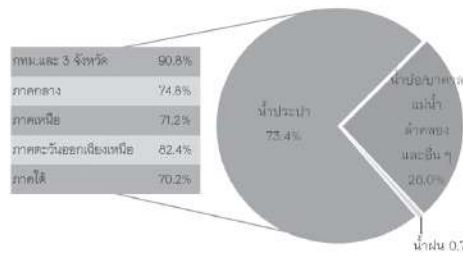
เมื่อพิจารณาปริมาณการใช้น้ำประปาของ กทม. และ 3 จังหวัดใกล้เคียง และในส่วนภูมิภาค พบว่า กทม. และ 3 จังหวัดใกล้เคียงมีปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ยต่อคนต่อวันมากกว่า 2 เท่าของคนในส่วนภูมิภาค กล่าวคือ คนใน กทม. และ 3 จังหวัดใกล้เคียงในปี 2552 มีการใช้น้ำประปาเฉลี่ยต่อคนต่อวันอยู่ที่ 1.81 ลบ.ม. ในขณะที่คนในส่วนภูมิภาค ใช้เพียง 0.85 ลบ.ม. ต่อคนต่อวัน (ดังแผนภูมิ 3) จะเห็นได้ว่าพื้นที่ กทม. และ 3 จังหวัดใกล้เคียงมีปริมาณการใช้น้ำประปาสำหรับดื่มและใช้มากกว่าคนในจังหวัดอื่น ซึ่งเห็นได้ว่า พื้นที่ดังกล่าวมีการขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรมเป็น

แผนภูมิ 1 ร้อยละของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของน้ำดื่ม พ.ศ. 2552

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2552

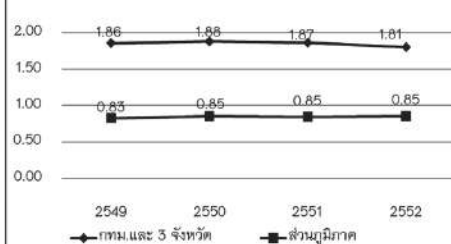
แผนภูมิ 2 ร้อยละของครัวเรือนจำแนกตามประเภทของน้ำที่ใช้ พ.ศ. 2552

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2552

สำหรับสถานการณ์การใช้น้ำของคนไทย หากพิจารณาจาก 2 ส่วนคือ น้ำดื่มและน้ำใช้ จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนไทยมีน้ำดื่มและน้ำใช้ มาจากน้ำ 4 ประเภท คือ น้ำดื่มบรรจุขวด น้ำฝน น้ำประปา และน้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น น้ำบ่อน้ำบาดาล น้ำจากแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น ประเภทน้ำดื่มที่ครัวเรือนไทยใช้ดื่มมากที่สุดคือ น้ำฝน ร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ น้ำดื่มบรรจุขวด และน้ำประปา ร้อยละ 31.6 และ 23.9 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการใช้น้ำประปาสำหรับดื่มในแต่ละภาคพบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือนในทุกภาคใช้น้ำประปาสำหรับดื่ม ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีการดื่มน้ำประปาจะรวมกับดื่มน้ำบรรจุขวด ซึ่งผลมาจากน้ำประปาเช่นเดียวกันโดยครัวเรือนใน กทม. สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ใช้น้ำประปาสำหรับดื่มมากที่สุดร้อยละ 96.3 สำหรับน้ำใช้ พบว่า ครัวเรือนส่วนใหญ่ก็

แผนภูมิ 3 ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ยต่อคนต่อวัน พ.ศ. 2549-2552

ที่มา : การประปาส่วนหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค

จำนวนมาก จึงมีความต้องการใช้น้ำมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม ปริมาณการใช้น้ำของคนในพื้นที่ กทม. สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี อาจจะมีแนวโน้มสูงมากขึ้นอีกเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการขยายตัวของชุมชนและอุตสาหกรรมสูง ดังนั้นการกำหนดมาตรการต่าง ๆ รวมทั้งการณรงค์ให้ประชาชนรู้จักจัดการการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าและประหยัด หน่วยงานที่

เกี่ยวข้องควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับพื้นที่ กทม. สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการใช้ทรัพยากรน้ำในปริมาณมาก ขณะเดียวกันยังต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และดูแลแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นแหล่งน้ำสำคัญของประชาชนในส่วนภูมิภาคด้วย

ใส่ใจข้อมูลไม่รั่วไหล ร่วมใจให้ข้อมูล “สามะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม”

เปิดบ้านสถิติ

น้ำท่วม..

ผลพวงจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

ผล กระทบจาก ภาวะอุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปลายปี 2554 เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า เป็นปัญหาที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ ในการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดบ้านสถิติฉบับนี้ จึงขอนำเสนอสถิติที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ความเสียหายจากเหตุการณ์น้ำท่วมที่ผ่านมา

นายวิบูลย์ หัตถ์ ลูทันทนศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจพื้นที่ที่อุทกภัยน้ำท่วมใน 61 จังหวัด ในช่วงเดือน กรกฎาคม ถึง ธันวาคม 2554 พบว่า มี ครัวเรือนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าว รวม 5.3 ล้านครัวเรือน 17.6 ล้านคน ในจำนวนนี้ เป็นครัวเรือนที่อุทกภัยน้ำท่วมร้อยละ 73.7 คิดเป็น ประชากร 12.9 ล้านคน ครัวเรือนในภาคที่ได้รับผลกระทบ มากที่สุด คือ ภาคกลาง 18 จังหวัด 1,536.3 ครัวเรือน ประชากร 5.2 ล้านคน

หากดูความรุนแรงด้วยระดับของน้ำที่ท่วมและระยะเวลา ที่ท่วมถึง พบว่า โดยเฉลี่ยน้ำท่วมสูงประมาณ 89 ซม. และ ท่วมขังเฉลี่ยนาน 27 วัน นอกจากนี้ยังพบว่า มีถึง 1 ใน 4 (ร้อยละ 25.2) ของครัวเรือนที่น้ำท่วมขังในสัปดาห์ ถูกลูกน้ำท่วมเป็นเวลานานกว่า 60 วัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครัวเรือน ที่อยู่ริมบ่อ ลม. และยังมีอีกถึงร้อยละ 19 ที่น้ำท่วม สูงกว่า 120 ซม.

ครัวเรือนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 53.9) ระบุว่า มีการ เตรียมการเพื่อรับมือกับน้ำที่ท่วม โดยเฉพาะการเตรียม ยกลูกขึ้นที่สูง บำรุงทรายมากขึ้น และสำรองของกินของใช้ เป็นต้น โดยมีครัวเรือนถึงร้อยละ 72.7 ระบุว่าได้รับการแจ้ง ข้อมูลล่วงหน้าก่อนที่น้ำจะท่วม ส่วนครัวเรือนที่มีการอพยพ ออกจากพื้นที่ที่น้ำท่วมมีอยู่ร้อยละ 18.0 โดยอพยพ ออกไปโดยเฉลี่ยแล้วเป็นเวลามากกว่า 1 เดือน (34 วัน)

สำหรับผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน โดยเปรียบเทียบการทำงานของคนในครัวเรือนก่อน น้ำท่วมกับหลังน้ำท่วม พบว่า การทำงานในรูปแบบเดิมเวลา

ของประชาชนในทุกภาคลดลง ในขณะที่การทำงานไม่เต็มเวลา และไม่มีงานทำ/ลดงานมีเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะ ลม. มี ผู้ลดงานมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคกลาง มีผลให้รายได้ เฉลี่ยของครัวเรือนทุกภาคลดลง

ส่วนการสูญเสียรายได้ของครัวเรือน และความเสียหาย ของทรัพย์สินเช่นที่อยู่อาศัยรถยนต์/รถจักรยานยนต์สิ่งของ เครื่องใช้ของครัวเรือน เครื่องมืออุปกรณ์การประกอบอาชีพ การขาดทุนของกิจการ เมื่อคิดเป็นมูลค่าความเสียหายเฉลี่ย ต่อครัวเรือน พบว่า ครัวเรือนโดยรวม ลม. ยังครองแชมป์ เนื่องจากมีมูลค่าความเสียหายสูงกว่าภาคอื่น 2 - 4 เท่าตัว

บทเรียนที่เกิดขึ้นจากอุทกภัยในครั้งนี้ นอกจากความเสียหายของทรัพย์สินต่าง ๆ แล้ว ยังมีประชาชนอีก จำนวนหนึ่ง ที่ต้องสูญเสียชีวิตของสมาชิกในครัวเรือนไป พร้อม ๆ กับ การเตรียมการเพื่อให้เกิดความพร้อมในการ เอาชีวิตรอด และช่วยเหลือชีวิตของผู้อื่น จำเป็นต้องมี ทัศนคติพื้นฐานบางอย่างที่อาจมองข้าม เช่น การขยับน้ำ จากผลการสำรวจ พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของคนไทย (ร้อยละ 51.1) ยังขยับน้ำไม่เต็ม โดยมียอดเฉลี่ย 18.6 เท่าพัน ที่คิดว่าขยับน้ำได้เหมาะสมมาตรฐานสากล (คือ ขยับน้ำขึ้นครึ่ง ถึงครึ่งน้ำที่มีระยะทาง 25 เมตรขึ้นไป) และร้อยละ 26.4 ขยับน้ำได้ในระยะทางเฉลี่ยเพียง 8.5 เมตร และร้อยละ 3.7 สามารถช่วยตัวเองได้แค่เพียงการลอยคอ

ผลกระทบและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุทกภัย ในปลายปีที่ผ่านมา ยังคงเป็น เรื่องถกเถียงกันในประเด็น ปัญหาการแก้ไข พื้นฟู เสียหายให้ทั่วถึง แต่ต้องไม่ลืมที่จะ เตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ในปีที่คาดว่าจะมีฝนตกชุกมากขึ้น โดยให้ประจักษ์ผลการที่ได้จากปีที่ผ่านมาเป็นบทเรียน และใช้ ข้อมูลข่าวสารให้เป็นประโยชน์

โปรดใช้ภาวน์ฉบับนี้กับ “ภาณ” ในสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม 1 ตุลาคม - 31 สิงหาคม 2555 นี้

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

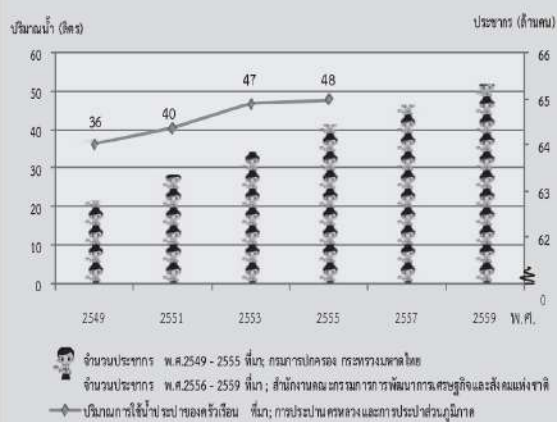
โลกนี้..มีน้ำให้ใช้ไม่มาก!

โลกประกอบไปด้วยน้ำ 3 ใน 4 ส่วน และจากปริมาณน้ำทั้งหมดนั้นเป็นน้ำเค็มมากถึงร้อยละ 97.5 เป็นน้ำจืดเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้น ในจำนวนนี้สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำจืดเพียงร้อยละ 0.08 ที่เหลือเป็นธารน้ำแข็งอยู่ทั่วโลก และแน่นอนว่ามนุษย์มีความจำเป็นต้องใช้น้ำในการดำรงชีวิต เพื่อการบริโภคและอุปโภค จึงต้องรู้จักการบริหารการใช้น้ำให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากข้อมูลของการประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค แสดงให้เห็นว่า คนไทยใช้น้ำเฉลี่ยวันละ 36 ลิตรต่อคน ในปี 2549 และมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปีตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น โดยในปี 2555 ปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ยต่อวันเพิ่มเป็น 48 ลิตรต่อคน

เมื่อพิจารณาการใช้น้ำของคนไทย ซึ่งแบ่งออกเป็นน้ำดื่มและน้ำใช้ ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า แหล่งน้ำใช้ของครัวเรือนไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.9) ใช้น้ำประปา ส่วนน้ำดื่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.0) เป็นน้ำประปาเช่นกัน โดยการนำน้ำประปามาผ่านกรรมวิธีทำให้สะอาดพร้อมดื่มเป็นน้ำบรรจุขวดหรือตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ (ร้อยละ 40.9) และวิธีการอื่นๆ (ร้อยละ 23.1) เช่น ต้ม

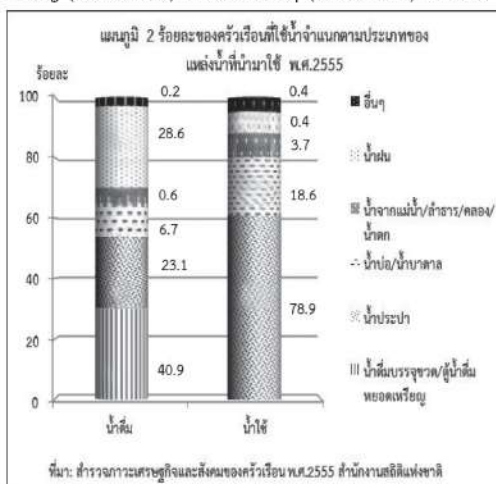
แผนภูมิ 1 ปริมาณการใช้น้ำประปาของครัวเรือนเฉลี่ยต่อคนต่อวันและจำนวนประชากร

กรอง เป็นต้น นอกจากนี้ครัวเรือนบางส่วน (ร้อยละ 28.6) เก็บกักน้ำฝนไว้เป็นแหล่งน้ำดื่มของครัวเรือน จากข้อมูลดังกล่าวเห็นได้ชัดเจนว่า น้ำประปาเป็นแหล่งน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สำคัญ ดังนั้นการบริหารจัดการการใช้น้ำจึงมีความสำคัญยิ่ง

ในขณะที่ประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ความต้องการใช้น้ำของมนุษย์ก็เพิ่มขึ้นไปด้วยเป็นเงาตามตัว ทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้จึงต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการผลิตน้ำใช้ที่มีคุณภาพและควรใช้น้ำอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพราะกระบวนการผลิตและการใช้น้ำทุกขั้นตอนก่อให้เกิดต้นทุน ซึ่งต้นทุนเหล่านี้ก็คือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้น้ำของครัวเรือนนั่นเอง ผลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ยังพบอีกว่า ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้น้ำซึ่งส่วนใหญ่เป็นน้ำประปา (ไม่รวมค่าใช้จ่ายน้ำดื่ม) สูงขึ้น จากเฉลี่ยเดือนละ 86 บาทในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ 135 บาทในปี 2555 และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้นทุกภาคส่วนต้องช่วยกันรณรงค์และปลูกจิตสำนึกให้มีการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าและช่วยกันประหยัด เพราะน้ำประปาทุกหยดมีต้นทุนการผลิต จากการใช้พลังงานในกระบวนการผลิตจนได้มาเป็นน้ำประปาให้ทุกคนได้ใช้ นอกจากนี้การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่าและประหยัดจะเป็นช่องทางหนึ่งของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโลกด้วย

ด้านอื่นๆ

ด้านอื่นๆ

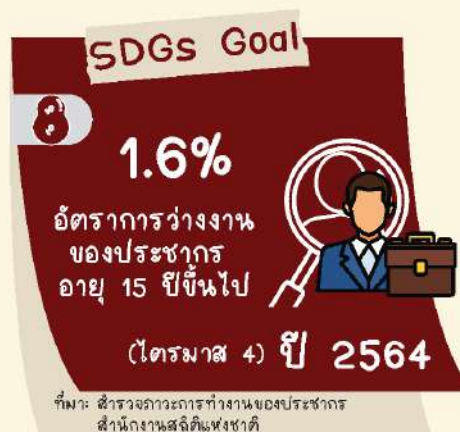

สถานการณ์เป้าหมายที่ยั่งยืน ของประเทศไทย ปี 2565

สถานการณ์เป้าหมายที่ยั่งยืน ของประเทศไทย ปี 2565

สถานการณ์เป้าหมายที่ยั่งยืน ของประเทศไทย ปี 2565

ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

ที่มา: กรมประมง

ที่มา: กรมป่าไม้

ที่มา: รายงานสถิติผู้ต้องขัง (ณ 1 ก.ค.2565)
กรมราชทัณฑ์

ที่มา : สํารวจการมีกรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารในครัวเรือน สํานักงานสถิติแห่งชาติ

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดตามได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
[nsoofthailand](https://www.facebook.com/nsoofthailand)

INSTAGRAM
[nsoofthailand](https://www.instagram.com/nsoofthailand)

TWITTER
[nsoofthailand](https://twitter.com/nsoofthailand)

LINE
NSO OF THAILAND

สถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ของประเทศไทย พ.ศ.2564

SDG 1

6.24% ของประชากรไทย
มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล^{1/}

SDG 2

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี **13.3%**
ที่มีความสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
(ภาวะเตี้ยแคระแกร็น)ของ WHO^{1/}

SDG 3

อัตราการตายของมารดา^{1/} **22.50%**
ต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน

SDG 4

92.9% ของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี
ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้
และพัฒนาการทางบุคลิกภาพ **ตามวัย**^{1/}

SDG 5

3 % ของผู้หญิงอายุ 20-24 ปี
แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี^{1/}

20.2 % ของผู้หญิงอายุ 20-24 ปี
แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 18 ปี^{1/}

SDG 6

99.5 % ของคนไทย
ดื่มน้ำจากแหล่งน้ำดื่มสะอาด^{1/}

เพิ่มมากขึ้น

สถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ของประเทศไทย พ.ศ.2564

SDG 7

99.77 %

ครัวเรือน
ที่เข้าถึงไฟฟ้า^{1/}

SDG 8

แรงงานไทย

มีรายได้เฉลี่ย^{1/}

80 บาทต่อชั่วโมง

SDG 9

มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิต^{1/}

คิดเป็น **25.3 %**

ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ

SDG 10

สัดส่วนประชากรที่มีรายได้
ต่ำกว่าร้อยละ **50** ของรายได้มัธยฐาน^{3/}

วัยเด็ก

4.48%

วัยแรงงาน

8.55%

ผู้สูงอายุ

3.25%

SDG 11

34%

ของ **ขยะ**

ที่เกิดขึ้นถูกกำจัด
ได้อย่างถูกต้อง^{1/}

SDG 12

กำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียน
ที่ติดตั้งในประเทศกำลังพัฒนา^{1/}

178 วัตต์ต่อหัว

สถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ของประเทศไทย พ.ศ.2564

SDG 13

ผู้เสียชีวิตจากภัยน้ำท่วม^{2/}
152 คน
ต่อประชากร **100,000** คน

SDG 15

ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้^{2/}
31.58%
(ต่อพื้นที่ทั้งหมด)

SDG 14

คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งของไทย^{1/}

ดีมาก **2%**

ดี **59%**

พอใช้ **34%**

เลื่อมโทรม **3%**

เลื่อมโทรมมาก **2%**

SDG 16

99.8%
ของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี
มีการจดทะเบียนเกิด^{1/}

SDG 17

ประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น^{1/}
สัดส่วนประชากรที่ใช้
อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็น **66.7%**

หมายเหตุ : 1/ ข้อมูล ปี 2562
2/ ข้อมูล ปี 2560
3/ ข้อมูล ปี 2558

สนใจข้อมูลเพิ่มเติม
ติดต่อได้ที่
www.nso.go.th

FACEBOOK
[nsoofthailand](https://www.facebook.com/nsoofthailand)

TWITTER
[nsoofthailand](https://twitter.com/nsoofthailand)

INSTAGRAM
[nsoofthailand](https://www.instagram.com/nsoofthailand)

LINE
NSO OF THAILAND

MOBILE APPLICATION
THAI STAT

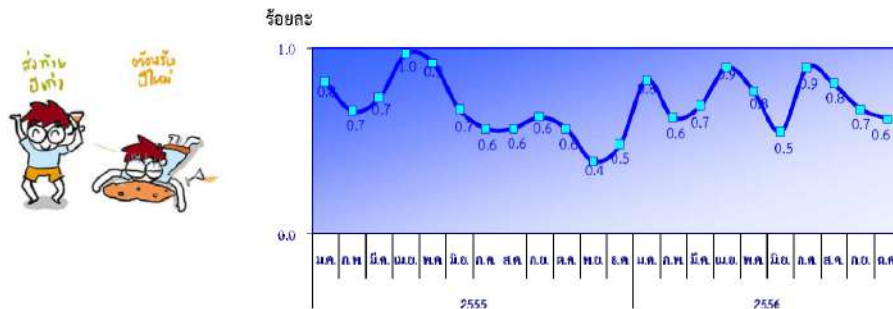
ประเทศไทยเป็นอย่างไร?...ในรอบปี...

ปี 2556 ที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การจะก้าวข้ามผ่านวิกฤตต่างๆ และเริ่มต้นใหม่ในปี 2557 กันอย่างไร คงต้องให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ อย่างไรก็ตามหากสองเหลี่ยมหลังกลับไปดูสถานการณ์ต่างๆ ทางด้านสังคมผ่านข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ที่เสมือนเป็นกระจกสะท้อนให้เห็นภาพประเทศไทยในอนาคต

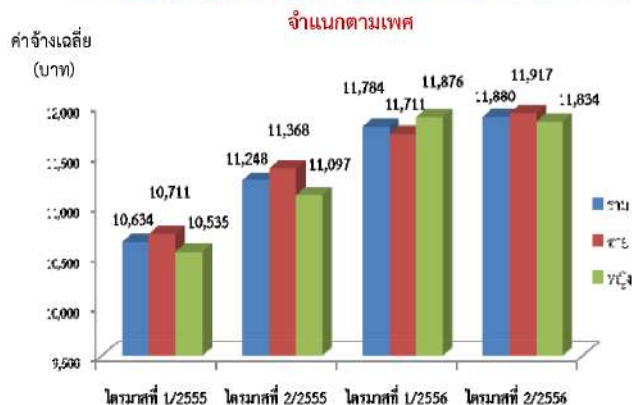
ปีที่...ค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้น แต่การว่างงานไม่กระทบ

การเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และภาวะเศรษฐกิจโลกชะลอตัว อาจกระทบต่อการประกอบการทั้งกิจการขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก จนทำให้ต้องปิดตัวลง แต่กลับไม่มีผลต่อการว่างงานมากนัก จากต้นปีถึงเดือน ต.ค. 2556 เฉลี่ยอยู่ในระดับร้อยละ 0.7 ซึ่งไม่ได้แตกต่างจากปีที่แล้ว อย่างไรก็ตามสิ่งที่เห็นได้ชัดคือ นโยบายขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท ทั่วประเทศ ทำให้ลูกจ้างมีค่าจ้างเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น แต่ทำให้คนจบใหม่อาจหางานทำได้ยากขึ้น เนื่องจากโรงงาน/ห้างร้านปิดกิจการ เพราะไม่สามารถรับสภาพต้นทุนด้านแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น

อัตราการว่างงานรายเดือน พ.ศ. 2555 และ พ.ศ. 2556

ค่าจ้างเฉลี่ยของลูกจ้างไตรมาส 1 และไตรมาส 3 พ.ศ. 2555 - 2556

ปีที่...คนชราสภาพแยลง และโดดเดี่ยวมากขึ้น

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของไทยขณะนี้สังคมยังไม่มีความพร้อม ส่งผลให้ผู้สูงอายุหรือคนที่กำลังจะเป็นผู้สูงอายุเสี่ยงกับปัญหาต่างๆ ทั้งด้านสุขภาพ การเงิน และสภาวะจิตใจ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไปมีส่วนทำให้ผู้สูงอายุต้องอยู่ตามลำพัง รับการดูแลบุตรหลานที่พ่อแม่ต้องไปทำงานต่างถิ่นที่เพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า (ร้อยละ 3.6 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 8.6 ในปี 2554) นอกจากนี้ผู้สูงอายุในยุคต่อไปยังเสี่ยงกับการป่วยด้วยโรคเรื้อรังมากขึ้น เพราะพฤติกรรม การดำเนินชีวิตที่ไม่เหมาะสม และไม่ดูแลตนเองเท่าที่ควร เช่น สูบบุหรี่และดื่มสุราเป็นประจำ ออกกำลังกายน้อยลง เป็นต้น ส่งผลให้เป็นโรคเรื้อรัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ร้อยละ 25 ในปี 2537 เป็นร้อยละ 33.7 ในปี 2554) นับเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงว่าจะจัดทำนโยบายอย่างไร ให้ผู้สูงอายุรู้สึกมีความมั่นใจในคุณค่าของการเป็นผู้สูงอายุ มีความสุข และสามารถพึ่งพาตนเองได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคม

ปีที่...เด็กอ้วนขึ้น วัยรุ่นสมรสก่อนวัยอันควร

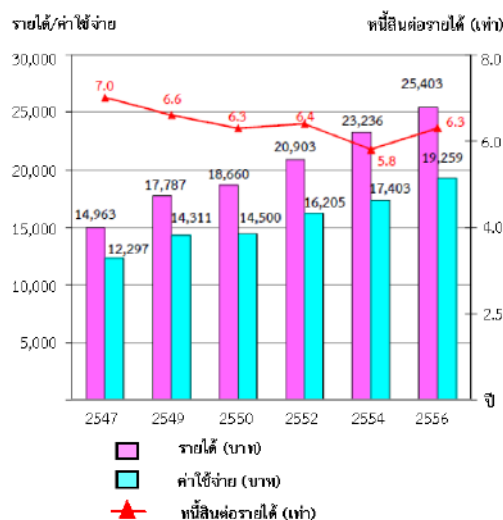
เด็ก (ที่มีสุขภาพดี) ในวันนี้ คือ ผู้ใหญ่ (ที่มีสุขภาพดี) ในวันหน้า แต่เด็กในปัจจุบันกลับมีภาวะอ้วนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน (ร้อยละ 6.9 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2555) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และประสิทธิภาพของบุคลากรที่จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเด็นห่วงใยอีกอย่างหนึ่งคือ การสมรสก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นหญิงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน (ร้อยละ 14.6 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 16.3 ในปี 2554) สถานการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของทารกที่เกิดจากความไม่พร้อมของมารดาวัยรุ่น และจะกลายเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรงเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคต

ปีที่...หนี้สินครัวเรือนพุ่งกระฉูด

แม้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะเพิ่มขึ้นเป็นสามร้อยบาทแล้ว แต่ค่าครองชีพสูงก็สูงแซงหน้าไปก่อนแล้ว ทำให้ครัวเรือนมีค่าใช้จ่ายในปี 2556 เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ประมาณสองพันบาท นอกจากนี้จากการมีนโยบายส่งเสริมให้เข้าถึงเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ กู้หนี้ยืมสินง่าย ทำให้ครัวเรือนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นด้วย จึงเมื่อเทียบกับรายได้พบว่าครัวเรือนมีหนี้มากกว่ารายได้ถึง 6.3 เท่าในปี 2556 ขณะที่ปี 2554 อยู่ที่ 5.8 เท่าเท่านั้น

จากสถานการณ์ต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น อาจทำให้เรามองเห็นภาพปัญหาของประเทศในปัจจุบันได้ในระดับหนึ่ง เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ถูกคิด และหาทางแก้ไข ป้องกันไม่ให้ปัญหาลุกลาม หรือร้ายแรงขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยในปี 2557 จะสามารถโลดแล่น ทะยานไปข้างหน้าได้อย่างมีศักดิ์ หรือจะดุ่มเตี้ยมเขื่องช้าแบบม้าแก่ ก็คงต้องเฝ้าจับตามองกันต่อไป ซึ่งได้แต่หวังว่าประเทศไทยจะสามารถก้าวผ่านจากพายุพายุต่างๆ ไปได้ เพื่อให้คุณภาพชีวิตของคนในชาติดีขึ้น และอยู่เย็นเป็นสุขได้อย่างยั่งยืน

รายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน พ.ศ. 2547 - 2556

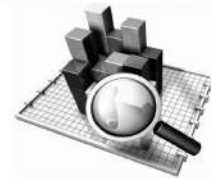

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office of Thailand

“สถิติ” เรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนอาจมองข้าม

หากพูดถึง “สถิติ” หลายคนอาจมองว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว มีแต่ตัวเลขไม่น่าสนใจ แต่หากรู้ไม่ว่าสถิตินั้นอยู่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราทุกคน อาจยังนึกภาพกันไม่ออกว่าเกี่ยวข้องกับอะไร ยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น ก่อนการเดินทางไปทำงานในตอนเช้า ทุกท่านอาจจะต้องใช้สถิติจากข่าว หากมีฝนตก จราจรคับคั่ง ท่านอาจจะต้องมีการตัดสินใจเลือกใช้เส้นทางที่เดินทางได้สะดวกและรวดเร็วที่สุด การเลือกซื้อสินค้า เราจะต้องหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อ ราคาเท่าไร และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากร้านค้าต่างๆ และตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ ซื้อร้านไหนที่ถูกและดี การจับบันทึกค่าใช้จ่ายจำแนกเป็นรายการต่างๆ เพื่อดูว่ารายรับและรายจ่ายในแต่ละเดือนเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมาว่าเป็นอย่างไร เพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างชาญฉลาด การเลือกคณะที่จะเข้าศึกษาต่อ การตัดสินใจเลือกอาชีพแล้วแต่เป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลทั้งสิ้น

นั่นคือการนำสถิติมาใช้ในชีวิตประจำวัน สถิติจึงมีความสำคัญและเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตมากมาย เราอาจจะได้ยินจากสื่อต่างๆ จนชินหู ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ วิทยุ เช่น การพยากรณ์อากาศ ราคาขึ้นลงน้ำมัน ราคาสินค้า สถิติสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจผู้มีอาชีพค้าขาย สามารถใช้ข้อมูลสถิติเปรียบเทียบดูสถานการณ์การค้าว่า เป็นอย่างไร ช่วยให้เราวางแผนดำเนินกิจการได้อย่างเหมาะสม ภาครัฐเองก็ต้องใช้สถิติในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย วางแผน ติดตาม ประเมินผล และแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น สถิติ

ประชากร ใช้จัดสรรงบประมาณ จัดหาบริการสาธารณสุข โภคภัณฑ์ ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น สถิติเกี่ยวกับการว่างงานและการขาดแคลนแรงงาน ใช้ในการวางแผนจัดทำนโยบายด้านแรงงาน/จัดหางาน ตลอดจนฝึกอบรมให้แรงงานมีทักษะฝีมือตามที่สถานประกอบการต้องการ สถิติรายได้ รายจ่าย และหนี้สินของครัวเรือน ใช้เพื่อให้ภาครัฐเข้าไปดูแลและช่วยเหลือให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างทั่วถึง เป็นต้น สถิติสาธารณสุข ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาสาธารณสุข เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน เช่น โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ เป็นต้น สถิติการเกษตร ใช้จัดทำนโยบายหรือมาตรการในการส่งเสริมและช่วยเหลือเกษตรกรที่ปลูกพืชแต่ละชนิด การพัฒนาแหล่งน้ำ และการกำหนดราคาพืชผล เป็นต้น

จึงกล่าวได้ว่าสถิติมีประโยชน์เป็นเข็มทิศช่วยในการวางแผนและตัดสินใจได้อย่างชาญฉลาด หากเราศึกษา และรู้จักนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติในฐานะแหล่งข้อมูลสถิติสำคัญของประเทศ มีความพร้อมที่จะให้บริการข้อมูลสถิติแก่ทุกท่าน ด้วยช่องทางที่ท่านสามารถเข้าถึงข้อมูลสถิติได้ง่ายๆ เพียงเข้าไปที่ www.nso.go.th หรือติดต่อด้วยตนเองได้ที่ กลุ่มบริการและ

เผยแพร่ข้อมูล สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี แต่ท่านก็มีข้อมูลอยู่ในมือพร้อมใช้ในการตัดสินใจแล้ว

บ้านใจโบสถ์สำนักงานสถิติแห่งชาติ รัฐและราษฎร์จะก้าวไปอย่างมั่นคง

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

ข้อมูลสถิติเครื่องมือสำคัญของนักวางแผน

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีภารกิจหลักในการผลิตข้อมูลสถิติ หลายท่านคงมีคำถามอยู่ในใจว่า ผลิตแล้วเอาไปทำอะไร ใครเป็นผู้ใช้

นายวิบูลย์ หัตถ์พันธุ์ รองอธิบดี ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า การผลิตข้อมูลสถิติ ถือเป็นหนึ่งในหน้าที่หลักของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยสำนักงานฯ จะทำการผลิตข้อมูลสถิติพื้นฐาน (Basic Statistics) ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยวิธีการทำสำมะโนและสำรวจปีละประมาณ 30-40 โครงการ เช่น สำมะโนการเกษตร สำมะโนประชากรและเคหะ สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม สำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำรวจการมีการใช้ ICT สำรวจประชากรสูงอายุ เป็นต้น

สิ่งที่ได้จากการสำรวจ/สำมะโน เช่น ด้านสังคม ทำให้มีข้อมูลสถิติบ่งชี้สถานะ/สถานการณ์ด้านอนามัย สวัสดิการ จำนวนประชากร อัตราการเติบโตของประชากรในกลุ่มผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ การทำงานและการออกกำลังกาย ด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีข้อมูลสถิติบ่งชี้สภาวะ/สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ รายได้รายจ่าย หนี้สิน การครองชีพของข้าราชการ การก่อสร้าง การใช้พลังงาน การประกอบธุรกิจ/อุตสาหกรรม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีข้อมูลสถิติบ่งชี้สถานการณ์เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ICT เช่น การมีการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตของครัวเรือนและสถานประกอบการ เป็นต้น

แล้วใครใช้ข้อมูลสถิติดังกล่าว ต้องบอกว่าทุกภาคส่วน นำข้อมูลสถิติไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและจัดทำนโยบายในการกิจของหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/แผนประชากร กำหนดนโยบายด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ/สังคมของประเทศ ติดตามการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น กระทรวงสาธารณสุข ใช้จัดทำโครงการเพิ่มคุณภาพของระบบ

หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและงบประมาณ จัดทำ พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์/รณรงค์การเลิกดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ใช้ในการจัดทำ พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ / พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการและผลักดันให้มีการจัดตั้งอำนาจความสะตอกขึ้นพื้นฐานสำหรับคนพิการ กระทรวงแรงงาน ใช้ในการจัดทำแผนส่งเสริมการมีงานทำและคุ้มครองการทำงานของคนพิการ และกระทรวงศึกษาธิการ ใช้กำหนดให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ/รณรงค์เรื่องการอ่าน เป็นต้น ส่วนภาคเอกชนก็จะใช้ข้อมูลสถิติในการวางแผนการค้า การขยายธุรกิจ ตลอดจนพัฒนาสินค้าและบริการ สำหรับนักวิชาการ นักศึกษา ฯลฯ นำไปใช้วิเคราะห์ต่อยอดเพื่อการศึกษา วิจัย เป็นต้น

นั่นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่หยิบยกขึ้นมาให้เห็น ข้อมูลสถิติจึงเป็นเสมือนเครื่องมือสำคัญที่จะขาดเสียไม่ได้ของผู้จัดทำแผนนโยบายและผู้บริหาร เป็นเข็มทิศนำทางให้การพัฒนาเป็นไปอย่างถูกต้องทาง

อย่างไรก็ดี สำนักงานสถิติแห่งชาติไม่สามารถจัดทำข้อมูลสถิติได้ หากไม่มีผู้ให้ข้อมูล จึงขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างสูง และขอขอบคุณผู้ใช้ข้อมูลซึ่งได้สร้างคุณค่าให้แก่ข้อมูลสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติขอสัญญาว่าจะมุ่งมั่นผลิตข้อมูลสถิติอย่างมีคุณภาพและพัฒนาฐานสถิติให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม

มั่นใจในสำนักงานสถิติแห่งชาติ รัฐและราษฎรจะก้าวไปอย่างมั่นคง

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

นวัตกรรมสมัยใหม่...ในงานสถิติ!!!

เกือบครึ่งศตวรรษที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ได้ทำหน้าที่สำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัด ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สสช. ได้พัฒนารูปแบบ และกระบวนการเก็บข้อมูลด้วยวิธีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจทาง Internet หรือ การใช้เครื่อง PDA (Personal Digital Assistant) เป็นต้น มาวันนี้ด้วยนโยบาย Smart Thailand ของนาวาอากาศเอกอนุทิน ชาญวีรกูล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ กระทรวง ICT สสช. จึงได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ คือ Tablet PC เข้ามาใช้แทนที่กระดาษและดินสอในการสำรวจด้วยวิธีสัมภาษณ์ เพื่อช่วยลดเวลาที่ใช้ในการบันทึกแบบลงได้อย่างมาก ทั้งนี้ สสช. ได้นำ Tablet PC มาใช้อย่างเต็มรูปแบบในโครงการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2555 (Multiple Indicator Cluster Survey: MICS4) ซึ่งประเทศไทยนับเป็นประเทศแรกที่ใช้วัตกรรมการนี้จากมากกว่า 50 ประเทศที่สำรวจ MICS4

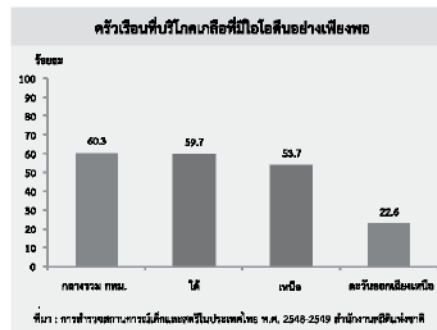

นายวิบูลย์ ทัต สุทันธกิตติ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ เปิดเผยว่า MICS4 เป็นการสำรวจที่มีรูปแบบการทำงานแบบพหุภาคี เป็นความร่วมมือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ องค์การอิสระ และองค์กรภาครัฐ ที่ร่วมสนับสนุนทั้งทางด้านงบประมาณ อุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งทางด้านวิชาการ การจัดทำครั้งนี้ถือเป็นครั้งที่ 2 ของประเทศไทย หลังจากการจัดทำครั้งแรกในปี 2548-2549 (MICS3) ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กและสตรี เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสุขภาพแม่และเด็ก การศึกษาของเด็กในแต่ละวัย การส่งเสริมการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ครอบครัวและการคุ้มครองเด็ก เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับสถานการณ์เด็กและสตรีกับนานาประเทศได้เช่นกัน

ผลจากการสำรวจที่สำคัญใน MICS3 เกี่ยวกับสุขภาพเด็ก พบว่า ทารกในประเทศไทย 1 ใน 10 คนมีน้ำหนักแรกคลอดต่ำกว่า 2,500 กรัม (ร้อยละ 9.2) ซึ่งตามหลักสากลถือว่า เป็นน้ำหนักขึ้นต้นสำหรับเด็กแรกเกิด ส่วนเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปีที่มีส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (เฉลี่ยเกินไปเมื่อเทียบกับอายุ) มีร้อยละ 12 เด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ผอมเกินไปเมื่อเทียบกับอายุ) มีร้อยละ 4 ขณะที่เด็กที่มีน้ำหนักตัวเกินกว่าเกณฑ์หรืออ้วน มีร้อยละ 11 นอกจากนี้ภาวะโภชนาการของเด็กยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสุขภาพโดยรวมของเด็กได้ หากพิจารณาจากการบริโภคเกลือไอโอดีนของครัวเรือน ซึ่งไอโอดีนถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต โดยเฉพาะในช่วงการพัฒนาของระบบประสาทและสมองของเด็ก ผลการสำรวจพบว่าครัวเรือนในประเทศไทยมีการบริโภคเกลือไอโอดีนอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 47.2) โดยกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคเหนือมีอัตราการบริโภคเกลือไอโอดีนมากกว่าร้อยละ 50 ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีเพียงร้อยละ 22.6

ข้อมูลจากการสำรวจ MICS ยังมีอีกหลายๆ ส่วนที่สำคัญ และถือได้ว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการติดตามสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย ขณะนี้ สสช. กำลังดำเนินการสำรวจในครัวเรือนส่วนบุคคลที่เป็นตัวอย่างทั่วประเทศจำนวน 27,000 ครัวเรือนจนถึงเดือนตุลาคม 2555 และภายในปี 2556 ประเทศไทยจะได้เห็นภาพความก้าวหน้าเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของเด็กและสตรี และผลจากการสำรวจสามารถนำไปตอบโจทย์สำคัญๆ ได้หลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นการติดตามความก้าวหน้าตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ MDGs เป้าหมายของโลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก (A World Fit for Children: WFFC) รวมทั้งนโยบายของกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้เช่นกัน

โปรดให้ความร่วมมือกับ “มาตี” ในการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม - ตุลาคม 2555

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

สำนักงานสถิติแห่งชาติ...50 ปี แห่งการพัฒนางานสถิติไทย

23 พฤษภาคม 2556 เป็นวาระครบรอบ 50 ปีของการก่อตั้งสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของประเทศในการจัดทำข้อมูลสถิติพื้นฐานที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บริการแก่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ในยุคปัจจุบันข้อมูลสถิติและสารสนเทศ มีบทบาทมากเป็นองค์ประกอบ/เครื่องมือสำคัญสำหรับภาครัฐและเอกชนใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบาย ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาประเทศ

Online ให้บริการประมวลผลตามความต้องการเฉพาะของผู้ใช้ ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้ ผู้ใช้สามารถ Download ข้อมูลระดับย่อยผ่านทาง Website (www.nso.go.th)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีความภาคภูมิใจในความเป็นมืออาชีพ ด้านการจัดทำข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ข้อมูลสถิติจากการสำรวจ/สำมะโน ซึ่งนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และใช้อ้างอิงในงานวิชาการมากมาย โดยหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ

ปัจจุบัน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ภายใต้การนำของนายวิบูลย์ภัตต์ สุทนต์กิตติ ผู้อำนวยการสำนักงานฯ คนปัจจุบัน ได้ปรับเปลี่ยนบทบาทของสำนักงานฯ นอกจากการเป็นผู้ผลิตและให้บริการข้อมูลสถิติและสารสนเทศแล้ว สำนักงานฯ ยังทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการระบบสถิติของประเทศ โดยการขับเคลื่อนแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554-2558 สู่การปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ

50 ปีแห่งความมุ่งมั่นพัฒนางานสถิติไทยให้ก้าวไกล สำนักงานสถิติแห่งชาติก้าวสู่ปีที่ 51 ด้วยศักยภาพของบุคลากร เทคโนโลยี และกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานสากล และพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558

ในช่วงเวลา 50 ปี ที่ผ่านมา สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้มีการพัฒนาปรับปรุงการจัดทำสำรวจ/สำมะโน เพื่อให้ข้อมูลสถิติที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี "คุณภาพดี" เป็นสัญลักษณ์ของพนักงานเก็บข้อมูล และได้มีการนำ IT มาช่วยในการเก็บข้อมูล โดยพัฒนามาตั้งแต่การใช้ PDA จนถึงการใช้ Tablet ใน ปัจจุบัน เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานให้สามารถเสนอผลได้รวดเร็วขึ้น สำหรับการให้บริการข้อมูลได้พัฒนาเพิ่มช่องทางการให้บริการให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น เช่น Website ซึ่งมีเมนูหลากหลายที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ สามารถสั่งซื้อเอกสารทาง

1-31 พ.ค. นี้ ให้ข้อมูลกับ "ชาติ" มีแต่ได้ รัฐได้ข้อมูล เกษตรกรได้ประโยชน์ พลพลได้ราคา

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

“ปีที่ 49 กับบทบาทใหม่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ”

วันที่ 23 พฤษภาคม ที่ผ่านมา เป็นวันที่สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินงานมาครบรอบ 48 ปี หลังจากที่ได้แยกตัวออกมาจากสภาพนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2506 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการสถิติของรัฐ การส่งเสริมและประสานงานสถิติ การทำสำมะโนสำรวจ การศึกษาอบรมวิชาสถิติ ตลอดจนการวิจัยในด้านวิชาการสถิติ

ด้วยบทบาทของสำนักงานสถิติที่ผ่านมาทำให้งานด้านสถิติของประเทศจะมีความเจริญก้าวหน้า โดยตลอด ข้อมูลสถิติถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตามยังมีการผลิตสถิติที่หลากหลายตามความต้องการใช้

ที่แตกต่างกัน ทำให้การผลิตข้อมูลสถิติเกิดความซ้ำซ้อน เกิดปัญหาด้านมาตรฐานและคุณภาพของสถิติที่ผลิต ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองงบประมาณ

จากปัญหาดังกล่าวทำให้สำนักงานสถิติแห่งชาติจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทการดำเนินงานให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมปัจจุบัน จากการเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นหน่วยงานกลางในการบริหารจัดการระบบสถิติของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ **สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ.2554 ถึง 2558** ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ดังกล่าว มีกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนแผน คือ คณะกรรมการที่ปรึกษา ด้านวิชาการ คณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติ

นายจุติ ไกรฤกษ์ รมต. ว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นประธาน แสดงความยินดีในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงานสถิติแห่งชาติ ครบรอบ 48 ปี

และสิ่งแวดล้อม) ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2554 และจะมีคณะกรรมการสถิติรายสาขา และอนุกรรมการสถิติระดับจังหวัด เป็นกลไกในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม สร้างระบบโดยการมอบหมายเจ้าภาพรับผิดชอบการผลิตข้อมูลสถิติที่ชัดเจน มีการวิเคราะห์ความต้องการ คัดเลือกและพัฒนาสถิติทางการให้มีคุณภาพ จัดทำและพัฒนามาตรฐานสถิติ ส่งเสริมการนำสถิติไปใช้ประโยชน์ และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

ปีที่ 49 กับบทบาทใหม่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ภายใต้การนำของ **นายวิบูลย์ ทัศนธนศักดิ์ ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ** จะยังคงมุ่งมั่นพัฒนางานในทุกๆ ด้านให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปด้วยคุณภาพ ความรวดเร็วทันต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติต่อไป

“มั่นใจข้อมูลไม่รั่วไหล ร่วมใจให้ข้อมูล “สาม:นโยบายและยุทธศาสตร์”

เปิดบ้านสถิติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
National Statistical Office Thailand

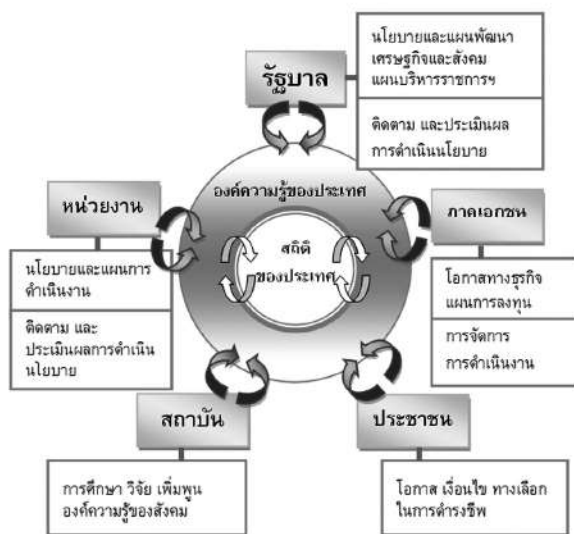
แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ...งานใหญ่ของ สสช

หากพูดถึง “สถิติ” หลายคนคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัว และไม่น่าสนใจ มีแต่ตัวเลขน่าเบื่อ น่าปวดหัว แต่ที่จริงแล้ว “สถิติ” เป็นเรื่องใกล้ตัวมากและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเราอย่างยิ่ง และที่สำคัญ “สถิติ” สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานต่างๆ เพื่อการวางแผน การพัฒนา รวมทั้งเป็นข้อมูลฐานในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้

แม้ประเทศไทยจะมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศไทยมากกว่า 1 ศตวรรษแล้ว โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางผลิตสถิติของประเทศไทย และยังมีหน่วยงานอื่นจำนวนมากไม่น้อยที่ผลิตข้อมูลสถิติเช่นเดียวกัน ซึ่งผลิตข้อมูลสถิติจากระบบรายงานหรือระบบทะเบียนตามภารกิจของหน่วยงานเป็นส่วนใหญ่ การผลิตสถิติในปัจจุบันแม้จะมีการพัฒนามาโดยตลอด แต่ไม่เป็นไป

ในทิศทางเดียวกันเนื่องจากข้อจำกัดด้านองค์ความรู้ บุคลากรและงบประมาณที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองงบประมาณ รวมทั้งปัญหาด้านมาตรฐานและคุณภาพของสถิติที่ผลิต

สสช จึงได้ร่วมกับหน่วยงานระดับกระทรวงจัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554-2558 ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการพัฒนาประเทศ และเพื่อกำหนดกรอบความรับผิดชอบในการผลิตข้อมูลสถิติของหน่วยงาน ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในแผนแม่บทฯ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 ดังนั้น สสช จะเริ่มดำเนินการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติสู่การปฏิบัติ เน้นกระบวนการหารือและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยใช้กลไกคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย และคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศไทยมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ และนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานและการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจต่อไป

รูปที่ 1 แสดงความสำคัญของสถิติต่อทุกภาคส่วนของสังคม

ที่มา : แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554-2558 สำนักงานบริหารจัดการระบบสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ปี 2554-2555 ร่วมกันจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

www.nso.go.th